

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/01/29 :
CIA-RDP81-01043R001500170013-9

Page Denied

50X1-HUM

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2013/01/29 :
CIA-RDP81-01043R001500170013-9

INFORMATION REPORT INFORMATION REPORT

CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY

PROCESSING COPY

This material contains information affecting the National Defense of the United States within the meaning of the Espionage Laws, Title 18, U.S.C. Secs. 793 and 794, the transmission or revelation of which in any manner to an unauthorized person is prohibited by law.

S-E-C-R-E-T

50X1-HUM

COUNTRY Poland

REPORT

SUBJECT Instructions of the Polish State
Economic Planning Commission for 1956

DATE DISTR. 22 NOV 1957

NO. PAGES 1

50X1-HUM

REQUIREMENT
NO. RD

50X1-HUM

DATE OF
INFO.

REFERENCES

PLACE &
DATE ACQ.

SOURCE EVALUATIONS ARE DEFINITIVE. APPRAISAL OF CONTENT IS TENTATIVE.

50X1-HUM

pages of the planning instructions for 1956 dated
May 1955, as issued by the Polish State Economic Planning Commission (PKP):

50X1-HUM

3 -- 4
7 -- 15
27 -- 29
57 -- 155
159 -- 163
191 -- 194
223 -- 226
262 -- 271
295 -- 298
301 -- 311
314 -- 326
347 -- 348
355 -- 356
459 -- 460
471 -- 473
477 -- 479
489 -- 490
493 --
502 -- 503
537 -- 542
707 -- 719
744 -- 747

50X1-HUM

1. Comment: The State Economic Planning Commission was abolished
in November 1956 and replaced by the Planning Commission of the Council of
Ministers.

50X1-HUM

S-E-C-R-E-T

50X1-HUM

STATE	X	ARMY	X	NAVY	X	AIR	X	FBI		AEC									
-------	---	------	---	------	---	-----	---	-----	--	-----	--	--	--	--	--	--	--	--	--

(Note: Washington distribution indicated by "X"; Field distribution by "#".)

INFORMATION REPORT INFORMATION REPORT

50X1-HUM

PAŃSTWOWA KOMISJA PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
Departament Koordynacji Planów Gospodarczych
KO-1-36-1/55

ZARZĄDZENIE Nr 83
PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA

z dnia 31 maja 1955 r.

w sprawie opracowania projektu Narodowego Planu Gospodarczego na 1956 rok.

Na podstawie § 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26 poz. 190 i z 1950 r. Nr 22 poz. 188), zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Ministerstwa i prezydium wojewódzkich rad narodowych (WRN) opracują projekty planów na 1956 r. wg zasad i na formularzach wg wzorów określonych w „Instrukcji w sprawie opracowania projektu Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1956”. Instrukcja będzie wydana odrębnie drukiem.
2. Centralne zarządy i jednostki równorzędne opracują projekty planów w zasadzie na formularzach wg wzorów zawartych w instrukcji określonej w ust. 1. Ministerstwa po uzgodnieniu z właściwymi departamentami PKPG mogą rozszerzyć nieznacznie tematykę zawartą w formularzach w dostosowaniu do specyfiki określonych gałęzi gospodarki narodowej.

§ 2.

Ministerstwa i prezydium WRN opracują i załączają do projektów planów części opisowe zawierające między innymi:

- 1) ocenę przewidywanego wykonania planu w 1955 r.
- 2) omówienie głównych kierunków rozwoju założonych w planie na 1956 r.

Przy opracowaniu części opisowej należy kierować się odpowiednimi wskazówkami zawartymi w poszczególnych rozdziałach instrukcji.

Ponadto ministerstwa załączają wykaz centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) objętych resortowym projektem planu.

§ 3.

1. Projekt planu należy opracować wg stanu organizacyjnego na dzień 1 lipca 1955 r. Zmiany liczb w projektach planu wynikają

ce z późniejszych zmian organizacyjnych będą wprowadzone do projektu Narodowego Planu Gospodarczego (NPG) przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego (PKPG) na wniosek zainteresowanych resortów.

2. Ministerstwa załączają do projektu planu wykaz zmian w zadaniach NPG na 1955 r. oraz wykonaniu planu za r. 1954 z tytułu:

- a) zmian metodologicznych oraz
- b) zmian organizacyjnych

W przypadku zmiany w 1955 r. podporządkowania organizacyjnego całego centralnego zarządu (jednostki równorzędnej) należy skorygować globalne zadania resortowe na r. 1955 o zadania wynikające z NPG ustalone dla danego centralnego zarządu (jednostki równorzędnej).

W przypadku zmiany podporządkowania resortowego poszczególnych przedsiębiorstw należy skorygować resortowe zadania NPG o liczby planu techniczno-ekonomicznego danych przedsiębiorstw.

Do wykazu zmian w zadaniach NPG na r. 1955 oraz w wykonaniu za r. 1954 ministerstwa załączają wykaz jednostek przekazanych lub przejętych podając równocześnie dla każdej z tych jednostek podstawowe dane (wartość produkcji, asortyment objęty NPG, zatrudnienie, płace, i koszty). W wykazie tym należy podać ministerstwa od których przejęto lub też którym przekazano poszczególne jednostki.

§ 4.

Przewidywane wykonanie planu 1955 r. należy obliczyć na podstawie:

1. faktycznego wykonania planu za I półrocze
2. przewidywanego wykonania w III i IV kwartale.

Przewidywane wykonanie planu w III kwartale oblicza się na podstawie wykonania pierwszych miesięcy planu kwartalno-miesięcznego i szacunku wykonania tego planu w pozostałym okresie, uwzględniając wyniki wykonania planów miesięcznych w poprzednich miesiącach. Przy obliczaniu, przewidywanego wykonania planu operatywnego za IV kwartał należy brać

pod uwagę wykonanie planu operatywnego w IV kwartale ubiegłego roku oraz tendencję wynikającą z wykonania planów kwartalno-miesięcznych w poprzednich kwartałach r. 1955.

§ 5.

Przy podawaniu liczb projektu planu we wszystkich wskaźnikach wyrażonych w cenach bieżących (ceny zbytu, ceny hurtowe, ceny detaliczne, stawki taryfowe, opłaty za usługi) należy stosować następujące zasady:

1. przewidywane wykonanie planu w r. 1955 należy podać w dwu wielkościach a mianowicie:
 - a) wg cen rzeczywistych, stawek taryfowych oraz opłat za usługi z tym, że dla II półrocza przyjąć należy ceny i taryfy z 1 lipca 1955 oraz
 - b) wg cen, stawek taryfowych oraz opłat, które będą obowiązywać w dniu 1 stycznia 1956 r., przy czym w odniesieniu do artykułów konsumcyjnych i usług świadczonych na rzecz ludności przyjąć należy ceny, opłaty i stawki taryfowe z dnia 1 lipca 1955 r.

W związku z powyższym w tych przypadkach, gdy odpowiednie wzory formularzy nie zawierają rozbieżności rubryki „r. 1955 — przewidywane wykonanie” na dwie kolumny, należy wprowadzić rozbieżność tej rubryki na kolumnę A i B (bez zmiany numeracji rubryk), przy czym w kolumnie A należy podać przewidywane wykonanie 1955 r. wg cen, stawek taryfowych i opłat rzeczywistych (lit. a), a w kolumnie B wg cen, stawek taryfowych i opłat z dnia 1.I.1956 r. (lit. b). W planie płac w kolumnie A należy podać przewidywane wykonanie wg stawek rzeczywistych 1955 r. z tym, że dla II półrocza przyjąć należy stawki z dnia 1 lipca 1955 r., w kolumnie B — należy podać przewidywane wykonanie przeliczone wg stawek z dnia 1 lipca 1955 r.

W planie inwestycyjnym w kolumnie A należy podać przewidywane wykonanie r. 1955 w cenach roku 1955, a w kolumnie B w cenach z 1 stycznia 1956 r. We wnioskach i spisach tytułów należy przewidywane wykonanie r. 1955, jak i wszystkie inne dane podawać wyłącznie w cenach z 1 stycznia 1956 r. —

W planie obrotów detalicznych przewidywane wykonanie planu w r. 1955 należy podać zgodnie z ustaleniami o których mowa pod

lit. a, i b, oraz dodatkowo w cenach przyjętych do planu na r. 1955.

2. Liczby dotyczące roku 1956 należy podawać wg cen i taryf z dnia 1.I.1956 r. (ust. 1. lit. b). W planie płac rok 1956 należy podać wg stawek z dnia 1 lipca 1955 r.

§ 6.

1. Ministerstwa złożą w całości projekty planów we właściwych departamentach branżowych PKPG w ilości 6 egzemplarzy z wyjątkiem projektów planów inwestycji, geologii, rozdziału robót budowlano-montazowych i geologicznych, zaopatrzenia materiałowo-technicznego, zapotrzebowania pomocy naukowo-technicznej z zagranicy. Ilości egzemplarzy składanych do PKPG w zakresie wyżej wymienionych części projektu planu, jak również projektów prezydium WRN ustalają odnośnie rozdziały instrukcji.
2. Centralne zarządy (jednostki równorzędne) w przemyśle, transporcie i łączności przysyłając projekty planów do resortów, składają równocześnie ich odpisy (w 1 egz.) we właściwym departamencie branżowym PKPG.

§ 7.

W terminie 20 dni a w zakresie budownictwa — 30 dni od daty zatwierdzenia Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1956, ministerstwa przedstawia PKPG do wiadomości ustalone przez nie zadania planowe dla centralnych zarządów, jak również kwartalne rozbieżności zadań w zakresie kosztów własnych. Kwartalne rozbieżności kosztów własnych należy przekazać w tym samym terminie do Ministerstwa Finansów.

§ 8.

Postanowienia dotyczące ministerstw w niniejszym zarządzeniu oraz w instrukcji stosuje się odpowiednio do urzędów centralnych, Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy i Centrali Rolniczej „Samopomoc Chłopska”, a dotyczące prezydium WRN stosuje się odpowiednio do prezydium rad narodowych miasta Stołecznego Warszawy i miasta Łodzi.

§ 9.

Tracą moc obowiązujące wszystkie dotychczasowe instrukcje wydane w latach poprzednich przez PKPG w zakresie dotyczącym opracowania projektów planów.

Przewodniczący Państwowej Komisji
Planowania Gospodarczego

(E. Szyr)

pod uwagę wykonanie planu operatywnego w IV kwartale ubiegłego roku oraz tendencję wynikającą z wykonania planów kwartalno-miesięcznych w poprzednich kwartałach r. 1955.

§ 5.

Przy podawaniu liczb projektu planu we wszystkich wskaźnikach wyrażonych w cenach bieżących (ceny zbytu, ceny hurtowe, ceny detaliczne, stawki taryfowe, opłaty za usługi) należy stosować następujące zasady:

1. przewidywane wykonanie planu w r. 1955 należy podać w dwu wielkościach a mianowicie:
 - a) wg cen rzeczywistych, stawek taryfowych oraz opłat za usługi z tym, że dla II półrocza przyjąć należy ceny i taryfy z 1 lipca 1955 oraz
 - b) wg cen, stawek taryfowych oraz opłat, które będą obowiązywać w dniu 1 stycznia 1956 r., przy czym w odniesieniu do artykułów konsumpcyjnych i usług świadczonych na rzecz ludności przyjąć należy ceny, opłaty i stawki taryfowe z dnia 1 lipca 1955 r.

W związku z powyższym w tych przypadkach, gdy odpowiednie wzory formularzy nie zawierają rozbieżności rubryki „r. 1955 — przewidywane wykonanie” na dwie kolumny, należy wprowadzić rozbieżność tej rubryki na kolumnę A i B (bez zmiany numeracji rubryk), przy czym w kolumnie A należy podać przewidywane wykonanie 1955 r. wg cen, stawek taryfowych i opłat rzeczywistych (lit. a), a w kolumnie B wg cen, stawek taryfowych i opłat z dnia 1.I.1956 r. (lit. b). W planie płać w kolumnie A należy podać przewidywane wykonanie wg stawek rzeczywistych 1955 r. z tym, że dla II półrocza przyjąć należy stawki z dnia 1 lipca 1955 r., w kolumnie B — należy podać przewidywane wykonanie przeliczone wg stawek z dnia 1 lipca 1955 r.

W planie inwestycyjnym w kolumnie A należy podać przewidywane wykonanie r. 1955 w cenach roku 1955, a w kolumnie B w cenach z 1 stycznia 1956 r. We wnioskach i spisach tytułów należy przewidywane wykonanie r. 1955, jak i wszystkie inne dane podawać wyłącznie w cenach z 1 stycznia 1956 r. —

W planie obrotów detalicznych przewidywane wykonanie planu w r. 1955 należy podać zgodnie z ustaleniami o których mowa pod

lit. a, i b, oraz dodatkowo w cenach przyjętych do planu na r. 1955.

2. Liczby dotyczące roku 1956 należy podawać wg cen i taryf z dnia 1.I.1956 r. (ust. 1. lit. b). W planie płać rok 1956 należy podać wg stawek z dnia 1 lipca 1955 r.

§ 6.

1. Ministerstwa złożą w całości projekty planów we właściwych departamentach branżowych PKPG w ilości 6 egzemplarzy z wyjątkiem projektów planów inwestycji, geologii, rozdziału robót budowlano-montażowych i geologicznych, zaopatrzenia materiałowo-technicznego, zapotrzebowania pomocy naukowo-technicznej z zagranicy. Ilości egzemplarzy składanych do PKPG w zakresie wyżej wymienionych części projektu planu, jak również projektów prezydiów WRN ustalają odnośnie rozdziały instrukcji.
2. Centralne zarządy (jednostki równorzędne) w przemyśle, transporcie i łączności przysyłając projekty planów do resortów, składają równocześnie ich odpisy (w 1 egz.) we właściwym departamencie branżowym PKPG.

§ 7.

W terminie 20 dni a w zakresie budownictwa — 30 dni od daty zatwierdzenia Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1956, ministerstwa przedstawia PKPG do wiadomości ustalone przez nie zadania planowe dla centralnych zarządów, jak również kwartalne rozbieżności zadań w zakresie kosztów własnych. Kwartalne rozbieżności kosztów własnych należy przekazać w tym samym terminie do Ministerstwa Finansów.

§ 8.

Postanowienia dotyczące ministerstw w niniejszym zarządzeniu oraz w instrukcji stosuje się odpowiednio do urzędów centralnych, Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy i Centrali Rolniczej „Samopomoc Chłopska”, a dotyczące prezydiów WRN stosuje się odpowiednio do prezydiów rad narodowych miasta Stołecznego Warszawy i miasta Łodzi.

§ 9.

Tracą moc obowiązujące wszystkie dotychczasowe instrukcje wydane w latach poprzednich przez PKPG w zakresie dotyczącym opracowania projektów planów.

Przewodniczący Państwowej Komisji
Planowania Gospodarczego

(E. Szyr)

PRZEMYSŁ

1.

Zakładowa metoda obliczania produkcji przemysłowej

1. Produkcję przemysłową wg wartości oblicza się jako produkcję towarową i produkcję globalną. Szczegółowe zasady obliczania produkcji towarowej i globalnej przedsiębiorstwa przemysłowego podane są w dalszej części niniejszej instrukcji.
2. Produkcję towarową i globalną na szczeblu Centralnego Zarządu, Ministerstwa i PKPG oblicza się wg metody zakładowej, polegającej na tym, że za produkcję towarową i globalną przyjmuje się sumę produkcji towarowej i globalnej przedsiębiorstw.

2.

Produkcja towarowa

1. Do wartości produkcji towarowej, obliczonej wg metody zakładowej, zalicza się wartość wytwarzanych w okresie planu, przeznaczonych do sprzedaży wyrobów gotowych i półfabrykatów z własnych surowców i materiałów oraz wartość robót o charakterze przemysłowym (usług). Wyroby wytwarzane z powierzonego surowca (dostarczonego przez zamawiającego) wlicza się do produkcji towarowej bez uwzględnienia wartości surowca.

Zgodnie z powyższym do produkcji towarowej należy wliczać:

- a) Wartość wyrobów gotowych wyprodukowanych przez wszystkie oddziały przedsiębiorstwa, wartość produktów ubocznych, otrzymywanych w jednym procesie produkcyjnym równocześnie z produktem zasadniczym (np. gaz koksochemiczny w kokosowniach, melasa w cukrowniach itp.) oraz wartość części i półfabrykatów wytworzonych przez oddziały podstawowe i pomocnicze przedsiębiorstwa (łącznie z wartością energii elektrycznej, pary, wody, gazu, powietrza sprężonego, narzędzi, narzędzi tłocznych, wykrojników, aparatów, modeli i różnych innych materiałów pomocniczych) przeznaczonych:
 - do sprzedaży na zewnątrz przedsiębiorstwa,
 - dla własnych inwestycji przedsiębiorstwa,
 - dla własnych kapitalnych remontów budynków, maszyn i urządzeń,
 - dla własnej gospodarki mieszkaniowej i urządzeń komunalnych,
 - dla własnych pomocniczych gospodarstw rolnych,
 - na inne cele nieprodukcyjne własnego przedsiębiorstwa.

- b) Wartość robót o charakterze przemysłowym (usług) dokonywanych:

- na zamówienia z zewnątrz,
- dla własnych inwestycji przedsiębiorstwa,
- dla własnych kapitalnych remontów, budynków, maszyn i urządzeń,
- dla własnej gospodarki mieszkaniowej i urządzeń komunalnych,
- dla własnych pomocniczych gospodarstw rolnych,
- na inne cele nieprodukcyjne przedsiębiorstwa.

- c) Wartość robót montażowych związanych z instalacją wyprodukowanych urządzeń i konstrukcji dokonywanych przez przedsiębiorstwa produkujące te urządzenia, jeżeli cena wytworzonego urządzenia lub konstrukcji nie obejmuje wartości robót montażowych.

2. Za wyroby gotowe uważa się wyroby całkowicie odpowiadające określonym normom, względnie warunkom umowy zawartej pomiędzy wykonawcą a odbiorcą, lub przy braku norm — warunkom technicznym, przy czym winny być one przyjęte przez kontrolę techniczną (KT) i zaopatrzone dokumentem (certyfikat, protokół zdawczo-odbiorczy itp.), potwierdzającym jakość tych wyrobów. Dotyczy to również półfabrykatów i części zbywanych na zewnątrz przedsiębiorstwa, dla własnych inwestycji i kapitalnych remontów, dla własnej gospodarki komunalnej, pomocniczych gospodarstw rolnych i na inne nieprodukcyjne cele przedsiębiorstwa.

3. Do robót o charakterze przemysłowym (usług przemysłowych) należą:

- a) roboty (usługi) odpłatne powiększające wartość wyrobów jak: operacje związane z obróbką materiałów i części (np. niklowanie, szlifowanie, galwanizowanie, farbowanie, apretura i wykańczanie tkanin itp.) na zamówienia z zewnątrz przedsiębiorstwa oraz dla własnych inwestycji, kapitalnych remontów, dla własnej gospodarki komunalnej, pomocniczych gospodarstw rolnych i na różne nieprodukcyjne cele przedsiębiorstwa,

- b) roboty (usługi) odpłatne, których zadaniem jest przywracanie wartości użytkowej wyrobów jak:

- remonty kapitalne, średnie i bieżące maszyn, urządzeń, środków transportowych oraz innych wyrobów przemysłowych, dokonywane na zamówienie z zewnątrz,
- remonty kapitalne maszyn, urządzeń i środków transportowych wchodzących w skład środków trwałych przedsiębiorstwa, wykonywane przez robotników tego samego przedsiębiorstwa.

Nie wlicza się do robót o charakterze przemysłowym wartości robót budowlanych.

PRZEMYSŁ

1.

Zakładowa metoda obliczania produkcji przemysłowej

1. Produkcję przemysłową wg wartości oblicza się jako produkcję towarową i produkcję globalną. Szczegółowe zasady obliczania produkcji towarowej i globalnej przedsiębiorstwa przemysłowego podane są w dalszej części niniejszej instrukcji.
2. Produkcję towarową i globalną na szczeblu Centralnego Zarządu, Ministerstwa i PKPG oblicza się wg metody zakładowej, polegającej na tym, że za produkcję towarową i globalną przyjmuje się sumę produkcji towarowej i globalnej przedsiębiorstw.

2.

Produkcja towarowa

1. Do wartości produkcji towarowej, obliczonej wg metody zakładowej, zalicza się wartość wytwarzanych w okresie planu, przeznaczonych do sprzedaży wyrobów gotowych i półfabrykatów z własnych surowców i materiałów oraz wartość robót o charakterze przemysłowym (usług). Wyroby wytwarzane z powierzonego surowca (dostarczonego przez zamawiającego) wlicza się do produkcji towarowej bez uwzględnienia wartości surowca.
Zgodnie z powyższym do produkcji towarowej należy wliczać:

- a) Wartość wyrobów gotowych wyprodukowanych przez wszystkie oddziały przedsiębiorstwa, wartość produktów ubocznych, otrzymywanych w jednym procesie produkcyjnym równocześnie z produktem zasadniczym (np. gaz koksochemiczny w kokosowniach, melasa w cukrowniach itp.) oraz wartość części i półfabrykatów wytworzonych przez oddziały podstawowe i pomocnicze przedsiębiorstwa (łącznie z wartością energii elektrycznej, pary, wody, gazu, powietrza sprężonego, narzędzi, narzędzi tłocznych, wykrojników, aparatów, modeli i różnych innych materiałów pomocniczych) przeznaczonych:
 - do sprzedaży na zewnątrz przedsiębiorstwa,
 - dla własnych inwestycji przedsiębiorstwa,
 - dla własnych kapitalnych remontów budynków, maszyn i urządzeń,
 - dla własnej gospodarki mieszkaniowej i urządzeń komunalnych,
 - dla własnych pomocniczych gospodarstw rolnych,
 - na inne cele nieprodukcyjne własnego przedsiębiorstwa.

- b) Wartość robót o charakterze przemysłowym (usług) dokonywanych:

- na zamówienia z zewnątrz,
- dla własnych inwestycji przedsiębiorstwa,
- dla własnych kapitalnych remontów, budynków, maszyn i urządzeń,
- dla własnej gospodarki mieszkaniowej i urządzeń komunalnych,
- dla własnych pomocniczych gospodarstw rolnych,
- na inne cele nieprodukcyjne przedsiębiorstwa.

- c) Wartość robót montażowych związanych z instalacją wyprodukowanych urządzeń i konstrukcji dokonywanych przez przedsiębiorstwa produkujące te urządzenia, jeżeli cena wytworzonego urządzenia lub konstrukcji nie obejmuje wartości robót montażowych.

2. Za wyroby gotowe uważa się wyroby całkowicie odpowiadające określonym normom, względnie warunkom umowy zawartej pomiędzy wykonawcą a odbiorcą, lub przy braku norm — warunkom technicznym, przy czym winny być one przyjęte przez kontrolę techniczną (KT) i zaopatrzone dokumentem (certyfikat, protokół zdawczo-odbiorczy itp.), potwierdzającym jakość tych wyrobów. Dotyczy to również półfabrykatów i części zbywanych na zewnątrz przedsiębiorstwa, dla własnych inwestycji i kapitalnych remontów, dla własnej gospodarki komunalnej, pomocniczych gospodarstw rolnych i na inne nieprodukcyjne cele przedsiębiorstwa.

3. Do robót o charakterze przemysłowym (usług przemysłowych) należą:

- a) roboty (usługi) odpłatne powiększające wartość wyrobów jak: operacje związane z obróbką materiałów i części (np. niklowanie, szlifowanie, galwanizowanie, farbowanie, apretura i wykańczanie tkanin itp.) na zamówienia z zewnątrz przedsiębiorstwa oraz dla własnych inwestycji, kapitalnych remontów, dla własnej gospodarki komunalnej, pomocniczych gospodarstw rolnych i na różne nieprodukcyjne cele przedsiębiorstwa,

- b) roboty (usługi) odpłatne, których zadaniem jest przywracanie wartości użytkowej wyrobów jak:

- remonty kapitalne, średnie i bieżące maszyn, urządzeń, środków transportowych oraz innych wyrobów przemysłowych, dokonywane na zamówienie z zewnątrz,
- remonty kapitalne maszyn, urządzeń i środków transportowych wchodzących w skład środków, trwałych przedsiębiorstwa, wykonywane przez robotników tego samego przedsiębiorstwa.

Nie wlicza się do robót o charakterze przemysłowym wartości robót budowlano-

- nych i montażowych np. wykonywanych przy remontach wielkich pieców, pieców, suszarni i wież gazogeneratorowych. Wlicza się natomiast do robót przemysłowych drobne roboty budowlane, wykonywane przez robotników tego samego przedsiębiorstwa, jeżeli bez dokonania tych robót nie można przeprowadzić remontu maszyn i urządzeń, względnie bez przeprowadzenia których remonty byłyby niecałkowite np.: wykonywanie fundamentów przy kapitalnym remoncie maszyny produkcyjnej,
- c) następujące roboty (usługi), których celem jest powiększenie wartości produktów wytwarzanych przez inne przedsiębiorstwa, zarówno dostarczonych przez zamawiającego, jak też nabytych:
- paczkowanie i rozlew wyrobów obcej produkcji,
 - kompletowanie narzędzi, apłeczek itp. wyrobów otrzymywanych z zewnątrz jako gotowych części,
 - rozkrój materiałów włókienniczych i skórzanych otrzymywanych z zewnątrz i przekazywanych następnie do szycia innemu przedsiębiorstwu lub zwracanych zleceniodawcy,
 - rozkrój innych materiałów, jak papieru, przewodów itp.,
 - operacje wykończeniowe, jak przyszywanie kołnierzy, guzików, prasowanie wyrobów krawieckich otrzymywanych z zewnątrz,
 - impregnowanie środkami antyseptycznymi drewna otrzymanego z zewnątrz.
- d) Do wartości robót o charakterze przemysłowym (usług) wymienionych wyżej w pkt. 2 ust. 3 lit. a)b)c), wlicza się wartość materiałów pomocniczych i części zużytych w procesie technologicznym wykonywania tych robót. Nie wlicza się natomiast wartości wyrobów poddawanych obróbce (ust. 3 lit. a), wartości remontowanych maszyn, urządzeń, środków transportowych oraz innych wyrobów przemysłowych (ust. 3 lit. b), oraz wartości powierzonych tak też zakupionych wyrobów i materiałów wymienionych w ust. 3 lit. c.
4. Przedsiębiorstwa przemysłowe skupujące zniszczone wyroby powszechnego użytku (np. odzież, obuwie itp.) i po przeprowadzeniu renowacji zbywające je poprzez aparat handlu, wliczają do wartości produkcji towarowej pełną wartość naprawionych wyrobów t.j. bez odliczania wartości tych wyrobów przed ich renowacją?
- Nie wlicza się do produkcji towarowej wartości wyrobów przemysłowych powszechnego użytku dostarczonych przez zamawiającego dla przeprowadzenia remontu lub renowacji. W tych przypadkach wartość robót
- oblicza się zgodnie z zasadami podanymi w pkt. 2, ust. 3.
5. Zabrania się włączać do produkcji towarowej:
- a) wartość wyrobów i półfabrykatów własnej produkcji, przeznaczonej do zużycia na potrzeby produkcyjne przedsiębiorstwa, w tym wartość energii elektrycznej, pary, wody, powietrza sprężonego, gazu, narzędzi, przyrządów, narzędzi tłocznych i wykrojników, modeli, części zamiennych i materiałów pomocniczych,
 - b) wartość powierzonych dla wykonywania robót przemysłowych surowców, materiałów i części dostarczonych przez zamawiającego a nieopłacanych przez przedsiębiorstwo,
 - c) wartość wyrobów remontowanych zarówno własnych jak też dostarczanych do remontu przez zleceniodawcę,
 - d) wartość produkcji warsztatów szkoleniowych, nierealizowaną na zewnątrz,
 - e) nakłady na doświadczenia, analizy i badania jak również wartość produkcji doświadczałnej nierealizowaną na zewnątrz; wartość produkcji doświadczałnej oraz wartość prototypów zbywanych wlicza się do produkcji towarowej zgodnie z ogólnymi zasadami,
 - f) wartość przekazywanej poza przedsiębiorstwo energii elektrycznej, pary, wody i gazu z ilości otrzymywanych z zewnątrz,
 - g) wpływy z odsprzedaży otrzymanych z zewnątrz materiałów, półfabrykatów i wyrobów sprzedawanych bez jakiegokolwiek przeróbki w danym przedsiębiorstwie, w tym również wartość zakupionych wyrobów i agregatów uzupełniających komplety urządzeń, o ile nie dokonano na nich dodatkowej obróbki i montażu,
 - h) wartość odpadków, tj. pozostałości przetwarzanych surowców i materiałów wejściowych, stanowiących wynik niepełnego ich wykorzystania technologicznego; jeżeli odpadki podlegają przed sprzedażą myciu, sortowaniu, opakowaniu itp., do wartości produkcji towarowej włącza się wartość tych robót,
 - i) wartość opakowania, jeżeli objęta jest ceną zbytu wyrobów dostarczanych w tym opakowaniu; wartość wytwarzanego w danym przedsiębiorstwie opakowania należy włączyć do produkcji towarowej tylko w tym przypadku, gdy wartość opakowania nie została objęta ceną zbytu dostarczanych w tym opakowaniu wyrobów,
 - j) wartość produkcji oddziałów pomocniczych i ubocznych o charakterze nieprzemysłowym, np.: budowlanych, rolnych, ogrodniczych, produkcji stołówki i kuchni, wpływy sklepów jak również dochody klubów, domów wypoczynkowych, wpływy z eksploatacji domów mieszkalnych, różnych oddziałów obsługi (pralni,

łaźni, zakładów fotograficznych, zakładów fryzjerskich itp.),

k) wartość robót wykonywanych przez działy obsługi, biura projektów i biura konstrukcyjne, laboratoria, centrale telefoniczne.

l) wartość robót budowlanych związanych z budownictwem inwestycyjnym w przedsiębiorstwie, z remontem budynków (m.in. wartość założenia i naprawy sieci elektrycznej, wodociągów i kanalizacji), oraz robót montażowych z wyjątkiem przypadków wymienionych w pkt. 2, ust. 1 lit. c, i ust. 3 lit. b.,

l) wartość bieżącego i średniego remontu maszyn i urządzeń własnych,

m) wartość usług wszystkich rodzajów transportu włączając koszty przepompowania ropy naftowej oraz transportowania ropy i produktów naftowych przez rurociągi,

n) wartość wyrobów powierzonych dla wykonania robót o charakterze przemysłowym (usług) wymienionych w pkt. 2, ust. 3. lit. a) b) c) oraz wyrobów zakupionych dla wykonania robót wymienionych w pkt. 2, ust. 3, lit. c).

Braków tj. wyrobów nieodpowiadających ustalonym normom i warunkom technicznym i nie nadających się do użytku wg swego przeznaczenia nie planuje się ani w ujęciu wartościowym, ani w jednostkach naturalnych.

3.

Produkcja globalna

1. Do wartości produkcji globalnej (obliczanej wg metody zakładowej) poza wartością produkcji towarowej określonej w pkt. 2 wlicza się również:

a) wartość powierzonego surowca (materiału) dostarczanego przez zamawiającego do przerobu lub obróbki; nie należy natomiast wliczać wartości powierzonych wyrobów i materiałów dla wykonania robót wymienionych w pkt. 2 ust. 3 lit. a) b) c) oraz wyrobów zakupionych dla wykonania robót wymienionych w pkt. 2 ust. 3 lit. c,

b) wartość różnicy remanentów półfabrykatów (z wyłączeniem różnicy remanentów typowych półfabrykatów wymienionych w pkt. 3 ust. 2.), narzędzi specjalnych, narzędzi tłocznych i wykrojników, przyrządów, modeli oraz różnych materiałów pomocniczych pochodzących z własnej produkcji i przeznaczonych do zużycia wewnątrz przedsiębiorstwa.

Pod pojęciem półfabrykatów należy rozumieć produkty będące wynikiem pracy oddziału przedsiębiorstwa, przekazane na skład półfabrykatów z przeznaczeniem do

dalszego przetworzenia w tym samym przedsiębiorstwie,

c) wartość różnicy remanentów produkcji niezakończonych wyłącznie w przedsiębiorstwach budowy maszyn, konstrukcji metalowych i w przedsiębiorstwach remontowych.

Pod pojęciem produkcji niezakończonych należy rozumieć wyroby, półfabrykaty i roboty o charakterze przemysłowym (usługi) znajdujące się w toku pracy oddziału przedsiębiorstwa, które zgodnie z zasadami podanymi w pkt. 2, nie mogą być zaliczone do gotowych wyrobów, półfabrykatów i wykonanych robót o charakterze przemysłowym (usług) przeznaczonych na zbytnie na zewnątrz przedsiębiorstwa.

2. W drodze wyjątku zalicza się do produkcji globalnej również wartość następujących wyrobów i półfabrykatów własnej produkcji przedsiębiorstwa (typowe półfabrykaty), przeznaczonych do dalszego przerobu w tymże przedsiębiorstwie:

1. energii elektrycznej we wszystkich przedsiębiorstwach.

2. wyrobów ogniotrwałych, cynku hutniczego i elektrolitycznego w przedsiębiorstwach hutnictwa i przemysłu metalowego,

3. koksu i gazu w przedsiębiorstwach hutnictwa, koksochemii i gazownictwa, kopalnictwa naftowego oraz półkoksu w przedsiębiorstwach przemysłu chemicznego,

4. rud metali nieżelaznych w przedsiębiorstwach przemysłu metali nieżelaznych,

5. rud jako surowców chemicznych (w przedsiębiorstwach posiadających własne kopalnie), kwasu siarkowego i fenolu w przedsiębiorstwach przemysłu chemicznego,

6. węgla kamiennego i brunatnego, ropy naftowej i torfu wydobywanych i zużywanych jako paliwa w danym przedsiębiorstwie,

7. torfu zużywanego do przerobu w zakładach produkcji torfu,

8. tarcicy — tylko w przedsiębiorstwach przemysłu drzewnego,

9. ścieru i celulozy w przedsiębiorstwach celulozowo-papierniczych,

10. przędzy włókienniczej w przedsiębiorstwach przemysłu włókienniczego,

11. tkanin surowych bawełnianych i jedwabnych w przemyśle podległym Ministerstwu Przemysłu Lekkiego,

12. skór garbowanych w przedsiębiorstwach przemysłu skórzanego,

13. mięsa z własnego uboju (zaliczanego do do wydajności ubojowej) zużywanego do produkcji kielbas, wyrobów wędliniarskich, konserw, bekonów w przedsiębiorstwach przemysłu mięsnego,

14. olejów roślinnych surowych utwardzanych i rafinowanych w przedsiębiorstwach przemysłu tłuszczowego,
15. mączki cukru przetwarzanego na rafinadę,
16. spirytusu surowego,
17. soków surowych i moszczów używanych dla produkcji win,
18. siodu w browarach,
19. pulpy i przecierów w przedsiębiorstwach owocowo-winiarskich.

4.

Dodatkowe wyjaśnienia dotyczące określenia produkcji towarowej i globalnej w niektórych gałęziach przemysłu.

1. W przemyśle maszynowym i konstrukcji metalowych nie zalicza się do produkcji globalnej przedsiębiorstwa wartości montażu urządzeń otrzymanych z zewnątrz lub wyprodukowanych w tym samym przedsiębiorstwie dla powiększenia jego środków trwałych, nawet w tym przypadku, jeżeli montaż przeprowadzony jest przez własną załogę przedsiębiorstwa.

2. W przemyśle okrętowym do produkcji globalnej i towarowej zalicza się pełną wartość budowy oraz urządzeń okrętów nie wyłączając wartości urządzeń i inwentarza dostarczonych przez zamawiającego.

Przy kapitalnym remoncie statków do produkcji globalnej i towarowej zabrania się włączać wartość nabytych mebli i innych urządzeń służących do wyposażenia pomieszczeń mieszkalnych i socjalnych na statku.

3. W przemyśle poligraficznym do wartości produkcji globalnej w przedsiębiorstwach poligraficznych drukujących książki, gazety, czasopisma i inną produkcję poligraficzną, wlicza się wartość papieru, tektury, tkanin oraz innych podstawowych materiałów bez względu na to, czy stanowią one własność przedsiębiorstwa czy też zamawiającego. Do produkcji towarowej natomiast wlicza się tylko wartość własnych surowców i materiałów.

Honorarium autorskiego, wydatków na opracowanie wykończenia rękopisów oraz ogólnych wydatków wydawniczych nie wlicza się do produkcji towarowej, i produkcji globalnej.

4. Przemysł energetyczny

W elektrowniach przemysłowych do produkcji towarowej elektrowni nie wlicza się energii zużytej na własne potrzeby elektrowni i na potrzeby produkcyjne przedsiębiorstwa.

Do produkcji globalnej i towarowej nie wlicza się energii zakupionej.

W elektrowniach zawodowych nie planuje się produkcji towarowej w zakresie energii elektrycznej.

Do produkcji globalnej wlicza się wartość energii własnej przekazanej do sieci oraz

wartość energii własnej zużytej na potrzeby elektrowni.

Nie wlicza się natomiast do produkcji globalnej energii elektrycznej zakupionej.

W okręgach energetycznych za produkcję globalną okręgu uważa się sumę produkcji globalnej elektrowni zawodowych okręgu. Do produkcji globalnej okręgu nie wlicza się energii zakupionej. Do produkcji towarowej okręgu wlicza się energię dostarczoną odbiorcom (łącznie z energią nabytą). Do produkcji towarowej nie wlicza się strat energii w sieci i energii zużytej na potrzeby własne elektrowni.

W Ministerstwie Energetyki produkcję towarową i globalną stanowi suma produkcji towarowej i globalnej okręgów.

5. W przemyśle prefabrykacji podległym Ministerstwu Budownictwa Przemysłowego i Ministerstwu Budownictwa Miast i Osiedli do wartości produkcji towarowej wlicza się wartość wyrobów, które przeszły wszystkie fazy produkcji (łącznie z okresem dojrzewania, suszenia itp. procesami technologicznymi) i mogą być jako wyroby gotowe przeznaczone na sprzedaż. Wyroby podlegające procesowi dojrzewania mogą być wliczane tylko do produkcji globalnej w formie przyrostu (+) lub ubytku (—) remanentów wyrobów w okresie dojrzewania.

6. W przedsiębiorstwach rybołówstwa morskiego do produkcji towarowej i globalnej zalicza się:

- 1) wartość ryby z połowów własnych przeznaczonych na zbył. Wartość tę oblicza się przez różnicę całkowitej wartości połowów przedsiębiorstwa pomniejszoną o wartość ryby (surowca z własnych połowów) przeznaczonej do przetwórstwa we własnym przedsiębiorstwie.

- 2) Wartość przetwórstwa rybnego.

- 3) Wartość produkcji pomocniczej przeznaczonej na zbył (nowe sieci, łód, wyroby gotowe warsztatów pogotowia technicznego, nowe opakowania).

- 4) Wartość usług produkcyjnych przeznaczonych na zbył (chłodni składowych, zamrażalni, warsztatów remontowych).

Ryby pochodzące z połowów na morzu Bałtyckim zalicza się do produkcji towarowej i globalnej w momencie wyładunku i przyjęcia w porcie, natomiast ryby pochodzące z połowów dalekomorskich (poza morzem Bałtyckim) zalicza się do produkcji towarowej i globalnej w momencie przyjęcia ich na pokład statku.

5.

Obliczanie wartości produkcji towarowej

Ustala się następujące zasady obliczania wartości produkcji towarowej:

1. Poczynając od planu na 1956 rok wartość produkcji towarowej należy obliczać w cenach fabrycznych roku planowego.

2. Planowaną wartość produkcji towarowej należy obliczać wg cen fabrycznych zawartych w cennikach bez względu na to czy wyroby objęte produkcją towarową przeznaczone są do sprzedaży na szczeblu zbytu, hurtu, detalu, czy też na potrzeby własne przedsiębiorstwa, jak. inwestycje, kapitalne remonty, gospodarka mieszkaniowa itp.
3. Planowana wartość produkcji towarowej w zakresie wyrobów i usług przemysłowych przeznaczonych dla własnych inwestycji, własnego kapitalnego remontu budynków i urządzeń, własnej gospodarki mieszkaniowej i urządzeń komunalnych, własnych pomocniczych gospodarstw rolnych i innych potrzeb nieprodukcyjnych przedsiębiorstwa, dla których to wyrobów i usług nie ma ustalonych cen w cennikach fabrycznych, należy przyjąć po cenie obliczonej według kosztu własnego i obowiązującego procentu zysku w danym przedsiębiorstwie.
4. W stosunku do wyrobów, których produkcja zostanie podjęta w roku planowym (nowe wyroby), na które ceny fabryczne nie zostały ustalone, należy przyjąć ceny wprowadzone na podstawie planowanego kosztu własnego i procentu zysku obowiązującego dla najbardziej zbliżonych rodzajów wyrobów objętych obowiązującym cennikiem cen fabrycznych.
5. Przy obliczaniu wartości wyrobów różniących się gatunkiem, klasami jakości itp. należy stosować ceny fabryczne uwzględniające gatunkowość i jakość wyrobów.
6. Dla zachowania porównywalności pomiędzy latami 1955 i 1956, wyjątkowo w planie na 1956 rok należy obliczyć wartość produkcji towarowej w cenach zbytu (łącznie z podatkiem obrotowym), na podstawie zasad podanych w instrukcji PKPG dla opracowania NPG na 1955 r. tom I str. 2—3, pkt 5.
5. Wartość różnicy remanentów półfabrykatów, narzędzi i przyrządów własnej produkcji, różnicy remanentów produkcji niezakończonych, jak również wartość typowych półfabrykatów oblicza się wg cen zawartych w cennikach cen porównywalnych. W przypadku braku cen w obowiązujących cennikach, wartość różnicy remanentów półproduktów, narzędzi i przyrządów własnej produkcji oraz różnicy remanentów produkcji niezakończonych oblicza się mnożąc wartość tej produkcji ustaloną wg kosztu wytwarzania i obowiązującego dla danych wyrobów procentu zysku przez współczynnik wyrażający stosunek wartości wyrobów gotowych wg cen fabrycznych porównywalnych z dnia 1. I. 1956 r. do wartości tych wyrobów wg cen fabrycznych roku planowego.
6. Dla zachowania porównywalności pomiędzy okresem planu 6-letniego i okresem planu 5-letniego, wyjątkowo w planie na 1956 r. należy obliczyć wartość produkcji globalnej w cenach niezmiennych stosowanych w 1955 roku na podstawie zasad podanych w instrukcji PKPG o opracowaniu NPG na 1955 r. tom I, str. 3, pkt 7.

7.

Podział produkcji globalnej na produkcję środków wytwarzania (grupa A) i przedmiotów spożycia (grupa B)

Podział produkcji globalnej na produkcję środków wytwarzania (grupa A) i przedmiotów spożycia (grupa B) przeprowadza się wg metody bezpośredniej, polegającej na tym, że wartość poszczególnych wyrobów zalicza się do grupy A bądź do grupy B na podstawie klasyfikacji wyrobów.

Podział wyrobów na grupy A i B należy przeprowadzić zgodnie z klasyfikacją podaną w wykazie wyrobów planowanych ilościowo w planie rocznym.

Wartość produkcji globalnej z podziałem na grupy A i B oblicza się wg cen fabrycznych porównywalnych z dn. 1.I.1956 r. oraz wyjątkowo tylko w planie na 1956 r. wg cen niezmiennych stosowanych w 1955 roku.

8.

Plan produkcji wg ilości

W planie produkcji wg ilości należy podać całkowitą produkcję wyrobów gotowych i półfabrykatów objętych wykazem wyrobów planowanych do planu rocznego, niezależnie od tego, czy wyroby sprzedawne są na zewnątrz, czy też przeznaczone są do dalszego przerobu wewnątrz przedsiębiorstwa.

2. W planie produkcji wg ilości (wzór P-3) należy stosować jednostki naturalne miary podane w wykazie wyrobów planowanych ilościowo tylko z jednym znakiem po przecinku.

6.

Obliczanie wartości produkcji globalnej

Ustala się następujące zasady obliczania wartości produkcji globalnej:

1. Poczynając od planu na 1956 rok wartość produkcji globalnej należy obliczać w cenach fabrycznych, porównywalnych z dnia 1. I. 1956 r. zawartych w cennikach.
2. Wartość wyrobów i robót przemysłowych (usług) objętych planem produkcji towarowej oblicza się w cenach fabrycznych porównywalnych zgodnie z zasadami podanymi w pkt. 5 niniejszej instrukcji.
3. Przy obliczaniu wartości wyrobów różniących się gatunkiem, klasami jakości itp. należy stosować ceny fabryczne porównywalne, uwzględniające gatunkowość i jakość wyrobów.
3. Wartość powierzonego surowca (materiału), dostarczonego przez zamawiającego, oblicza się na podstawie cen tych surowców zawartych w cennikach cen fabrycznych porównywalnych.

9.

Produkcja nowych wyrobów

Plan uruchomienia produkcji nowych wyrobów obejmuje wyroby, które dotychczas nie były produkowane oraz wyroby podobne do wytwarzanych, ale różniące się od nich zasadniczo pod względem charakterystyki technicznej.

Do nowych wyrobów nie należy więc zaliczać wyrobów, których konstrukcja została tylko częściowo zmodernizowana w celu ulepszenia, zmniejszenia wagi itd, jeżeli w procesie technologicznym produkcji zostały wprowadzone tylko częściowe zmiany oraz jeżeli zaszły tylko zmiany w składzie surowca.

Do nowych wyrobów nie należy zaliczać produkcji prototypów i serii próbnych, a jedynie wyroby produkowane na skalę przemysłową.

W plana przedsiębiorstw, centralnych rządów i ministerstw, za nowe wyroby uważa się te artykuły przemysłowe, które są nowe w znaczeniu określonym wyżej dla danej jednostki organizacyjnej.

10.

Podział przemysłu na gałęzie

Produkcję przemysłową dzielą się w jednostkach naturalnych miar, oraz wartościowo w następującym układzie gałęzi przemysłu:

1. Hutnictwo żelaza (łącznie z wydobywaniem rud)

Wydobycie rud żelaza

Rudy żelaza

Wzbogacanie rud żelaza

Hutnictwo żelaza

Surówka żelaza

Stal

Wyroby walcowane

Rury stalowe

Wyroby kute

Odlewy staliwne i żeliwne

Druty, liny, gwoździe, śruby i nity

Inne wyroby przetwórstwa hutniczego

2. Hutnictwo metali nieżelaznych (łącznie z wydobywaniem rud)

Wydobycie rud

Rudy metali nieżelaznych

Wzbogacanie rud metali nieżelaznych

Hutnictwo metali nieżelaznych

Aluminium

Cynk

Miedź

Ołów

Stopy metali nieżelaznych

Wyroby walcowane z metali nieżelaznych i ich stopów

Wyroby prasowane i ciągnięte z metali nieżelaznych i ich stopów

3. Przemysł paliw

Paliwa naturalne

Węgiel kamienny

Węgiel brunatny

Brykiety węgla kamiennego

Brykiety węgla brunatnego

Łupek

Ropa naftowa

Gaz ziemny

Torf opałowy

Produkty przetwarzania paliw

Koks

Gaz koksowniczy

Gaz miejski

Gazolina

Przeróbka ropy

Paliwa syntetyczne

4. Wytwarzanie energii elektrycznej i ciepłej

Energia elektryczna

Energia cieplna

5. Budowa maszyn i urządzeń (łącznie z obróbką metali)

Kotły

Maszyny napędowe (turbiny, silniki spalinowe itp).

Wyposażenie elektryczne silnopiętrowe (maszyny wirujące, transformatory, aparatura rozdzielcza i zabezpieczeniowa itp).

Aparatura słaboprądowa, sprzęt i lampy elektryczne

Kable i przewody

Obrabiarki do obróbki metali i drewna oraz tworzyw niemetalicznych

Maszyny i urządzenia dla hutnictwa i koksowni.

Maszyny i urządzenia dla górnictwa

Maszyny i urządzenia dla przemysłu mineralnego i ceramicznego

Maszyny i urządzenia dla przemysłu chemicznego

Maszyny i urządzenia dla przemysłu papierniczego

Maszyny włókiennicze

Maszyny i urządzenia dla przemysłu spożywczego

Maszyny i urządzenia dla rolnictwa

Maszyny i urządzenia budowlane i drogowe

Tabor samochodowy i ciągniki

Tabor szynowy (parowozy, lokomotywy, wagony, tramwaje)

Tabor pływający

Urządzenia dźwigowo-transportowe

Konstrukcje stalowe

Aparatura kontrolno-pomiarowa i laboratoryjna

Łożyska toczne

Narzędzia tnące do mechanicznej obróbki metali i drewna

Wyroby ściernicze

Urządzenia sanitarno-techniczne i instalacyjne

Remonty

6. Wyroby metalowe i elektrotechniczne powszechnego użytku

Motocykle

Rowery

Maszyny do szycia

Pralki elektryczne

Froterki i odkurzacze

9.

Produkcja nowych wyrobów

Plan uruchomienia produkcji nowych wyrobów obejmuje wyroby, które dotychczas nie były produkowane oraz wyroby podobne do wytwarzanych, ale różniące się od nich zasadniczo pod względem charakterystyki technicznej.

Do nowych wyrobów nie należy więc zaliczać wyrobów, których konstrukcja została tylko częściowo zmodernizowana w celu ulepszenia, zmniejszenia wagi itd, jeżeli w procesie technologicznym produkcji zostały wprowadzone tylko częściowe zmiany oraz jeżeli zaszły tylko zmiany w składzie surowca.

Do nowych wyrobów nie należy zaliczać produkcji prototypów i serii próbnych, a jedynie wyroby produkowane na skalę przemysłową.

W planu przedsiębiorstw, centralnych zarządów i ministerstwach, za nowe wyroby uważa się te artykuły przemysłowe, które są nowe w znaczeniu określonym wyżej dla danej jednostki organizacyjnej.

10.

Podział przemysłu na gałęzie

Produkcję przemysłową dzielą się w jednostkach naturalnych miar, oraz wartościowo w następującym układzie gałęzi przemysłu:

1. Hutnictwo żelaza (łącznie z wydobywaniem rud)

Wydobycie rud żelaza

Rudy żelaza

Wzbogacanie rud żelaza

Hutnictwo żelaza

Surówka żelaza

Stal

Wyroby walcowane

Rury stalowe

Wyroby kute

Odlawy stalowe i żeliwne

Druły, liny, gwoździe, śruby i nity

Inne wyroby przetwórstwa hutniczego

2. Hutnictwo metali nieżelaznych (łącznie z wydobywaniem rud)

Wydobycie rud

Rudy metali nieżelaznych

Wzbogacanie rud metali nieżelaznych

Hutnictwo metali nieżelaznych

Aluminium

Cynk

Miedź

Ołów

Stopy metali nieżelaznych

Wyroby walcowane z metali nieżelaznych i ich stopów

Wyroby prasowane i ciągnięte z metali nieżelaznych i ich stopów

3. Przemysł paliw

Paliwa naturalne

Węgiel kamienny

Węgiel brunatny

Brykiety węgla kamiennego

Brykiety węgla brunatnego

Łupek

Ropa naftowa

Gaz ziemny

Torf opałowy

Produkty przetwarzania paliw

Koks

Gaz koksowniczy

Gaz miejski

Gazolina

Przeróbka ropy

Paliwa syntetyczne

4. Wytwarzanie energii elektrycznej i ciepłej

Energia elektryczna

Energia ciepła

5. Budowa maszyn i urządzeń (łącznie z obróbką metali)

Kotły

Maszyny napędowe (turbiny, silniki spalinowe itp).

Wyposażenie elektryczne silnopiętne (maszyny wirujące, transformatory, aparatura rozdzielcza i zabezpieczeniowa itp).

Aparatura słaboprądowa, sprzęt i lampy elektryczne

Kable i przewody

Obrabiarki do obróbki metali i drewna oraz tworzyw niemetalicznych

Maszyny i urządzenia dla hutnictwa i koksowni.

Maszyny i urządzenia dla górnictwa

Maszyny i urządzenia dla przemysłu mineralnego i ceramicznego

Maszyny i urządzenia dla przemysłu chemicznego

Maszyny i urządzenia dla przemysłu papierniczego

Maszyny włókiennicze

Maszyny i urządzenia dla przemysłu spożywczego

Maszyny i urządzenia dla rolnictwa

Maszyny i urządzenia budowlane i drogowe

Tabor samochodowy i ciągniki

Tabor szynowy (parowozy, lokomotywy, wagony, tramwaje)

Tabor pływający

Urządzenia dźwigowo-transportowe

Konstrukcje stalowe

Aparatura kontrolno-pomiarowa i laboratoryjna

Łożyska toczne

Narzędzia tnące do mechanicznej obróbki metali i drewna

Wyroby ścierne

Urządzenia sanitarno-techniczne i instalacyjne

Remonty

6. Wyroby metalowe i elektrotechniczne powszechnego użytku

Motocykle

Rowery

Maszyny do szycia

Pralki elektryczne

Froterki i odkurzacze

- Lodówki
Naczynia kuchenne
Nakrycia stołowe
Łózka metalowe
Wózki dziecięce
Odbiorniki lampowe
Adaptory i gramofony
Zegary
Aparaty i sprzęt fotograficzny
Inne wyroby metalowe i elektrotechniczne
Powszechnego użytku
Remonty wyrobów metalowych i elektrotechnicznych powszechnego użytku
7. **Przemysł chemiczny (łącznie z wydobywaniem kopaliny dla przem. chem.)**
Kopaliny dla przemysłu chemicznego (bez soli)
Związki nieorganiczne
Nawozy sztuczne
Gazy techniczne i szlachetne
Sucha destylacja drewna i pochodne
Sucha destylacja węgla kamiennego
Chemikalia i półprodukty alifatyczne
Chemikalia i półprodukty aromatyczne
Barwniki organiczne syntetyczne
Garbniki
Środki chemiczne do zwalczania chorób i szkodników roślin, gryzoniów i pasożytów
Rozpuszczalniki
Różne wyroby organiczne
Wyroby z węgla prasowanego i nieprasowanego
Włókna sztuczne
Tworzywa sztuczne i artykuły z tworzyw sztucznych
Farby i lakiery
Materiały fotograficzne i filmowe
8. **Przemysł gumowy (bez obuwia-gumowego)**
Ogumienie trakcyjne (opony i dętki)
Techniczne wyroby gumowe
Tkaniny gumowane
Artykuły sanitarne
Inne wyroby gumowe powszechnego użytku
9. **Przemysł farmaceutyczny**
Preparaty farmaceutyczne
10. **Przemysł materiałów budowlanych (łącznie z wydobywaniem minerałów dla budownictwa)**
Klinkier cementowy
Cement
Wapno
Gips
Cegła
Pustaki
Materiały okładzinowe i wykończeniowe
Elementy dachowe (dachówka, płyty dachowe, papa)
Wyroby izolacyjne
Kamionka kanalizacyjna i sanitarna
Fajans sanitarny
Porcelana elektrotechniczna
Surowce mineralne
Materiały drogowe i melioracyjne
Wyroby betonowe i żelbetowe
Materiały ogniotrwałe
11. **Przemysł szklarski**
Szkło opakowaniowe
Szkło laboratoryjne
Szkło budowlane
Szkło techniczne
Wyroby powszechnego użytku ze szkła
12. **Wyroby porcelanowo-fajansowe powszechnego użytku**
Porcelana stołowa
Porcelit stołowy
Fajans stołowy
Kamionka gospodarcza
Galanteria porcelanowa, porcelitowa i fajansowa
13. **Przemysł drzewny**
Tarcica
Sklejka
Okleiny
Płyty pilśniowe
Skrzynki i komplety skrzynkowe
Beczki
Meble
Deszczułki posadzkowe
Wyroby budowlane z drewna
Wozy i wyroby kołodziejskie
Sprzęt stolarski
Wyroby dla gospodarstwa domowego
Sprzęt sportowy
Impregnacja drewna
Zapałki
14. **Przemysł papierniczy i przetwórstwa papierniczego**
Ścier drzewny
Celuloza
Papier wszelkiego rodzaju
Bibułka
Tekstura
Koperty, torby, worki
Pudełka i kartonáže
Wyroby techniczne z papieru
Zabawki i gry towarzyskie (papierowe i tekturowe)
Zeszyty i bruliony
Inne materiały piśmienne
Przybory szkolne i biurowe
15. **Przemysł poligraficzny**
16. **Przemysł włókienniczy (łącznie z dziewiarskim)**
Włókno
Przędza
Nici
Tkaniny
Dywany i chodniki
Firanki
Pasmanteria
Watolina
Wata
Wyroby dziewiarskie i pończosznice
Wyroby filcowe
Wyroby powroźnicze
Worki i sienniki
17. **Przemysł odzieżowy**
Przerób tkanin
Okrycia
Ubior

Bielizna
Reperacje

18. **Przemysł skórzany, obuwniczy i futrzarski**

Garbowanie skór
Obuwie wszelkiego rodzaju
Wyroby ze skóry dla celów technicznych
Galanteria skórzana
Wyprawianie i farbowanie skór futerkowych
Futrzarstwo
Reperacje

19. **Przemysł tłuszczowy i kosmetyczny**

Tłuszcze techniczne
Mydło
Proszki do prania
Kleje
Pasta do podłóg i obuwia
Wyroby kosmetyczne

20. **Przemysł spożywczy**

Mięso z uboju
Tłuszcze zwierzęce jadalne
Przetwory mięsne
Rybołówstwo morskie
Przetwory rybne
Mleko
Przetwory z mleka
Tłuszcze roślinne jadalne
Mąki i kasze
Makaron
Cukier
Pieczywo zwykłe i cukiernicze
Wyroby cukiernicze
Wyroby krochmalnicze
Piwo i słód
Drożdże
Spirytus i wódki
Wina i miody
Przetwory owocowe (marmelada, powidła itp.)
Przetwory warzywne
Napoje bezalkoholowe
Ocet i musztarda
Wyroby kawowe
Tytoń i wyroby z tytoniu
Zioła
Przemysł chłodniczy

21. **Przemysł solny**

22. **Przemysł artykułów muzycznych**

Produkcja instrumentów muzycznych
Produkcja zapisów dźwiękowych (płyty, taśmy magnetofonowe itp.)
Produkcja strun i części instrumentów muzycznych
Reperacje instrumentów i urządzeń muzycznych

23. **Inne gałęzie przemysłu**

Wyroby guzikarsko-galanteryjne
Wyroby szrotkarskie i dzle
Zabawki
Pasze treściwe
Szczecina i włosie
Puch i pierze
Produkcja innych surowców poubojowych
Inne wyroby osobno nie wymienione.

14

11.

Wskaźniki techniczno-ekonomiczne

1. Wskaźniki techniczno-ekonomiczne powinny stanowić podstawę do ustalenia planu produkcji wg ilości, do obliczenia zdolności produkcyjnych maszyn i urządzeń, wykorzystania posiadanych zdolności produkcyjnych, wykorzystania surowców, materiałów, paliwa, energii elektrycznej. Wskaźniki techniczno-ekonomiczne powinny określać również ilość nakładów pracy na jednostkę produkcji, normy wykorzystania maszyn i urządzeń, normy zużycia surowców, paliwa, materiałów, poziom mechanizacji, gatunkowość i jakość wyrobów. Wskaźniki techniczno-ekonomiczne na rok planowy, należy ustalić jako średnio-progresywne normy techniczno-ekonomiczne, na podstawie osiągnięć przodujących przedsiębiorstw, oddziałów, brygad i stanowisk roboczych, przy czym należy uwzględnić usprawnienia organizacyjno-techniczne, wprowadzenie nowej techniki i technologii, rozszerzenie współzawodnictwa pracy i podwyższenie kwalifikacji pracowników.
2. Wysokość podawanych w projekcie planu wskaźników techniczno-ekonomicznych należy uzasadnić dodatkowymi analitycznymi obliczeniami jak: średnie wykonanie w przemyśle w najlepszym miesiącu roku poprzedzającego rok planowy oraz wykonanie wg przedsiębiorstw osiągających najlepsze wskaźniki.
3. Ministerstwa i Urzędy Centralne przedkładają w projektach planów rocznych plan wskaźników techniczno-ekonomicznych wg wykazu stanowiącego załącznik do wzoru P-6. Ministerstwa i urzędy centralne w porozumieniu z PKPG mogą wprowadzić zmiany do wykazu wskaźników techniczno-ekonomicznych.

12.

Wykorzystanie zdolności produkcyjnej

1. Uzasadnieniem do programu produkcyjnego są obliczenia dotyczące wykorzystania zdolności produkcyjnej. Obliczenie zdolności produkcyjnej może być zawarte we wskaźnikach techniczno-ekonomicznych (pkt 11. ust. 1) lub też na dodatkowych wzorach branżowych.
2. Przy obliczaniu zdolności produkcyjnej należy kierować się następującymi ogólnymi zasadami:
 - a) zdolność produkcyjna przedsiębiorstwa przetwórczego jest to maksymalnie możliwa do uzyskania ilość produkcji w określonym czasie, która może być wykonana przy najlepszym wykorzystaniu bilansu czasu pracy posiadanych maszyn i urządzeń produkcyjnych, przy danym asortymencie produkcji, rodzaju surowca i zatrudnieniu oraz przy założe-

niu, że zostaną opanowane przez całą załogę przedsiębiorstwa produkujące metody pracy.

W przedsiębiorstwach przemysłu wydobywczego, poza wyżej podanymi elementami przy obliczaniu zdolności produkcyjnej należy brać pod uwagę również charakter zasobów surowca.

- b) bilans czasu pracy maszyn, urządzeń i aparatury należy obliczyć na podstawie wskaźników wykorzystania czasu pracy przodujących w danej branży zakładów. Za podstawę przy obliczaniu zdolności produkcyjnych przemysłów o ciągłym procesie produkcyjnym, należy brać czas kalendarzowy pomniejszony o czas planowany na remonty i postoje technologiczne. Dla pozostałych przemysłów za podstawę należy przyjąć nominalny czas pracy wg przyjętego dla danego przemysłu systemu zmianowości, pomniejszony o planowany czas na remonty i postoje technologiczne. Planowany czas na remonty i postoje technologiczne powinien być obliczany na podstawie progresywnych norm czasowych remontów i postojów, ustalonych w oparciu o najlepsze osiągnięcia zakładów w tym zakresie.
- c) wydajność poszczególnych maszyn, urządzeń lub aparatury powinna być obliczona na podstawie progresywnych wskaźników. Progresywny wskaźnik wydajności maszyn, urządzeń lub aparatury powinien być oparty o najlepsze w danej dziedzinie osiągnięcia. I tak np. dla przemysłu maszynowego powinno się brać za podstawę średni wskaźnik wydajności, osiągany przez 20% najlepszych w kolejności wykonania norm w danej dziedzinie przodowników pracy.
- d) zdolności produkcyjne zakładu nie określa się wg „wąskich przekrojów”, lecz według przepustowości podstawowych wydziałów produkcyjnych lub agregatów. W projekcie planu wykorzystania zdolności produkcyjnych powinny być wykazane środki prowadzące do usunięcia „wąskich przekrojów”.
- e) zdolności produkcyjne zakładów wzrastają w miarę rozwoju nowej techniki i przodującej technologii jak również wzrostu wydajności pracy; dlatego też zachodzi konieczność rocznej rewizji zdolności produkcyjnych danych zakładów, wydziałów czy agregatów. Dla zakładów nowobudowanych należy przyjąć zdolności projektowe; o ile dzięki zmianom w technologii i nowym osiągnięciom przodowników pracy nie zostały one przekroczone.
- f) zdolność produkcyjną oblicza się w zależności od branż we wskaźnikach natu-

ralnych, np. sztuki, tony, m^3 , m^2 , t/m^2 , t/m^3 itp. lub też przy pomocy bilansu maszynogodzin dysponowanych.

3. Przy obliczaniu wykorzystania zdolności produkcyjnej porównuje się zadania planowe lub faktyczne wykonanie produkcji ze średnią zdolnością produkcyjną w danym okresie czasu, określoną w naturalnych jednostkach miary. Wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnych wyraża się w $\%/\%$.
4. Ministerstwa i centralne urzędy opracowują plan wykorzystania zdolności produkcyjnej w projekcie planu rocznego na wzorach branżowych podanych w niniejszej instrukcji. Wzory te mogą być zmienione i uzupełnione w uzgodnieniu z PKPG.

13.

Plan kooperacji

W planach rocznych ustala się kooperację dostaw pomiędzy ministerstwami (urzędami centralnymi) dla podstawowych wyrobów przemysłu maszynowego, a w szczególności dla najważniejszych maszyn i urządzeń.

14.

Obliczanie przewidywanego wykonania planu

Przy obliczaniu przewidywanego wykonania planu w roku poprzedzającym rok planowy należy stosować następujące zasady:

1. Przewidywane wykonanie w III i IV kwartale oblicza się na podstawie analizy liczb ustalonych w zadaniach planu kwartalno-miesięcznego, wykonania planów miesięcznych w pierwszych miesiącach tego kwartału, (a w przypadku braku planu kwartalno-miesięcznego — na podstawie zadań wynikających z planu rocznego na dany kwartał), oraz procentów wykonania planów w analogicznych kwartałach roku poprzedniego i procentów wykonania planów w I i II kwartale roku, dla którego obliczane jest przewidywane wykonanie. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach można ustalić przewidywane wykonanie planu IV kwartału na podstawie analizy możliwości zaopatrzenia przemysłu w surowce i materiały, oraz możliwości zbytu wyrobów gotowych. Zabrania się przyjmować jako przewidywane wykonanie w III i IV kwartale zadań ustalonych w planach kwartalno-miesięcznych lub rocznych, bez dokonania wyżej podanej analizy.
2. Przewidywane wykonanie w roku poprzedzającym rok planowy oblicza się przez sumowanie faktycznego wykonania w I i II kwartale, oraz obliczonego zgodnie z zasadami podanymi w pkt. 1 przewidywanego wykonania w III i IV kwartale.

Załącznik do wzoru P-7

W Y K A Z

wyrobów dla których ministerstwa podają rozliczenie wykorzystania
zdolności produkcyjnej wg wzoru P-7

Ministerstwo Górnictwa:

węgiel brunatny
przeróbka ropy
cegła palona

Ministerstwo Przemysłu Maszynowego i Ministerstwo Przemysłu
Motoryzacyjnego.

Nomenklaturę wyrobów dla obliczenia wykorzystania produkcyjnych w niżej
wymienionych zakładach ustali Ministerstwo w porozumieniu z P.K.P.G.

Budowa Maszyn Ciężkich

Z. U. T. „Zgoda”
Zakł. Mech. im. Gen. Świerczewskiego
Z. B. M. i A. im. Czadkowskiego
D. Z. B. U. P. — Nysa
G. Z. U. T. — Gliwice
Sosnowieckie Zakłady Budowy Kotłów
Zakłady Budowy Maszyn im. Waryńskiego — Warszawa
Fabryka Maszyn Papierniczych — Cieplice

Przemysł obrabiarkowy

F. U. M. — Poręba
F. W. M. — Kuźnia Raciborska
Wrocławska Fabryka Urządzeń Mech.
F. U. M. — Dąbrowa Górnicza
Zakłady Mech. im. Strzelczyka — Łódź
Fabryka Obrabiarek do Drzewa — Bydgoszcz
Zakłady Mech. im. 1-go Maja
Fabryka Wyrobów Metalowych — Racibórz

Przemysł okrętowy

Wszystkie stocznie

Przemysł motoryzacyjny

F. S. C. im. Dzierżyńskiego — Starachowice
W. F. M.
Zakłady Mechaniczne „Ursus”
Z. Z. R. — Bydgoszcz
Wytwórnia Sprzętu Mech. — Andrychów
Wytwórnia Sprzętu Mech. — Bielsko
Kuźnia — Ustroń
Sanocka Fabryka Wagonów

Przemysł Taboru Kolejowego

„Pafawag” — Fabryka Wagonów — Wrocław
„Zispo” — Zakłady Przem. Metal. im. J. Stalina — Poznań
„Fablok” — Fabryka Lokomotyw im. F. Dzierżyńskiego — Chorzów
„Konstal” — Chorzowska Wytwórnia Konstrukcji Stalowych — Chorzów
„Zastal” — Zaodrzańskie Zakł. Przem. Metal. im. M. Nowotki — Zielona Góra
Zakłady Metalurgiczne „Pomet” — Poznań
„Mystal” — Myszkowskie Zakł. Metalurg. — Myszków

Przemysł Maszyn Rolniczych

F. M. Z. — Staroleka
F. M. R. — „Unia” — Grudziądz
F. S. R. — „Pionier” — Strzelce Opolskie
F. M. R. — Jawor
Lubelska F-ka Maszyn Rolniczych
F. M. R. — Słupsk
F. M. R. — Płock
F. M. R. „Kraj” — Kutno
Fabryka Siewników — Brzeg
Kujawskie Z-dy M. R. — Włocławek

Przemysł elektrotechniczny

Zakład M3 — Łódź
Zakład M1 — Zychlin
Zakład M10 — Mikołów
Zakład T6 — Dzierżonów
Zakład T3 — Warszawa
Zakład T2 — Warszawa
Zakład A1 — Warszawa
Zakłady Wytwórcze Osprzętu Sieciowego
Krakowskie Zakłady Wytw. Mat. Elektrotechnicznych
Warszawskie Zakłady Wytw. Mat. Elektrotechnicznych
Stalinogrodzkie Zakłady Lamp Zar.
Pabianickie Zakłady Lamp Zar.

Ministerstwo Przemysłu Chemicznego

kwask siarkowy	Zakł. Chem. Wizów	ton
	Toruńskie Z.N.F.	"
	Poznańskie Z.N.F.	"
	Szczecińskie Z.N.F.	"
	Kielecka F.K.S.	"
soda surowa	Wałbrzyska F.K.S.	"
soda kalcynowana	Inowrocławskie Zakł. Sod.	"
soda kaustyczna	Krakowskie Zakł. Sod.	"
amoniak syntetyczny	Z. A. im. F. Dzierżyńskiego	"
	Z. A. im. P. Findera	"
karbid	Z. P. A. Kędzierzyn	"
	Z. A. im. P. Findera	"
fenol syntetyczny	Z. Ch. Oświęcim	"
	Z. Ch. Oświęcim	"
	N. Z. P. O. Rokita	"
przędza sztucznego jedwabiu — włókiennicza	Chodakowskie Z.W.S.	"
	Wrocławskie Z.W.S.	"
	Szczecińskie Z.W.S.	"
	Tomaszowskie Z.W.S.	"
przędza sztucznego jedwabiu kordowa	Szczecińskie Z.W.S.	"
włókno cięte	Tomaszowskie Z.W.S.	"
	Łódzkie Z.W.S.	"
	Jeleniogórskie Z.W.S.	"
steelon	Gorzowskie Z.W.S.	"
penicylina	Tarchomińskie Zakł. Farm.	mld jed. ton
chlor gazowy (soda kaust. z elektr.)	Z. Chem. Oświęcim	"
	Z. A. im. F. Dzierżyńskiego	"
	Z. Chem. Jaworzno	"
	Z. Chem. Żabkowice	"
	Z. Chem. Oświęcim	ton
metanol syntetyczny	Z. A. im. F. Dzierżyńskiego	"

Ministerstwo Przemysłu Lekkiego

włókno lniane długie biologiczne	
" " krótkie (pakuły) biologiczne	
" konopne długie biologiczne zielenicowe	
" " krótkie (pakuły) biologiczne i zielenicowe	
len czesany	
przędza lniana	
" pakulana	
" konopna	
" jutowa	
" sizalowa i manillowa	
tkaniny lniano-pakulane surowe	
" jutowe	
przędza bawełniana cienkoprzędna	
" " średnioprzędna	
" " odpadkowa	
tkaniny bawełniane surowe (bez tkanin kordowych i transporterowych)	
czesanka wełniana i argonowa	
przędza wełniana chesankowa	
" " zgrzebna	
tkaniny wełniane surowe	
tkaniny jedwabne surowe	
plusze i pokrewne pluszom (bez genua cord)	
dywany	
chodniki	
firanki ogółem	
w tym: maszynowe i tkane	
dzianina	
wyroby pończosznice ogółem	
w tym:	
1. z maszyn kotonowych	
2. z automatów	
tkaniny transporterowe	
" kordowe	
węże pożarnicze i opłoty	
filce tkane	
sieci rybackie	
przędza skręcona z podziałem na wszystkie rodzaje	
skóry twarde	
" miękkie	
w tym:	
skóry na wierzchy obuwiowe	
obuwie skórzane i tekstylne ogółem — produkowane na zespołach taśmowych	
obuwie gumowe	

Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego

przerób buraków na cukier
 przerób nasion oleistych w przeliczeniu na rzepak
 produkcja papierosów bezustnikowych
 produkcja papierosów ustnikowych
 produkcja piwa w przeliczeniu na 9° Bal.
 produkcja wina
 przerób ziemniaków na krochmal w przeliczeniu na zawartość 16% skrobi

q. na dobę
 ton
 w 1000 szt.
 w 1000 szt.
 1000 kl
 1000 litrów
 ton na dobę

Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego

produkcja szynek w puszkach
 produkcja konserw mięsnych
 produkcja wędlin i wyrobów wędliniarskich w przeliczeniu na kielbasę zwykłą
 produkcja tłuszczu topionego
 butelkowanie mleka
 produkcja masła śmietankowego
 produkcja serów
 produkcja proszku mlecznego pełnego
 produkcja mączek zwierzęcych
 produkcja żelatyny konserwowej
 produkcja żelatyny fotograficznej

ton
 ton
 ton
 ton
 1000 l.
 ton
 ton
 ton
 ton
 ton
 ton

WYKAZ WYROBÓW PLANOWANYCH ILOŚCIOWO
(Załącznik do wzoru P-3)

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

1. HUTNICTWO ŻELAZA (ŁĄCZNIE Z WYDOBYCIEM RUŻ)

Surowce hutnictwa żelaza

☒ A Rudy użytkowe razem	w zawartości Fe	tys. ton ‰	rok i kw. rok
w tym:			
☒ syderyt ilasty gruby			
☒ A ruda darniowa	zawartość Fe	tys. ton ‰	rok i kw. rok
☒ A Rudy żelaza wzbogacone	zawartość Fe	tys. ton ‰	rok i kw. rok
☒ A w tym:			
☒ syderyt ilasty prażony			
☒ A Żelgruda	zawartość Fe	tys. ton ‰	rok i kw. rok
☒ A Koncentraty z piasków żelazistych	zawartość Fe	tys. ton ‰	rok i kw. rok

HUTNICTWO ŻELAZA

Surówka i żelazostopy

A Surówka przeliczeniowa ogółem		tys. ton	rok i kw.
Surówka w wadze rzeczywistej		"	"
w tym:			
surówkę przeróbczą		"	"
surówkę odlewniczą		"	"
w tym:			
☒ normalna		"	rok
☒ fosforowa		"	"
☒ hematytowa		"	"
☒ specjalna		"	"
☒ ferromangan		"	"
surówka zwierniadlista		"	"
Surówka syntetyczna		"	"
A Żelazostopy		ton	"
w tym:			
żelazonikiel		ton	"
żelazokrzem		"	"
☒ krzemomangan		"	"
☒ krzemowapń		"	"
żelazomangan affine		"	"
żelazochrom		"	"
żelazowolfram		"	"
żelazomolibden		"	"
żelazotytan		"	"
☒ żelazofosfor		"	"
☒ żelazowanad		"	"
elektrokostki		"	"

Stal surowa

A stal surowa ogółem		tys. ton	rok i kw.
w tym:			
martenowska		"	"
elektryczna		"	"
inna		"	"
A Z ogólnej ilości stali przypada na:		"	rok
zwykłą we wlewkach		"	"
zwykłą płynną na odlewy		"	"
jakościową we wlewkach		"	"
☒ w tym:			
martenowską		"	"
☒ elektryczną		"	"
jakościową płynną na odlewy		"	"
☒ w tym:			
martenowską		"	"
☒ elektryczną		"	"

Ozna- czenie grup A lub B	N a z w a w y r o b ó w	Jedn. miary	Planuje się na:
Wyroby gorąco walcowane			
× A	Ogółem wyroby z wlewków (wyroby I walcowane gotowe plus rury z wlewków i odkuwki z wlewków)	ton	rok
A	Ogółem wyroby walcowane gotowe	"	"
	razem wyroby gotowe ze stali zwykłych	"	"
	razem wyroby gotowe ze stali jakościowych	"	"
×	rury z wlewków	"	"
×	odkuwki z wlewków	"	"
×	ogółem półwyroby walcowane do dalszego przerobu na walcowniach innych hut	"	rok i kw.
× A	Razem półwyroby walcowane do dalszego przerobu na walcowniach innych hut ze stali zwykłej	"	"
× A	Razem półwyroby walcowane do dalszego przerobu na walcowniach innych hut ze stali jakościowej	"	rok i kw.
× A	Wyroby walcowane ze stali zwykłej	"	"
×	półwyroby walcowane do dalszego przerobu na walcowniach własnych	ton	"
×	półwyroby, walcowane do dalszego przerobu na walcowniach innych hut	"	"
A	Wyroby walcowane gotowe: ze stali pospolitej i zwykłej jakości jednak bez stali zużywanej na rury bez szwu	"	"
× A	Półwyroby walcowane zaliczane do wyrobów gotowych	"	"
A	Szyny normalnotorowe	"	"
	w tym:	"	"
	typ S-49	"	"
× A	Szyny tramwajowe	"	"
× A	Szyny wysokości 115 mm	"	"
× A	Szyny wąskotorowe	"	"
A	kształtowniki A	ton	"
	w tym:	"	"
× A	pale wodoszczelne	"	"
A	kształtowniki B	"	"
A	kształtowniki C	"	"
A	pręty grube	"	"
A	kształtowniki i pręty średnie	"	"
A	kształtowniki i pręty cienkie	"	"
	w tym:	"	"
× A	pręty żebrowane	ton	rok i kw.
×	kształtowniki i pręty najcieńsze	"	"
	w tym:	"	"
	pręty żebrowane	"	"
A	Bednarka gorąco walcowana	"	"
× A	Wstęgi na rury szerokości 51—198 mm	"	"
A	Walcówka w kręgach	"	"
	w tym:	"	"
× A	na drut teletechniczny	"	"
A	Blachy ogółem	"	"
A	blachy uniwersalne szerokości 160—650 mm × 5—40 mm	"	"
A	blachy grube grubości 4,76 mm i powyżej	"	"
	w tym:	"	"
× A	blachy grube ostojnicowe	"	"
× A	blachy grube kotłowe i paleniskowe	"	"
× A	blachy grube okrętowe kadłubowe	"	"
× A	blachy grube mostowe	"	"
× A	inne blachy grube odbiorowe	"	"
×	blachy grube nieodbiorowe	"	"
× A	blachy żeberkowe	"	"
A	Blachy cienkie poniżej 4,76 mm	ton	rok i kw.
	w tym:	"	"
× A	blachy cienkie bez tłocznych grubości 4,75—1,5 mm	ton	rok i kw.
× A	blachy cienkie bez tłocznych grubości 1,49 mm i poniżej	"	"
× A	rolki Sędzimir do ocynkowania i na zewnątrz	"	"
	blachy tłoczne B6—B6 i inne odpowiadające tłoczności (Kp)	"	"
	grubości 4,75 — 1,5 mm	"	"
× A	blachy tłoczne B5—B6 i inne odpowiadające tłoczności (Kp)	"	"
	grubości 1,49 mm i poniżej	"	"
× A	blachy głębokotłoczne B7—B8 i inne odpowiadające tłoczności (Kp) grubości 4,75 — 1,5 mm	"	"
× A	blachy głębokotłoczne B7—B8 i inne odpowiadające tłocznością (Kp) grubości 1,49 mm i poniżej	"	"
× A	blachy głębokotłoczne karoseryjne	ton	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
A	Koła bosc, obręcze i pierścienie	ton	ton
X A	obrócze parowozowe normalno-torowe	"	"
X A	obrócze wagonowe normalnotorowe	"	"
X A	obrócze tramwajowe, parowozowe wąskotorowe, wagonowe	"	"
X A	wąskotorowe do kół różnych	"	"
X A	koła bosc	"	"
X	pierścienie kutowalcowane	"	"
X A	Wyroby walcowane gotowe ze stali węglowej na rury bez szwu	"	"
	w tym:		
X A	Półwyroby zaliczane do wyrobów gotowych na rury bez szwu	"	rok i kw.
X A	Pręty grube na rury bez szwu	"	"
A	Wyroby walcowane ze stali jakościowej	"	"
X A	półwyroby walcowane do dalszego przerobu na walcowniach własnych	"	"
X A	Półwyroby walcowane do dalszego przerobu na walcowniach innych hut	"	"
A	Wyroby walcowane gotowe	"	"
A	Stale konstrukcyjne nie stopowe z wyłączeniem stali o bardzo niskiej zawartości węgla	"	"
X A	półwyroby walcowane zaliczane do wyrobów gotowych	"	"
X A	pręty grube	"	"
X A	pręty średnie	"	"
X A	pręty cienkie	"	"
X A	pręty najcieńsze	"	"
X A	bednarka	"	"
X A	walcówka	"	"
X A	blachy uniwersalne	"	"
X A	blachy grube	"	"
X A	blachy cienkie	"	"
A	Stale konstrukcyjne niestopowe o bardzo niskiej zawartości węgla (Armco)	"	"
X A	pręty grube	"	"
X A	pręty średnie	"	"
X A	pręty cienkie	"	"
X A	pręty najcieńsze	"	"
X A	walcówka	"	"
X A	bednarka	"	"
X A	blachy grube	"	"
X A	blachy cienkie	"	"
		"	"
		"	"
		"	"
A	Stale krzemowe	"	"
X A	blachy prądnicowe	"	"
X A	blachy transformatorowe	"	"
A	Stale chromowe na łożyska toczne	"	"
X	półwyroby zaliczane do wyrobów gotowych	"	"
X A	pręty grube	"	"
X A	pręty średnie	"	"
X A	pręty cienkie	"	"
X A	pręty najcieńsze	"	"
X A	walcówka	"	"
X A	bednarka	"	"
X A	blachy grube	"	"
A	Stale konstrukcyjne stopowe bez niklu (pozostałe)	"	"
X	półwyroby zaliczane do wyrobów gotowych	"	"
X A	pręty grube	"	"
X A	pręty średnie	"	"
	w tym:	"	"
X	na resory i sprężyny w gatunku PCS	"	"
X	w gatunku PS2	"	"
X A	pręty cienkie	"	"
	w tym:	"	"
X	na resory i sprężyny w gatunku PCS	"	"
X	w gatunku PS2	"	"
X A	pręty najcieńsze	"	"
	w tym:	"	"
X A	na resory i sprężyny w gatunku PCS	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	N a z w a w y r o b ó w ,	Jedn. miary	Planuje się na:
X A	bednarka	ton	rok i kw.
X	w tym:		
X A	na resory i sprężyny w gatunku PCS	"	"
X A	walcówka	"	"
X A	blachy grube	"	"
X A	blachy cienkie	"	"
A	Stale konstrukcyjne stopowe z niklem	"	"
X	półwyroby zaliczane do wyrobów gotowych	"	"
X A	pręty grube	"	"
X A	pręty średnie	"	"
X A	pręty cienkie	"	"
X A	pręty najcieńsze	"	"
X A	bednarka	"	"
X A	walcówka	"	"
X A	blachy grube	"	"
X A	blachy cienkie	"	"
A	Wyroby ze stali narzędziowych	"	"
A	Stale narzędziowe niestopowe	"	"
X A	półwyroby zaliczane do wyrobów gotowych	"	"
X A	pręty grube	"	"
X A	pręty średnie	"	"
X A	pręty cienkie	"	"
X A	pręty najcieńsze	"	"
X A	bednarka	"	"
X A	walcówka	"	"
X A	blachy grube	"	"
X	w tym:	"	"
X A	trójwarstwowe	"	"
X A	blachy cienkie	"	"
A	Stale narzędziowe niskostopowe i wysokostopowe	"	"
X A	półwyroby zaliczane do wyrobów gotowych	"	"
X A	pręty grube	"	"
X A	pręty średnie	"	"
X A	pręty cienkie	"	"
X A	pręty najcieńsze	"	"
X A	bednarka	"	"
X A	walcówka	"	"
X A	blachy grube	"	"
X A	blachy cienkie	"	"
A	Stale szybkołnące	"	"
X A	pręty średnie	"	"
X A	pręty cienkie	"	"
X A	pręty najcieńsze	"	"
X A	walcówka	"	"
X A	blachy cienkie	"	"
A	Wyroby ze stali specjalnych	"	"
A	Stale odporne na korozję i żaroodporne zawierające do 2,5% niklu	"	"
X	półwyroby zaliczane do wyrobów gotowych	"	"
X A	pręty grube	"	"
X A	pręty średnie	"	"
X A	pręty cienkie	"	"
X A	pręty najcieńsze	"	"
X A	bednarka	"	"
X A	walcówka	"	"
X A	blachy grube	"	"
X A	blachy cienkie	"	"
A	Stale odporne na korozję i żaroodporne zawierające powyżej 2,5% niklu	"	"
X A	półwyroby	"	"
X A	pręty grube	"	"
X A	pręty średnie	"	"
X A	pręty cienkie	"	"
X A	pręty najcieńsze	"	"
X A	bednarka	"	"
X A	walcówka	"	"
X A	pręty grube	"	"
X	w tym:	"	"
X A	platerowane	"	"
X A	pręty cienkie	"	"
X	w tym:	"	"
X	platerowane	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
A	Stale i stopy oporowe	ton	rok i kw.
X A	bednarka	"	"
X A	walcówka	"	"
A	Stale wysokomanganowe	"	"
X A	pręty średnie	"	"
X A	pręty cienkie	"	"
X A	pręty najcieńsze	"	"
X A	blachy grube	"	"
X A	blachy cienkie	"	"
A	Stale i stopy w szczególnych właściwościach fizycznych (niemagne- tyczne i magnésowe)	"	"
X A	półwyroby zaliczone do wyrobów gotowych	"	"
X A	pręty średnie	"	"
X A	pręty cienkie	"	"
X A	pręty najcieńsze	"	"
X A	bednarka	"	"
X A	walcówka	"	"
X A	blachy cienkie	"	"
A	Stale nietypowane	"	"
X A	pręty grube i przeciska w tym:	"	"
X	w gatunku C55	"	"
X	w gatunku 35 HGSA	"	"
X	w gatunku C60-pręciska	"	"
A	pręty średnie w tym:	"	"
	w gatunku G5HGSA	"	"
	w gatunku BMA	"	"
A	pręty cienkie w tym:	"	"
	w gatunku BMA	"	"
A	pręty najcieńsze w tym:	"	"
	w gatunku BMA	"	"
A	bednarka w tym:	"	"
	w gatunku BMA	"	"
A	walcówka w tym:	"	"
	na druty specjalne w gatunku BMA	"	"
A	blachy uniwersalne w tym:	"	"
	w gatunku WM	"	"
	w gatunku T	"	"
A	blachy grube w tym:	"	"
	w gatunku BCT	"	"
	w gatunku BGT	"	"
A	blachy cienkie w tym:	"	"
X	w gatunku 60 i 35 HGSA	"	"
	w gatunku TNS	"	"
	w gatunku TNS	"	"
A	Wyroby ze stali jakościowych do produkcji rur bez szwu	"	"
A	Półwyroby zaliczone do wyrobów gotowych	"	"
X A	Pręty na rury bez szwu	"	"
	Rury stalowe	"	"
A	Rury stalowe ogółem	"	"
	w tym:	"	"
	rury z wlewków	"	"
	rury stalowe bez szwu razem	"	"
	w tym:	"	"
	przeciągane i walcowane na zimno	"	"
	Rury stalowe ze szwem razem	"	"
	w tym:	"	"
	spawane z blachy	"	"
	zgrzewane ogniowo	"	"
	spawane elektrycznie	"	"
X A	Rury bez szwu	"	"
X A	a) rury bez szwu do dalszego przerobu w rurowniach innych hut.	"	"
X A	b) rury bez szwu gotowe	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
× A	Rury wiertnicze okładzinowe	ton	rok i kw.
×	w tym:		
×	studziennie-wiertnicze do płytkich wierceń system I	"	"
× A	Rury wiertnicze ze spęczonymi końcami	"	"
×	w tym:	"	"
×	żerdzie wiertnicze system Rotary	"	"
× A	Rury bez szwu Ø 521,0 — 267,1 mm	"	"
×	w tym:	"	"
×	rury z odbiorem I stopnia	"	"
×	rury ze stali konstrukcyjnej niestopowej z odbiorem	"	"
×	II i III stopnia	"	"
× A	rury ze stali stopowej z odbiorem III st.	"	"
×	Rury bez szwu Ø 267,0—165,1 mm	"	"
×	w tym:	"	"
×	rury podsadzkowe z kołnierzem i gwintem	"	"
×	rury z odbiorem I stopnia	"	"
×	rury ze stali konstrukcyjnej niestopowej z odbiorem	"	"
×	II i III stopnia	"	"
×	rury ze stali stopowej z odbiorem III stopnia	"	"
× A	Rury bez szwu Ø 165,0—102,1 mm	"	"
×	w tym:	"	"
×	kołnierzowe	"	"
×	rury z odbiorem I stopnia	"	"
×	rury ze stali konstrukcyjnej niestopowej z odbiorem	"	"
×	I i II stopnia	"	"
×	rury ze stali stopowej z odbiorem III stopnia	"	"
× A	Rury bez szwu Ø 102,0—51,1 mm	"	"
×	w tym:	"	"
×	kołnierzowe	"	"
×	rury z odbiorem I stopnia	"	"
×	rury ze stali konstrukcyjnej niestopowej z odbiorem	"	"
×	I i II stopnia	"	"
×	rury ze stali stopowej z odbiorem III stopnia	"	"
× A	Rury bez szwu Ø 51,0 mm	"	"
×	w tym:	"	"
×	kołnierzowe	"	"
×	rury z odbiorem I stopnia	"	"
×	rury ze stali konstrukcyjnej niestopowej z odbiorem	"	"
×	I i II stopnia	"	"
×	rury ze stali stopowej z odbiorem III stopnia	"	"
× A	Rury czworokątne	"	"
× A	Rury ze stali łożyskowej	"	"
× A	Rury ze stali odpornych na korozję i żaroodporne	"	"
×	w tym:	"	"
×	platerowane	"	"
× A	Rury precyzyjne cienkościenne	"	"
×	Z całkowitej ilości rur bez szwu przypada na rury ciągnione i wal-		
×	cowane na zimno	"	"
× A	Rury ze szwem	"	"
×	rury ze szwem spawane gazem wodnym lub autogenem	"	"
×	Ø 400 mm i powyżej	"	"
×	w tym:	"	"
×	turbinowe	"	"
× A	Rury ze szwem spawane elektrycznie oraz rury szczeliny	"	"
×	Ø 60 mm i poniżej	"	"
×	w tym:	"	"
×	przeciągowe	"	"
×	spłuczkowe	"	"
×	odporne na korozję i żaroodporne	"	"
× A	Rury ze szwem zgrzewane ogniowo i stykowe Ø 60 mm	"	"
×	i poniżej	"	"
×	Wyroby zimno walcowane ciągnione i łuszczone		
× A	Taśma zimnowalcowana razem	"	"
×	taśma zimnowalcowana ze stali zwykłej	"	"
×	w tym:	"	"
×	taśma grubości 0,4 mm i powyżej	"	"
×	taśma grubości 0,39—0,16 mm	"	"
×	taśma grubości poniżej 0,16 mm	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	N a z w a w y r o b ó w	Jedn. miary	Planuje się na:
X A	taśma zimnowalcowana ze stali jakościowych	ton	rok i kw.
	w tym:		
X	taśma grubości 0,40 mm i powyżej	"	"
X	taśma grubości 0,39—0,16 mm	"	"
X	taśma grubości poniżej 0,16 mm	"	"
	w tym:		
X	na żyłki	"	"
	Z ogólnej ilości taśmy ze stali jakościowej przypada na	"	"
X A	taśmę ze stali oporowej	"	"
X A	taśmę na sprężyny	"	"
	A Odlewy stalowe ogółem	tys. ton	
	w tym:		
X	Odlewy ze stali zwykłych i niestopowych	"	"
	w tym:		
X	odlewy o wadze do 5 kg	"	"
X	odlewy o wadze od 5—25 kg	"	"
X	odlewy o wadze od 25—100 kg	"	"
X	odlewy o wadze od 100—500 kg	"	"
X	odlewy o wadze powyżej 500 kg	"	"
X	Odlewy ze stali stopowych i specjalnych	"	"
	w tym:		
X	odlewy o wadze do 5 kg	"	"
X	odlewy o wadze od 5—25 kg	"	"
X	odlewy o wadze od 25—100 kg	"	"
X	odlewy o wadze od 100—500 kg	"	"
X	odlewy o wadze powyżej 500 kg	"	"
X	Odlewy żeliwne ogółem	"	"
	w tym:		
X	odlewy z żeliwa ciągliwego	"	"
X	odlewy z żeliwa modyfikowanego	"	"
X	odlewy kwasoodporne	"	"
X	odlewy sferoidalne	"	"
X	odlewy żaroodporne	"	"
	A Wyroby kute	ton	
	w tym:		
	odkuwki z wlewków	"	"
X A	Półwyroby kute ogółem	"	"
	w tym:		
X	ze stali jakościowej	"	"
A	Pręty kute ogółem	"	"
X A	pręty kute okrągłe, kwadratowe i płaskie powyżej 150 mm	"	"
	w tym:		
	ze stali stopowych i specjalnych	"	"
X A	pręty małe okrągłe, kwadratowe i płaskie 150 mm i poniżej	"	"
	w tym:		
	ze stali stopowych i specjalnych	"	"
A	odkuwki swobodnie kute — ogółem	"	"
X A	odkuwki swobodnie kute o ciężarze sztuki 10 000 kg i wyżej	"	"
	w tym:		
X	ze stali stopowych i specjalnych	"	"
X A	odkuwki swob. kute o ciężarze powyżej 10 000 kg — 2000 kg	"	"
	w tym:		
X	ze stali stopowych i specjalnych	"	"
X A	odkuwki swobodnie kute o ciężarze 2000—500 kg	"	"
	w tym:		
X	ze stali stopowych i specjalnych	"	"
X A	odkuwki swobodnie kute o ciężarze 500—100 kg	"	"
	w tym:		
X	ze stali stopowych i specjalnych	"	"
X A	odkuwki swobodnie kute o ciężarze poniżej 100 kg	"	"
	w tym:		
X	ze stali stopowych i specjalnych	"	"
A	Odkuwki matrycowane — ogółem	"	"
X A	odkuwki matrycowane o ciężarze 25 kg i powyżej	"	"
	w tym:		
X	ze stali stopowych i specjalnych	"	"
X A	odkuwki matrycowane ze stali zwykłej o ciężarze 25—10 kg	"	"
	w tym:		
X	ze stali stopowych i specjalnych	"	"
X A	odkuwki matrycowane ze stali zwykłej o ciężarze 10—3 kg	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na;
X	w tym:		
X A	ze stali stopowych i specjalnych	"	"
	odkuvki matrycowane ze stali zwykłej o ciężarze od 3—1 kg	"	"
X	w tym:	"	"
X A	ze stali stopowych i specjalnych	"	"
	odkuvki matrycowane ze stali zwykłej o cięż. poniżej 1 kg	"	"
X	w tym:	"	"
X A	ze stali stopowych i specjalnych	"	"
X A	Kule do młynów wszelkich	"	"
X A	Cylpepsy	"	"
A	Osie ogółem	"	"
	w tym:	"	"
X	parowozowe	"	"
X A	Pręty ciągnione oraz ciągnione i szlifowane razem	"	"
X A	Pręty ciągnione oraz ciągnione i szlifowane $\varnothing$ 1—60 mm ze stali zwykłych	"	"
	w tym:	"	"
X	pręty ciągnione powyżej 12,0 mm	"	"
X	pręty ciągnione poniżej 12,0 mm	"	"
X A	Pręty ciągnione oraz ciągnione i szlifowane $\varnothing$ 1—60 mm ze stali jakościowych	"	"
	w tym:	"	"
X	ze stali narzędziowych	"	"
X	ze stali łożyskowej	"	"
	ze stali odpornej na korozję i żaroodpornej	"	"
	ze stali nietypowych	"	"
X A	Drut ciągniony ze stali jakościowych	"	"
	w tym:	"	"
X	druty do spawania	"	"
	w tym:	"	"
	w gatunkach SP1 i SP1A	"	"
X	druty na sprężyny	"	"
X	druty na łożyska toczne	"	"
X	druty ze stali nietypowych	"	"
X	druty z innych stali	"	"
X	druty do strunobetonu	"	"
X A	Pręty łuszczone razem (bez prętów na ruszty)	ton	rok i kw.
X A	Pręty łuszczone ze stali zwykłej	"	"
X A	Pręty łuszczone ze stali jakościowej	"	"
	w tym:	"	"
X	na łożyska toczne	"	"
X	ze stali narzędziowych	"	"
X	ze stali specjalnych	"	"
A	Pręty łuszczone na rury bez szwu	"	"
A	Rozjazdy kolejowe normalnotorowe	"	"
	w tym:	"	"
	S 49	"	"
X A	Podkłady stalowe	"	"
X A	Akcesoria kolejowe	"	"
A	Łuki kopalniane TH do obudowy górniczej gotowe	"	"
A	Blachy ocynowane (białe)	"	"
A	Blachy ocynkowane	"	"
X A	Rynny potrząsalne	"	"
X A	Zestawy kołowe normalno—szeroko torowe	"	"
A	Elektrody do spawania razem	"	"
A	Płytki i kształtki ze spiekanych węglików razem	mil. szt/zi	"
A	Magnesy ogółem	pow.	"
		"	"
	Wyroby metalowe		
A	Druty ciągnione ze stali zwykłych ogółem	ton	"
A	Liny druciane ogółem	"	"
A	Siatki druciane	"	"
	w tym:	"	"
X	siatki ogrodzeniowe	"	"
X A	Drut kółczasty	"	"
A	Gwoździe ogółem	"	"
	w tym:	"	"
	gwoździe budowlane	"	"
	gwoździe papowe	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	N a z w a w y r o b ó w	Jedn. miary	Planuje się na:
	A Łańcuchy ogółem	ton	rok i kw.
	w tym:		
X	łańcuchy gospodarskie	"	"
X	łańcuchy Galla	"	"
X	inne łańcuchy techniczne	"	"
	A Wyroby śrubowe ogółem	"	"
	w tym:		
X	artykuły śrubowe prasowane	"	"
X	artykuły toczzone, półtoczone i białe	"	"
X	artykuły drobnej nawierzchni kolejowej	"	"
X	ciężki osprzęt techniczny	"	"
	A Wyroby blaszane emaliowane (oprócz naczyń i wanien kąpielowych)	"	"
	A Wyroby blaszane ocynkowane (oprócz naczyń i wiader ocynkowanych)	"	"
	w tym:		
	beczki ocynkowane	"	"
	A Wyroby blaszane lakierowane	"	"
	A Wyroby z blachy niepokrytej	"	"
	w tym:		
	bębny	"	"
	A Puszki i opakowania z blachy białej	"	"
	A Puszki i opakowania z blachy czarnej	"	"
	A Artykuły podkownicze — razem	"	"
	w tym:		
	podkowy	"	"
	hacele i ocyle	"	"
	podkowiaki	"	"
	A Narzędzia gospodarskie ogółem	"	"
	w tym:		
	łopaty i szpadle	"	"
	siekiery i topory	"	"
	kosy	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

2. HUTNICTWO METALI NIEŻELAZNYCH
(ŁĄCZNIE Z WYDOBYCIEM RUD)

Surowce hutnictwa metali nieżelaznych

A	Rudy cynkowo-olowiane		
	Zn		
	Pb	ton	rok i kw
	waga sucha		
	waga mokra	tys. ton	"
X A	Ruda blendowa	"	"
X	Zn		
X	Pb	ton	"
X	waga sucha		
X	waga mokra	tys. ton	"
X A	Ruda galmanowa	"	"
X	Zn		
X	Pb	ton	"
X	waga sucha		
X	waga mokra	tys. ton	"
A	Ruda miedzi	"	"
	Cu		
	waga sucha	ton	"
	waga mokra	tys. ton	"
A	Galena	"	"
	Pb		
	waga sucha	ton	"
	waga mokra	tys. ton	"
A	Blenda flotacyjna	"	"
	Zn		
	waga sucha	ton	"
X A	Blenda prażona, podprażona i spiekana	tys. ton	"
X A	Markazyt	"	"
X	waga sucha	tys. ton	"
X	waga mokra	"	"
A	Tlenek cynku spiekany	"	"
	Zn		
	waga sucha	"	"
A	Tlenek glinu	tys. ton	"
X A	Ołów surowy z pieców Dörschla		
X A	Ołów surowy z pieców szybowych	"	"
X A	Tlenek kadmu	"	"
X	Cd		
X	waga sucha	ton	"
X	waga mokra	"	"
X A	Tlenek ołowiu	"	"
X	Pb		
X	waga sucha	ton	"
A	Koncentrat miedzi	ton	"
	Cu		
	waga sucha	"	"
	waga mokra	"	"
		ton	"
	Wyroby hutnictwa metali nieżelaznych		
	Metale blokowe		
A	Aluminium hutnicze		
X A	Aluminium rafinowane elektrolitycznie	tys. ton	rok i kw
X A	Wlewki aluminiowe	ton	"
A	Cynk ogółem	"	"
X	w tym: cynk hutniczy (HI/G)	tys. ton	"
	w tym: cynk surowy (HiG)	"	"
X	cynk Thede	"	"
X	cynk z popiołów elektrolitycznych (KP)	"	"
X	pył cynkowy przesiewany	"	"
X	cynk z przetopu (W)	"	"
A	cynk elektrolityczny	"	"
X A	Cynk rafinowany	"	"
X A	Cynk rektyfikowany	ton	"
X	w tym: cynk NO	"	"
A	Kadm rafinowany	"	"
X A	Odwlewy niklowe	tys. ton	"
		ton	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
A	Miedź elektrolityczna	tys. ton	"
A	Miedź rafinowana ogniowo	"	"
A	Miedź konwertorowa	"	"
X	w tym: z koncentratów rud	"	"
A	Magnez (bez stopów z Al)	ton	"
A	Ołów rafinowany	tys. ton	"
X	w tym: ołów twardy	"	"
X A	Odzysk cyny	"	"
X A	Srebro rafinowane	kg	"
	Stopy metali		
A	Stopy aluminiowe	tys. ton	"
A	Stopy cynkowe	ton	"
X A	Anody niklowe lane	"	rok
X A	Miedź krzemowa	"	rok
X A	Miedź manganowa	ton	rok
X A	Miedź fosforowa	"	"
A	Bloki brązowe i spiżowe	"	rok i kw
A	Mosiądz w blokach	"	"
X A	Stopy łożyskowe i drukarskie	"	"
X	w tym: Ł Ca	"	"
X	Ł 10 As	"	"
X A	Lut cynowy	"	"
X A	Lut srebrny	"	rok
	Proszki metali		
X A	Proszek aluminium	"	"
X	w tym: płatkowany	"	"
	Wyroby walcowane metali i ich stopów		
X A	Wyroby walcowane z aluminium ogółem	tys. ton	rok i kw
X A	Blacha aluminiowa	"	"
X A	Taśma aluminiowa	"	"
X A	Folia aluminiowa	"	"
X A	Blacha ze stopów aluminiowych	"	"
A	Wyroby walcowane z cynku i ze stopów	ton	"
X A	Blacha cynkowa razem	"	"
X A	w tym:	"	"
X A	blacha cynkowa graficzna	"	rok
X A	blacha cynkowa offsetowa	"	"
X A	w tym: ze stopów cynkowych	"	"
X A	Wyroby walcowane z miedzi i jej stopów	"	rok i kw.
X A	Blacha miedziana	"	"
X A	Taśma miedziana	"	"
X A	Blacha mosiężna	ton	rok i kw
X A	Taśmy mosiężne	"	"
X A	Blacha brązowa	"	"
X A	Wyroby walcowane z niklu i jego stopów	"	"
X A	Blacha niklowa	"	"
X A	Blacha nowosrebrna	"	"
X A	Blacha ołowiana	"	"
X A	Blacha srebrna	kg	rok
X A	Blacha stalowa platerowana Ni, Cu	ton	rok i kw
	Wyroby prasowane i ciągnięte z metali i ich stopów		
X A	Drut aluminiowy	"	"
X A	Drut ze stopów aluminiowych	"	"
X A	Pręty i profile aluminiowe	"	"
X A	Pręty i profile ze stopów aluminiowych	"	"
X A	Drut cynowo-kalafoniowy	"	rok
X A	Drut cynkowy	"	"
X A	Pręty i profile ze stopów cynkowych	"	"
X A	Drut miedziany	"	rok i kw.
X A	Drut mosiężny	"	"
X A	Drut brązowy	"	rok
X A	Pręty i profile miedziane	"	rok i kw
X A	Pręty i profile mosiężne	"	"
X A	Pręty i profile brązowe	"	"
X A	Pręty i profile niklowe	"	rok

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
X A	Druk ołowiany	ton	
X A	Druk ze stopów niklowych	"	"
X A	Rury miedziane	"	rok i kw.
X A	Rury mosiężne	"	"
X A	Rury aluminiowe	"	"
X A	Rury ze stopów aluminiowych	"	"
X A	Rury ołowiane	"	"
X A	Rury ze stopów cynkowych	"	"
X A	Rury tombakowe i cienkościennie	"	rok
X A	Rury brązowe	"	rok i kw. rok

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
3. PRZEMYSŁ PALIW			
	Paliwa naturalne		
A	Węgiel kamienny ogółem	tys. ton	rok i kw.
	w tym: wydobyte z kopalń głębinowych	"	"
	wydobyte z odkrywek i upadowych	"	"
A	Produkcja mułów ogółem	"	"
	w tym: z dawnej produkcji	"	"
A	Wydobyte węgla gaz-koks. ogółem	"	"
	w tym: typ 33	"	"
	typ 34	"	"
	typ 35 ortokoks	"	"
	typ 36-37 metakoks i semikoks	"	"
A	Węgiel energetyczny ogółem	"	"
	w tym: węgiel o zawartości popiołu od 7-15% i spiekalności powy- żej 35 Liczby Rogi	"	"
X	asortymenty grube pow. 25 mm	"	"
X	asortymenty średnie	"	"
X	niesortowany	"	"
X	miły	"	"
X	muł popłuczkowy	"	"
X	przerosty i łupki palne	"	"
A	Brykiety z węgla kamiennego	"	"
A	Węgiel brunatny	"	"
	w tym: sortowany	"	"
A	Brykiety z węgla brunatnego	"	"
A	Ropa naftowa	"	"
A	Gaz ziemny	mil. m ³	"
A	Torf opałowy ogółem	ton	"
X	w tym: wyrzynany	"	"
X	maszynowy	"	"
X	frezerowy	"	"
	brykiety	"	"
	Produkty przetwarzania paliw		
A	Koks mokry ogółem	tys. ton	rok i kw.
	w tym: wielkopiecowy	"	"
X	odlewniczy	"	"
X	opałowy	"	"
X	w tym: koksik	"	"
X	A Koks suchy ogółem	"	"
X	w tym: wielkopiecowy	"	"
X	odlewniczy	"	"
X	opałowy	"	"
X	w tym: koksik	"	"
A	Półkoks	"	"
X	A Syntina	"	"
A	Gaz koksowniczy	mil. m ³	"
B	Gaz miejski do sieci	"	"
	w tym: gaz węglowy	"	"
A	Zakup gazu koksowniczego	"	"
A	Zakup gazu ziemnego	"	"
A	Gazolina surowa	tys. ton	"
X	A Gazolina stabilizowana	"	"
X	A Gaz płynny	"	"
A	Przeróbka ropy (bez regeneracji)	"	"
A	Regeneracja olejów zużytych ogółem	"	"
A	Benzyna ogółem	"	"
	w tym: benzyna komponent I	"	"
	benzyny specjalne	"	"
A-B	Nafta ogółem	"	"
B	w tym: nafta oświetleniowa	"	"
A	Oleje napędowe	"	"
X	A Oleje smarowe	"	"
X	w tym: wrzecionowy	"	"
X	maszynowy	"	"
X	silnikowy	"	"
X	cyklindrowy	"	"
X	osiowy	"	"
X	transformatorowy	"	"
A	Olej opałowy	"	"
A	Asfalt ogółem	"	"
X	A Koks naftowy	"	"
A	Parafina	"	"
X	A Smary stałe ogółem	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

4. WYTWARZANIE ENERGII ELEKTRYCZNEJ I CIEPLNEJ

A	Energia elektryczna	mil. kWh	rok i kw.
	w tym: produkcja na węglu kamiennym	"	"
	produkcja na węglu brunatnym	"	"
	elektrownie wodne	"	"
A	Energia cieplna	G. kal.	"
	w tym: z elektrociepłowni	"	"
	z kotłowni (centralne ogrzewanie i inne)	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
5. BUDOWA MASZYN I URZĄDZEŃ (ŁĄCZNIE Z OBRÓBKĄ METALI)			
	Kotły		
A	Kotły wodnorurkowe (poza okrętowymi)	szt., t/h	rok, kw.
	w tym:		
X	kotły o wydajności ponad 40 t/h.	"	rok
	z tego:		
X	kotły o wydajności 230 t/h (OP-230)	"	"
X	kotły o wydajności od 10-40 t/h	"	"
X	kotły o wydajności do 10 t/h	"	"
A	Kotły płomienicowe (poza okrętowymi i statkowymi)	szt., m ²	rok, kw.
X A	Płomienice	ton	rok
X A	Kotły parowozowe	szt., ton	rok
X A	Kotły stojące	szt., m ² , ton	rok
A	Kotły o przymusowym obiegu wody	szt., Kcal/h	rok
A	Kotły c. o. stalowe	m ² p. o., ton	rok
A	Kotły c. o. żeliwne	m ² p. o., ton	rok
A	Urządzenia energetyczne pomocnicze	ton	"
	w tym:		
X	rurociągi	"	"
X	aparatura do chemicznego oczyszczania wody	"	"
	Podstawowe maszyny napędowe		
A	Turbiny parowe	szt., MW	rok, kw.
	w tym:		
X	turbiny parowe TC-25	"	rok
X	turbiny parowe TP-2	"	"
X	turbiny parowe TP-4	"	"
X	turbiny parowe TNO	"	"
X A	Łopatkı turbinowe (dla akcji remontowej)	rzędy, ton	rok
X A	Turbiny wodne	szt., ton, kW	rok
A	Silniki spalinowe wysokoprężne ogółem	szt., cyl.	rok, kw.
	w tym:		
X	silniki S-60 1 cyl.	"	"
X	silniki S-61 1 cyl.	"	"
X	silniki S-62	"	"
X	silniki S-63	"	"
X	silniki S-64	"	"
X	silniki D-6 (luzem)	"	"
X	silniki D-12 (luzem)	"	"
X	silniki D-35	"	"
A	Silniki gaźnikowe luzem ogółem (bez silników kajakowych i rowero- wych)	szt., cyl.	rok, kw.
	w tym:		
X	silniki S-82 1 cyl.	"	"
X	silniki S-80 2 cyl.	"	"
X	silniki samochodowe S-42	"	"
X	silniki do samochodów M-20	"	"
X	silniki typu „Gad” 1 cyl.	"	"
X A	Części zamienne do silników ogółem	tys. zł. ton	rok
	w tym:		
X	do silników wysokoprężnych	"	"
	Wyposażenie elektryczne silnoprządowe		
A	Maszyny wirujące	szt., MW	rok, kw.
	w tym:		
	prądnice do turbin parowych	"	rok
	z tego:		
	prądnice 25 MW	"	"
X	wielkie maszyny elektr. indywidualne	"	"
	silniki i prądnice synchroniczne	"	"
	silniki asynchroniczne	szt.	"
	z tego:		
	silniki asynchroniczne normalne	szt., MW	"
	w tym:		
	silniki o mocy pow. 100 kW	"	"
	silniki o mocy do 100 kW	"	"
	silniki asynchroniczne specjalne	szt., MW	"
	w tym:		
	silniki ognioszczelne	szt.	"
	silniki do wrębówek	"	"
	silniki dźwigowe	"	"
	silniki do pomp głębinowych	"	"
	maszyny prądu stałego	szt., MW	"
	z tego:		
	prądnice do galwanizacji	szt.	"
	silniki trakcyjne	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. młary	Planuje się na:
	z tego:		
×	silniki do lokomotyw dalekobieżnych	szt.	rok
×	silniki do lokomotyw dołowych	"	"
×	silniki tramwajowe	"	"
A	Transformatory olejowe i suche o mocy pow. 20 kVA	szt., MVA	rok, kw
	w tym:		
×	przewoźne stacje transformatorowe	szt.	rok
	transformatory olejowe	szt., MVA	"
	z tego:		
	transformatory o mocy od 20—315 kVA	"	"
	transformatory o mocy od 400—1600 kVA	"	"
	transformatory o mocy od 2000—8000 kVA	"	"
	transformatory o mocy od 10 MVA wzwyż	"	"
A	Piece i suszarnie elektryczne	szt., ton	rok
	w tym:		
	piece elektryczne	szt.	"
	z tego:		
×	piece indukcyjne niskiej częstotliwości	"	"
×	piece oporowe	"	"
×	piece elektrodowe	"	"
×	piece wysokiej częstotliwości	"	"
×	piece elektryczne specjalne	"	"
	suszarnie elektryczne	szt., ton	"
A	Urządzenia spawalnicze elektryczne	szt., ton	rok
	w tym:		
	spawarki wirujące	szt.	"
	z tego:		
	spawarki 500 A	"	"
	spawarki transformatorowe	"	"
	półautomaty spawalnicze	"	"
	automaty spawalnicze	"	"
×	A Prostowniki rtęciowe	szt., ton	rok
×	A Prostowniki selenowe	szt., ton	rok
×	A Kondensatory statyczne	MVA	rok
A	Aparatura rozdzielcza i zabezpieczeniowa wysokiego napięcia	mil. zł, ton	rok
	w tym:		
	wyłączniki wysokiego napięcia	szt.	"
	z tego:		
	wyłączniki o mocy odłączalnej pow. 100 MVA i do 60 kV	szt.	"
×	odłączniki	{ tys. szt., tys. bieg.	"
×	rozdzielnie	pól, ton	"
×	przekładniki (transformatory pomiarowe)	szt., ton	"
×	dławiki przeciwzwarcowe	szt.	"
A	Aparatura rozdzielcza i zabezpieczeniowa niskiego napięcia	mil., zł	rok
	w tym:		
×	rozdzielnie wielopolowe (bez części)	pól, ton	"
×	tablice rozdzielcze i rozdzielnie szafowe	pól, ton	"
	aparatura przeciwwybuchowa	mil., zł	"
A	Aparatura przekaźnikowa	mil., zł	rok
A	Aparatura dźwigowo-trakcyjna	mil., zł, ton	rok
	w tym:		
×	rozdzielnie dźwigowe	szt.	"
A	Aparatura oświetleniowa	mil., zł	rok
×	A Sprzęt instalacyjny	mil. zł, ton	rok
×	A Sprzęt izolacyjny	ton	rok
	Aparatura słaboprądowa, sprzęt i lampy elektryczne		
A—B	Urządzenia techniki łączenia	tys. zł, ton	rok
	w tym:		
A	łącznice telefoniczne	NN	"
	z tego:		
×	łącznice ręczne MB	NN	"
×	łącznice ręczne CB	"	"
×	łącznice automatyczne abonenckie	"	"
×	łącznice automatyczne miejskie	"	"
×	łącznice międzymiastowe CB	stanowisk	"
×	łącznice międzymiastowe MB	"	"
B	aparaty telefoniczne	tys. szt.	"
	z tego:		
×	aparaty MB	"	"
×	aparaty CB	"	"
×	aparaty przełącznikowe CB	"	"
×	A Urządzenia techniki przenoszenia	ton	rok
	w tym:		
×	wzmacniaki telefoniczne	szt.	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
× A	Urządzenia radiowe	ton	rok
	w tym:		
×	nadajniki pocztowe	szt.	"
× A	Sprzęt radiotechniczny	tys. zł, ton	rok
× A-B	Urządzenia elektroakustyczne	ton	rok
	w tym:		
A	wzmacniacze głośnikowe	szt., kW	"
× B	głośniki	tys. szt.	"
× A	Urządzenia sygnalizacyjne	tys. zł	rok
	w tym:		
×	łącznice sygnalizacji p. poż. linijowej	szt., linii	"
×	czujki	szt.	"
A	Lampy elektronowe nadawcze	szt.	rok
B	Lampy elektronowe odbiorcze	tys. szt.	rok
A-B	Lampy oświetleniowe	tys. zł	rok
	w tym:	tys. szt.	
A-B	żarówki oświetleniowe	tys., szt.	"
	z tego:		
B	żarówki normalne	"	"
× B	żarówki karzełkowe	"	"
× A	żarówki samochodowe	"	"
× B	żarówki projekcyjne	"	"
× A	żarówki telefoniczne	"	"
× B	rury fluoryzujące	tys. szt.	rok
× B	Reklamy neonowe	tys. zł	rok
A	Akumulatory	ton	rok
	w tym:		
	akumulatory ołowiane przenośne	ton	"
	z tego:		
	akumulatory motocyklowe	szt., ton	"
	akumulatory samochodowe	"	"
	akumulatory trakcyjne	tys. ogniw, ton	"
×	akumulatory kolejowe	szt., ton	"
×	akumulatory ołowiane stacyjne	ton	"
	akumulatory zasadowe	tys. Ah, ton	"
A	Baterie i ogniwa suche (bez baterii do latarek kieszonkowych)	tys. szt., ton	rok
A	Elektrotechnika motoryzacyjna	tys. zł	rok
	w tym:		
×	rozruszniki samochodowe	szt.	"
×	prądnice samochodowe	"	"
×	iskrowniki	"	"
×	elektryczna aparatura motoryzacyjna	tys. zł	"
	w tym:		
×	świece samochodowe	szt.	"
	Kable i przewody		
A	Przewody gołe ogółem	ton	rok
	w tym:		
	przewody gołe miedziane	"	"
	z tego:		
×	druty okrągłe i profilowe	"	"
×	przewody jezdne	"	"
×	szyny	"	"
×	linki	"	"
×	przewody Cu utwardzone	"	"
×	krzemobraz	"	"
	przewody gołe aluminiowe	"	"
	z tego:		
×	linki antenowe	"	"
	przewody stalowo-aluminiowe	"	"
	druty jezdne stalowo-aluminiowe	"	"
×	linki Aldrey	"	"
	przewody bimetalowe	"	"
A	Przewody nawojowe miedziane	ton	rok
	w tym:		
×	przewody nawojowe Cu w emalii oraz w emalii i izolacji włókn.	"	"
×	przewody nawojowe Cu w izolacji włóknistej	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na;
A	Przewody nawojowe aluminiowe	ton	rok
A	Przewody izolowane silnoprdowe	km, ton	"
	w tym:		
	przewody w oponie gumowej	"	"
	z tego:		
X	przewody oponowe górnicze	km	"
X	w tym:		
	przewody do wrębówek	"	"
X	przewody okrętowe	"	"
A	Kable silnoprdowe	km, ton	rok
	w tym:		
	kable instalacyjne	"	"
	kable energetyczne	"	"
	z tego:		
	kable energetyczne ziemne Al	km, ton	rok
	kable Al i Cu pow. 6 kV	"	"
	kable nastawcze, blokowe i sterowe	km, km/żył	"
X A	Przewody słaboprdowe	km, ton	rok
A	Kable telefoniczne	km, km/żył	rok
	w tym:		
X	kable telefoniczne instalacyjne	"	"
	kable telefoniczne miejskie	"	"
X	kable telefoniczne dalekosiężne	"	"
	kable telefoniczne stacyjne	"	"
	Obrabiarki do obróbki metali i drewna oraz tworzyw niemetalicznych		
A	Obrabiarki do obróbki wiórowej metali (bez branzowych) ogółem	szt., ton	rok, kw.
	w tym:		
	tokarki kłowe	szt.	rok
	z tego:		
X	tokarki o Φ 700 mm i wyżej	"	"
X	z tego:		
X	tokarki TR100X1000	"	"
X	tokarki TUB32	"	"
	tokarki stołowe TS160	"	"
	tokarki rewolwerowe	"	"
	z tego:		
X	Φ 28 mm	"	"
X	Φ 32 mm	"	"
	Φ 50 mm	"	"
	Φ 80 mm	"	"
	tokarki automaty i półautomaty	"	"
	z tego:		
	automaty	"	"
	tokarki do wałców	"	"
	tokarki karuzelowe	"	"
	z tego:		
X	tokarki karuzelowe o Φ 3200 mm i wyżej	"	"
	wiertarki pionowe	"	"
	z tego:		
X	stojakowe	"	"
X	promieniowe	"	"
	stołowe	"	"
	wiertarko-frezarki i wytaczarki	"	"
	z tego:		
X	wiertarko-frezarki o Φ wrzeciona 110 mm i wyżej	"	"
	frezarki	"	"
	z tego:		
	frezarki bramowe	"	"
	strugarki wzdłużne	"	"
	z tego:		
X	o szerokości stoł. 1250 mm i wyżej	"	"
	strugarki poprzeczne	"	"
	piły do metali i obcinaki	"	"
	z tego:		
X	piły tarczowe	"	"
	szlifierki	"	"
	z tego:		
X	do wałków	"	"
X	do otworów	"	"
	do łaszczyzn	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
X	do wałów korbowych	szt.	rok
	ostrzarki	"	"
X	z tego: uniwersalne	"	"
	obrabiaarki kolejowe	"	"
X	z tego: tokarki do zestawów	"	"
X	karuzelówki	"	"
	Z ogólnej ilości obrabiarek do obr. wórowej metali przypada na:		
A	obrabiaarki ciężkie	szt., ton	rok
	w tym:		
X	tokarki kłowe	szt.	"
X	tokarki karuzelowe	"	"
X	wiertarki promieniowe	"	"
X	wiertarko-frezarki	"	"
X	frezarki bramowe	"	"
X	szlifierki do walców	"	"
A	Obrabiarki branzowe	szt., ton	rok
	w tym:		
X	tokarki zegarmistrzowskie	szt.	"
X	obrabiaarki dla przem. motoryzacyjnego	"	"
A	Obrabiarki do obróbki plastycznej metali ogółem	szt., ton	rok, kw
	w tym:		
	młoty	"	rok
	z tego:		
	matrycowe	szt.	"
X	swobodnego kucia	"	"
	prasy	szt., ton	rok
	z tego:		
X	kuźnicze korbowe	szt.	"
	kolanowe	"	"
	poziome (kuźniarki)	"	"
X	śrubowo-cierne	"	"
	korbowe i mimośrodowe	"	"
X	ciągowe	"	"
X	hydrauliczne	"	"
	maszyny do cięcia	szt., ton	"
	z tego:		
	nożyce gilotynowe do blach grub. 30 mm i wyżej	szt.	"
	nożyce uniwersalne do blach grub. 16 mm i wyżej	"	"
	maszyny do prostowania i gięcia	szt., ton	"
A	Prasy hydrauliczne do tworzyw niemetalicznych	szt., ton	rok, kw
	w tym:		
	prasy do tworzyw sztucznych (mas plastycznych)	"	rok
A	Obrabiarki do obróbki drewna	szt., ton	rok
	w tym:		
	traki	szt.	"
X	strugarki	"	"
X	tokarki	"	"
X	pily	"	"
A	Narzędzia do mechanicznej obróbki drewna	szt.	rok
	w tym:		
X	pily łańcuchowe z napędem elektrycznym	"	"
X	siły łańcuchowe z napędem spalinowym	"	"
	Maszyny i urządzenia dla przemysłów wytwarzających środki pro- dukcji		
A	Maszyny i urządzenia dla hutnictwa żelaza	ton	rok, kw.
	w tym:		
X	urządzenia dla aglomerowni	"	rok
X	urządzenia dla wielkich pieców	"	"
X	urządzenia dla stalowni	"	"
X	urządzenia dla walcowni	"	"
X	specjalny tabor hutniczy	"	"
A	Maszyny i urządzenia dla koksowni	ton	rok, kw.
	w tym:		
X	urządzenia sortowni i stacji mielniczo-mieszalniczych	szt., ton	rok
X	wsadnice	"	"
X	wypycharki	"	"
X	wozy gaśnicze	"	"
X	osprzęt baterii	ton	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
A	Maszyny i urządzenia dla hutnictwa żelaznego	ton	rok, kw.
A	Maszyny i urządzenia odlewnicze	ton	rok, kw.
	w tym:		
X	maszyny formierskie	szt.	rok
X	mieszarki	"	"
X	spulchniarki	"	"
X	oczyszczarki	"	"
X	aparaty do badania piasku	kompl.	"
X	żeliwiaki	szt.	"
A	Maszyny i urządzenia wiertnicze	ton	rok
	w tym:		
	aparaty wiertnicze	szt., ton	"
	z tego:		
X	wrzecionowe (wykaz)	"	"
X	ze stołem obrotowym (wykaz)	"	"
X	udarowo-obrotowe (wykaz)	"	"
X	udarowe (wykaz)	"	"
X	windy eksploatacyjne	szt.	"
X	żurawie pompowe	ton	"
A	Narzędzia wiertnicze	ton	rok
	w tym:		
X	obrotowe (wykaz)	"	"
X	udarowe	"	"
X	pompy wgłębne	"	"
A	Części zamienne dla maszyn i urządzeń wiertniczych	ton	"
A	Maszyny i urządzenia górnicze	ton	rok
	w tym:		
	narzędzia mechaniczne ręczne	szt., ton	"
	z tego:		
X	wiertarki obrotowe	szt.	"
X	wiertarki udarowe	"	"
X	młotki powietrzne i elektryczne	"	"
X	narzędzia (wykaz)	"	"
	maszyny wrębne	ton	rok
	z tego:		
	ścianowe	szt.	"
	zabierkowe	"	"
X	chodnikowe	ton	"
	narzędzia	ton, szt.	"
	maszyny zespołowe do urabiania i ładowania	ton, szt.	"
	maszyny do ładowania	ton	"
	z tego:		
	ścianowe (wykaz)	szt.	"
	zabierkowe (wykaz)	"	"
	chodnikowe (wykaz)	"	"
	przenośnikowe (jak ROK) (wykaz)	"	"
	szybowe (wykaz)	"	"
	maszyny do odstawy (napędy) (wykaz)	szt., ton	rok
	z tego:		
X	zgrzeblowe lekkie (wykaz)	szt.	"
X	wstrząsane (wykaz)	"	"
X	taśmowe (wykaz)	"	"
	wozy kopalniane fizyczne	szt., ton	"
	wozy kopalniane przeliczeniowe	szt., ton	"
	kołowroty	szt., ton	"
	z tego:		
X	elektryczne	szt.	"
X	powietrzne	"	"
X	bezpieczeństwa	"	"
	wentylatory główne (wykaz)	"	"
	wentylatory pomocnicze (lufniowe) (wykaz)	"	"
	urządzenia mech. przer. węgla	ton	rok
	z tego:		
X	urządzenia sortowni	"	"
X	urządzenia płuczki	"	"
	maszyny wyciągowe główne	szt., ton	rok
	maszyny wyciągowe szybikowe	"	"
	osprzęt górniczy (wykaz)	ton	"
A	Części do maszyn górniczych	ton	"
	w tym:		
X	do narzędzi mechanicznych ręcznych	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
X	maszyn do urabiania	ton	rok
X	maszyn do ładowania	"	"
X	maszyn do odstawy	"	"
X	do wozów kopalnianych	"	"
X	do kołowrotów	"	"
X	do maszyn wyciągowych	"	"
X	do wentylatorów	"	"
X	do urządzeń mechanicznej przeróbki	"	"
X	do osprzętu górniczego	"	"
A	Maszyzny i urządzenia dla przemysłu torfowego	ton	rok
X A	Maszyzny i urządzenia dla Metro	ton	rok
A	Maszyzny i urządzenia dla przemysłu naftowego	ton	rok
A	Maszyzny i urządzenia dla przemysłu mineralnego i ceramicznego	ton	rok
	w tym:		
X	kruszątki szczękowe	szt.	"
X	kruszątki walcowe	"	"
X	kruszątki przewożne	"	"
X	gniotowniki	"	"
X	suszarnie	"	"
X	młyny	"	"
X	z tego:	"	"
X	młyny kulowe	"	"
X	młyny rurowe (ciężkie)	"	"
X	mieszadła	"	"
X	prasy ceramiczne	"	"
X	prasy ceglarskie inne	"	"
X	piece obrotowe	ton	"
X	trakty do kamienia budowlanego	szt.	"
	automaty szklarskie	"	"
A	Części zamienne do maszyn mineralnych i ceramicznych	ton	rok
A	Maszyzny i urządzenia dla produkcji chemicznej	"	rok, kw.
	w tym:		
X	aparatura żeliwna	"	rok
X	z tego:		
X	cienkościenna	ton	rok
X	aparatura stalowa	"	"
X	suszarnie różne	szt.	"
X	wirówki	"	"
X	krystalizatory	"	"
X	generatory gazów	"	"
X	konwertory	"	"
X	reaktory	"	"
X	elektrofiltry	"	"
X	piece parytowe	"	"
X	autoklawy	ton	"
X	warniki i wyparki	"	"
A	Maszyzny i urządzenia dla przemysłu gumowego	ton	rok
A	Maszyzny i urządzenia do produkcji płyt spłasnionych	ton	rok
	Maszyzny i urządzenia dla przemysłów wytwarzających środki konsumpcji		
A	Maszyzny i urządzenia dla przemysłu papierniczego (wykaz)	ton	rok
A	Maszyzny włókiennicze	mil. zł	rok, kw.
	w tym:		
	maszyzny dla przemysłu włókien sztucznych	szt.	rok
	z tego:		
X	włóknianki ciągłego przędzenia	"	"
X	włóknianki inne	"	"
X	pluczkę	"	"
X	skrecarki	"	"
X	zespóły suszące	zesp., szt.	"
X	krajarki	szt.	"
	maszyzny dla przem. włókna syntetycznego	szt.	"
	z tego:		
X	odbieralki włókna syntetycznego	"	"
X	odbieralki włókna szklanego	"	"
X	rozciągarki	"	"
X	skrecarki	"	"
	maszyzny dla przemysłu bawełnianego	"	"
	z tego:		
	maszyzny przedziałnicze	"	"
	w tym:		
	trzeplalnie	zesp., szt.	rok
	zgrzeblarki	szt.	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa ^o wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
X	łącniki	szt.	rok
X	rozciągarki	"	"
X	niedoprzędzarki	"	"
X	przędzarki	"	"
X	skręćarki	"	"
X	przewijarki	"	"
	maszyny tkackie	szt.	"
	w tym:		
X	przewijarki wątkowe	"	"
X	snówarki zespołowe	komplet	"
X	zespoły krochmalące	"	"
	krosna automatyczne	szt.	"
	krosna mechaniczne	"	"
	maszyny dla przemysłu wełniarskiego	"	"
	w tym:		
X	maszyny pralnicze dla wełny luźnej	szt.	"
	w tym:		
X	pralnie	"	"
X	suszarki	"	"
	maszyny czesalnicze	szt.	"
	w tym:		
	zespoły zgrzeblarkowe	zesp., zgrzeblarki	"
	maszyny przędzalnicze	szt.	"
	w tym:		
	zespoły zgrzeblarkowe	zesp., zgrzeblarki	"
X	przędzarki obręczkowe zgrzebne	szt.	"
X	przędzarki wózkowe zgrzebne	"	"
X	przewijarki	"	"
X	przędzarki puszkowe	szt.	"
X	skręćarki	"	"
	maszyny tkackie	"	"
	w tym:		
X	przewijarki wątkowe	"	"
X	snówarki taśmowe	"	"
X	zespoły krochmalące	zesp., szt.	"
	krosna wełniarskie automatyczne	szt.	"
	krosna wełn. mechaniczne	"	"
X	maszyny dla przemysłu włókien łykowych	"	"
	z tego:		
X	odziarniki słomy lnianej	"	"
X	suszarki słomy lnianej	"	"
	maszyny dla przemysłu jedwabniczego	szt.	rok
	z tego:		
X	przewijarki wątkowe	"	"
X	przewijarki osnowowe	"	"
	snówarki	komplety	"
X	krosna jedwabnicze automatyczne	szt.	"
	krosna jedwabnicze mechaniczne	"	"
	maszyny dla przem. dziewiarskiego i pończoszniczego	"	"
X	z tego:		
	maszyny dziewiarskie i pończosznicze (do wyspecyfikowania)	"	"
X	maszyny farbiarskie i wykańczalnicze (do wyspecyfikowania)	"	"
X	maszyny i urządzenia pomocnicze (do wyspecyfikowania)	"	"
A	Części zamienne do maszyn włókienniczych	mil. zł, ton	rok
A	Maszyny i urządzenia pralnicze	mil. zł, ton	rok
	w tym:		
X	maszyny pralnicze	szt.	rok
X	wirówki pralnicze	"	"
A	Maszyny i urządzenia dla przemysłów spożywczych	ton	"
	w tym:		
X	piece wapienne	szt.	"
X	wirówki	"	"
X	dyfuzory	"	"
X	blotniarki	"	"
X	filtry	"	"
X	suszarki	"	"
X	pluczkki do ziemniaków	"	"
X	krajalnice do buraków	"	"
X	myjki do naczyń	"	"
X	agregaty do rozlewu	"	"
X	prasy hydrauliczne	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
X	warzelnie	szt.	rok
X	pasteryzatory	"	"
X	maszyny saturacyjne	"	"
A	Maszyny i urządzenia młyńskie i spichrzowe	ton	rok
	w tym:		
X	wialnie zbożowe	szt.	"
X	tryjery wysokosprawne	"	"
X	tryjery niskosprawne	"	"
X	łuszcarki	"	"
X	sortownice do kasz	"	"
X	mlewniki	"	"
X	gniotowniki	"	"
X	odsiewacze	"	"
X	suszkarki kolumnowe powyżej 3 t/h	"	"
A	Maszyny i urządzenia piekarnicze	szt.	rok
	w tym:		
X	ugniatarki	szt., ltr	"
X	przesiewacze	szt., t/dobę	"
X	piece piekarnicze wyciągowe	"	"
X	piece piekarnicze wrzutowe	"	"
X	piece piekarnicze taśmowe	"	"
X	dzielarko-formierki do ciasta	szt.	"
X	maszyny do wyrobu bułek	"	"
X	maszyny do wyrobu rogalików	"	"
A	Maszyny i urządzenia dla przemysłu mleczarskiego	szt.	rok
	w tym:		
X	tanki do mleka	szt., tys. ltr	"
X	pasteryzatory bębnowe	{ szt., tys. ltr/h	"
X	pasteryzatory płytowe	"	"
X	masielnice	szt.	"
X	automaty do butelkowania mleka	"	"
X	agregaty do ochładzania mleka	kompl.	"
X	zakwaszarki do mleka	szt.	"
X	maszyny do mycia butelek	"	"
X	maszyny tunelowe do mycia kołwi	"	"
A	Maszyny i urządzenia dla przemysłu mięsnego, rybnego oraz odpad- ków zwierzęcych i roślinnych	ton	rok
	w tym:		
X	wilki o wydajności powyżej 100 kg/h	szt.	"
X	kutry o wydajności powyżej 100 kg/h	"	"
X	mieszarki o pojemności powyżej 200 l	"	"
X	nadziejarki mechaniczne i pneumatyczne o pojemn. pow. 75 l	"	"
X	maszyny do czyszczenia jelit	"	"
X	maszyny do skórowania bydła	"	"
X	maszyny do mycia i odtłuszczania ryb	"	"
X	odgławiarki	"	"
X	skubarki do drobiu	"	"
X	sortownice do jaj	"	"
X	destrukторы	"	"
X	prasy hydrauliczne „Hartman”	"	"
A	Maszyny gastronomiczne	ton	rok
A	Aparatura chłodnicza	ton	rok
	w tym:		
X	aparatura chłodnicza typowa	"	"
	Maszyny i urządzenia dla rolnictwa		
A	Maszyny i narzędzia rolnicze ogółem	mil. zł	rok, kw.
	w tym:		
	narzędzia uprawowe ciągnikowe	"	"
	z tego:		
	plugi przyczepne 3 i 4 skibowe	szt.	"
	plugi zawieszane	"	"
	plugi łukowe	"	"
	kultywatory przyczepne KP-3	"	"
	brony talerzowe	"	"
	narzędzia uprawowe konne	mil. zł	"
	z tego:		
	plugi	szt.	"
	brony polowe	pola	"
	kultywatory	szt.	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
X	warzelnie	szt.	rok
X	pasteryzatory	"	"
X	maszyny saturacyjne	"	"
A	Maszyny i urządzenia młynskie i spichrzowe	ton	rok
	w tym:	szt.	"
X	wialnie zbożowe	"	"
X	tryjery wysokosprawne	"	"
X	tryjery niskosprawne	"	"
X	łuszcarki	"	"
X	sortownice do kasz	"	"
X	mlewniki	"	"
X	gniotowniki	"	"
X	odsiewacze	"	"
X	suszarki kolumnowe powyżej 3 t/h	"	"
A	Maszyny i urządzenia piekarnicze	szt.	rok
	w tym:	szt., ltr	"
X	ugniatarki	szt., t/dobę	"
X	przesiewacze	"	"
X	piece piekarnicze wyciągowe	"	"
X	piece piekarnicze wrzutowe	"	"
X	piece piekarnicze taśmowe	"	"
X	dzielarko-formierki do ciasta	szt.	"
X	maszyny do wyrobu bułek	"	"
X	maszyny do wyrobu rogalików	"	"
A	Maszyny i urządzenia dla przemysłu mleczarskiego	szt.	rok
	w tym:	szt., tys. ltr	"
X	tanki do mleka	{ szt., tys. ltr/h	"
X	pasteryzatory bębnowe	"	"
X	pasteryzatory płytowe	"	"
X	masielnice	szt.	"
X	automaty do butelkowania mleka	"	"
X	agregaty do ochładzania mleka	kompl.	"
X	zakwaszarki do mleka	szt.	"
X	maszyny do mycia butelek	"	"
X	maszyny tunelowe do mycia końwi	"	"
A	Maszyny i urządzenia dla przemysłu mięsnego, rybnego oraz odpad- ków zwierzęcych i roślinnych	ton	rok
	w tym:	szt.	"
X	wilki o wydajności powyżej 100 kg/h	"	"
X	kutry o wydajności powyżej 100 kg/h	"	"
X	mieszarki o pojemności powyżej 200 l	"	"
X	nadziejarki mechaniczne i pneumatyczne o pojemn. pow. 75 l	"	"
X	maszyny do czyszczenia jelit	"	"
X	maszyny do skórowania bydła	"	"
X	maszyny do mycia i odtuszczania ryb	"	"
X	odgławiarki	"	"
X	skubarki do drobiu	"	"
X	sortownice do jaj	"	"
X	destrukторы	"	"
X	prasy hydrauliczne „Hartman“	"	"
A	Maszyny gastronomiczne	ton	rok
A	Aparatura chłodnicza	ton	rok
	w tym:	"	"
X	aparatura chłodnicza typowa	"	"
	Maszyny i urządzenia dla rolnictwa		
A	Maszyny i narzędzia rolnicze ogółem	mil. zł	rok, kw.
	w tym:	"	"
	narzędzia uprawowe ciągnikowe	"	"
	z tego:	szt.	"
	plugi przyczepne 3 i 4 skibowe	"	"
	plugi zawieszane	"	"
	plugi łukowe	"	"
	kultywatory przyczepne KP-3	"	"
	brony talerzowe	"	"
	narzędzia uprawowe konne	mil. zł	"
	z tego:	szt.	"
	plugi	pola	"
	brony polowe	szt.	"
	kultywatory	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
X	warzelnie	szt.	rok
X	pasteryzatory	"	"
X	maszyny saturacyjne	"	"
A	Maszyny i urządzenia młynskie i spichrzowe	ton	rok
	w tym:	szt.	"
X	wialnie zbożowe	"	"
X	tryjery wysokosprawne	"	"
X	tryjery niskosprawne	"	"
X	łuszcarki	"	"
X	sortownice do kasz	"	"
X	mlewniki	"	"
X	gniotowniki	"	"
X	odsiewacze	"	"
X	suszarki kolumnowe powyżej 3 t/h	"	"
A	Maszyny i urządzenia piekarnicze	szt.	rok
	w tym:	szt., ltr	"
X	ugniatarki	szt., t/dobę	"
X	przesiewacze	"	"
X	piece piekarnicze wyciągowe	"	"
X	piece piekarnicze wrzutowe	"	"
X	piece piekarnicze taśmowe	"	"
X	dzielarko-formierki do ciasta	szt.	"
X	maszyny do wyrobu bułek	"	"
X	maszyny do wyrobu rogalików	"	"
A	Maszyny i urządzenia dla przemysłu mleczarskiego	szt.	rok
	w tym:	szt., tys. ltr	"
X	tanki do mleka	szt., tys. ltr/h	"
X	pasteryzatory bębnowe	"	"
X	pasteryzatory płytowe	"	"
X	masielnice	szt.	"
X	automaty do butelkowania mleka	"	"
X	agregaty do ochładzania mleka	kompl.	"
X	zakwaszarki do mleka	szt.	"
X	maszyny do mycia butelek	"	"
X	maszyny tunelowe do mycia kołwi	"	"
A	Maszyny i urządzenia dla przemysłu mięsnego, rybnego oraz odpad- ków zwierzęcych i roślinnych	ton	rok
	w tym:	szt.	"
X	wilki o wydajności powyżej 100 kg/h	"	"
X	kutry o wydajności powyżej 100 kg/h	"	"
X	mieszarki o pojemności powyżej 200 l	"	"
X	nadziejarki mechaniczne i pneumatyczne o pojemn. pow. 75 l	"	"
X	maszyny do czyszczenia jelił	"	"
X	maszyny do skórowania bydła	"	"
X	maszyny do mycia i odtłuszczania ryb	"	"
X	odgławiaraki	"	"
X	skubarki do drobiu	"	"
X	sortownice do jaj	"	"
X	destrukторы	"	"
X	prasy hydrauliczne „Hartman“	"	"
A	Maszyny gastronomiczne	ton	rok
A	Aparatura chłodnicza	ton	rok
	w tym:	"	"
X	aparatura chłodnicza typowa	"	"
	Maszyny i urządzenia dla rolnictwa		
A	Maszyny i narzędzia rolnicze ogółem	mil. zł	rok, kw.
	w tym:		
	narzędzia uprawowe ciągnikowe	"	"
	z tego:	szt.	"
	plugi przyczepne 3 i 4 skibowe	"	"
	plugi zawieszane	"	"
	plugi łukowe	"	"
	kultywatory przyczepne KP-3	"	"
	brony talerzowe	"	"
	narzędzia uprawowe konne	mil. zł	"
	z tego:	szt.	"
	plugi	pola	"
	brony polowe	szt.	"
	kultywatory	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
X	wały pierścieniowe	szt.	rok, kw.
X	wały Campbella 3 częściowe	"	"
	maszyny do siewu i sadzenia	mil. zł	"
	z tego:		
	siewniki zbożowe konne 15 rzędowe	szt.	"
	siewniki zbożowe ciągnikowe	"	"
X	siewniki ogrodowe ręczne	"	"
X	sadzarki do ziemniaków 2 rzędowe	"	"
	sadzarki do ziemniaków 4 rzędowe do kwadratowo-gniaz- dowego sadzenia	"	"
	sadzarki do rozsady	"	"
	narzędzia pielęgnacyjne	mil. zł	"
	z tego:		
	obsypniki NHO	szt.	"
	obsypniki zawieszane OZ-1	"	"
	pielniki konne	"	"
	pielniki zawieszane PLZ	"	"
	narzędzia wielostropne WR5/2	"	"
	maszyny do zbioru zbóż i okopowych	mil. zł	"
	z tego:		
	kosiarki konne	szt.	"
	kosiarki ciągnikowe	"	"
	żniwiarki	"	"
	snopowiązałki	"	"
X	kombajny zbożowe S-4	"	"
	grabie 3 m konne	"	"
	przetrzasko-zgrabarki konne	"	"
	kopaczki do ziemniaków konne	"	"
	kopaczki do ziemniaków ciągnikowe	"	"
X	ogławiacze do buraków ze zbieraczem liści	"	"
	wyorywacz konny do buraków	"	"
	wyorywacz ciągnikowy do buraków	"	"
	maszyny do mielenia	mil. zł	"
	z tego:		
X	młocarnie silnikowe o wyd. od 0,5—1,5 t/h	szt.	"
	młocarnie kieratowe	"	"
	sterniki do słomy	"	"
	maszyny czyszczące i sortujące	mil. zł	"
	z tego:		
	wialnie	szt.	"
	młynki „Triumf”	"	"
	czyszczalnie silnikowe	"	"
	sortowniki do ziemniaków	"	"
	sprzęt do ochrony roślin	mil. zł	"
	z tego:		
	opylacze ogółem	szt.	"
	w tym:		
	plecakowe	"	"
	opryskiwacze ogółem	"	"
	maszyny i urządzenia do nawożenia	mil. zł	"
	z tego:		
X	siewniki nawozowe konne	szt.	"
	rozsiewacze wapna	"	"
X	roztrząsacze obornika	"	"
	rozlewacze gnojówki	"	"
X	rozlewacze amoniaku	"	"
X	beczki do gnojówki	"	"
X	pompy przeponowe	"	"
	urządzenia do hodowli	mil. zł	"
	z tego:		
	parniki	szt.	rok
	kolumny parnikowe	"	"
	piłczki o napędzie mechanicznym	"	"
	sieczkarnie kieratowe i ręczne	"	"
	sieczkarnie silnikowe	"	"
X	siekacze do buraków	"	"
X	gniotowniki do ziemniaków	"	"
X	śrutowniki	"	"
X	młynki do siana	"	"
	hydrofony	"	"
	pojidła samoczynne	par	"
	wózki do pasz i obornika	kompl.	"
	chłodniki do mleka	szt.	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
	maszyny i urządzenia różne	mil. zł.	rok
X	z tego:		
	zaprawiarki uniwersalne	szt.	"
	kieraty	"	"
	dmuchawy do słomy i siana	"	"
	dmuchawy do ziarna	"	"
A	Części zamienne do maszyn i narzędzi rolniczych	mil. zł.	rok, kw.
	Maszyny i urządzenia dla budownictwa i drogownictwa		
A	Maszyny i urządzenia budowlane i drogowe	ton	rok, kw.
	w tym:		
	koparki jednoznaczyniowe	szt.	"
	z tego:		
	o pojemności łyżki 2,5 m ³	"	"
	" " 1,0 m ³	"	"
	" " 0,5 m ³	"	"
	" " 0,25 m ³	"	"
	koparki wielonaczyniowe	"	rok
X	ładowniki	"	"
X	spycharki na ciągnikach KD-35	"	"
	walce drogowe	"	"
	z tego:		
	walce spalinowe	"	"
X	zgarniarki	"	"
X	równiarki	"	"
	żurawie	"	"
	z tego:		
X	żurawie masztowe typu „Derrick“	"	"
	żurawie wieżowe	"	"
	w tym:		
	żurawie wieżowe 30 tm	"	"
	żurawie wieżowe 45 tm	"	"
X	żurawie obrotowe	"	"
X	żurawie na gąsienicach	"	"
	żurawie na samochodach	"	"
	żurawie samojezdne	"	"
	żurawie kolejowe	"	"
	betoniarki	"	"
X	kafary	"	"
X	przenośniki	"	"
X	giętarki do żelaza zbrojeniowego	"	"
X	nożyce do żelaza zbrojeniowego	"	"
X	wciągarki mechaniczne	"	"
X	wciągarki ślimakowe	"	"
X	dźwigniki zębatkowe	"	"
X	zbiorniki	"	"
A	Części zamienne do maszyn budowlanych	ton	rok
	Tabory samochodowe i ciągniki		
B	Samochody osobowe i pochodne ogółem	szt.	rok, kw.
	w tym:		
	samochody „Warszawa“	"	"
	samochody małolitrażowe	"	"
A	Samochody ciężarowe i pochodne ogółem	szt.	rok, kw.
	w tym:		
	samochody 2,5—3,0 ton typu „Lublin“	"	"
	z tego:		
X	podwozia dla kooperacji	"	"
A	samochody 3,5-4,0 ton typu „Star“ ogółem	"	"
	z tego:		
	samochody ciężarowe „Star“	"	"
	podwozia „Star“ dla kooperacji	"	"
	w tym:		
X	podwozia do wywrotek	"	"
X	podwozia autobusowe	"	"
X	podwozia pożarnicze	"	"
X	podwozia do innych celów	"	"
A	Samochody terenowe Star 6 X 6	szt.	rok, kw.
A	Ciągniki samochodowe Star C60	szt.	rok, kw.
A	Ciągniki samochodowe 150 KM z siln. D-6	szt.	rok, kw.

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
A	Autobusy	szt.	rok, kw.
	w tym:		
	autobusy „Star 52“	"	"
	autobusy „Star 55“	"	"
A	Samochody pożarnicze ogółem	szt.	"
	w tym:		
X	samochody pożarnicze GM	"	"
X	samochody pożarnicze GA	"	"
X	samochody pożarnicze SBA	"	"
A	Części zamienne samochodowe (bez silników luzem) ogółem	tys. zł., ton	"
	w tym:		
X	części zamienne do samochodów „Star“	"	"
X	części zamienne do samochodów „Warszawa“	"	"
X A	Aparatura hamulcowa do ciągników samochodowych	{ kompl., tys. zł.	rok, kw.
A	Przyczepy ogółem	szt.	rok
	w tym:		
	przyczepy D-3	"	"
A	Naczepy siodłowe	szt.	rok, kw.
A	Traktory ogółem	szt.	rok, kw.
	w tym:		
	traktory „Ursus“ C-45	"	"
	traktory gąsienicowe KD-35	"	"
A	Części zamienne do traktorów ogółem	tys. zł., ton	rok
	w tym:		
X	części zamienne do „Ursusa“	"	"
X	części zamienne do KD-35	"	"
X A	Aparatura paliwowa wysokopiętna	{ tys. zł. kompl.,	rok
	w tym:		
X	do traktora „Ursus“	kompl.,	"
X	do traktora KD-35	"	"
X	do silników S60—S64	"	"
Tabor szynowy			
A	Parowozy normalno-torowe ogółem	szt.	rok
	w tym:		
	parowozy kolejowe normalnotorowe	"	rok
X	parowozy kolejowe szerokotorowe	"	"
	parowozy przemysłowe normalnotorowe	"	"
A	Parowozy wąskotorowe ogółem	szt.	rok
A	Lokomotywy elektryczne normalnotorowe	szt.	rok
A	Lokomotywy spalinowe normalnotorowe	szt.	rok
A	Lokomotywy spalinowe wąskotorowe	szt.	rok
A	Lokomotywy elektryczne kopalniane	szt.	rok
A	Wagony elektryczne 3-członowe ogółem	kompl., szt.	rok
A	Wagony osobowe normalno- i szerokotorowe ogółem	szt.	rok, kw.
	w tym:		
X	wagony osobowe szerokotorowe	"	"
X	wagony osobowe normalnotorowe 2 kl.	"	"
X	wagony osobowe normalnotorowe 3 kl.	"	"
X	wagony bagażowe normalnotorowe	"	"
X	wagony pocztowe normalnotorowe	"	"
A	Wagony osobowe wąskotorowe	szt.	"
A	Wagony towarowe normalno i szerokotorowe ogółem	szt.	rok, kw.
	w tym:		
X	wagony towarowe szerokotorowe	"	"
	wagony towarowe normalnotorowe typowe	"	"
	wagony towarowe normalnotorowe specjalne	"	"
	wagony towarowe normalnotorowe cysterny	"	"
	wagony towarowe normalnotorowe samowyładowcze	"	"
A	Wagony towarowe normalno i szerokotorowe w przeliczeniu na dwu- osiowe — ogółem	szt.	rok
A	Wagony towarowe wąskotorowe ogółem	szt.	rok
A	Tramwaje ogółem	szt.	rok, kw.
	w tym:		
	motorowe	"	"
A	Części zamienne dla taboru szynowego	mil. zł.	rok

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
Tabor pływający			
A	Statki pełnomorskie (powyżej 100 DWT)	{ szt. tys. DWT	rok, kw.
	w tym:		
	drobnicowe M — 820	szt.	"
	węglowce P — 5.000	"	"
	węglowce P — 3.200	"	"
	trawlerzy P — 500	"	"
	lugrotrawlerzy M — 110	"	"
	trawlerzy P — 450	"	"
A	Statki rybackie (do 100 DWT)	szt.	rok, kw.
	w tym:		
X	kutry 24 m	"	"
X	kutry 17 m	"	"
X	kutry 15 m	"	"
A	Inne jednostki pływające	szt.	rok, kw.
	w tym:		
	holowniki morskie	"	"
	holowniki rzeczne	"	"
	barki	"	"
	szalandy	"	"
A	Remont i odbudowa taboru pływającego	{ tys. rob. godzin	rok
X A	Wypożyczenie okrętów		
	w tym:		
X	kotły okrętowe i statkowe	szt, m ² , ton	rok
X	maszyny parowe okrętowe główne	szt., KM	"
X	z tego:		
	maszyny parowe okrętowe główne MC10 z łoż. opor. bez	"	"
	turbiny	"	"
X	maszyny parowe okrętowe główne MC10 z turbiną	"	"
X	maszyny parowe okrętowe główne TR-800	"	"
X	maszyny parowe okrętowe sterowe	szt., ton	"
X	maszyny parowe — agregaty oświetleniowe	"	"
X	maszyny parowe — dmuchawy	"	"
X	windy okrętowe	"	"
Urządzenia i sprzęt ogólnego przeznaczenia			
A	Urządzenia dźwigowo-transportowe	ton	rok
	w tym:		
	suwnice z napędem elektrycznym normalne kompletne	szt., ton	"
	suwnice specjalne i hutnicze	"	"
	żurawie stoczniove, portowe i przemysłowe	"	"
X	wywrotnice	"	"
X	obrotnice	"	"
X	przesuwnice	"	"
	urządzenia jazów, śluz i zapór wodnych	ton	"
X	wózki przemysłowe	szt., ton	"
	transportery ogólnego przeznaczenia	"	"
X	dźwigniki hydrauliczne	szt.	"
X	elektrowciągi	"	"
A	Konstrukcje stalowe — ogółem	ton	"
	w tym:		
	mosty	"	"
A	Pompy ogółem	ton	rok
	w tym:		
X	pompy tłokowe	szt., ton	"
	z tego:		
X	okrętowe	"	"
X	pompy odśrodkowe	"	"
A	Autopompy	szt.	rok
	w tym:		
X	autopompy pożarnicze	"	"
A	Motopompy ogółem	szt.	rok
	w tym:		
X	motopompy pożarnicze M-200	"	"
X	motopompy pożarnicze M-800	"	"
X	motopompy szlamowe M-1000	"	"
X	motopompy szlamowe M-3000	"	"
A	Części zamienne do motopomp i silników S-80, S-82	tys. zł, ton	rok
A	Sprężarki powietrzne i gazowe o wydajn. od 1 m ³ /min wzwyż (wykaz)	szt., m ³ /min	rok

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
A	Sprężarki chłodnicze ogółem (wykaz)	{ szt., tys. kcal/h	rok
A	Wentylatory i dmuchawy przemysłowe	ton	rok
X A	Przekładnie	szt., ton	rok
A	Wagi przemysłowe	tys. zł., szt.	rok
B	Wagi handlowe	tys. zł., szt.	rok
Aparatura kontrolno-pomiarowa i laboratoryjna			
A	Przyrządy optyczne do pomiarów długości kąta i gładkości powierzchni	tys. zł.	rok
A	Mikroskopy i projektory warsztatowe	tys. zł.	rok
A	Przyrządy do pomiarów masy ciężaru właściwego	tys. zł.	rok
	w tym:		
	wagi analityczne	szt.	"
A	Maszyny i przyrządy do badania własności mechanicznych metali, tkanin, papieru itp. materiałów	tys. zł.	rok
	w tym:		
	twardościomierze	szt.	"
A	Urządzenia laboratoryjne	tys. zł.	rok
	w tym:		
	piece laboratoryjne oporowe	szt.	"
	suszarki laboratoryjne	"	"
A	Przyrządy do pomiaru temperatur	tys. zł.	rok
	w tym:		
	wskaźniki, regulatory i rejestratory temperatur	szt.	"
A	Przyrządy do pomiarów przepływu:	tys. zł.	rok
	w tym:		
	przepływomierze typu wagi pierścieniowej	szt.	"
	przepływomierze pływakowe	"	"
	gazomierze mieszkaniowe	"	"
	wodomierze mieszkaniowe	"	"
A	Analizatory gazów automatyczne	tys. zł.	rok
	w tym:		
	analizatory o działaniu elektrycznym	szt.	"
	analizatory rejestrujące	"	"
A	Przyrządy do pomiarów ciśnień	tys. zł.	rok
	w tym:		
	manometry przemysłowe — wskazujące	szt.	"
	manometry rejestrujące	"	"
A	Aparatura geodezyjna	tys. zł.	rok
A	Elektryczne przyrządy pomiarowe do mierzenia wielkości elektrycznych	mil. zł.	rok
	w tym:		
	liczniki 1-fazowe	tys. szt.	"
	liczniki 3-fazowe	"	"
X	przrządy tablicowe	"	"
X	przrządy laboratoryjne i przenośne	"	"
Różne wybory przemysłu metalowego			
A	Łożyska toczne ogółem	{ tys. szt. tys. zł.	rok
B	Sprzęt dla lecznictwa	ton	rok, kw.
	w tym:		
	sprzęt dla chirurgii	tys. zł.	"
	sprzęt dla stomatologii	"	"
	sprzęt elektromedyczny	"	"
	z tego:		
X	aparaty rentgenowskie diagnostyczne	szt.	"
X	sprzęt dla weterynarii	"	"
X	meble lekarskie i sprzęt sanitarny	tys. zł.	"
X	sprzęt apteczny i laboratoryjny	"	"
A	Narzędzia tnące do mechanicznej obróbki metali	mil. zł.	rok, kw.
	w tym:		
X	frezy	tys. zł.	rok
X	głowice frezarskie	tys. zł., szt.	"
X	rozwiertaki	"	"
X	gwintowniki	"	"
X	narzyny	"	"
X	wierćła	"	"
X	pogłębiacze	"	"
X	noże tokarskie z płytkami z węglików spiekanych	"	"
X	noże oprawkowe	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
X	przeciągacze	tys. zł., szt.	rok
X	noże Fellowsa	"	"
X	piły do metali	tys. zł.	"
A	Narzędzia miernicze i pomoce pomiarowe	mil. zł.	rok
	w tym:		
X	mikromierze	szt.	"
X	suwmiarki	"	"
X	plytki wzorcowe	"	"
X	sprawdziany	tys. zł., szt.	"
X	pomiarowe pomoce warsztatowe	tys. zł.	"
A	Przyrządy i uchwyty	mil. zł.	rok
	w tym:		
X	uchwyty tokarskie	szt.	"
X	uchwyty wiertarskie	"	"
X	kły tokarskie	"	"
X	imadła maszynowe	"	"
A	Narzędzia rzemieślniczo-ślusarskie	mil. zł.	rok, kw.
	w tym:		
X	pilniki i tarniki	tys. szt.	rok
X	szczypce i obcęgi	"	"
X	klucze nastawne	"	"
X	klucze do nakrętek	"	"
	przyrządy ręczne z napędem pneumatycznym	szt.	"
	przyrządy ręczne z napędem elektrycznym	"	"
A	Narzędzia do obróbki drewna	mil. zł.	rok
A	Wyroby ściernie	mil. zł.	rok
	w tym:		
X	ściernice	mil zł., ton	"
X	papier i płótna ściernie	tys. m ²	"
A	Sprzęt spawalniczy gazowy	ton	rok
A	Sprzęt przeciwpożarowy	mil. zł.	rok
Urządzenia sanitarno-techniczne i instalacyjne			
A	Grzejniki c.o. żeliwne	ton, tys. m ²	rok, kw.
X A	Rury żebrowe c.o.	ton	"
A	Rury, kształtki i inne elementy kanalizacyjne	ton	"
A	Rury i kształtki wodociągowe	ton	rok, kw.
A	Rury chłodnicowe	ton	rok, kw.
A	Sanitaria	ton	rok, kw.
	w tym:		
	sanitaria emaliowane	ton	"
	z tego:		
X	wanny	szt.	"
X	sanitaria nieemaliowane	ton	"
X A	Aparatura emaliowana dla przemysłu chemicznego	ton	rok
A	Armatura żeliwna	ton	rok, kw.
	w tym:		
X	kotłowa	"	"
X	przemysłowa	"	"
A	Armatura stalowa	ton	rok
	w tym:		
X	kotłowa	"	"
X	przemysłowa	"	"
A	Armatura z metali nieżelaznych	ton	rok, kw.
	w tym:		
X	sieci domowej	"	"
	przemysłowa	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

6. WYROBY METALOWE I ELEKTROTECHNICZNE POWSZECHNEGO UŻYTKU

Sprzęt sportowo-turystyczny

B	Motocykle 125 cm ³	szt.	rok
B	Motocykle 350 cm ³	"	"
B	Motocykle na małych kołkach	"	"
B	Części zamienne i wyposażenie motocykli	mil. zł. cen por.	"
B	Rowery (bez dziecięcych)	tys. szt.	"
B	Rowery dziecięce 2 kołowe	"	"
B	Części zamienne i wyposażenie rowerowe	mil. zł. cen por.	"
X B	Silniki rowerowe	tys. szt.	"
X B	Silniki do kajaków i motocykli	"	"
X B	Łyżwy	tys. par	"

Artykuły gospodarstwa domowego

B	Maszyny do szycia	tys. szt.	rok i kw.
B	Pralki elektryczne wirnikowe	"	rok
B	Pralki elektryczne akustyczne	"	"
X B	Suszarki do włosów	"	"
X B	Wyżymaczki	"	"
X B	Lodówki absorbcyjne	"	rok i kw.
B	Lodówki sprężarkowe	"	"
B	Maszynki do mielenia mięsa	"	rok
B	Naczynia blaszane emaliowane	ton	rok i kw.
B	Naczynia blaszane ocynkowane	"	"
B	Wiadra ocynkowane	ys. szt.	"
B	Naczynia emaliowane żeliwne	ton	"
B	Wyroby ocynkowane	"	"
	w tym:		
	konwie mleczarskie	tys. szt.	"
B	Naczynia kuchenne żeliwne surowe	ton	"
B	Naczynia kuchenne aluminiowe	"	"
B	Naczynia kuchenne elektryczne	tys. szt.	"
B	Żelazka elektryczne	"	rok
X B	Grzałki elektryczne nurkowe	"	"
B	Kuchnie węglowe przenośne	"	rok i kw.
B	Kuchenki gazowe	"	"
B	Kuchenki elektryczne	"	"
B	Piecyki elektryczne	"	"
B	Piecyki łazienkowe gazowe	"	"
B	Piecyki stałopalne	"	"
B	Odlewy piecowe surowe	"	"
B	Odlewy piecowe montowane	ton	"
X B	Maszynki do zaparzania kawy	ton	rok
X B	Imbryki elektryczne	szt.	"
B	Nakrycia stołowe nierdzewne	ton	rok i kw.
B	Nakrycia stołowe aluminiowe	"	rok
B	Odkurzacze	tys. szt.	"
B	Froterki	"	"
B	Łóżka metalowe ogółem	"	rok i kw.
	w tym:		
X	popularne i szpitalne	"	rok
X	internatowe	"	"
X B	dziecięce	"	"
B	Wózki dziecięce głębokie	"	"
B	Wózki dziecięce sportowe	"	"

Galanteria metalowa

B	Igły do szycia maszynowego i ręcznego	mil. szt.	"
X B	Szczyrki	tys. szt.	"
X B	Nożyczki	"	"
B	Nożyki do golenia	mil. szt.	rok i kw.
B	Brzytwy	tys. szt.	rok

Sprzęt instalacyjny i oświetleniowy

X B	Lampy i żyrandole	tys. zł. cen por.	"
X B	Latarki elektryczne kieszonek	tys. szt.	"
X B	Baterie do latarek	"	"
B	Sznury przełączeniowe	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
B	Przewody mieszkaniowe		
B	Wyłączniki i przełączniki	km	rok
	Sprzęt radiotechniczny	tys. szt.	"
B	Odbiorniki lampowe		
B	Odbiorniki bateryjne	szt.	rok i kw.
B	Adaptory	"	"
B	Gramofony	"	rok
X B	Igły do gramofonów	mil " szt.	"
	Sprzęt precyzyjno-optyczny		
B	Zegary ściennie		
B	Zegary kominkowe	szt.	rok
B	Budziki	"	"
B	Aparaty fotograficzne	"	rok i kw.
B	Powiększalniki fotograficzne	"	rok
X B	Lornetki teatralne i turystyczne	"	"
	Urządzenia i sprzęt rozrywkowy		
X B	Urządzenia i sprzęt rozrywkowy	tys. zł. cen. por.	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

7. PRZEMYSŁ CHEMICZNY

(łącznie z wydobyciem kopalin dla przemysłu chemicznego)

KOPALINY DLA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

× A	Anhydryt	tys. ton	rok i kw.
× A	Kamień wapienny	"	"
A	Fosforyty ogółem	"	"
A	Piryty	"	"
A	Rudy arsenowe	"	rok
A	Baryt	ton	"

Związki nieorganiczne

A	Kwas siarkowy techniczny w przeliczeniu na 100%	ton	rok i kw.
A	Siarka elementarna	"	rok
× A	Kwas chlorosulfonowy	"	rok i kw.
A	Soda kalcynowana 98% na zbyt	"	"
A	Soda ciężka	"	"
× A	Soda krystaliczna	"	rok
× A	Soda oczyszczana	"	"
A	Soda kaustyczna 96%	"	rok i kw.
	w tym:		
	z elektrolizy	"	"
A	Fosforan trójsodowy	"	rok
A	Siarczan sodu kalcynowany i pochrom.	"	"
A	Siarczan sodu krystaliczny	"	"
A	Siarczek sodu rafinowany	"	"
A	Siarczyn sodu	"	"
× A	Dwusiarczyn sodu roztw. 36°Be	"	"
A	Dwuchromian sodu	"	"
× A	Chloran potasu	"	"
× A	Ług potasowy (potaż żrący)	"	"
A	Kwas solny	"	rok i kw.
	w tym:		
×	syntetyczny	"	"
× A	Kwas krzemofluorowodorowy 100%	"	rok
× A	Kwas fluorowodorowy 58%	"	"
× A	Kwas fosforowy 50%	"	"
× A	Sole barowe w przeliczeniu na jon Ba	"	"
A	Siarczan glinu techn. i techn. czysty	"	rok i kw.
A	Siarczan miedzi	"	rok
× A	Chlorek wapnia	ton	"
× A	Wapno chlorowane	"	rok i kw.
× A	Arsenik	"	rok
A	Odczynniki chemiczne	mil. zł.	"
	w tym:		
	azotan srebra	ton	"
A	Karbid	"	rok i kw.
A	Amoniak syntetyczny	"	"
A	Produkty azotowe w przeliczeniu na N ₂	"	rok
A	Artykuły azotowe techniczne w przeliczeniu na N ₂	"	"
A	Kwas azotowy stężony w przeliczeniu na 100%	"	"

Nawozy sztuczne

A	Nawozy azotowe w przeliczeniu na N ₂	ton	rok i kw.
A	Saletra sodowa rolnicza 15,5%	"	"
A	Saletra wapniowa 15,5%	"	"
A	Saletrzak 20,5%	"	"
A	Saletra amonowa	"	"
A	Siarczan amonowy	"	"
A	Azotniak 20,5%	"	"
A	Woda amoniakalna nawozowa 20,5% N ₂	"	"
A	Nawozy fosforowe w przeliczeniu na P ₂ O ₅	"	"
A	Superfosfat mineralny ogółem	"	"
	w tym:		
	superfosfat 16%	"	"
	superfosfat 17%	"	"
	superfosfat 18%	"	"
	z tego:	"	"
	granulowany 18—20%	"	"
A	Supertomasyna 28%	"	"
A	Termofosfat	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
A	Precypitat	ton	rok i kw.
A	Tomasyna 15—17% P_2O_5	"	"
A	Mączka fosforytowa	"	"
Gazy techniczne i szlachetne			
× A	Tlen sprężony 98% ogółem	tys. m ³	rok i kw.
A	Tlen sprężony 98,5% na zbył	"	"
A	Kwas węglowy (CO ₂)	ton	"
A	Acetylen	"	"
× A	Argon	"	rok
A	Chlor gazowy	"	rok i kw.
Sucha destylacja drewna i pochodne			
A	Węgiel z drzew liściastych w tym:	ton	rok i kw.
×	generatorowy	"	"
×	żarzony	"	"
×	do mas plastycznych	"	"
×	polerujący	"	"
A	Węgiel z drzew iglastych	"	"
A	Smół z drzew liściastych	"	"
A	Smół z drzew iglastych w tym:	"	"
×	lekka	"	"
× A	Oleje drzewne	"	"
× A	Pak z drzew liściastych	"	"
× A	Dziegieć bezkrezotowy	"	"
× A	Terpentyna rektyfikowana	"	"
A	Kalafonia	"	"
A	Olej flotacyjny	"	"
Sucha destylacja węgla kamiennego			
A	Smół surowa (5% H ₂ O)	tys. ton	rok i kw.
A	Benzol surowy	ton	"
A	Pak surowy	"	"
A	Koks pakowy	"	"
A	Naftaleny surowe	"	"
A	Naftaleny czyste	"	"
A	Fenol krystaliczny	"	"
A	Antracen 60%	"	"
A	Antracen 90%	"	"
A	Olej antracenowy	"	"
A	Olej impregnacyjny	"	"
A	Krezol	"	"
A	Zasady pirydynowe ogółem	"	"
A	Smół preparowana	"	"
A	Smół drogowa zwykła	"	"
A	Smół drogowa stabilizowana	"	"
A	Pak	"	"
A	Lepik	"	"
A	Benzen	"	"
A	Toluen	"	"
A	Ksylen	"	"
A	Żywice kumarcinowe ogółem	"	"
A	Benzol motorowy	"	"
A	Benzol 95%	"	"
B	Lofix	"	"
× A	Przerób smoły surowej	tys. ton	"
× A	Przerób benzolu surowego	"	"
× A	Produkcja produktów smołowych	"	"
× A	Produkcja produktów benzolowych	"	"
Chemikalia i półprodukty alifatyczne			
A	Kwas octowy syntetyczny i drzewny w przeliczeniu na 100%	ton	rok i kw.
A	Kwas octowy syntetyczny	"	"
A	Kwas octowy drzewny	"	rok
A	Esencja octowa	"	"
× A	Bezwodnik kwasu octowego	"	"
A	Octan wapnia	"	rok i kw.
× A	Kwas mlekowy technicznie czysty	"	"
× A	Kwas mlekowy spożywczy	"	"
× A	Kwas cytrynowy	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
× A	Cytrynian wapnia	ton	rok i kw.
× A	Formalina w przeliczeniu na 100%	"	"
× A	Dwusiarczek węgla	"	"
× A	Chlorek etylenu	"	rok
Chemikalia i półprodukty aromatyczne			
× A	Kwas salicylowy	ton	rok
× A	Anilina	"	"
× A	Dwumetyloanilina	"	"
× A	Etyloanilina destylowana	"	"
× A	Dwufenyloamina	"	"
× A	Chlorobenzen	"	rok i kw.
× A	Fenol syntetyczny	"	"
× A	Bezwodnik kwasu ftalowego	"	rok
× A	Betanafol	"	"
Barwniki organiczne syntetyczne			
× A	Barwniki ogółem na zbyt	mil. zł.	rok
×	bezpośrednie	ton	"
×	światłotrwałe	"	"
×	kwasowe	"	"
×	kwasowo-chromowe	"	"
×	siarkowe	"	"
×	kadziowe	"	"
×	naftoelanowe	"	"
× A	Nigrozyny	"	"
× A	Pigmenty i laki	"	"
× A	Barwniki inne ogółem	"	"
Środki pomocnicze dla przemysłu garbarskiego			
× A	Garbniki ogółem	ton	rok
	w tym:		
	syntetyczne	"	"
	w tym:	"	"
	rotanina P w przeliczeniu na 100%	"	"
	rotanina B.N.S.	"	"
Środki chemiczne do zwalczania chorób i szkodników roślin, gryzoniów, pasożytów itp.			
× A	Środki ochrony roślin na zbyt	mil. zł.	rok i kw.
	w tym:	ton	
	azotoks w przeliczeniu na 100%	ton	"
	gameksan handlowy	"	"
× A	Zaprawy zbożowe	"	"
× A	Herbatoks	"	"
× A	Ziarno zatrute	"	rok
× A	Deratol	"	"
× A	Antuder	"	"
× A	Kumader	"	"
Rozpuszczalniki			
× A	Trójchloroetylen	ton	rok i kw.
× A	Alkohol metylowy drzewny (metanol)	"	"
× A	Alkohol metylowy syntetyczny rektyfikowany 99—100%	"	"
× A	Alkohol butylowy normalny (butanol)	"	"
× A	Octan butylu	"	rok
× A	Aceton	"	"
× A	Eter etylowy	"	"
Zmiękczacze, materiały pomocnicze dla przemysłu gumowego, tworzyw sztucznych i włókienniczego			
× A	Zmiękczacze	ton	rok
× A	Ftalan dwubutylu	"	"
× A	Przyspieszacze	"	"
× A	Stabilizatory	"	"
Różne wyroby organiczne			
× A	Kwasy tłuszczowe	ton	rok
× A	Woski syntetyczne	"	"
× A	Węgiel aktywny	"	"
× A	Sadza aktywna	"	rok i kw.

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
Wyroby z węgla prasowanego i nieprasowanego			
A	Wyroby węglowe prasowane ogółem	ton	rok i kw.
	w tym:		
	elektrody węglowe piecowe	"	"
	elektrody grafitowe	"	"
X	wykładziny piecowe	"	"
X	wykładziny do zbiorników chemicznych	"	"
	karburety	"	"
A	Masy i kity ogółem	"	rok
	w tym:		
X	masa anodowa	"	"
	kit kwasoodporny	"	"
Włókna sztuczne			
A	Przędza sztucznego jedwabiu	ton	rok i kw.
	w tym:		
	przędza włókiennicza	"	"
	przędza kordowa	"	"
X	Włókno cięte ogółem	"	"
	w tym:		
	textra	"	"
	z tego:		
X	matowana	"	"
	argona	"	"
	z tego:		
X	czesankowa	"	"
X A	Przędza artex	"	rok
A	Wipolan	"	rok i kw.
A	Steelon ogółem	"	"
	w tym:		
	przędza steelonowa — włók.	"	"
X	włókno cięte	"	"
X	żyłka	"	"
X	szczecina	"	"
A	Tomofan	ton/m ²	rok
X A	Włókno szklane	ton	"
Tworzywa sztuczne i artykuły z tworzyw sztucznych			
A	Tworzywa sztuczne ogółem:	ton	rok i kw.
A	Fenoplasty (tworzywa na podstawie fenolu i krezolu)	"	"
	w tym:		
X	tloczywa proszkowe	"	rok
X	tloczywa włókniste	"	"
X	żywice techniczne	"	"
X	kleje	"	"
A	Aminoplasty (karbamiidy):	"	rok i kw.
	w tym:		
X	tloczywa	"	rok
X	żywice	"	"
X	kleje	"	"
A	Galalit (pochodne kazeiny)	"	"
A	Żywice lakierowe (tworzywa powłokowe)	"	rok i kw.
A	Celuloid (pochodne celulozy)	"	"
A	Wyroby z tworzyw sztucznych termoplastycznych	"	"
A-B	Wyroby z PCW:	"	"
X A	twarde (winidur)	"	"
	w tym:		
X A	rury	"	"
X A	plyty	"	"
X A	folie	"	"
X A-B	miękkie (igelit):	"	"
	w tym:		
X A-B	folia	"	"
	w tym:		
X B	odzieżowa	"	rok
X B	obrusowa	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
× A	tkaniny powlekane	tys./m ²	rok
	w tym:	ton	
× A	winileum	ton	rok i kw.
× A	sztuczna skóra	"	"
× A	tkaniny techniczne	"	"
× A	walcowane zmiekkzone	"	"
× A	Wyroby wtryskiwane (z acetylocelulozy, steelonu, polistyrenu i in.)	"	rok
	w tym:	"	
× A	części samochodowe	"	"
× B	Wyroby celuloidowe	tys. szt.	"
		ton	"
A	Wyroby z tworzyw sztucznych termoutwardzalnych:	ton	"
A	Wyroby fenolowe warstwowe (bakelitowe)	"	"
	w tym:	"	"
× A	na bazie papierowej	"	"
× A	na bazie tekstylnej	"	"
A	Wyroby prasowane bakelitowe:	"	"
	w tym:	"	"
× A	prasowane z proszku	"	"
× A	prasowane tkaninowe	"	"
× A	Wyroby prasowane cierne	"	"
A	Wyroby elektroizolacyjne	"	"
× B	Cerata	tys. m ²	"
× A	Urządzenia i matryce	ton	"
		ton	"
	Farby i lakiery		
A	Farby suche	ton	rok
A	Biel cynkowa	"	rok i kw.
A	Litopon 30%	"	rok
× A	Farby z tlenków żelaza	"	"
A-B	Ultramaryna	"	"
	w tym:	"	"
× B	w drobnym opakowaniu	"	"
× A	Glejta ołowiana	"	"
× A	Minia ołowiowa	"	rok i kw.
× A	Farby ziemne	"	"
A	Wyroby lakiernicze ogółem	"	rok
A	Farby olejne podkładowe	"	"
	w tym:	"	"
×	miniowe	"	"
A	Farby olejne nawierzchniowe	"	"
A	Emalie olejne razem	"	"
	w tym:	"	"
×	emalie olejne i grunty do celów specjalnych	"	"
A	Lakiery olejne ogółem	"	"
	w tym:	"	"
×	elektrotechniczne	"	"
× A	Inne wyroby olejne	"	"
A	Wyroby nitrocelulozowe razem	"	"
	w tym:	"	"
×	lakiery nitro	"	"
A	Wyroby spirytusowe	"	"
A	Wyroby asfaltowe i bitumiczne	"	"
× A	Wyroby polichlorowinyłowe	"	"
× A	Wyroby acetylocelulozowe	"	"
		"	"
	Materiały wybuchowe zapalce i pirotechniczne		
A	Materiały wybuchowe amonowo-sałętrzane	ton	rok i kw.
× A	Dynamity	"	"
× A	Prochy czarne	"	rok
× A	Proch myśliwski bezdymny	"	"
A	Zapalniki elektryczne	"	"
× A	Spłonki górnicze	tys. szt.	"
× A	Lonty prochowe	"	"
× A	Amunicja myśliwska	"	"

czenie Ozna- grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

Materiały fotograficzne i filmowe

B.	Błony światłoczułe (jednostronny oblew)	tys. m ²	rok
B	Błony amatorskie	"	rok i kw.
	w tym:		
X	format 6 X 9	"	"
X	4 X 6,5	"	"
X	małoobrazkowy (Leica)	"	"
B	Błony rentgenowskie	"	rok
X B	Mikrofilm	"	"
B	Film kinowy	"	"
X B	Płyty fotograficzne	"	"
B	Papier fotograficzny	"	"
X B	kartonowe	"	"
X B	cienkie	"	"
X B	Chemikalia fotograficzne ogółem	tys. zł.	"
B	Kopie ekranowe czarno-białe	tys. m ²	"
	35 mm	"	"
	16 mm	"	"
B	Kopie ekranowe barwne 36 mm	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
8. PRZEMYSŁ GUMOWY (bez obuwia gumowego)			
A-B	Wyroby gumowe ogółem	tys. ton.	rok
A-B	Ogumienie trakcyjne (opony i dętki)	"	rok i kw.
B	Opony rowerowe razem	ton	rok
X	w tym: fartuchowe	tys. szt.	rok
		szt.	"
B	Opony motocyklowe	ton	rok i kw.
X	wymiaru 300—19	tys. szt.	rok
X	" 350—19	szt.	"
X	" 400—19	"	"
A	Opony samochodowe osobowe	ton	rok i kw.
X	wymiaru 500—15	tys. szt.	rok
X	" 550—15	szt.	"
X	" 525—16	"	"
X	" 550—16	"	"
X	" 600—18	"	"
X	" 165—40	"	"
A	Opony samochodowe ciężarowe	ton	rok i kw.
X	wymiaru 650—20	tys. szt.	rok
X	" 750—20	szt.	"
X	" 825—20	"	"
X	" 900—20	"	"
X	" 1100—20/12	"	"
X	" 1100—20/16	"	"
X	" 1100—22	"	"
X	" 1200—22	"	"
X	" 34—7	"	"
A	Opony traktorowe	ton	rok i kw.
X	wymiaru 750—20/4	tys. szt.	rok
X	" 1125—24	szt.	"
X	" 1275—28	"	"
A-B	Dętki ogółem	ton	rok i kw.
A	Artykuły techniczne dla motoryzacji	"	"
A	Artykuły techniczne inne razem	"	"
	w tym: transportery	km	"
	w tym: wulkanizowane	ton	"
	niewulkanizowane	"	"
A	pasy płaskie	ton	rok
A	pasy klinowe	"	"
A	węże gumowe razem	km	"
	w tym: bez przekładek	ton	"
X	z przekładkami	"	"
	ssąco-spiralne	"	"
	strażackie	"	"
A	Uszczelki gumowe	ton	"
	w tym: uszczelki i artykuły formowe konserwowe	"	"
X A	Artykuły ebonitowe	"	"
X A	Płyty podeszwowe	"	rok i kw.
A	Monolity	tys. par	"
	w tym: mikroporowate	ton	"
	wibrama	"	rok
	transparenty	"	"
A	Tkaniny gumowane	tys. m ²	"
X B	Artykuły sanitarne	ton	"
A	Regenerat	ton	rok i kw.
		"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

9. PRZEMYSŁ FARMACEUTYCZNY

B	Wyroby farmaceutyczne ogółem	mil. zł.	rok i kw
	w tym:		
	z własnej syntezy	"	"
B	Antybiotyki ogółem	"	rok i kw
	w tym:		
	penicylina	mlrd. jed.	"
	chloromycetyna	ton	"
B	Sulfamidy ogółem	mil. zł.	rok
	w tym:		
	sulfathiazol	ton	"
X	sulfaguanidyna	"	"
X	sulfametazyna	"	"
B	Salicylany	ton	"
	w tym:		
	kw. acetylosalicylowy	"	"
B	Pyrazolony	"	"
B	Barbiturany i pochodne mocznika	"	"
	w tym:		
X	z własnej syntezy	"	"
B	Witaminy ogółem,	mil. zł.	rok i kw
	w tym:		
	z własnej syntezy	"	"
	witamina B1	kg	"
	witamina C	"	"
B	Alkaloidy makowca	kg	rok
B	Organopreparaty i hormony	mil. zł.	"
	w tym:		
	insulina	mil. jed.	"
X	extractum hepatis	1000 amp.	"
B	Środki do narkozy i miejsc. znieczul.	kg	"
	Środki przeciwcuczuliowe	ton	"
X	Środki krwiozastępcze	tys. ltr.	"
B	Surowice dla ludzi	mil. jedn.	"
	w tym:		
X	błonicza	litr.	"
X	tężcowa	"	"
X	odrowa	"	"
B	Szczepionki dla ludzi	tys. zł.	"
	w tym:		
X	endodur	litr.	"
X	BCG	"	"
X	przeciw ospie	"	"
X	kokluszwowe	"	"
X	grypowe	"	"
X	distreptaza	mil. jed.	"
X B	Preparaty diagnostyczne	tys. zł.	"
B	Surowice dla zwierząt	tys. zł.	"
	w tym:		
X	różycowe	litr.	"
X	pomorowe	"	"
X	pryszczycowe	"	"
B	Szczepionki dla zwierząt	tys. zł.	"
	w tym:		
X	C. V.	litr.	"
X	Stauba	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

10. PRZEMYSŁ MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
(łącznie z wydobyciem minerałów dla budownictwa)

Materiały wiążące i ich surowce:

A	Klinkier cementowy	tys. ton	rok i kw.
A	Cement ogółem	"	"
	w tym:		
	cement murarski „150“	"	"
	cement portlandzki „250“	"	"
	cement portlandzki budowlany „250“	"	"
	cement portlandzki „350“	"	"
	cement hutniczy	"	"
	cement szybkosprawnny	"	"
	cement żużlowo-gipsowy	"	"
A	Wapień w kawałkach na zbył	"	"
	w tym:		
X	wapień w kawałkach o gran. 5—15 cm	"	"
X	wapień w kawałkach o gran. 15—25 cm	"	"
A	Wapno palone w bryłach	"	"
X A	Wapno hydrauliczne	"	"
A	Wapno suchogazzone (hydratyzowane)	"	"
X A	Wapno palone mielone	"	"
X A	Wapno Smirnowa	"	"
A	Wapno nawozowe	"	"
	w tym:		
X	mieszanka nawozowa	"	"
X A	Wapniak mielony	"	"
X A	Kamień gipsowy na zbył	"	"
A	Gips palony ogółem	"	"
	w tym:		
X	gips modelarski	"	"
X	gips sztukatorski	"	"
X A	Zużel kotłowy (paleniskowy)	"	"

Elementy ścienne i stropowe

A	Cegła palona ogółem	mil. szt.	"
	w tym:		
	cegła palona pełna	"	"
	cegła palona dziurawka	"	"
X A	Cegła klinkierowa budowlana	"	"
X A	Cegła półklinkierowa budowlana	"	"
A	Cegła wapienno-piaskowa	"	"
		tys. m ²	
A	Bloki gipsowe w przeliczeniu na jedn. efekt.	tys. szt.	"
	Bloki gipsowe w przeliczeniu na jedn. ceramicz.	tys. szt.	"
X A	Pustaki palone	mil. szt.	"

Materiały okładzinowe i wykończeniowe

A	Płyty okładzinowe kamienne ogółem	tys. m ²	"
	w tym:		
	plyty granitowe	"	"
X	plyty piaskowcowe	"	"
X	plyty wapieniowe	"	"
	plyty marmurowe	"	"
A	Suche tynki gipsowe	tys. m ²	"
X A	Wyprawy szlachetne workowane	tys. ton	"
X A	Płyty okładzinowe ceramiczne	tys. m ²	"
		tys. szt.	
A	Płytki kamionkowe białe (przyborskie)	tys. m ²	"
		tys. szt.	
A	Płytki podłogowe (terrakota)	tys. m ²	"
	w tym:		
X	o wymiarze 15 × 15 cm	tys. szt.	"
X	" 10 × 10 cm	tys. m ²	"
X	" 5 × 5 cm	"	"
A	Płytki fajansowe	tys. m ²	"
	w tym:		
X	białe	"	"
X A	Wyroby ksyrolitowe	"	"
X A	Kafle	mil. szt.	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
Elementy dachowe			
A	Dachówka palona ogółem	mil. szt.	rok i kw.
A	Płyty dachowe cementowo-azbestowe	mil. m ²	"
	w tym:		
X	płyty faliste	"	"
A	Papa smołowa	"	"
A	Papa asfaltowa	"	"
Wyroby izolacyjne			
A	Wełna mineralna	tys. ton	"
	w tym:		
X	wełna żużlowa	"	"
A	Płyty z wełny żużlowej	tys. m ²	"
X A	Sznury z wełny żużlowej	tys. mb	"
A	Przędza szklana	ton	"
A	Mały z przędzy szklanej	tys. m ²	"
A	Wata szklana	ton	"
A	Szko piankowe	m ²	"
X A	Otulinę korkowe	m ³	"
A	Płyty korkowe	"	"
B	Korki do butelek	ton	"
		mil. szt.	
Materialy instalacyjne — ceramiczne			
A	Kamionka kanalizacyjna	ton	"
	w tym:		
X	rury Ø do 200 mm	"	"
X	rury Ø 200 — 350 mm	"	"
X	rury Ø 350 — 650 mm	"	"
X	rury powyżej 650 mm	"	"
A	Kamionka sanitarna	"	"
A	Kamionka kwasoodporna	"	"
	w tym:		
X	naczynia i zbiorniki	"	"
A	Fajans sanitarny	"	"
A	Porcelana elektrotechniczna i techniczna	"	"
	w tym:		
X	porcelana elektrotechniczna	"	"
X	porcelana techniczna	"	"
X	porcelana laboratoryjna	"	"
X	porcelana apteczna	"	"
Surowce mineralne			
X A	Piasek podsadzkowy	tys. ton	"
A	Piasek szklarski	"	"
A	Piaski odlewnicze	"	"
A	Kwarcyt dla celów przemysłowych	"	"
A	Kwarc	"	"
A	Skaleń	"	"
A	Magnezyt surowy	"	"
X A	Magnezyt palony	"	"
A	Ziemia krzemionkowa surowa	"	"
X A	Kaolin surowy	"	"
X A	Gliny białe ceramiczne	"	"
A	Gliny surowe ogniotrwałe G1—G2	"	"
A	Gliny surowe ogniotrwałe G3—G4	"	"
A	Gliny ogniotrwałe surowe G5—G6	"	"
X A	Kreda mielona	"	"
A	Zwirek filtracyjny	"	"
Materialy dla celów drogowych i melioracyjnych			
A	Klinkier drogowy	mil. szt.	"
A	Kruszywo kamienne — ogółem	tys. ton	"
	w tym:		
X	kamień łamany	"	"
	tłuczeń	"	"
	w tym:		
X	25 — 40 cm	"	"
X	25 — 70 cm	"	"
X	40 — 60 cm	"	"
X	inne	"	"
X	brukowiec	"	"
X	kostka brukowa	"	"
	grysy	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
A	Tłuczeń żużlowy ogółem	tys. ton	rok i kw
	w tym:		
X	o granulacji 25 do 40 cm	"	"
X	o granulacji 40 do 60 cm	"	"
A	Sączi (dreny) w przeliczeniu na 5 cm	mil. szt.	"
	Wyroby żelbetonowe i betonowe		
A	Wyroby żelbetonowe z betonu ciężkiego	tys. ton	"
A	Wyroby żelbetonowe z betonu lekkiego	"	"
	w tym:		
	gazobeton zbrojony	tys. m ³	"
		tys. ton	
A	Wyroby betonowe z betonu ciężkiego	tys. ton	"
A	Wyroby betonowe z betonu lekkiego	"	"
	w tym:		
	gazobeton niezbrojony	tys. m ³	"
		tys. ton	
	Materialy ogniotrwałe		
A	Wyroby szamotowe ogółem (bez zapraw)	tys. ton	"
	w tym		
X	prostki i kliny powszechnego użycia	"	"
X	prostki specjalnego zastosowania oraz kształtki proste	"	"
X	kształtki skomplikowane	"	"
X	kształtki kadziowe	"	"
X	wyroby dla hali rozlewniczej	"	"
X	bloki szklarskie	"	"
A	Wyroby krzemionkowe wypalane ogółem (bez zapraw)	"	"
	w tym		
X	prostki i kliny powszechnego użycia	"	"
X	prostki i kliny specjalnego zastosowania oraz kształtki proste	"	"
X	kształtki skomplikowane	"	"
A	Wyroby zasadowe	"	"
	w tym		
X	magnezytowe	"	"
X	magnezytowo-dolomitowe	"	"
X	chromo-magnezytowe	"	"
X A	Tygle grafitowe	"	"
A	Dolomit prażony	"	"
A	Dolomit stabilizowany	"	"
X A	Łupek surowy (z Nowej Rudy)	"	"
X A	Łupek prażony (z Nowej Rudy)	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

11. PRZEMYSŁ SZKLARSKI

Wyroby ze szkła ¹⁾		tys. ton	rok i kw.
B	Szko opakowaniowe ogółem	tys. ton	
	w tym:	mil. szt.	rok i kw.
X	balony	"	"
X	butelki (bez apt. i perfum.)	"	"
	butelki monopolowe	"	"
	z tego:	"	"
X	poj. 1 ltr.	"	"
X	poj. 0,5 ltr.	"	"
X	poj. 0,25 ltr.	"	"
X	butelki do piwa i wód mineralnych	"	"
	z tego:	"	"
X	do piwa 0,33	"	"
X	do piwa 0,5	"	"
X	butelki do wina	"	"
X	butelki fasonowe do wódek	"	"
X	butelki do lemoniad i oranzad	"	"
X	butelki do mleka	"	"
B	Słoje ogółem	"	"
	w tym:	"	"
X	słoje wecka	"	"
X	słoje kapary	"	"
X	słoje z gwintem	"	"
X	słoje typu DALSP0	"	"
X	słoje S.K.O.	"	"
B	Opakowania do leków (apteczne)	"	"
B	Opakowania do celów chemicznych i farmaceutycznych	"	"
	w tym:	"	"
	ampułki	mil. szt.	"
	butelki do penicyliny	"	"
B	Opakowania perfumeryjne i kosmetyczne	tys. ton	"
	w tym:	mil. szt.	"
X	butelki i flakony	"	"
X B	Szko medyczne	"	"
X B	Szko laboratoryjne	"	"
X A	Szko budowlane	tys. ton	"
A	Szko płaskie	"	"
	w tym:	"	"
X	szko ciagnione (w przeliczeniu na 2 mm)	mil. m ² /tys. ton	"
X	szko lane surowe	tys. m ² /tys. ton	"
X	szko walcowane	"	"
X	szko dymne do okularów	m ² /ton	"
X	szko hartowane	tys. m ²	"
X	szko kolorowe i mleczne	tys. m ² /ton	"
X	szko lustrzane	tys. m ² /ton	"
X A	Szko techniczno-przemysłowe	tys. ton	"
	w tym:	"	"
X	izolatory teletechniczne	mil. szt./ton	"
B	Rurki i pręty ogółem	tys. ton	"
	w tym:	"	"
X	rurki ze szkła ołowiowego	ton	"
X	rurki ze szkła sodowego	"	"
X	rurki ze szkła neutralnego	"	"
B	Szko do celów sygnalizacyjnych i oświetleniowych	mil. szt./ton	"
	w tym:	"	"
	baloniki żarówkowe ogółem	"	"
	z tego:	"	"
X	baloniki żarówkowe gł. szereg.	"	"
X	rury jarzeniowe	"	"
X B	Szko do celów hodowlanych	"	"
B	Szko gospodarskie ogółem	mil. szt./ton	"
	w tym:	"	"
X	szko gospodarskie prasowane	"	"
X	szko gospodarskie dmuchane	"	"
	Z ogólnej ilości szkła gospodarskiego dmuchanego przypada na:	"	"
X B	szklanki	mil. szt./ton	rok i kw.
X B	kieliszki	"	"
B	Szko kryształowe	mil. szt./ton/mil. zł	"
X B	Szko gospodarskie żaroodporne	tys. szt./ton	"
X B	Drobne wyroby prasowane i dmuchane	"	"
X B	Drobne wyroby kryształowe	"	"

¹⁾ Wszystkie wyroby szklane pochodzące z przerobu jak: szkło hartowane, lustrzane, ampulki itp. nie wlicza się do tonażu.

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

12. WYROBY PORCELANOWO-FAJANSOWE POWSZECHNEGO UŻYTKU

B	Porcelana stołowa	tys. szt./ton	rok, kw.
	w tym:		
X	porcelana grubościenna	"	"
	porcelana cienkościenna	"	"
B	Galanteria porcelanowa	"	"
B	Porcelit stołowy	"	"
	w tym:		
X	porcelit grubościenny	"	"
	porcelit cienkościenny	"	"
B	Galanteria porcelitowa	"	"
B	Fajans stołowy	"	"
B	Galanteria fajansowa i gospodarcza	ton	"
B	Kamionka gospodarcza	"	"
B	Kamionka do użytku domowego	"	"
	w tym:		
X	naczynia ognioodporne	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

13. PRZEMYSŁ DRZEWNY

A	Tarcica ogółem	tys. m ³	rok i kw.
	w tym:		
A	tarcica iglasta	"	"
A	tarcica liściasta	"	"
X	Z ogólnej ilości tarcicy iglastej przypada na:	"	"
	tarcica świerkowa i jodłowa	"	"
A	Tarcica nie obrzynana krajowa ogółem	"	"
	w tym:	"	"
X	tarcica nieobrzynana I—III kl.	"	"
X	tarcica nieobrzynana IV kl.	"	"
X	tarcica nieobrzynana V—VI kl.	"	"
X	tarcica lotnicza	"	"
X	okorki	"	"
A	Tarcica obrzynana ogółem	"	"
	w tym:	"	"
X	I—II kl.	"	"
X	III—IV kl.	"	"
X	V kl.	"	"
X	VI kl.	"	"
X	króciaki i materiały najkrótsze	"	"
X	Z tarcicy obrzynanej ogółem przypada na:	"	"
X	grubość do 16 mm	"	"
X	grubość od 17—25 mm	"	"
A	Podłógówka	"	"
A	Tarcica wagonowa i warsztatowa	"	"
A	Podkłady normalno-torowe	"	"
A	Podrozejdnice normalno-torowe	"	"
A	Mostownice	"	"
X	Podkłady wąsko-torowe	"	"
A	Tarcica skutnicza	"	"
A	Tarcica eksportowa	"	"
X	A	"	"
	Tarcica iglasta ponożowa	"	"
	Z ogólnej ilości tarcicy liściastej przypada na:	"	"
X	tarcicę dębową	"	"
X	a) wagonową	"	"
X	b) skutniczą	"	"
X	c) kierownice szybowe	"	"
	tarcicę bukową	"	"
	w tym:	"	"
X	I—II kl.	"	"
X	bukowa parzóna	"	"
	tarcicę jeśionową	"	"
	tarcicę olchową	"	"
X	tarcicę brzożową	"	"
X	tarcicę grabową	"	"
X	tarcicę inną liściastą	"	"
X	tarcicę ponożową liściastą	"	"
X	A	"	"
	Elementy wagon, tarte dębowe	"	"
X	A	"	"
	Elementy wagon, tarte bukowe	"	"
A	Zrzyny paplernicze	"	"
A	Zrzyny defibracyjne	"	"
A	Fryzy ogółem	"	"
	w tym:	"	"
X	dębowe	"	"
X	bukowe	"	"
X	brzożowe	"	"
A	Łaty meblowe bukowe	"	"
	w tym:	"	"
X	długości do 60 cm.	"	"
X	długości od 60—140 cm.	"	"
A	Wełna drzewna	tys. ton	"
A	Okleiny	tys. m ²	"
	w tym:	tys. m ³	"
	okleiny liściaste	"	"
	w tym:	"	"
X	okleiny egzotyczne	"	"
A	Obłogi	"	"
X	w tym:	"	"
	iglaste	tys. m ³	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
A	Sklejki ogółem	tys. m ³	rok i kw.
	w tym:	"	"
X	iglaste	"	"
X	wodoodporne	"	"
X	boazeria	"	"
	Z ogólnej ilości sklejki przypada na	"	"
	a) sklejki suchoklejone	"	"
	b) sklejki mokroklejone	"	"
A	Płyty stolarskie	"	"
	w tym:	"	"
X	liściaste	"	"
X	wiórowe	"	"
X	panele wagonowe	"	"
A	Płyty pilśniowe	tys. m ²	"
	w tym:	tys. ton	"
X	twarde	"	"
	klasa „O”	"	"
B	Skrzynki i komplety skrzynkowe	tys. szt.	"
	w tym:	tys. m ³	"
	skrzynki i komplety cienkościenne	"	"
X	skrzynki i komplety grubościenne	"	"
B	Skrzynki i komplety składane	"	"
B	Beczki i komplety ogółem	tys. szt.	"
B	Beczki gotowe ogółem	tys. hl	"
X B	Beczki z surowca iglastego	"	"
	w tym:	"	"
X	do płynów	"	"
X	do żywicy	"	"
X	do ciał stałych	"	"
X B	Beczki gotowe z surowca liściastego	"	"
	w tym:	"	"
X	do płynów	"	"
X	dębowe	"	"
	w tym:	"	"
X	do piwa	"	"
X	bukowe	"	"
	w tym:	"	"
X	do masła	"	"
X	do ciał stałych	"	"
B	Komplety beczkowe ogółem	tys. szt.	rok i kw.
	w tym:	tys. hl	"
X	komplety beczkowe z surowca iglastego	"	"
	w tym:	"	"
X	na beczki do płynów	"	"
X	na beczki do ciał stałych	"	"
X B	Komplety beczkowe z surowca liściastego	"	"
	w tym:	"	"
X	na beczki do płynów	"	"
X	na beczki do masła	"	"
X B	Kadzie	"	"
A	Baraki	szt.	"
X A	Stolarka budowlana	tys. m ²	"
A	Deszczułki posadzkowe	tys. m ²	"
	w tym:	"	"
X	deszczułki dębowe	"	"
X	deszczułki bukowe	"	"
X	deszczułki brzożowe	"	"
	Z ogólnej ilości deszczulek przypada na:	"	"
	deszczułki klejone	"	"
B	Wyroby dla gospodarstwa domowego	w mil. zł c.n.	"
B	Meble ogółem	w mil. zł c.n.	"
B	Meble w kompletach	w mil. zł c.zb.	"
		tys. kompl.	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
B	Mebel w kompletach oklejane	tys. kompl.	rok i kw.
×	w tym:		
	gabinety	"	"
	stołowe	"	"
	sypialnie	"	"
	kombinowane	"	"
B	Mebel w kompletach nieoklejane	"	"
	w tym:		
	kuchnie	"	"
B	Mebel w sztukach ogółem	tys. szt	"
	w tym:		
	biurka	"	"
	fotele	"	"
	w tym:		
×	stolarskie	"	"
×	gięte	"	"
×	tapicerskie	"	"
×	w tym:		
	rozkładane	"	"
B	Kredensy ogółem	"	"
	w tym:		
×	stołowe	"	"
	kuchenne	"	"
B	Krzeseła ogółem	"	"
	w tym:		
×	stolarskie	"	"
	gięte	"	"
	tapicerskie	"	"
B	Łóżka ogółem	"	"
	w tym:		
×	mieszkaniowe	"	"
	dziecięce	"	"
B	Stoły ogółem	"	"
	w tym:		
×	mieszkaniowe	"	"
×	biurowe	"	"
×	kuchenne	"	"
×	inne	"	"
B	Stoliki	"	"
	w tym:		
×	szkolne	"	"
×	pod maszyny	"	"
×	pod radio	"	"
×	inne	"	"
B	Szafy ogółem	"	"
	w tym:		
	mieszkaniowe	"	"
	w tym:		
×	dwudrzwiowe	"	"
	trzydrzwiowe	"	"
	czterodrzwiowe	"	"
×	biurowe	"	"
×	biblioteczne	"	"
×	inne	"	"
×	B		
	Taborety	"	"
	w tym:		
×	stolarskie	"	"
×	gięte	"	"
×	tapicerskie	"	"
B	Tapczany ogółem	"	"
	w tym:		
×	higieniczne	"	"
	tapicerskie	"	"
B	Skrzynki do odbiorników radiowych	"	"
B	Z ogólne ilości mebli w szt. przypada na:		
B	a) meble stolarskie	"	"
B	b) meble gięte	"	"
B	c) meble tapicerskie	"	"
×	A		
	Deseczki siedzeniowe	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
A	Wyroby kołodziejskie w tym:	tys. szt.	rok i kw. *
	wozy gospodarskie	"	"
X A	Sprzęt stolarski	tys. zł. c. n	"
X A	Kopyta	tys. szt.	"
X B	Prawidła i prawidelka	"	"
B	Zapalki ogółem	tys. skrz.	"
	w tym:	"	"
X	normalne	"	"
X	eksportowe	"	"
	liliputy	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

14. PRZEMYSŁ PAPIERNICZY I PRZETWÓRSTWA PAPIERNICZEGO**Przemysł celulozowo-papierniczy**

A	Ścier drzewny	tys. ton	rok i kw.
	w tym:		
X	ścier drzewny biały	"	"
A	Celuloza	"	"
	w tym:		
X	celuloza siarczyn. niebiel.	"	"
X	celuloza siarczyn. biel.	"	"
	celuloza siarczyn. wiskoz.	"	"
X	celuloza siarczan. niebiel.	"	"
	celuloza siarczan. biel.	"	"
	celuloza siarczan. wiskoz.	"	"
	celuloza sodowo-słomowa	"	"
X A	Ługi posiarczynowe	"	"
A-B	Papier ogółem	"	"
	w tym:		
X A-B	w arkuszach	"	"
A	papier drukowy	"	"
	z tego:		
X A	w arkuszach	"	"
A	papier gazetowy	"	"
B	papier do pisania i rysowania	"	"
	z tego:		
X B	w arkuszach	"	"
A	papier pakowy	"	"
	z tego:		
X B	w arkuszach	"	"
A	papier workowy	"	"
A	pergaminy	"	"
A-B	papier przemysłowo-techniczny	ton	"
	w tym:		
X A	dla celów elektr. i techn.	"	"
X A	podłoża	"	"
X B	papierosowy	"	"
A	okładkowy	"	"
	z tego:		
X A	wielowarstwowy	"	"
A-B	papier chłonny i higieniczny	"	"
	z tego:		
X B	toaletowy	"	"
X B	wata celulozowa	"	"
A	Tektura ogółem	tys. ton	"
	w tym:		
X A	powyżej 1000 gr/m ²	"	"
A	Tektura introl. pudełkowa	"	"
A	Tektura budowlana	"	"
	w tym:		
	surówka dachowa	"	"
	do bitumowania	"	"
A	Tektura obuwiana	"	"
A	Tektura techniczna	"	"
	w tym:		
X	samochodowa	"	"
X	preszpan dielektr.	"	"
X A	Fibra	"	"

Przetwórstwo papiernicze i materiały biurowe

B	Papier kredowany	ton	rok
B	Papier światłoczuły	"	rok i kw.
X A	Papier asfaltowany	"	"
A	Papier parafinowany	"	"
X B	Kalka	"	"
B	Bruliony i zeszyty ogółem	mil. kart	"
	w tym:		
X	16-kartkowe	tys. szt.	"
X	40-kartkowe	"	"
X	60-kartkowe	"	"
X	100-kartkowe	"	"
X B	Teczki rysunkowe	"	rok
X B	Koperty	"	"
X B	Papeteria zwykła	"	rok i kw.

Ozna- czenie grup A lub E	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
X B	Papeteria luksusowa	tys. szt.	rok
X B	Albumy	"	"
X B	Karty do gry	"	rok i kw.
B	Tektura falista	"	"
B	Torby handlowe	"	rok
B	Torebki	"	"
A	Worki	ton i t. szt.	rok i kw.
B	Wykroje na pudełka	"	"
B	Kartonaże	"	"
	w tym:	"	"
	z tektury falistej i wzmocnionej	"	"
X	z nadrukiem lub obwolutą	"	"
	z tego:	"	"
X	dla przemysłu tytoniowego	"	"
B	Ołówki i preciki ogółem	tys. szt.	"
	w tym:		
	ołówki grafitowe	"	"
	ołówki kopiowe	"	"
	preciki	"	"
B	Kredki szkolne	"	"
B	Ołówki automatyczne	"	"
B	Wieczne pióra	"	"
	w tym:	"	"
	wtryskowe	"	"
B	Taśma maszynowa	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

15. PRZEMYSŁ POLIGRAFICZNY**Książki i broszury**

B	Ilość tytułów wydawniczych	ilość tyt.	
B	Ilość egzemplarzy ogółem	tys. egz.	
	w tym:		
	w oprawie twardej	"	
B	Ilość odbitek ark. druku w przelich. na format A1	tys. odb.	

Gazety

B	Ilość tytułów	ilość tyt.	
B	Ilość egz. 3 str. ogółem	tys. egz.	
B	Ilość odbitek ark. druku w przelich. na format A1	tys. egz.	

Czasopisma

B	Ilość tytułów	ilość tyt.	
B	Ilość egzemplarzy	tys. egz.	
B	Ilość odbitek ark. druku w przelich. na format A1	tys. odb.	

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
16. PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY (ŁĄCZNIE Z DZIEWIARSTWEM)			
A	Włókno lniane trzepane	ton	rok i kw.
A	Włókno lniane pakulane	"	"
A	Włókno konopne trzepane	"	"
A	Włókno konopne pakulane	"	"
X A	Len czesany	"	rok
X A	Konopie czesane	"	"
X A	Kotonina	"	"
A	Czesanka wełniana	"	rok i kw.
	w tym:		
X	dwukrotnie czesana	"	rok
X A	Czesanka argonowa	"	rok i kw.
A	Przędza bawełniana ogółem	"	"
	w tym:		
	cienkoprzędna	"	"
	średnioprzędna	"	"
	odpadkowa	"	"
A	Przędza lutowa bawełniana		
A	Przędza wełniana ogółem	ton/ton Nr	"
	w tym:		
	przędza wełniana czesankowa	"	"
	przędza wełniana-zgrzeblona	"	"
X B	Włóczka wełniana ogółem	ton	"
	w tym:		
X	włóczka wełniana czesankowa	"	rok
A	Przędza z włókien lękowych ogółem	ton/ton Nr	rok i kw.
	w tym:		
	przędza lniana czesana	"	"
	przędza konopna czesana	"	"
	przędza lniana zgrzeblona	"	"
	przędza konopna zgrzeblona	"	"
	przędza jutowa	"	"
	przędza sisalowa	"	rok
X	przędza manillowa	"	"
X A	Przędza jedwabiu naturalnego	"	"
X A	Przędza azbestowa	ton	"
X A	Przędza papierowa	"	"
	w tym:		
X	kordelek	"	"
B	Nici szwalne ogółem	"	rok i kw.
	w tym:		
	nici szwalne bawełniane	"	rok
	nici szwalne lniane	"	"
	nici szwalne jedwabne	"	"
X A-B	Tkaniny bawełniane surowe (bez tkanin kordowych i transporterowych)	tys. mb tys. m ²	rok i kw.
A-B	Tkaniny bawełniane wykończone razem (bez tkanin kordowych i transporterowych)	ton tys. mb.	"
	w tym:	tys. m ² /t	
B	klasa 1 — białe i szare	ton tys. mb	rok
	w tym:	tys. m ²	
X	grupa 1 — koszulowe	"	"
	w tym: popelina	"	"
X	" 2 — kalesonowe	tys. mb.	"
X	" 3 — piżamowe	"	"
X	" 4 — ręcznikowe	"	"
X	" 5 — kąpielowe	"	"
X	" 6 — chusteczki	"	"
B	klasa 2 — pościelowe	tys. mb tys. m ²	"
	w tym:		
X	grupa 1 — poszewkowe	tys. mb	"
X	" 2 i 3 — poszewki i prześcieradła	"	"
X	" 4 — wysypowe	"	"
X	" 5 — materacowe	"	"
X	" 6 i 7 — kocowe i kołdry	"	"
B	klasa 3 — stołowe	tys. mb tys. m ²	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
B	klasa 4 — odzieżowe	tys. mb	
	w tym:	tys. m ²	rok
X	grupa 1 — płaszczyznowe	tys. mb	"
X	" 2 — ubraniowe	"	"
	w tym:	"	"
X	" dreluchy	"	"
X	" 3 — sukienkowe	"	"
X	" 4 — podszewkowe	"	"
X	" 5 — fartuchowe	"	"
X	" 6 — chustkowe	"	"
B	klasa 5 — dekoracyjne	tys. mb	
	w tym:	tys. m ²	"
X	grupa 2 — zasłonowe	tys. mb	"
X	" 3 — flagowe	"	"
A-B	klasa 6 — specjalne	tys. mb	
	w tym:	tys. m ²	"
X A	grupa 1 — wodoochronne	tys. mb	"
A	" 2 — obuwkowe	"	"
X A	" 3 — do powlekania	"	"
X B	" 4 — ścierkowe	"	"
X A	" 6 — żaglowe	"	"
	w tym:	"	"
	gaza (lekarska)	"	"
A	klasa 7 — techniczne	tys. mb	
	w tym:	tys. m ²	"
	grupa 1 — filtracyjne	tys. mb	"
X B	Z ogólnej ilości tkanin bawełnianych wykończonych przypada na: flanelę	tys. mb	"
A	Tkaniny transporterowe ogółem	tys. m ²	
	w tym:	ton	rok i kw.
X	bawełniane	tys. mb	
X	bawełniano-steelonowe	tys. m ²	rok
X	steelonowe	"	"
A	Tkaniny kordowe ogółem	tys. mb	
	w tym:	tys. m ²	rok i kw.
X	samochodowe	ton	
X	rowerowe	tys. mb	rok
X	inne (klinowe, lotnicze itp.)	"	"
		"	"
		tys. mb	
A-B	Tkaniny wełniane surowe ogółem	tys. m ²	rok i kw.
		ton	
A-B	Tkaniny wełniane wykończone ogółem	"	"
	w tym:	tys. mb	"
	tkaniny wełniane czesankowe	"	"
	tkaniny czesankowo-zgrzebne	"	"
	tkaniny zgrzebne	"	"
	Z ogólnej ilości tkanin wełnianych przypada na tkaniny o zawartości 100% wełny	"	"
	" 80% "	"	rok
	" 70% "	"	"
	" 60% "	"	"
	" 50% "	"	"
	" 40% "	"	"
	" 30% "	"	"
	" 0% "	"	"
	w tym:	"	"
	wigoniowo-zgrzebne	"	"
	Z ogólnej ilości tkanin wełnianych przypada na:	"	"
X B	klasa 1 — białeżniane	tys. mb	
		tys. m ²	"
X B	klasa 2 — pościelowe	"	"
	w tym:	"	"
X	grupa 1 — koldrowe	tys. mb	"
X	grupa 2 — kocowe	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
X	grupa 3 — pledowe	tys. mb	rok
X B	klasa 3 — stołowe	tys. mb	
B	klasa 4 — odzieżowe	tys. m ²	"
	z tego:	tys. mb	"
	grupa 1 — sukienkowe	tys. m ²	"
	w tym:	tys. mb	"
	tkaniny 100%	"	"
	grupa 2 — kostiumowe	"	"
	w tym:	"	"
	tkaniny 100%	"	"
	grupa 3 — płaszczone damskie	"	"
	w tym:	"	"
	tkaniny 100%	"	"
	grupa 4 — ubraniowe	"	"
	w tym:	"	"
	tkaniny 100%	"	"
	grupa 5 — ubraniowe mundurowe	"	"
	w tym:	"	"
	tkaniny 100%	"	"
	grupa 6 — płaszczone męskie	"	"
	w tym:	"	"
	tkaniny 100%	"	"
	grupa 7 — płaszczone mundurowe	"	"
	w tym:	"	"
	tkaniny 100%	"	"
X	grupa 8 — chustkowe	"	"
X	grupa 9 — szalowe	"	"
B	klasa 5 — dekoracyjne	tys. mb	
	w tym:	tys. m ²	"
X	grupa 2 — zasłonowe	tys. mb	"
X	grupa 3 — regionalne	"	"
A-B	klasa 6 — specjalne	tys. mb	
	w tym:	tys. m ²	"
B	grupa 1 — włosiankowe	tys. mb	"
X A	grupa 2 — obuwiowe	"	"
A	klasa 7 — techniczne	tys. mb	
	w tym:	tys. m ²	/ "
X	grupa 1 — filtracyjne	tys. mb	
X B	Tkaniny jedwabne z jedwabiu sztucznego surowe	tys. m ²	rok i kw.
B	Tkaniny jedwabne z jedwabiu naturalnego surowe	ton	rok
B	Tkaniny steelonowe surowe	"	"
B	Tkaniny jedwabne z jedwabiu sztucznego wykończone	"	"
B	Tkaniny jedwabne z jedwabiu naturalnego wykończone	"	rok i kw.
B	Tkaniny steelonowe wykończone	"	"
B	Z ogólnej ilości tkanin jedwabnych przypada na:	"	"
	klasę 1 — tkaniny białeżniane	tys. mb	
	w tym:	tys. m ²	"
X	grupa 1 — koszulowe	tys. mb	"
X	grupa 2 — piżamowe	"	"
X	grupa 3 — gorsetowe	"	"
B	klasę 2 — tkaniny pościelowe	tys. mb	
B	klasę 4 — tkaniny odzieżowe	tys. m ²	"
	w tym:	tys. mb	"
X	grupa 1 — płaszczone	tys. m ²	"
X	grupa 2 — ubraniowe	tys. mb	"
X	grupa 3 i 4 — sukienkowe i bluzkowe	"	"
X	grupa 5 — szlafrokowe	tys. mb	"
X	grupa 6 — podszewkowe	"	"
X	grupa 7 — szalowe	"	"
X	grupa 8 — chustkowe	"	"
X	grupa 9 — krawatowe	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
B	klasę 5 — tkaniny dekoracyjne	tys. mb	rok
	w tym:	tys. m ²	
X	grupa 2 — zasłonowe	tys. mb	"
X	grupa 3 — sztandarowe	tys. "	"
X B	klasę 6 — tkaniny specjalne	tys. mb	"
	w tym:	tys. m ²	
X	grupa 1 — parasolkowe	tys. mb	"
X A-B	Tkaniny pluszowe i pokrewne pluszom surowe	tys. mb	
		ton	rok i kw.
A-B	Tkaniny pluszowe i pokrewne pluszom wykończone — ogółem	tys. mb	
	w tym:	tys. m ²	"
A-B	dekoracyjne	ton	
	w tym:	tys. mb	rok
A	meblowe	tys. m ²	
B	odzieżowe	"	"
X B	Z ogólnej ilości tkanin odzieżowych przypada na:	"	"
X B	tkaniny sukniowe	tys. mb	"
X B	tkaniny płaszczowe	"	"
X A-B	Tkaniny lniano-pakulane surowe	tys. mb/	rok i kw.
		ton	
A-B	Tkaniny lniano-pakulane wykończone ogółem	tys. mb	
	w tym:	tys. m ²	"
	tkaniny lniane	ton	rok
	tkaniny lniano-bawełniane	"	"
	tkaniny pakulane	"	"
	tkaniny pakulano-bawełniane	"	"
B	Z ogólnej ilości tkanin lniano-pakulanych przypada na:	tys. mb	
	klasę 1 — białeżniane	tys. m ²	"
	w tym:		
X	grupa 1 — koszulowe	tys. mb	"
X	grupa 2 — ręcznikowe	"	"
B	klasa 2 — pościelowe	tys. mb	
	w tym:	tys. m ²	"
X	grupa 1 — poszewkowe	tys. mb	"
X	grupa 2 i 3 — poszwywe i prześcieradłowe	"	"
X	grupa 4 — siennikowe	"	"
X	grupa 5 — materacowe	"	"
B	klasę 3 — stołowe	tys. mb	
	w tym:	tys. m ²	"
X	grupa 1 — obrusowe	tys. mb	"
X	grupa 2 — serwetkowe	"	"
X	grupa 3 — ściernikowe	"	"
X	grupa 0 — inne	"	"
B	klasę 4 — odzieżowe	tys. mb	
	w tym:	tys. m ²	"
X	grupa 1 — płaszczowe	tys. mb	"
X	grupa 2 — ubraniowe	"	"
X	grupa 3 — sukienkowe	"	"
X	grupa 4 — krawieckie (szytywniki)	"	"
A-B	klasę 5 — dekoracyjne	tys. mb	
	w tym:	tys. m ²	"
X A	grupa 1 — meblowe	tys. mb	"
X B	grupa 2 — zasłonowe	"	"
A	klasę 6 — specjalne	tys. mb	
	w tym:	tys. m ²	"
X	grupa 1 — wodoodporne (brezenty)	tys. mb	"
X	grupa 2 — obuwiowe	"	"
X	grupa 3 — pakowe	"	"
X	grupa 3 — żaglowe	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
A	klasa 7 — techniczne	tys. mb	rok
X	w tym:	tys. m ²	
	grupa 1 — filtracyjne	tys. mb	"
	grupa 2 — zamułkowe	"	"
	grupa 3 — izolacyjne	"	"
X A-B	Tkaniny jutowe surowe	tys. mb	rok i kw.
		tys. m ²	
A-B	Tkaniny jutowe wykończone — ogółem	ton	
	w tym:	tys. mb	"
		tys. m ²	
A	klasa 1 — opakunkowe	ton	rok
B	klasa 2 — pościelowe	tys. mb	"
	w tym:	tys. m ²	
X	grupa 1 — siennikowe	tys. mb	"
X B	klasa 3 — stołowe	tys. mb	"
X B	klasa 4 — odzieżowe	tys. m ²	"
	w tym:	"	"
X	grupa 1 — krawieckie (szytwnik)	tys. mb	"
	grupa 0 — inne	"	"
X A-B	klasa 5 — dekoracyjne	tys. mb	"
	w tym:	tys. m ²	"
X A	grupa 1 — meblowe	tys. mb	"
X B	grupa 2 — zasłonowe	"	"
X A	klasa 6 — specjalne	tys. mb	"
	w tym:	tys. m ²	"
X	grupa 1 — do powlekania	tys. mb.	"
X A	klasa 7 — techniczne	tys. mb	"
	w tym:	tys. m ²	"
X	grupa 1 — filtracyjne	tys. mb	"
	grupa 2 — zamułkowe	"	"
	grupa 3 — izolacyjne	"	"
X B	Tkaniny ramiowe	tys. mb	rok i kw.
X A	Tkaniny papierowe	tys. m ²	"
X B	Tkaniny powlekane	ton	"
	w tym:	tys. mb	"
X	derma	tys. m ²	"
X	dermatoid	"	rok
X	granitol	"	"
X	durex	"	"
X	ekruda	"	"
X	kaliko	"	"
X	caple celuloidowe	"	"
X A	Gaza młynska	"	"
B	Dywany ogółem	tys. m ²	"
	w tym:	ton	rok i kw.
X	szenilowe	"	rok
X	boucle	"	"
B	Chodniki ogółem	"	rok i kw.
	w tym:	"	rok
X	welurowe	"	"
X	boucle	"	"
X	kokosowe	"	"
B	Firanki ogółem	"	rok i kw.
	w tym:	"	rok
X	tkane	"	"
X	maszynowe	"	"
X	raszłowe	"	"
B	Tiule ogółem	"	rok i kw.
	w tym:	"	"
X	hafty	"	rok
X B	Koronki haftowane	tys. mb	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
× B	Koronki klockowe	tys. mb	rok
× B	Walansjenka	ton	"
A-B	Pasmanteria ogółem	"	rok i kw.
	w tym:		
	taśmy tkane razem	"	"
	taśmy plecione razem	"	"
	Z ogólnej ilości taśm tkanych przypada na:	tys. mb	rok
× B	klasę 1 — taśmy białeżniane	"	"
× B	" 2 — dekoracyjno-zdobnicze	"	"
× B	" 3 — elastyczne	"	"
× B	" 4 — odzieżowe	"	"
× A	" 5 — taśmy ekwipunkowe	"	rok
× A	" 6 — specjalne	"	"
× A	" 7 — techniczne	"	"
	w tym:		
	grupa 6 — węże i opłaty pożarnicze	"	"
× A	klasę 8 — taśmy pasowe	"	"
× A	" 9 — taśmy bezkońcowe	"	"
	Z ogólnej ilości taśm plecionych przypada na:		
× B	klasę 1 — taśmy białeżniane	"	"
× B	" 2 — taśmy dekoracyjne	"	"
× B	" 3 — taśmy elastyczne	"	"
× B	" 4 — taśmy odzieżowe	"	"
× B	" 5 — taśmy sznurowadłowe	"	"
× A	" 6 — taśmy specjalne	"	"
B	Watolina	tys. mb tys. m ²	rok i kw.
	w tym:	ton	
×	watolina czysto wełniana	tys. mb tys. m ²	rok
B	Wata lekarska	ton	rok i kw.
	w tym:		
×	wata oczna	"	rok
×	chirurgiczna	"	"
×	opatrunkowa	"	"
×	szpitalna	"	"
B	Wata krawiecka	"	rok i kw.
×	Wata okienna	"	"
×	Tłuszczopół ogółem	"	"
B	Wartość wyrobów dziewiarskich — ogółem w cenach porównywalnych	tys. zł.	"
B	Wyroby dziewiarskie ogółem	tys. mb	rok i kw.
	w tym:	ton	
	wełniane	"	"
	bawełniane	"	"
	jedwabne	"	"
B	Wartość wyrobów odzieżowych dzianych (trykotaży) ogółem w cenach porównywalnych	tys. zł.	rok i kw.
B	Wyroby odzieżowe dziane (trykotaże) — ogółem	tys. mb	rok i kw.
	w tym:	ton	
×	niemowlęce (do 2 lat)	tys. szt.	rok
×	dziecięce (2—6 lat)	"	"
×	młodzieżowe (7—14 lat)	"	"
×	damskie	"	"
×	męskie	"	"
B	Wartość białizny dzianej ogółem w cenach porównywalnych	tys. zł.	rok i kw.
B	Białizna dziana — ogółem	tys. mb	rok i kw.
	w tym:	ton	
	wełniana	"	"
	bawełniana	"	"
	jedwabna	"	"
	Z ogólnej ilości białizny dzianej przypada na:		
×	Białiznę niemowlęcą	tys. szt.	rok
×	Białiznę dla dziewcząt od 2—6 lat	"	"
×	Białiznę dla chłopców od 2—6 lat	"	"
×	Białiznę dla dziewcząt od 6—12 lat	"	"
×	Białiznę dla chłopców od 6—14 lat	"	"
	Białiznę damską	"	"
	w tym:	"	"
×	komplety	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
	Bieliznę męską	"	rok
X	w tym:	"	"
X	koszule	tys. szt.	rok i kw.
B	Galanteria odzieżowa — dziana	ton	"
	w tym:	tys. szt.	"
X	rękawiczki	ton	"
X	wkłady do rękawiczek	"	"
A	Dzianina ogółem ¹⁾	"	"
	w tym:	"	"
X	kaloszowa	"	"
B	Wartość wyrobów pończoszniczych — ogółem w cenach porówny- walnych	tys. zł.	"
B	Wyroby pończosznicze ogółem	tys. par	"
	w tym:	ton	"
	z maszyn kotonowych	tys. par	"
B	Pończochy ogółem	tys. par	"
	w tym:	"	"
	pończochy dziecięce (patentki)	"	"
	pończochy damskie	"	"
X	Z ogólnej ilości wyrobów pończoszniczych przypada na:	"	"
X	wełniane:	tys. par	rok
X	bawełniane	"	"
X	steelonowe	"	"
X	jedwabne	"	"
X	inne	"	"
X	Z ogólnej ilości pończoch damskich przypada na:	"	"
X	wełniane:	tys. par	"
X	bawełniane	"	"
X	steelonowe	"	"
X	jedwabne	"	"
X	inne	"	"
X	B Skarpety dziecięce ogółem	"	"
	w tym:	"	rok i kw.
X	dla dzieci 2—6 lat	"	"
X	dla dzieci 6—12 lat	"	rok i kw.
B	Skarpety damskie ogółem	"	"
	w tym:	tys. par	"
X	bawełniane	"	rok
X	steelonowe	"	"
B	Skarpety męskie ogółem	"	"
	w tym:	tys. par	rok i kw.
X	bawełniane	"	rok
X	wełniane:	"	"
X	steelonowe	"	"
X	B Skarpety sportowe — ogółem	"	"
X	Nakrycia głowy, filcowe ogółem	"	"
	w tym:	tys. szt.	rok i kw.
X	stożki i kapeliny	ton	rok
X	kapelusze	"	"
X	czapki	"	"
X	berety	"	"
X	Z ogólnej ilości filcowych nakryć głowy przypada na:	"	"
X	nakrycia z wełny	"	"
X	nakrycia z włosa	"	"
X	Z ogólnej ilości stożków i kapelinów przypada na:	"	"
X	stożki i kapeliny z wełny	tys. szt.	"
X	stożki i kapeliny z włosa	"	"
X	Z ogólnej ilości kapeluszy przypada na:	"	"
X	kapelusze z wełny	"	"
X	kapelusze z włosa	"	"
B	Wyroby z filców:	"	"
X	szalik	"	"
X	torebki	"	"
X	wdzianka	"	"
X	wkładki do butów	"	"
A	Filce bite ogółem	tys. par	"
	w tym:	ton	rok i kw.
X	konfekcyjne	"	rok
X	obuwkowe	"	"

¹⁾ należy podać całkowitą produkcję dzianiny zarówno zużywanej do prze-
robu, jak też sprzedawanej innym przemysłom.

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
X	rymarskie	ton	rok
X	techniczne	"	"
X	w tym:	"	"
X	zgrzeblarskie	"	"
A	Filce tkane ogółem	"	rok i kw.
X	w tym:	"	"
X	papiernicze	"	rok
X	manszony	"	"
A	Wyroby powroźnicze ogółem	"	rok i kw.
X	w tym:	"	"
X	wyroby powroźnicze kręcone	"	rok
X	w tym:	"	"
X	snópowiązałkowe	"	"
X	wyroby powroźnicze plecione	"	"
X	Z ogólnej ilości wyrobów powroźniczych ogółem przypada na:	"	"
X	wyroby powroźnicze bawełniane	"	"
X	" " wełniane	"	"
X	" " lniano-konopne	"	"
X	" " jedwabne	"	"
X	" " sizalowe	"	"
X	" " manilowe	"	"
X	" " jutowe	"	"
X	" " papierowe	"	"
A	Sieci rybackie ogółem	"	rok i kw.
X	w tym:	"	"
X	bawełniane	"	rok
X	steelonowe	"	"
X	łykowe (konopne, sizalowe, manilowe)	"	"
B	Worki ogółem	tys. szt.	rok i kw.
X	w tym:	"	"
X	worki lniane	"	rok
X	worki pakulane	"	"
X	worki jutowe	"	"
B	Sienniki ogółem	"	rok i kw.
X	w tym:	"	"
X	jutowe	"	rok
X	lniano-pakulane	"	"
X	A Płachty żniwne	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

17. PRZEMYSŁ ODZIEŻOWY

B	Przerób tkanin w przemyśle konfekcyjnym — ogółem	tys. mb	rok i kw
	Z ogólnej ilości przerobionych tkanin przypada na:		
	Tkaniny bawełniane razem	tys. mb	"
	w tym:		
	przerób na konfekcję ¹⁾	"	"
	Tkaniny wełniane — razem	"	"
	Tkaniny jedwabne — razem	"	"
	w tym:	"	"
	przerób na konfekcję ¹⁾	"	"
	Tkaniny lniane — razem	"	"
	w tym:	"	"
	przerób na konfekcję ¹⁾	"	"
	Tkaniny pluszowe	"	"
B	Wartość wyrobów odzieżowych — ogółem w cenach porównywalnych	tys. zł.	"
X B	okrycia dla dziewcząt od 2 do 6 lat	tys. szt.	rok
X B	okrycia dla chłopców od 2 do 6 lat	"	"
X B	okrycia dla dziewcząt od 6 do 12 lat	"	"
X B	okrycia dla chłopców od 6 do 14 lat	"	"
X B	okrycia damskie — ogółem	"	"
	w tym:		
X B	plaszczki wełniane	"	rok i kw
X B	okrycia męskie — ogółem	"	"
	w tym:		
X B	plaszczki wełniane	"	"
X B	Ubiory dla dziewcząt od 2 do 6 lat	"	rok
X B	ubioru dla chłopców od 2 do 6 lat	"	"
X B	ubioru dla dziewcząt od 6 do 12 lat	"	"
X B	ubioru dla chłopców od 6 do 14 lat	"	"
X B	ubioru dla dziewcząt powyżej 12 lat	"	"
X B	ubioru dla chłopców powyżej 14 lat	"	"
B	Ubiory damskie — ogółem	"	rok i kw.
	Z ogólnej ilości ubiorów damskich przypada na:		
X B	kostiumy	"	"
X B	suknie	"	"
B	Ubiory męskie — ogółem	"	"
	Z ogólnej ilości ubiorów męskich przypada na:		
X B	ubrania wełniane	"	"
X B	odzież służbowa	"	"
X B	odzież ochronna i robocza	"	"
X B	Bielizna osobista dla niemowląt	"	rok
X B	Bielizna osobista dla dziewcząt od 2 — 6 lat	"	"
X B	Bielizna osobista dla chłopców od 2 — 6 lat	"	"
X B	Bielizna osobista dla dziewcząt od 6 — 12 lat	"	"
X B	Bielizna osobista dla chłopców od 6 — 14 lat	"	"
X B	Bielizna osobista damska — ogółem	"	"
X B	Bielizna osobista męska — ogółem	"	"
	w tym:		
X B	koszule bawełniane popelinowe	"	"
X B	Bielizna pościelowa	"	"
X B	Bielizna stołowa i kuchenna	"	"
X B	Koldry watawce	"	"
X B	Materace	tys. kompl.	"

¹⁾ pod pojęciem przerób na konfekcję rozumie się przerób danej tkaniny na gotowy wyrób a za tym do tej pozycji nie wlicza się dodatków np. tkanina podszewkowa, rękawowa itd.

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

18. PRZEMYSŁ SKÓRZANY, OBUWNICZY I FUTRZARSKI

A	Produkcja skór w przeliczeniu na surowiec wagi zielonej	ton	rok i kw.
A	Skóry twarde ogółem	"	"
A	I. Skóry podeszwowe	"	"
X	1. krupony podeszwowe	"	rok
X	2. inne skóry podeszwowe	"	"
X	3. skóry podpodeszwowe	"	"
A	II. Skóry rymarskie	"	"
X	w tym:	"	"
X	skóry blankowe	"	"
A	III. Skóry techniczne	ton	rok i kw.
X	1. skóry pasowe	"	rok
X	2. skóry techniczne dla włókiennictwa	"	"
X	3. inne skóry techniczne	"	"
A	Skóry miękkie ogółem	tys. m ²	rok i kw.
A	I. Skóry na wierzchy obuwiane	"	"
X	1. skóry juchtowe	"	"
X	2. skóry bukatowe	"	rok
X	w tym:	"	"
X	bukaty wodoodporne kolorowe	"	"
X	3. skóry końskie	"	"
X	4. skóry cielęce	"	"
X	5. skóry świńskie	"	"
X	w tym:	"	"
X	skóry świńskie naco.	"	"
X	6. inne skóry wierzchnie	tys. m ²	rok
X	w tym:	"	"
X	skóry kozie kolorowe	"	"
X	A II. Inne skóry miękkie	"	"
X	1. skóry podszeawkowe	"	"
X	w tym:	"	"
X	dwoiny podszeawkowe	"	"
X	2. skóry galanteryjne	"	"
X	w tym:	"	"
X	skóry galanteryjne roślinne	"	"
X	skóry galanteryjne chromowe	"	"
X	3. skóry techniczne miękkie	"	"
X	4. skóry rękawicznice	"	"
B	Obuwie wszelkiego rodzaju ogółem	tys. par	rok i kw.
B	I. Obuwie skórzane razem	tys. par	rok i kw.
X	1. obuwie skórzane na podeszwie skórzanej	"	"
X	2. obuwie skórzane na podeszwie gumowej	"	"
X	w tym:	"	"
X	obuwie skórzane na podeszwie z gumy mikroporowatej	"	"
X	3. obuwie skórzane na podeszwie z tworzyw syntetycznych	"	"
X	4. obuwie skórzane na podeszwie z tworzyw sztucznych	"	"
X	(sztuczna skóra)	"	"
B	II. Obuwie gumowe razem	"	"
X	1. kanadyjki	"	rok i kw.
X	2. wellingtony	"	rok
X	3. tenisówki	"	"
X	4. trampki	"	"
X	w tym:	"	"
X	wyczynowe	"	"
X	5. podhalanki	"	"
X	6. botki damskie	"	"
X	7. śniegowce	"	"
X	8. kalosze	"	"
X	9. buty rąpcze	"	"
X	10. buty węglowe	"	"
X	11. buty rybackie	"	"
B	III. Obuwie tekstylne i kombinowane — razem	"	rok i kw.
X	1. obuwie tekstylne na podeszwie skórzanej	"	rok
X	2. obuwie tekstylne na podeszwie z tworzyw sztucznych	"	"
X	3. obuwie tekstylne na podeszwie gumowej	"	"
X	w tym:	"	"
X	na podeszwie z gumy mikroporowatej	"	"
X	4. obuwie tekstylne na podeszwie z tworzyw syntetycznych	"	"
X	5. obuwie tekstylne na podeszwie innej	"	"
X	6. obuwie o wierzchach z kierz	"	rok

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
B	IV. Obuwie o wierzchach z tworzyw syntetycznych	"	rok i kw.
B	Z ogólnej ilości obuwia wszelkiego rodzaju przypada na obuwie wyj- ściowe wszelkiego rodzaju — razem	"	rok i kw.
X	w tym:	"	"
X	1. męskie	"	"
X	2. damskie	"	"
X	3. chłopięco-dziewczęce	"	"
X	4. dziecięce	"	"
B	Z ogólnej ilości obuwia skórzanego przypada na obuwie wyjściowe skórzane — razem	"	"
X	w tym:	"	"
X	1. męskie	"	"
X	2. damskie	"	"
X	3. chłopięco-dziewczęce	"	"
X	4. dziecięce	"	"
B	Z ogólnej ilości obuwia skórzanego na podeszwie skórzanej przypada na obuwie wyjściowe — razem	"	"
X	w tym:	"	"
X	1. męskie	"	"
X	2. damskie	"	"
X	3. chłopięco-dziewczęce	"	"
X	4. dziecięce	"	"
X	5. niemowlęce	"	"
X B	Z ogólnej ilości obuwia wszelkiego rodzaju przypada na obuwie nie- wyjściowe — razem	tys. par	rok i kw.
X	w tym:	"	rok
X	1. skórzane	"	"
X	w tym:	"	"
X	przemysłowe	"	"
X	sportowe	"	"
X	2. nieskórzane	"	"
X	w tym:	"	"
X	przemysłowe	"	"
X	sportowe	"	"
X	domowe	"	"
X	inne	"	"
X B	Z ogólnej ilości obuwia skórzanego przypada na obuwie wyborowe — razem	"	"
X	w tym:	"	"
X	1. skórzane na podeszwie skórzanej	"	"
X	w tym:	"	"
X	męskie	"	"
X	damskie	"	"
X	2. skórzane na podeszwie nieskórzanej	"	"
X	w tym:	"	"
X	męskie	"	"
X	damskie	"	"
A	Sztuczna skóra	ton	"
Branża rymarska, przemysłu artykułów skórzanych			
X A	Pasy pędne skórzane	"	rok
A	Artykuły techniczne skórzane ogółem	"	"
X	w tym:	"	"
X	dla przemysłu włókienniczego	"	"
X	uszczelniające	"	"
X A	Artykuły ochronne skórzane	ton	"
X A	Uprząż skórzana w przeliczeniu na jednokonną	tys. kompl.	"
B	Walizy ogółem	tys. szt.	"
X	w tym:	"	"
X	skórzane	"	"
X B	Pilki sportowe	"	"
B	Teczki skórzane	"	"
B	Teczki nieskórzane	"	"
B	Torebki damskie skórzane	"	"
B	Torebki damskie nieskórzane	"	"
X	w tym:	"	"
X	z dermy	"	"
X	z masy plastycznej	"	"
X B	Tornistry szkolne	"	"
X B	Portfele skórzane	"	"
X B	Portfele nieskórzane	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

Branża futrzarska

A	Skóry futrzane wyprawione	"	rok i kw
	baranie	"	"
	jagnięce	"	"
	królicze	"	"
X	lisów, srebrnych, platynowych, niebieskich	"	rok
X	nutrii	"	"
X	norek	"	"
A	Skóry futrzane barwione i uszlachetnione		
	baranie	"	"
	jagnięce	"	"
	królicze	"	"
X B	Kożuchy	"	"
	w tym:		
X	długie	"	"
X B	Błamy ogółem	t. szt.	"
	w tym:		
X	baranie	"	"
X	królicze	"	"
X B	Konfekcja futrzana pozostała		
	w tym:		
X	futry	"	"
X	kurtki	"	"
X	kamizelki	"	"
X	kołnierze	"	"
Branża białoskórniczo-rękawicznicza			
X A	Wyprawa skór białoskórniczych w przeliczeniu na wagę zieloną	t. ton	"
X A	Skóry rękawicznice	t. m ²	"
X A	Skóry podszewkowe	"	"
B	Rękawiczki skórzane ogółem	t. par	"
	w tym: damskie	"	"
X B	Pilotki skórzane	t. szt.	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
19. PRZEMYSŁ TŁUSZCZOWY I KOSMETYCZNY			
A	Produkty technicznego przerobu tłuszczów		
A	Gliceryna destylowana ogółem	ton	rok i kw.
A	a) farmaceutyczna	"	"
A	b) dynamirowa	"	"
A	c) techniczna	"	"
Środki do prania i mycia			
B	Mydła do prania w kawałkach	"	"
B	a) z zawartością 54% kwasów tłuszcz.	"	"
B	b) z zawartością 66% kwasów tłuszcz. (powszechne)	"	"
X B	Płatki mydlane	"	"
B	Mydło toaletowe	"	"
X B	Mydło do golenia	"	"
X B	Mydło w płynie	"	"
B	Proszki do prania — ogółem	"	"
B	a) z zawartością 30% kw. tł. (a zawartością 45% mydła)	"	"
B	b) z zawartością 20% kw. tł. (a zawartością 30% mydła)	"	"
B	c) z zawartością 8% kw. tł. (a zawartością 12% mydła)	"	"
X B	Proszki do zamaczania	"	"
X A	Środki pomocnicze dla przemysłu włókienniczego i garbarskiego	"	"
Produkty technicznego przerobu kości i odpadów skóry			
A	Klej kostny	"	"
A	Klej skórny i żelatynowy	"	"
X A	Klej bursztynowy	"	"
X A	Śrut polerowany	"	"
X A	Tłuszcz kostny	"	"
X A	Tłuszcz skórny	"	"
X A	Żelatyna	"	"
X	w tym: fotograficzna	"	"
Pasty woskowe			
X B	Pasty do podłóg	"	"
X B	Pasty do obuwia	"	"
X B	Świeca	"	"
B	Wyroby kosmetyczne i perfumeryjne	tys. zł wg cen por. ton/szt. ton	"
B	Pasta do zębów	"	"
X B	Proszek do zębów	"	"
X B	Wody fryzjerskie	"	"
B	Wody kwiatowe	"	"
X B	Perfumy	"	"
B	Kremy kosmetyczne	"	"
X	w tym: sportowy	"	"
B	Pudry w proszku	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

20. PRZEMYSŁ SPOŻYWCZY**Mięso, tłuszcze zwierzęce, drób, podroby, przetwory**

B	Masa mięsno-tłuszczowa na sprzedaż	1000 ton	rok i kw.
X B	a) mięso wieprzowe	"	"
X B	b) mięso wołowe	"	"
X B	c) mięso cielęce	"	"
X B	d) mięso baranie i kozie	"	"
X B	e) mięso końskie	"	"

Z masy mięsno-tłuszczowej na sprzedaż przypada na zaopatrzenie ZSS i CRS

B		1000 ton	"
X B	a) mięso wieprzowe	"	"
X B	b) mięso wołowe	"	"
X B	c) mięso cielęce	"	"
X B	d) mięso baranie i kozie	"	"
X B	e) mięso końskie	"	"

Podroby

X B	Tłuszcze zwierzęce jadalne — ogółem	ton	"
-----	-------------------------------------	-----	---

X B	a) tłuszcze surowe	"	"
	w tym: wieprzowe	"	"

X B	b) tłuszcze topione wieprzowe	"	"
X B	w tym: smalec klasy E (ekstra)	"	"

Przetwory mięsne

B	Bekony	"	"
B	Kiełbasy i wędzonki — razem	"	"

X B	a) trwałe	"	"
X B	b) półtrwałe	"	"
X B	c) nietrwałe	"	"
X B	d) wędzonki	"	"

X B	Z kiełbas razem — przypada na kiełbasy końskie	"	"
-----	--	---	---

B	Wyroby wędliniarskie	"	"
	w tym:	"	"

X	salcesony	"	"
X	kiszki	"	"

B	Konserwy mięsne	"	"
B	w tym: szynki i łopatki	"	"

X B	Konserwy mięsno-jarzynowe	"	"
X B	Jelita wieprzowe (kiełbaśnice)	m	"

X B	Jelita wiankowe	"	"
X B	Krew	ton	"

B	Drób bity w wadze rzeczywistej — na sprzedaż	"	"
---	--	---	---

X B	a) gęsi	"	"
X B	b) kaczki	"	"
X B	c) kury	"	"
X B	d) kurczęta	"	"
X B	e) indyki	"	"

X B	Z drobiu bitego przypada na drób rozbierany na części	"	"
B	Z drobiu bitego przypada na drób eksportowy	"	"

Przetwory z drobiu

X B	Konserwy z drobiu	"	"
X B	Wędliny z drobiu	"	"

Przetwory z dziczyzny

X B	Konserwy z dziczyzny	"	"
X B	Wędliny z dziczyzny	"	"

Rybolówstwo morskie i przetwórstwo rybne

B	Łowostwo ogółem	"	"
X B	a) przedsiębiorstwa państwowe	"	"
X B	b) przedsiębiorstwa spółdzielcze	"	"
X B	c) rybacy indywidualni	"	"

	Z liczby ogółem przypada na połowy	"	"
--	------------------------------------	---	---

B	dorsza	"	"
B	śledzia	"	"
X B	łososia	"	"
X B	węgorza	"	"
X B	sprota	"	"
X B	makrele	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
X B	plaskie	ton	rok i kw.
X B	zalewowe	"	"
X B	inne morskie	"	"
	Przetwórstwo rybne		
B	Dorsz patroszony	"	"
B	Sledź solony	"	"
B	Filety	"	"
B	Ryby wędzone	"	"
X	a) morskie	"	"
X	w tym: dorsz	"	"
X	sledź	"	"
X B	b) słodkowodne	"	"
B	Konserwy z ryb	"	"
B	a) konserwy krótkotrwałe (marynaty)	"	"
B	b) konserwy trwałe	"	"
X	w tym: w pomidorach	"	"
X	w oleju	"	"
	Produkty uboczne z ryb		
X A	Tran techniczny	"	"
X B	Tran leczniczy	"	"
	Mleko, przetwory z mleka, jaja i wyroby z jaj		
B	Mleko spożywcze	mil. l	"
	w tym: butelkowane	"	"
B	Mleko w proszku	ton	"
B	a) tłuste	"	"
B	b) odtłuszczone	"	"
B	Mleko skondensowane	"	"
B	Masło śmietankowe	"	"
B	Smietana spożywcza	"	"
X B	Sery świeże	"	"
	w tym:	"	"
X	tłuste	"	"
X	półtłuste	"	"
B	Sery dojrzale	"	"
B	a) tłuste	"	"
B	b) półtłuste	"	"
B	Twarogi spożywcze	"	"
X B	Lody	"	"
X B	Napoje mleczne	"	"
A	Kazeina	1000 l	"
X A	Cukier mlekowy	ton	"
B	Jaja	"	"
X B	a) świeże (prześwieciane)	mil. szt.	"
X B	b) chłodnicze	"	"
X B	c) wapnowane	"	"
B	Masa jajowa mrożona	"	"
B	Proszek jajowy	ton	"
	Produkty przerobu roślinnych surowców olejnych		
B	Oleje surowe	ton	"
	w tym:	"	"
X	olej lniany	"	"
A	olej rzepakowy	"	"
	Śruły nasion olejnych	"	"
	Produkty uszlachetniania tłuszczów		
B	Tłuszcze i oleje jadalne — razem	ton	"
B	a) margaryna	"	"
B	b) ceres	"	"
B	c) olej ciekły	"	"
B	d) tłuszcz cukierniczy	"	"
X B	Tłuszcze utwardzone surowe	"	"
X B	Tłuszcze i oleje rafinowane (utwardzone i ciekłe)	"	"
	Przemiał zbóż		
B	Handlowy i gospodarczy — razem	1000 ton	"
	Z ogólnej ilości przemiału przypada na przemiał handlowy	"	"
B	Produkty przemiału handlowego	"	"
B	Mąka żytnia	"	"
B	Mąka pszenna	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
B	Kasza manna	ton	rok i kw.
B	Kasza jęczmienna	"	"
B	Kasza gryczana	"	"
B	Płatki owsiane — razem	"	"
X B	a) w opakowaniu	"	"
X	w tym: drobne (górskie)	"	"
X	b) luzem	"	"
A	Otręby	"	"
A	Sruta	"	"
	Makaron		
B	Makaron — ogółem		
X B	a) makaron zwykły	"	"
	w tym:		
X	z mąki pszennej 72%	"	"
X	z mąki pszennej 50%	"	"
X B	b) makaron jajeczny	"	"
X B	Z makaronu ogółem przypada na makaron paczkowany	"	"
	Pieczywo zwykłe i cukiernicze		
B	Pieczywo zwykłe	tys. ton	"
X B	1. Z wypieku usługowego	"	"
B	2. Z wypieku własnego	"	"
X B	a) żytnie	"	"
	w tym: chleb z mąki żytniej typu 800	"	"
B	b) pszenne	"	"
X	w tym: zwykłe	"	"
X	półcukiernicze	"	"
X	wyborowe	"	"
B	c) mieszane	"	"
X B	w tym: chleb nałęczowski z mąki pszennej typu 850 i ży- tniej typu 800	"	"
B	Pieczywo cukiernicze trwałe	ton	"
	w tym:		
X	biszkopty	"	"
X	herbatniki	"	"
X	sucharki	"	"
X	wafle i wyroby waflowe	"	"
X	pierniki	"	"
X	suchary	"	"
X	markizy	"	"
	Cukier i inne produkty cukrowni		
B	Cukier z kampanii buraczanej w przeliczeniu na cukier biały	1000 ton	"
B	Cukier handlowy	"	"
B	a) kryształ konsumpcyjny	"	"
X B	b) puder (cukier mielony)	"	"
B	c) rafinowany	"	"
X	w tym: kostka łana	"	"
X	kostka prasowana	"	"
X	z tego: porcjowa	"	"
X A	d) cukier-żółty (w przeliczeniu na biały)	"	"
A	Melasa (w przeliczeniu na melasę o zawartości 50% cukru)	"	"
A	Wysłodki	"	"
A	a) suszone (o zawart. 92% suchej masy)	"	"
X A	b) prasowane (o zawart. 10% suchej masy)	"	"
	Wyroby cukiernicze		
B	Cukierki — ogółem	ton	"
	w tym:		
X	karmelki twarde niezawijane	"	"
X	karmelki twarde zawijane	"	"
X	karmelki nadziewane niezawijane	"	"
X	karmelki nadziewane zawijane	"	"
X	drażetki twarde	"	"
X	drażetki nadziewane	"	"
X	romadki białe	"	"
X	romadki mleczne	"	"
X	marmoladki	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
B	Słodycze wschodnie	ton	rok i kw.
X	w tym:		
X	chałwa	"	"
X	bloki pralinowe	"	"
B	specjały wschodnie	"	"
B	Galanteria czekoladowa	"	"
X	w tym:	"	"
B	formowana	"	"
B	Czekolada	"	"
	w tym:	"	"
	czekolada pełna	"	"
	czekolada nadziewana	"	"
	czekolada z orzechami	"	"
X B	Kakao	"	"
	w tym:	"	"
X	na rynek	"	"
X	na zaopatrzenie innych przemysłów	"	"
	Wyroby krochmalnicze		
B	Mączka ziemniaczana	"	"
	w tym:	"	"
X	budyniowa	"	"
B	Syrop ziemniaczany	"	"
X B	Glukoza	"	"
X B	Dekstryna	"	"
X B	Kleje	"	"
	w tym:	"	"
X	krochmalowe	"	"
X	dekstrynowe	"	"
X B	Wycierki ziemniaczane	"	"
	Wyroby piwowarsko-słodownicze		
B	Słód	1000 ton	"
B	Piwo — ogółem	1000 hl	"
	w tym:	"	"
X B	lekkie	"	"
X B	pełne	"	"
X B	słodowe	"	"
X B	mocne	"	"
	Drożdże i przetwory drożdżowe		
B	Drożdże piekarnicze	ton	"
	w tym:	"	"
X	formowane	"	"
X	suszone	"	"
A	Drożdże pastewne	"	"
	Produkty gorzelni i rektyfikacji spirytusu oraz wyroby ze spirytusu		
A	Spirytus surowy	1000 l. 100°	"
X A	Węgiel wywarowy	ton	"
B	Spirytus rektyfikowany	1000 l. 100°	"
X A	Oleje fuzlowe	"	"
/ A	Spirytus odwodniony	"	"
B	Wódki czyste i spirytus butelkowany	"	"
B	Wódki gatunkowe	"	"
X B	Denaturat	"	"
	w tym:	"	"
X	butelkowany	"	"
	Przetwory owocowe, warzywne i grzybowe		
B	Wina i miody — ogółem	1000 l.	"
X B	Wino owocowe — razem	"	"
	w tym:	"	"
X	wzmocnione	"	"
X	gazowane	"	"
X B	Wino owocowo-zielone (vermuth)	"	"
X B	Wino gronowe	"	"
X B	Miód pitny	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
Przetwory owocowe			
B	Marmolada	ton	rok i kw.
B	Powidła	"	"
B	Dżemy	"	"
B	Kompoty	"	"
B	Soki słodzone	1000 l. i ton	"
X B	Owoce mrożone	ton	"
Przetwory warzywne			
B	Konserwy warzywne	"	"
B	Konserwy warzywno-mięsne	"	"
B	Ogórki konserwowe	"	"
B	Kapusta kwaszona	"	"
B	Ogórki kwaszone	"	"
X B	Warzywa mrożone	"	"
Pomidory przecierane i koncentraty pomidorowe			
X B	Przeciery pomidorowe	"	"
X B	Przetwory pomidorowe	"	"
X B	Proszek pomidorowy	"	"
Przetwory grzybowe			
X B	Grzyby solone	"	"
X B	Marynaty grzybowe	"	"
B	Kwaszonki spożywcze	"	"
B	Koncentraty z zawartością do 10% suchej masy	"	"
B	Koncentraty z zawartością do 30% suchej masy	"	"
Półprzetwory			
X B	Moszcze	1000 l.	"
X B	Przeciery	ton	"
X B	Pulpy owocowe	"	"
Produkty suszenia surowców roślinnych			
X B	Susz buraków cukrowych	1000 ton	"
X	Susz cykorii	ton	"
X B	Susz owocowy	"	"
X B	Susz warzywny	"	"
X B	Susz grzybowy	"	"
	w tym:	"	"
X	mączka grzybowa	"	"
X B	Płatki ziemniaczane	"	"
Napoje bezalkoholowe			
B	Woda sodowa	1000 l.	"
B	lemoniada	"	"
X B	Oranżada	"	"
B	Płynny owoc	"	"
X B	Soki warzywne	"	"
X B	Wody mineralne i stołowe	"	"
Oceł i musztarda			
B	Oceł spirytusowy w przeliczeniu na 6%	"	"
X B	Musztarda	ton	"
Produkty kawowe			
B	kawa zbożowa	"	"
Potrawy w koncentratkach i konserwach			
B	Potrawy gotowe do bezpośredniego spożycia	"	"
B	Koncentraty potraw i zup	"	"
X B	Desery	"	"
	w tym:	"	"
X	budynie	"	"
X B	Przyprawy do zup	"	"
X B	Przyprawy do ciast	"	"
B	Odżywki razem	"	"
	w tym:	"	"
X	kakao owsiane	"	"
X	mączka „Dzi-Dzi”	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
	Tytoń i wyroby z tytoniu		
B	Tytoń przemysłowy	ton	rok i kw.
	w tym:		
X	Virginia	"	"
X	Kentucky	"	"
X	machorka	"	"
	Wyroby z tytoniu		
B	Papierosy — razem	mil. szt.	"
B	a) papierosy bez ustnika	mil. szt.	"
	w tym:		
	I grupa	"	"
	II grupa	"	"
	III grupa	"	"
B	b) papierosy z ustnikiem	"	"
X B	Cygara	1000 szt.	"
X B	Tytoń fajkowy	ton	"
	Zioła		
X B	Mieszanki ziołowe — razem	"	"
X B	Zioła paczkowane — razem	"	"
X B	Olejki redystylowane — razem	"	"
	Przemysł Chłodniczy		
B	Zamrażanie produktów	1000 ton	"
B	Przechowywanie produktów w temperaturach niskich od -6° do -25°C	1000 tono/dob.	"
B	Przechowywanie produktów w temperaturach zerowych od +6° do -6°C	"	"
X B	Lód sztuczny w blokach	ton	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

21. PRZEMYSŁ SOLNY

3	Sól ogółem	tys. ton	rok i kw.
	w tym:		
	sól kamienna	"	"
	z tego:		
	biała	"	"
	szara	"	"
	sól warzona	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

22. PRZEMYSŁ ARTYKUŁÓW MUZYCZNYCH

B	Pianina		
B	Instrumenty strunowe	szt.	rok
	w tym:	"	"
X	instrumenty wysokiej klasy (orkiestrowe, solistyczne lub mis- trzowskie)		
B	Instrumenty dęte blaszane	"	"
X B	Instrumenty perkusyjne	szt./tys.	"
	w tym:	c. por.	"
X	komplety perkusji	kompl.	"
B	Akordeony	szt.	"
X B	Harmonijki ustne	tys. szt.	"
X B	Części do instrumentów muzycznych	tys. zł.	
	w tym:	cen. por.	
X	mechanizmy pianinowe	szt.	
X	struny metalowe gołe	mb	"
X	struny metalowe nawijane	"	"
X B	Akcesoria muzyczne	tys. zł.	
	w tym:	cen. por.	"
X	smyczki	szt.	
B	Płyty gramofonowe ogółem	tys. szt.	"
X	w tym:		
	mikrororowkowe	"	"

Ozna- czenie grup A lub B	Nazwa wyrobów	Jedn. miary	Planuje się na:
------------------------------------	---------------	----------------	--------------------

23. INNE GAŁĘZIE PRZEMYSŁU

Uboczne produkty z uboju i odpadów

		ton	rok i kw
X A	Mączki zwierzęce	"	"
X A	mięsno-kostne	"	"
X A	z krwi	"	"
X A	rybne	"	"
X A	kosne	"	"
X A	Tłuszcze odpadkowe	"	"
A	Mieszanki pasz treściwych	"	"
X A	Skóry wieprzowe	"	"
X A	Skóry wołowe	"	"
X A	Skóry cielęce	"	"
X A	Skóry końskie	"	"
X A	Skóry owcze	"	"
A	Albumina	"	"
A	Mączka pastewna	"	"
X A	Organo-preparaty	"	"
X A	Fermenty	"	"
X A	Cholesterol	"	"
X A	Mączka rogowa	"	"
	w tym:	"	"
X A	mączka galanteryjna	"	"
X A	Szczecina surowa	"	"
A	Szczecina preparowana	"	"
X A	Włosie końskie preparowane	"	"

Wyroby różne

B	Zabawki ogółem	tys. szt./ ty s. zł c. por.	"
B	Wyroby szczotkarskie i pędzle ogółem	"	"
B	Guziki ogółem	tys. gross	"
B	Zamki błyskawiczne ogółem	tys. mb	"
B	Grzebienie	tys. tuz.	"

WYKAZ WSKAŹNIKÓW **TECHNICZNO-EKONOMICZNYCH**

(załącznik do wzoru P-6)

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
MINISTERSTWO HUTNICTWA		Stalownie	
Przemysł Koksochemiczny		Produkcja stali z m ² powierzchni trzonu na dobę kalendarzową	t m ² /24 h
Wykorzystanie kalendarzowego czasu pracy baterii	%	Uzysk ze wsadu metalicznego	%
Uzysk koksu suchego z 1 tony węgla suchego	kg/t.	Zużycie węgla umownego na tonę stali	kg/t
× Uzysk koksu mokrego z 1 tony węgla suchego	kg/t.	× Stopień wykorzystania czasu kalendarzowego	%
× Uzysk smoły surowej 5% H ₂ O z 1 tony węgla suchego	"	× Czas wytopu	h
× Uzysk S/amonu z 1 tony węgla suchego	"	Elektrostałownie	
× Uzysk benzolu surowego z 1 tony węgla suchego	"	× Czas wytopu	h
× Uzysk gazu koksowniczego surowego z 1 tony węgla suchego	m ³ /t.	× Uzysk ze wsadu metalicznego	%
× Uzysk gazu koksowniczego w przełiczeniu na 4000 Kcal z 1 tony węgla suchego	"	× Zużycie energii elektrycznej	kWh/h
Wilgoć w koksie ogółem	%	Stopień wykorzystania czasu kalendarzowego	%
× Wydajność produktów smołowych w stosunku do globalnej ilości przetwarzanych smół	%	Kuźnie	
Wydajność produktów benzolowych w stosunku do ogólnej ilości przetwarzanego benzolu	%	× Wykorzystanie czasu kalendarzowego	%
× Gaz zużyty na podpał baterii koksowniczych w stosunku do ogólnej produkcji gazu koksowniczego	%	× Udział odkuwek matrycowanych	%
× Gaz oddany do sieci w stosunku do ogólnej produkcji gazu koksowniczego	%	Walcownie	
× Gaz wielkopiecowy zużyty na podpał baterii koksowniczej w stosunku do ogólnego zużycia gazu do opalania baterii (koksowniczego i wielkopiecowego)	%	Uzysk wyrobów walcowanych z wlewków	%
Wielkie piece		Stopień wykorzystania kalendarzowego zespołów	%
Wskaźnik wykorzystania objętości na 24 godz. czasu dysponowanego	m ³ t/24 h	× Godzinowa wydajność zespołów walcowniczych	t/h
Zużycie koksu suchego na 1 tonę surówki przeliczeniowej	kg/t.	× Stopień elektryfikacji walcowni	%
Udział aglomeratu we wsadzie żelazodajnym	%	Huty cynku	
Wykorzystanie czasu kalendarzowego	%	Piece destylacyjne (uzysk cynku a + b)	%
× Zużycie Fe na 1 tonę surówki w wadze rzeczywistej	kg/t.	× Wsad rudy na 1 m ³ pojemności mufli	kg/m ³ / 24 h
× Wydmuch Fe na 1 tonę Fe we wsadzie	"	Elektroliza cynku	
× Zawartość Fe w namiarze żelazodajnym	%	× Uzysk cynku katodowego — Szopienice	%
Żelazostopy		× Uzysk przetopu — Szopienice	%
Zużycie energii elektrycznej dla żelazokrzemu w przeliczeniu na Fe-Si 75%	kWh/h Fe-Si	× Uzysk cynku katodowego — Bolesław	%
		× Uzysk przetopu — Bolesław.	%
		Huty miedzi	
		Uzysk miedzi w Hucie Ogniowej miedzi Trzebnia	%
		Elektroliza miedzi	
		× Wydajność prądu — Szopienice	%
		× Wydajność prądu — Legnica	%
		Elektroliza aluminium	
		Zawartość Al. w aluminium hutniczym	%
		Zużycie energii elektrycznej	kWh/1 t AL
		Zużycie tlenu glinu	tAl ₂ O ₃ /t. AL

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
Odelewnie metali nieżelaznych		Huty tlenku cynku	
× Udział produkcji odlewów z pieców elektrycznych w ogólnej produkcji odlewów	%	Uzysk Zn w tlenku cynku splekanym	%
Kopalnictwo podziemne rud żelaza		Stopień wykorzystania czasu kalendaryzowego pieców obrotowych	%
Ilość przygotówki na 1000 ton wydobycia	mb 1000 ton	× Produkcja tlenku cynku na 1 m ³ objętości pieca obrotowego	t/m ³ /24 h
Wydajność kopalniana	kg/rob/dn	× Zużycie koksiku na tonę wsadu	t/t
× Udział rudy z przygotówki w wydobyciu ogólnym	%	Przeróbka mechaniczna rud miedzi	
× Udział rudy ze ścian w wydobyciu ogólnym	%	Uzysk Cu w koncentracji	%
× Udział rudy z filarów w wydobyciu ogólnym	%	× Zawartość Cu w koncentracji	%
Wskaźniki mechanizacji urabiania	%	Przemysł materiałów ogniotrwałych	
Wskaźniki mechanizacji ładowania	%	Wydajność pracy	t robotn. rok
Wskaźniki mechanizacji transportu dołowego głównego	%	Wydajność z 1 m ³ pieców pracujących dla wyrobów zasadniczych	ton m ³ rok
× Wydajność na chodniku	mb/rob/dn	× Zużycie węgla umownego na 1 tonę wyrobów szamotowych	kg tony
× Wydajność przedsiębiorstwa razem z kopalniami odkrywcowymi (na robotnika grupy przemysłowej)	kg/rob/dn.	× Zużycie węgla umownego na 1 tonę wyrobów krzemionkowych	kg tony
× Wydajność kopalniana kopalni odkrywcowych	kg/rob/dn.	× Zużycie węgla umownego na 1 tonę wyrobów magnezytowych	kg
Piece prążeń		× Procent braków wyrobów szamotowych	tony
× Wykorzystanie czasu kalendarzowego pracy pieców prążeń	%	× Procent braków wyrobów krzemionkowych	%
× Wydajność na piecach prążeń	t/rob/dn	× Procent braków wyrobów magnezytowych	%
Kopalnie fosforytów		× Stosunek wyrobów wypalanych w piecach zgazowanych do wyrobów wypalanych w piecach ogólnie	%
× Ilość przygotówki na 1000 ton wydobycia	mb 1000 t	Gazownictwo	
× Udział fosforytów ze ścian w wydobyciu ogólnym	%	Uzysk gazu węglowego z 1 tony suchego wsadu	m ³ /t
× Wydajność przedsiębiorstwa	kg/rob/dn	Uzysk koksu suchego z 1 tony suchego wsadu	kg/t
Kopalnie rud cynkowo-olowianych		Zawartość wilgoci w węglu wsadowym	%
Wydajność ogólna na dniówkę	kg/dn	Straty gazu na sieci	%
Wydajność dołowa na dniówkę	kg/dn	× Ciepło spalania gazu węglowego	Kcal/m ³
× Ilość mb. przygotówki na 1000 ton wydobycia	%	× Zawartość wilgoci w koksie	%
× Zawartość Zn w rudzie blendowej	mb/1000 t	× Uzysk smoły surowej z 1 t suchego wsadu	kg/t
× Zawartość Pb w rudzie blendowej	%	× Zawartość wilgoci w smole surowej	%
× Zawartość Zn w rudzie galmanowej	%	× Uzysk benzolu surowego z 1 tony suchego wsadu	%
× Zawartość Pb w rudzie galmanowej	%	× Uzysk gazu węglowego z 1 tony roboczego wsadu	m ³ /t
Kopalnie rudy miedzi		× Uzysk koksu mokrego z 1 tony roboczego wsadu	kg/t
Wydajność ogólna na dniówkę	kg/dn	× Uzysk smoły surowej z 1 tony roboczego wsadu	"
× Ilość mb. przygotówki na 1000 ton wydobycia	mb/1000 t	× Uzysk benzolu surowego z 1 tony roboczego wsadu	"
× Wydajność dołowa na dniówkę	kg/dn.	× Zużycie koksu suchego na podpał pieców 1 tony zagazowanego węgla (wsad roboczy)	kg/t
× Zawartość Ca w rudzie	%	× Zużycie koksu mokrego (poza wsadem i zużyciem na podpał) na inne cele w stosunku do produkcji całkowitej koksu mokrego	%
Flotacja			
Uzysk Zn w blendzie flotacyjnej	%		
× Uzysk Pb w galenie flotacyjnej	%		
Pluczk			
× Uzysk Zn w galmanie płukanym	%		
× Uzysk Pb w galenie płukanej	%		

Wyszczególnienie	Jedn. miary	Wyszczególnienie	Jedn. miary
MINISTERSTWO GÓRNICTWA			
Przemysł Węgla Kamiennego		Ilość m. b. wierceń ogółem	mb
X Udział wydobywania ze ścian	%	X Ilość m. b. wierceń eksploatacyjnych za ropą	"
X Udział wydobywania z zabierki	%	X Ilość m. b. wierceń eksploatacyjnych za gazem	"
X Średnia dzienna długość frontu węglowego z obłożeniem		X Ilość m. b. wierceń poszukiwawczych za ropą	"
X a) ściany	mb	X Ilość m. b. wierceń poszukiwawczych za gazem	"
X b) zabierki	mb	X Ilość m. b. wierceń geologicznych	"
X Średnia dzienna długość frontu zapasowego (ściany i zabierki)	mb	X Średni komercyjny postęp wiercenia obrotowego poszukiwawczego	m/żurawio-mieściąc
X w tym: ściany	mb	X Średni komercyjny postęp wiercenia obrotowego eksploatacyjnego	"
X Średni dzienny postęp przodka węglowego		Rafinerie Nafty	
X a) ściany	mb	X Ilość olejów rafinowanych selektywnie do ilości olejów rafinowanych ogółem	%
X b) zabierki	"	X Ilość ropy przerobionej na destylacji wieżowej	%
X c) chodniki węglowe	"	Straty rafineryjne	%
X d) chodniki węglowo-kamienne	"	X Straty przy stabilizacji gazoliny	%
X e) chodniki kamienne	"	X Średnia wartość produktów z 1 tony przerobionej ropy w cenach porównywalnych	zł
X Wskaźnik natężenia głównych robót przygotowawczych	m/1000 ton	Przemysł Maszyn Górniczych	
X Cykliczność pracy przodków ścianowych	%	X Udział % maszynogodzin do ogólnej ilości roboczo-godzin	m. h. r. h.
X Wskaźnik elektryfikacji dołu kopalni	%	X Uzysk w %:	t
% mechanizacji urabiania wrębem	%	X a) odlewy żeliwne	t
% mechanizacji ładowania	%	X b) odlewy stalowe	"
X % udział wydobywania węgla na podszadzkę płynną	%	X Produkcja z 1 m ² powierzchni formiarni	t/m ²
% udział węgla sortowanego	%	X Produkcja z m ² powierzchni odlewni	"
X % udział węgla płukanego	%	X Wskaźnik wykorzystania materiału. Waga wyrobów gotowych odniesiona do wagi materiałów wyjściowych z potrąceniem kooperacji	t t
Wydajność ogólna na pracownikodniówkę (bez starych mulów)	kg/prac. dn.	Przemysł Drzewny	
Wydajność dołowa na robotnikodniówkę	kg/rob/dn.	X Wydajność tarcicy iglastej	%
X Wskaźnik powietrza wchodzącego na 1 pracownika zatrudnionego na dole.	m ³ /1 prac. dołowego	X Wydajność tarcicy liściastej	"
X Odzysk obudowy stalowej T. H.	kompl.	X Wydajność surowca kopalniakowego	m ³ /m ³
X Zużycie powtórne obudowy T. H.	%	Przemysł Materiałów Budowlanych	
Przemysł Węgla Brunatnego		X Określenie suszenia cegieł w suszarniach:	
X Wydobywanie z kopalni odkrywkowych	tys. ton	X a) sztucznych	dni
X Udział wydobywania z kopalni odkrywkowych	%	X b) nad i wokółpiecowych	"
X W kopalniach głębinowych — udział wydobywania z filarów	%	X c) naturalnych	"
Ilość zdjętego nadkładu do wydobywania węgla ogółem w kopalniach odkrywkowych	m ³ /t.	X Piec — wydajność z m ³ kanału ogniowego na dobę	j. c/dobę
X w tym: Turów	"	X Wydajność prasy do prasowania cegieł na mokro na 1 zmianę	j. c/zmianę
X Konin	"	X Zużycie węgla na 1000 j. c.:	
X Udział węgla sortowanego	%	X a) w jednostkach przeliczeniowych — 7000 kal.	t/1000 j. c.
Przemysł Naftowy		X b) w węglu naturalnym	"
X Wydobywanie ropy z otworów dowieńconych w poprzednich latach	tys. ton	X Ilość roboczo-godzin robotników grupy przemysłowej na 1000 j. c.	rob. godz./1000 j. c.
Stosunek wydobywania ropy starej w okresie planowym do całkowitego wydobywania w roku poprzednim	%		
X Wydobywanie ropy z otworów dowieńconych w roku planowym	tys. ton		

Wyszczególnienie	Jedn. miary	Wyszczególnienie	Jedn. miary
Ministerstwo Energetyki¹⁾			
× Moc zainstalowana ogółem	MW	× Ilość zainstalowanych kotłów	szt.
× Moc osiągalna ogółem	MW	× Wydajność zainstalowanych kotłów	t/h
× Moc dyspozycyjna ogółem	MW	× Średnie ciśnienie pary w kotłach	atm.
× Produkcja en. el. na węglu kamien.	MW	× Średnia faktyczna wydajność kotła	t/h
× Produkcja en. el. na węglu brun.	"	× Średnie zużycie pary	kg/kWh
× Produkcja en. elektrycznej i wodn.	"	× Stosunek wydajności kotłów wysokopiętnych powyżej 60 atm do wydajności ogółem	%
× Czas użytkowania średniej mocy zainstalowanej	godz.	Średni czas przestoju kotła w remoncie	dni
Jednostkowe zużycie węgla kamiennego (umownego) na produkcję energii brutto	kg/KWh	Średni czas przestoju w naprawie turbozespołu	"
Jednostkowe zużycie węgla kamiennego rzeczywistego	"	× Ilość turbozespołów w elektrowniach ciepł.	szt.
× Jednostkowe zużycie węgla brunatnego umownego	kg/KWh	× Ilość turbozespołów w elektrowniach wodnych	szt.
× Jednostkowe zużycie węgla brunatnego rzeczywistego	"	× Moc turbozespołów w elektr. ciepłych	MW
× Udział mułów i przerostów w ogólnym zużyciu węgla kamiennego	%	× Moc turbozespołów w elektrowniach wodnych	MW
Jednostkowe zużycie energii elektrycznej na potrzeby własne (ogółem)	%	Sprawność elektrowni ciepłych brutto	%
w tym: ciepłe	%	Sprawność elektrowni ciepłych netto	%
" wodne	%	× Wykorzystanie wody w elektrowniach wodnych	%
Jednostkowe zużycie węgla umownego na 1 Gcal wysyłanej na zewnątrz	kg/Gcal	Współczynnik wypełnienia dobowego wykresu obciążenia	
Straty ciepła w sieci ciepłej ²⁾	%	Zużycie energii na mieszkańca ²⁾	KWh/miesz.
Straty energii el. w sieciach ²⁾	%	Średnia ilość pracowników w elektrowniach ciepłych na MW	osób/MW
Stopień mechanizacji rozładunku węgla (stosunek wydajności kotłów zasilanych z mechanicznego rozładunku węgla do wydajności kotłów (analogicznie jak rozładunku)	%	× Średnia ilość robotników w elektrowniach ciepłych na MW	"
Stopień mechanizacji nawęglania (analogicznie jak rozładunku)	%	× Średnia ilość pracowników w elektrowniach wodnych	osób/MW
Stopień mechanizacji odpiekania (obliczono jak wyżej dla nawęglania)	%	× Średnia ilość robotników w elektrowniach wodnych	"

¹⁾ Przedkładają: Ministerstwo Energetyki oraz ministerstwa posiadające elektrownie o mocy instalowanej powyżej 0,5 MW

²⁾ tylko Min. Energetyki

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
Ministerstwo Przemysłu Maszynowego i Ministerstwo Przemysłu Motoryzacyjnego			
I. Mechaniczno-Montażowe			
× Stopień wykorzystania czasu kalendarzowego pracy obrabiarek skrawających w stosunku do 2-ch zmian. 1)	%	× Produkcja odlewów z 1 m ² powierzchni formowania a) żeliwa b) staliwa	$\frac{\text{ton}}{\text{m}^2}$
× Udział ogółem maszynogodzin do ogólnej ilości roboczo-godzin 1)	%	× Produkcja odlewów na 1 robotnika ogółem a) odlewni żeliwa b) odlewni staliwa 1)	$\frac{\text{ton}}{\text{rob.}}$
× Moc zainstalowanych silników na 1 robotnika największej zmiany 1)	$\frac{\text{KW}}{\text{rob.}}$	× Produkcja odlewów na 1 formierza ręcznego 1)	$\frac{\text{ton}}{\text{rob.}}$
× Średnia moc w KW obrabiarek skrawających produkcyjnych 1)	$\frac{\text{KW}}{\text{ilość obrab.}}$	a) odlewni żeliwa b) odlewni staliwa	$\frac{\text{ton}}{\text{rob.}}$
× Pracochłonność na produkowanie typowych asortymentów, wypełniając: CZP Taboru-Kolejowego CZP Maszyn Rolniczych CZP Obrabiarek CZP Maszyn Włókienniczych CZP Motoryzacyjnego 2)	$\frac{\text{rob. g. nor.}}{\text{rob. g. rzecz.}}$	× Produkcja odlewów na 1 formierza maszynowego a) odlewni żeliwa b) odlewni staliwa 1)	$\frac{\text{ton}}{\text{rob.}}$
× Produkcja na 1 m ² powierzchni produkcyjnej 1)	$\frac{\text{ton}}{\text{m}^2}$	× Uzysk w odlewniach (liczony w stosunku do dobrych odlewów) 1)	%
× Wartość produkcji globalnej w cenach niezmiennych na 1 robotnika grupy przemysłowej 1)	$\frac{\text{tys. zł.}}{\text{rob.}}$	a) żeliwa b) staliwa	
× Udział obrabiarek skrawających produkcyjnych do obrabiarek skrawających ogółem 1)	%	× Ogólne zużycie węgla i koksu na 1 tonę dobrego odlewu 1)	$\frac{\text{kgr}}{\text{ton}}$
× Udział obrabiarek narzędziowych do ogólnej ilości obrabiarek skrawających 1)	%	× Zużycie koksu odlewniczego do topienia na 1 tonę dobrego odlewu 1)	$\frac{\text{kgr}}{\text{ton}}$
× Udział obrabiarek remontowych do ogólnej ilości obrabiarek skrawających 1)	%	× Zużycie energii elektrycznej w KWh na 1 tonę dobrego odlewu	$\frac{\text{KWh}}{\text{ton}}$
× Zużycie energii elektrycznej na 1 robotnika grupy przemysłowej 1)	$\frac{\text{KWh}}{\text{rob.}}$		
× Zużycie energii elektrycznej na 1 tonę gotowej produkcji	$\frac{\text{KWh}}{\text{ton}}$	III. Obróbka plastyczna	
× Moc zainstalowanych urządzeń dźwigowo-transportowych na 1 robotnika największej zmiany 1)	$\frac{\text{KW}}{\text{rob.}}$	× Udział obrabiarek produkcyjnych do obróbki plastycznej w stosunku do obrabiarek skrawających	%
× Wykorzystanie stali na typowe produkowane asortymenty, wypełniając: 2)	$\frac{\text{waga got. wyrob.}}{\text{waga mater. wejś.}}$	× Udział odkuwek matrycowych do ogólnej ilości odkuwek	%
CZP Taboru — Kolejowego CZP Maszyn Rolniczych CZP Obrabiarek CZP Maszyn Włókienniczych CZP Motoryzacyjnego		× Wykorzystanie czasu kalendarzowego maszyn i urządzeń obróbki plastycznej w stosunku do 2-ch zmian	%
II Odlewnictwo		× Produkcja w kuźniach i prasowniach gorących na 1 robotnika	$\frac{\text{ton}}{\text{rob.}}$
× Produkcja odlewów z 1 m ² ogólnej powierzchni odlewni 1)	$\frac{\text{ton}}{\text{m}^2}$	× Zużycie matryc na 1 tonę odkuwek matrycowych	$\frac{\text{kgr}}{\text{ton}}$
a) żeliwa b) staliwa		× Zużycie energii elektrycznej na 1 robotnika grupy przemysłowej w kuźniach i prasowniach gorących	$\frac{\text{KWh}}{\text{rob.}}$
		× Zużycie paliwa na grzanie i podgrzewanie 1 tony odkuwek	$\frac{\text{kgr}}{\text{ton}}$

Uwagi: 1) Wskaźniki te 1) należy odnieść do poszczególnych CZP

2) Wykaz asortymentów dla których oblicza się pracochłonność i wykorzystanie stali Ministerstwa uzgodnią z PKPG.

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
MINISTERSTWO PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO I. Wskaźniki charakteryzujące wykorzystanie maszyn i urządzeń oraz wydajność procesu Uzysk siarki całkowitej przy produkcji kwasu siarkowego % a) metodą wieżową b) metodą kontaktową Obciążenie pieców pirytowych suchym pirytem przy produkcji kwasu siarkowego kg/m ² /24 h. a) metodą wieżową b) metodą kontaktową × Wydajność z 1 m ³ całkowitej aparatury przy produkcji kwasu siarkowego kg/m ³ /24 h. a) metodą wieżową b) metodą kontaktową × Wydajność masy kontaktowej przy produkcji kwasu siarkowego metodą kontaktową kg/kg/24 h × Procent przemiany na kontakcie przy produkcji kwasu siarkowego metodą kontaktową % × Uzysk krzemofluorku sodu przy produkcji superfosfatu % Wydajność wodorowa przy produkcji amoniaku % a) w Zakładach Azotowych im. P. Findera b) w Zakładach Azotowych im. F. Dzierżyńskiego c) w Zakładach Przemysłu Azotowego „Kędzierzyn” Wydajność azotowa przy produkcji amoniaku % a) w Zakładach Azotowych im. P. Findera b) w Zakładach Azotowych im. F. Dzierżyńskiego c) w Zakładach Przemysłu Azotowego „Kędzierzyn” Wydajność warzelni w przemyśle solnym ton/godz. a) próżniowych b) panwowych × Wydajność penicyliny z 1 ml. brzołki surowej ml./jedn. Wydajność gotowego produktu w stosunku do penicyliny uzyskanej z fermentacji % × Wydajność 1 tony nacisku pras przy produkcji tworzyw termoreaktywnych kg/t. × Średni numer przędzy sztucznego jedwabiu włókienniczego Współczynnik wykorzystania obrabiarek produkcyjnych % a) w Wyrskich zakładach Budowy Urządzeń Chemicznych b) w Gliwickich Zakładach Budowy Urządzeń Chemicznych × Ilość produkcji na 1 obrabiarkę produkcyjną ton		a) w Wyrskich Zakładach Budowy Urządzeń Chemicznych b) w Gliwickich Zakładach Budowy Urządzeń Chemicznych Ilość produkcji na 1 m ² powierzchni produkcyjnej t/m ² a) w Wyrskich Zakładach Budowy Urządzeń Chemicznych b) w Gliwickich Zakładach Budowy Urządzeń Chemicznych II. Wskaźniki charakteryzujące postęp techniczny w dziedzinie produkowanych asortymentów Udział barwników szlachetnych w wartości ogólnej produkcji barwników % Udział wyrobów farmaceutycznych z własnej syntezy w wartości ogólnej produkcji wyrobów farmaceutycznych % Udział wyrobów bezolejowych w ogólnej produkcji wyrobów lakierowniczych % Udział soli warzonej w ogólnej produkcji soli suchej % × Udział odbudowy mokrej w ogólnym wydobywaniu soli kamiennej % III. Wskaźniki charakteryzujące jakość wyrobów Udział I gatunku w produkcji % a) przędzy sztucznego jedwabiu włókienniczego b) przędzy sztucznego jedwabiu kordowego Udział II gatunku w produkcji przędzy steelonowej % Zawartość kauczków w produkcji wyrobów gumowych ogółem w tym: opon i dętek % × Udział zużycia regeneratu w ogólnym zużyciu kauczków % IV. Wskaźniki charakteryzujące zużycie paliwa technologicznego i energii elektrycznej Zużycie koksu (w przeliczeniu na 75% węgla) przy produkcji amoniaku t/t a) w Zakładach Azotowych im. P. Findera b) w Zakładach Chemicznych „Oświęcim” c) w Zakładach Przemysłu Azotowego „Kędzierzyn” Zużycie koksu 75% przy produkcji karbidu 75% t/t a) w Zakładach Azotowych im. P. Findera b) w Zakładach Chemicznych „Oświęcim” Zużycie energii elektrycznej przy produkcji karbidu 75% KWh/t a) w Zakładach Azotowych im. P. Findera b) w Zakładach Chemicznych „Oświęcim”	

Wyszczególnienie	Jednostka miary
------------------	-----------------

MINISTERSTWO PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

I. Wskaźniki charakteryzujące wykorzystanie maszyn i urządzeń oraz wydajność procesu

Uzysk siarki całkowitej przy produkcji kwasu siarkowego	%
a) metodą wieżową	
b) metodą kontaktową	
Obciążenie pieców pływowych suchym pylem przy produkcji kwasu siarkowego	kg/m ² /24 h.
a) metodą wieżową	
b) metodą kontaktową	
× Wydajność z 1 m ³ całkowitej aparatury przy produkcji kwasu siarkowego	kg/m ³ /24 h.
a) metodą wieżową	
b) metodą kontaktową	
× Wydajność masy kontaktowej przy produkcji kwasu siarkowego metodą kontaktową	kg/kg/24 h
× Procent przemiany na kontakcie przy produkcji kwasu siarkowego metodą kontaktową	%
× Uzysk krzemofluorku sodu przy produkcji superfosfatu	%
Wydajność wodorowa przy produkcji amoniaku	%
a) w Zakładach Azotowych im. P. Findera	
b) w Zakładach Azotowych im. F. Dzierżyńskiego	
c) w Zakładach Przemysłu Azotowego „Kędzierzyn”	
Wydajność azotowa przy produkcji amoniaku	%
a) w Zakładach Azotowych im. P. Findera	
b) w Zakładach Azotowych im. F. Dzierżyńskiego	
c) w Zakładach Przemysłu Azotowego „Kędzierzyn”	
Wydajność warzelni w przemyśle solnym	ton/godz.
a) próżniowych	
b) panwiowych	
× Wydajność penicyliny z 1 ml. brzości surowej	ml./jedn.
Wydajność gotowego produktu w stosunku do penicyliny uzyskanej z fermentacji	%
× Wydajność 1 tony nacisku pras przy produkcji tworzyw termoreaktywnych	kg/t.
× Średni numer przędzy sztucznego jedwabiu włókienniczego	
Współczynnik wykorzystania obrabiarek produkcyjnych	%
a) w Wybrskich zakładach Budowy Urządzeń Chemicznych	
b) w Gliwickich Zakładach Budowy Urządzeń Chemicznych	
× Ilość produkcji na 1 obrabiarkę produkcyjną	ton

Wyszczególnienie	Jednostka miary
------------------	-----------------

a) w Wybrskich Zakładach Budowy Urządzeń Chemicznych	
b) w Gliwickich Zakładach Budowy Urządzeń Chemicznych	
Ilość produkcji na 1 m ² powierzchni produkcyjnej	t/m ²
a) w Wybrskich Zakładach Budowy Urządzeń Chemicznych	
b) w Gliwickich Zakładach Budowy Urządzeń Chemicznych	
II. Wskaźniki charakteryzujące postęp techniczny w dziedzinie produkowanych asortymentów	
Udział barwników szlachetnych w wartości ogólnej produkcji barwników	%
Udział wyrobów farmaceutycznych z własnej syntezy w wartości ogólnej produkcji wyrobów farmaceutycznych	%
Udział wyrobów bezolejowych w ogólnej produkcji wyrobów lakierowniczych	%
Udział soli warzonej w ogólnej produkcji soli suchej	%
× Udział odbudowy mokrej w ogólnym wydobywaniu soli kamiennych	%
III. Wskaźniki charakteryzujące jakość wyrobów	
Udział I gatunku w produkcji	%
a) przędzy sztucznego jedwabiu włókienniczego	
b) przędzy sztucznego jedwabiu kordowego	
Udział II gatunku w produkcji przędzy steelonowej	%
Zawartość kauczków w produkcji wyrobów gumowych ogółem w tym: opon i dętek	%
× Udział zużycia regeneratu w ogólnym zużyciu kauczków	%
IV. Wskaźniki charakteryzujące zużycie paliwa technologicznego i energii elektrycznej	
Zużycie koksu (w przeliczeniu na 75% węgla) przy produkcji amoniaku	t/t
a) w Zakładach Azotowych im. P. Findera	
b) w Zakładach Chemicznych „Oświęcim”	
c) w Zakładach Przemysłu Azotowego „Kędzierzyn”	
Zużycie koksu 75% przy produkcji karbidu 75%	t/t
a) w Zakładach Azotowych im. P. Findera	
b) w Zakładach Chemicznych „Oświęcim”	
Zużycie energii elektrycznej przy produkcji karbidu 75%	KWh/t
a) w Zakładach Azotowych im. P. Findera	
b) w Zakładach Chemicznych „Oświęcim”	

Wyszczególnienie	Jednostka miary
------------------	-----------------

Zużycie energii elektrycznej przy produkcji chloru

KWh/t

- a) w Zakładach Azotowych im. F. Dzierżyńskiego
- b) w Zakładach Elektrochemicznych Ząbkowice Chemicznych
- c) w Zakładach „Oświęcim”
- d) w NZPO „Rokita”
- e) w Zakładach Chemicznych „Azot”

- 1) elektroliza Billitera
- 2) elektroliza rtęciowa

× Zużycie energii elektrycznej przy produkcji chloranu potasu

kWh/t

V. Wskaźniki charakteryzujące zużycie i oszczędność surowców

Zużycie surowców siarkonośnych w przelicz. na 40% S przy produkcji kwasu siarkowego

t/t

a) metodą wieżową

b) metodą kontaktową

Zużycie anhydrytu przy produkcji kwasu siarkowego w Zakł. Chem. Wzów

t/t

Zużycie kwasu azotowego 100% przy produkcji kwasu siarkowego metodą wieżową

t/t

Zużycie apatytów w przeliczeniu na 40% przy produkcji supertomasyny

t/t

Zużycie kwasu siarkowego w przeliczeniu na 100% na 1 tonę przyswajalnego P_2O_5 przy produkcji superfosfatu

t/t

Zużycie solanki w przeliczeniu na 100% NaCl przy produkcji sody surowej

t/t

a) w Krakowskich Zakładach Sódowych

b) w Inowrocławskich Zakładach Sódowych

Zużycie amoniaku przy produkcji sody surowej

t/t

a) w Krakowskich Zakładach Sódowych

b) w Inowrocławskich Zakładach Sódowych

Zużycie kamienia wapiennego w przeliczeniu na 100% $CaCO_3$ przy produkcji sody surowej

t/t

a) w Krakowskich Zakładach Sódowych

b) w Inowrocławskich Zakładach Sódowych

× Zużycie kamienia wapiennego w przeliczeniu na 100% $CaCO_3$ przy produkcji sody kaustycznej

t/t

a) w Krakowskich Zakładach Sódowych

b) w Inowrocławskich Zakładach Sódowych

Zużycie sody kalcynowanej 98% (DCB) do produkcji sody kaustycznej

t/t

Wyszczególnienie	Jednostka miary
------------------	-----------------

a) w Krakowskich Zakładach Sódowych

b) w Inowrocławskich Zakładach Sódowych

× Zużycie amoniaku przy produkcji kwasu azotowego technicznego

t/t

a) w Zakładach Azotowych im. P. Findera

b) w Zakładach Azotowych im. F. Dzierżyńskiego

c) w Zakładach Przemysłu Azotowego „Kędzierzyn”

× Zużycie karbidu 75% przy produkcji kwasu octowego

t/t

× Zużycie Sy-gazu do produkcji

m³/t

a) metanolu

b) amoniaku

× Zużycie sody kaustycznej w przeliczeniu na 100% NaOH przy produkcji fenolu syntetycznego rektyf.

t/t

a) w Zakładach Chemicznych „Oświęcim”

b) w N.Z.P.O. „Rokita”

× Zużycie chloru 100% przy produkcji azotoku 100%

× Zużycie chloru 100% przy produkcji chlorobenzenu

t/t

a) w Zakładach Chemicznych „Oświęcim”

b) w Zakładach Chemicznych „Azot”

× Zużycie chlorobenzenu rektyfikowanego przy produkcji fenolu syntetycznego rektyfikowanego w Zakładach Chemicznych „Oświęcim”

t/t

Zużycie benzenu przy produkcji fenolu metodą sulfonacyjną w N.Z.P.O. „Rokita”

t/t

Zużycie soli w przeliczeniu na 100% NaCl przy produkcji chloru, metodą elektrolizy

t/t

a) w Zakładach Azotowych im. F. Dzierżyńskiego

b) w Zakładach Chemicznych „Oświęcim”

c) w N.Z.P.O. „Rokita”

d) w Zakładach Chemicznych „Azot”

Zużycie kamienia wapiennego w przeliczeniu na 100% $CaCO_3$ przy produkcji karbidu 75%

t/t

a) w Zakładach Azotowych im. P. Findera

b) w Zakładach Chemicznych „Oświęcim”

Zużycie kamienia wapiennego w przeliczeniu na 100% $CaCO_3$ przy produkcji saletraku 20,5%

t/t

a) w Zakładach Azotowych im. F. Dzierżyńskiego

b) w Zakładach Przemysłu Azotowego „Kędzierzyn”

c) w Zakładach Azotowych im. P. Findera

Zużycie metanolu 100% przy produkcji formaliny 100%

t/t

a) w Zakładach Azotowych im. F. Dzierżyńskiego

b) w Grodzkich Zakł. Farmaceutycznych

c) w N.Z.P.O. „Rokita”

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
× Zużycie naftalenu 100% przy produkcji a) betanaftolu I b) betanaftolu II c) betanaftolu III - Zużycie celulozy 100% przy produkcji sztucznego jedwabiu - Zużycie kwasu siarkowego 100% przy produkcji sztucznego jedwabiu - Zużycie sody kaustycznej 100% przy produkcji sztucznego jedwabiu × Zużycie dwusiarczku węgla przy produkcji sztucznego jedwabiu - Zużycie celulozy 100% przy produkcji włókien ciętych - Zużycie kwasu siarkowego 100% przy produkcji włókien ciętych - Zużycie sody kaustycznej 100% przy produkcji włókien ciętych × Zużycie dwusiarczku węgla przy produkcji włókien ciętych	- t/t - t/t - t/t - t/t - t/t - t/t - t/t - t/t - t/t	× Zużycie fenolu przy produkcji kaprolaktamu × Zużycie kaprolaktamu przy produkcji przędzy steelonowej × Zużycie wodoru przy produkcji przędzy steelonowej × Udział % odpadków przy produkcji przędzy sztucznego jedwabiu a) w Tomaszowskich Zakładach Włókien Sztucznych b) w Chodakowskich Zakładach Włókien Sztucznych c) we Wrocławskich Zakładach Włókien Sztucznych d) w Szczecińskich Zakładach e) C.Z.P. Włókien Sztucznych × Udział % odpadków przy produkcji przędzy steelonu (w Gorzowskich Z.W.S.).	- t/t - t/t - t/t % % % %

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
MINISTERSTWO PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH			
Przemysł cementowy		× Wydajność dolomitu prażonego z 1 m³ pieców szybowych	
Wykorzystanie czasu pracy pieców	%		t/24 godz.
Wydajność dobową wszystkich pieców	ton	Przemysł izolacyjny	
Zużycie paliwa na piecach obrotowych na 1 tonę klinkieru (w przeliczeniu na węgiel 7000 kal.)	kg	Wydajność automatu do produkcji papy smołowej	tys. m² masz. godz.
Zużycie energii elektrycznej na 1 tonę cementu	KWh/t	× Wydajność płyt do produkcji wełny żużlowej	kg/godz.
× Wykorzystanie czasu pracy zespołu zwykłych pieców szybowych do produkcji dolomitu prażonego	%	× Wydajność tekturnicy	kg masz. godz.
× Wykorzystanie czasu pracy zespołu rusztowych pieców szybowych do produkcji dolomitu prażonego	%	Wydajność maszyny do produkcji płyt azbestowo-cementowych	m² masz. godz.
× Wydajność dolomitu prażonego z m³ zespołu zwykłych pieców szybowych	t/24 godz.	× Wydajność mufli do produkcji przędzy szklanej	kg godz.
× Wydajność dolomitu prażonego z m³ zespołu rusztowych pieców szybowych	"	Przemysł ceramiki budowlanej	
Przemysł wapienno-gipsowy		Okres suszenia cegieł w suszar- niach:	
Wydajność wapna z 1 m³ pieców kręgowych	t/24 godz.	a) sztucznych	dni
Wydajność wapna z 1 m³ pieców szybowych zwykłych	"	b) nad i wokół-pieczowych	"
Zużycie paliwa na wypał 1 tony wapna	kg/t	c) naturalnych	"
a) w węglu naturalnym	"	Wydajność z m³ kanału ogniowego pieca na dobę	j. c. dobę
b) w przeliczeniu na węgiel 7000 kal.	"	Wydajność prasy do prasowania cegieł na mokro na 1 zmianę	j. c. zmianę
Wydajność wapna z m³ pieców szybowych-automatycznych	t/24 godz.	Zużycie węgla na 1000 j. c.	kg/1000 j. c.
× Zużycie paliwa na wypał 1 tony wapna w piecach kręgowych	kg/t	a) w węglu naturalnym	"
a) w węglu naturalnym	"	b) w przeliczeniu na węgiel 7000 kal.	kg/1000 j. c.
b) w przeliczeniu na węgiel 7000 kal.	"	× Ilość rob./godz. robotników grupy przemysłowej na 1000 j. c.	rob. godz. 1000 j. c.
× Zużycie paliwa na wypał 1 tony wapna w piecach szybowych zwykłych	kg/t	Przemysł wapienno-ślaskowy	
a) w węglu naturalnym	"	Wydajność z 1 stempla prasy	tys. szt. stempl.
b) w przeliczeniu na węgiel 7000 kal.	"	Zużycie węgla w przeliczeniu na 7000 kal. na 1000 szt. cegły	kg 1000 szt.
× Zużycie paliwa na wypał 1 tony wapna w piecach szybowych automatycznych	kg/t	Przemysł ceramiczny	
a) w węglu naturalnym	"	Udział I gatunku przy produkcji	
b) w przeliczeniu na węgiel 7000 kal.	"	a) porcelany	%
× Wydajność gipsu z 1 prażaka	t/24 godz.	b) porcelitu	%
× Zużycie paliwa na wypał 1 tony gipsu w prażakach	kg/t	c) fajansu	%
a) w węglu naturalnym	"	Zużycie węgla na jednostkę produkcji w przeliczeniu na węgiel 7000 kal.	kg/ton
b) w przeliczeniu na węgiel 7000 kal.	"	a) w porcelanie	"
		b) w porcelicie stołowym	"
		c) w fajansie stołowym	"
		d) w kamionkach	"

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
Przemysł szklarski		Wydobycie masy z 1 m² lustra szkła waniem — ogółem	ton/doba m²
× Wykorzystanie zdolności produkcyjnej przy produkcji masy szklanej ogółem	prod. masy % zdol. prod. masy	a) w szkłe opakowaniowym	"
× a) w szkłe opakowaniowym	"	b) w szkłe okiennym	"
× b) w szkłe gospodarskim	"	× Produkcja szkła na 1 automat na dobę	ton. i tys. szt. automat/ doba
× c) w szkłe okiennym	"	× a) w szkłe opakowaniowym	"
× Straty przywarsztatowe i na oczyszczeniu masy szklanej — ogółem	straty prod. masy %	× b) w szkłe gospodarskim	"
× a) w szkłe opakowaniowym	"	× c) w szkłe oświetleniowym	"
× b) w szkłe gospodarskim	"	Szybkość ciągnięcia taśmy szkła okiennego	mb/ masz/ godz.
× c) w szkłe okiennym	"	× Przeciętna waga produkowanych wyrobów	kg/1000 szt.
Straty na produkcji — ogółem	straty w prod. % produkc. brutto	× a) w szkłe opakowaniowym	"
× straty na prod. = produkcja brutto — produkcja netto		× b) w szkłe gospodarskim	"
× a) w szkłe opakowaniowym	"	w tym:	
× b) w szkłe gospodarskim	"	× w szkłe stołowym (dmuchanym i prasowanym)	"
× c) w szkłe okiennym	"	× w kryształach	"
		Zużycie sody na 1 tonę produkcji szkła — ogółem	ton/ton

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
MINISTERSTWO PRZEMYSŁU DRZEWNEGO I PAPIERNICZEGO			
Przemysł drzewny i obróbka drewna.		X y) Stopień wykorzystania przekrawaczy	
Wydajność tarcicy iglastej z 1 m ³ surowca	%	X y) Stopień wykorzystania holendrów	%
Wydajność tarcicy liściastej z 1 m ³ surowca	%	y) Stopień wykorzystania maszyn papierniczych	%
Wydajność przetarcia 1 traka na 1 godz.	m ³	Celulozowanie siarczynowe	
Srednia wydajność 1 prasy na zmianę w sklejkach w przeliczeniu na 4 mm grubości	m ³	Zużycie papierówki na tonę celulozy siarczynowej niebielonej	mp/ton
Wydajność oklein z 1 m ³ surowca	%	X Zużycie papierówki na tonę celulozy siarczynowej bielonej	mp/ton
Wydajność surowca łuszcarskiego na obłogi	%	Zużycie papierówki na tonę celulozy siarczynowej wiskozowej	"
Wydajność surowca łuszcarskiego na sklejke	%	Zużycie węgla w przeliczeniu 7000 kal. na jednostkę produkcji	ton/ton
Przemysł zapalczany		Wydajność warników na jednostkę pojemności	kg/m ³ /godz
Zużycie drewna	m ³ /skrz	X y) Stopień wykorzystania warników	%
X Wydajność automatu SJG IV	skrz/godz	Celulozownie siarczanowe	
X Wydajność automatu SJG III	"	Zużycie papierówki na jednostkę produkcji	mp/ton
X Wydajność automatu SJG II	"	Zużycie węgla w przeliczeniu na 7000 kal. na jednostkę produkcji	ton/ton
X Wydajność automatu Voith	"	Wydajność warników	kg/m ³ /godz
Przemysł papierniczy		X y) Stopień wykorzystania warników	%
Papiernie		Ścieralnie	
Zużycie makulatury na jednostkę produkcji	ton/ton	X Zużycie papierówki na tonę ścieru białego	mp/ton
Srednia gramatura papieru	gr/m ²	X Zużycie papierówki na tonę ścieru brązowego	"
Zużycie węgla w przeliczeniu na 7000 kal. na jednostkę produkcji	ton/ton	y) za podstawę odniesienia należy przyjmować czas kalendarzowy pracy maszyn	

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
MINISTERSTWO PRZEMYSŁU DRZEWNEGO I PAPIERNICZEGO			
Przemysł drzewny i obróbka drewna.		× y) Stopień wykorzystania przekrawaczy	%
Wydajność tarcicy iglastej z 1 m ³ surowca	%	× y) Stopień wykorzystania holendrów	%
Wydajność tarcicy liściastej z 1 m ³ surowca	%	y) Stopień wykorzystania maszyn papierniczych	%
Wydajność przetarcia 1 traka na 1 godz.	m ³	Celulozowanie siarczynowe	
Srednia wydajność 1 prasy na zmianę w sklejkach w przeliczeniu na 4 mm grubości	m ³	Zużycie papierówki na tonę celulozy siarczynowej niebielonej	mp/ton
Wydajność oklein z 1 m ³ surowca	%	× Zużycie papierówki na tonę celulozy siarczynowej bielonej	mp/ton
Wydajność surowca łuszczarskiego na obłogi	%	Zużycie papierówki na tonę celulozy siarczynowej wiskozowej	"
Wydajność surowca łuszczarskiego na sklejke	%	Zużycie węgla w przeliczeniu 7000 kal. na jednostkę produkcji	ton/ton
Przemysł zapalczany		Wydajność warników na jednostkę pojemności	kg/m ³ /godz
Zużycie drewna	m ³ /skrz	× y) Stopień wykorzystania warników	%
× Wydajność automatu SJG IV	skrz/godz	Celulozownie siarczynowe	
× Wydajność automatu SJG III	"	Zużycie papierówki na jednostkę produkcji	mp/ton
× Wydajność automatu SJG II	"	Zużycie węgla w przeliczeniu na 7000 kal. na jednostkę produkcji	ton/ton
× Wydajność automatu Voith	"	Wydajność warników	kg/m ³ /godz
Przemysł papierniczy		× y) Stopień wykorzystania warników	%
Papiernie		Ścieralnie	
Zużycie makulatury na jednostkę produkcji	ton/ton	× Zużycie papierówki na tonę ścieru białego	mp/ton
Srednia gramatura papieru	gr/m ²	× Zużycie papierówki na tonę ścieru brązowego	"
Zużycie węgla w przeliczeniu na 7000 kal. na jednostkę produkcji	ton/ton	y) za podstawę odniesienia należy przyjmować czas kalendarzowy pracy maszyn	

Wyszczególnienie	Jednostka miary
------------------	-----------------

MINISTERSTWO PRZEMYSŁU LEKKIEGO

Przemysł bawełniarski

Przędzalnice bawełniarskie¹⁾

× Liczba wrzecion zainstalowanych na początek roku	tys. szt.
Liczba wrzecion zainstalowanych na koniec roku	"
× Liczba wrzecion czynnych średnio w roku	"
w tym:	"
wrzecion obrączkowych	"
wrzecion wózkowych	"
Współczynnik zmianowości	współcz.
Postoje	%
Wydajność 1000 wrzecion na godz.	kg/Nm
Średni Nr przędzy	Nm
× Zużycie mieszanki surowcowej ogółem	ton
w tym:	"
× zużycie surowców pierwotnych	ton
× zużycie surowców wtórnych	"
× zużycie zwrotów (odpadków zwrotnych)	"
Wyprzęd z mieszanki surowcowej (% przędzy otrzymanej z mieszanki)	%
Wyprzęd z surowca pierwotnego (% przędzy otrzymanej z surowca pierwotnego)	%
× Procent odpadków uprządlowych	%
× Procent strat	%
Udział surowców sztucznych i syntetycznych w ogólnym zużyciu mieszanki surowcowej	%
× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w przędzalni	osób
w tym:	"
× liczba prządek	"
× Liczba robotników produkcyjnych przypadających na 1000 wrzecion	"
× Liczba wrzecion przypadających na 1 prządkę	wrzec.

Tkalnie bawełniarskie

× Liczba krosien zainstalowanych na początek roku	tys. sztuk
Liczba krosien zainstalowanych na koniec roku	"
Liczba krosien czynnych średnio w roku	"
w tym:	"
krosien automatycznych	"
Współczynnik zmianowości	współcz.
Postoje	%
Wydajność na krosno-godzinę	wątków
Zużycie przędzy ogółem	tys. ton
w tym:	"
cienkoprzędnej	"
średnioprzędnej	"
odpdkowej	"
Średnia gęstość tkaniny na 1 cm	wątki

¹⁾ Wskaźniki te należy podać dla przędzalni bawełniarskich ogółem, oraz oddzielnie dla przędzalni cienkoprzędnych, średnioprzędnych i odpdkowych

Wyszczególnienie	Jednostka miary
------------------	-----------------

× Średnia waga 1 m ² tkanin surowych	gram
Zużycie przędzy na 1 m ² tkaniny surowej	"
Wykorzystanie przędzy	%
× Procent odpadków ogółem	osób
Procent strat	osób
× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w tkalni	osób
× Liczba robotników produkcyjnych przypadających na 100 krosien	osób
× Liczba krosien przypadających na 1 tkacza	krosien
× Udział I-go gatunku tkanin surowych	%
Wykończalnice tkanin bawełnianych	
Średnia szerokość tkanin wykończonych	cm
× Średnia waga 1 m ² tkanin wykończonych	gr
Udział I gatunku tkanin wykończonych	%
× Udział II gatunku tkanin wykończonych	%
× Udział III gatunku tkanin wykończonych	%
× Udział IV gatunku tkanin wykończonych	%
× Udział resztek tkanin wykończonych	%
× Procent wykorzystania tkanin surowych	%
× Udział tkanin wykończonych aparaturą szlachetną	%
× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w wykończalni	osób
× Liczba mb. tkaniny przypadającej na 1 robotnika w tkalniach	tys. mb.

Przemysł wełniarski

Pralnie wełny

× Liczba pralni (lewiatanów) zainstalowanych na początek roku	sztuk
× Liczba pralni (lewiatanów) zainstalowanych na koniec roku	sztuk
Liczba pralni (lewiatanów) czynnych średnio w roku	sztuk
Współczynnik zmianowości	współcz.
Postoje	%
× Wydajność pralni na 1 godzinę	kg
Wydajność wełny pranej (rendement wełny)	%

Czesalnie wełny

× Liczba czesarek zainstalowanych na początek roku	tys. szt.
Liczba czesarek zainstalowanych na koniec roku	"
Liczba czesarek czynnych średnio w roku	"
Współczynnik zmianowości	współcz.
Procent postojów	%
Wydajność na czesarkogodzinę ogółem	kg
w tym:	"
przy czesaniu wełny	"
przy czesaniu argony	"

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
Uzysk czesanki wełnianej	%	× Procent odpadków uprzedliwych	%
Uzysk czesanki argonowej	%	× Procent strat	%
× Uzysk wyczesów wełnianych	%	Udział surowców sztucznych i syntetycznych w ogólnym zużyciu mieszanki surowcowej	%
× Uzysk przednych odpadków wełnianych	%	× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w przędzalni	osób.
× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w czesalniach	osób	× w tym: liczba przadek	"
× Liczba robotników produkcyjnych na 100 czesarek	%	× Liczba robotników produkcyjnych przypadających na 1000 wrzecion	"
× Udział I gatunku czesanki	%	× Liczba wrzecion przypadających na 1 przadkę	wrzec.
Przędzalnie czesankowe		Udział I-go gatunku przędzy	%
× Liczba zainstalowanych wrzecion na początek roku	tys. sztuk	Tkalnie wełny	
Liczba zainstalowanych wrzecion na koniec roku	"	× Liczba krosien zainstalowanych na początek roku	krosien
Liczba wrzecion czynnych średnio w roku	"	Liczba krosien zainstalowanych na koniec roku	"
× w tym: wrzecion obrączkowych	"	Liczba krosien czynnych średnio w roku	"
× wrzecion wózkowych	"	× w tym: krosien kortowych	"
Współczynnik zmianowości	współcz.	z tego:	"
Postoje	%	× krosien automatycznych	"
Wydajność 1000 wrzecion na godz.	kg/Nm	× krosien półautomatycznych	"
Średni Nm przędzy	Nm	× Współczynnik zmianowości	współcz.
Zużycie mieszanki surowcowej ogółem	ton	Procent postojów	%
w tym: czesanki wełnianej	"	Wydajność na 1 krosno-godzinę	wątków
czesanki argonowej	"	Średnia gęstość tkanin, na 1 cm.	wątków
zwrotów (odpadki zwrotne)	"	Średnia waga 1 m ² tkanin surowych	gr
Wyprzęd z mieszanki surowcowej (procent przędzy otrzymany z mieszanki)	%	Zużycie przędzy na 1 m ² tkaniny surowej	"
Wyprzęd z czesanki	%	Wykorzystanie przędzy	%
× Procent odpadków uprzedliwych	%	Procent odpadków ogółem	%
× Procent strat	%	× Procent strat	%
Udział czesanki wełnianej w ogólnym zużyciu mieszanki	%	× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w tkalni	osób.
× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w przędzalni	osób	× w tym: liczba tkaczy	"
× w tym: liczba przadek	"	× Liczba robotników produkcyjnych przypadających na 100 krosien	"
× Liczba robotników produkcyjnych przypadających na 1000 wrzecion	"	× Liczba krosien przypadających na 1 tkacza	krosien
× Liczba wrzecion przypadających na 1 przadkę	wrzecion	Udział I-go gatunku tkanin surowych	%
Udział I-go gatunku przędzy	%	Wykończalnie tkanin wełnianych	
Przędzalnie zgrzebne		Średnia szerokość tkanin wykończonych	cm
× Liczba wrzecion zainstalowanych na początek roku	tys. szt.	Średnia waga 1 m ² tkanin wykończonych	gr.
Liczba wrzecion zainstalowanych na koniec roku	"	Udział I gatunku tkanin wykończonych	%
Liczba wrzecion czynnych średnio w roku	"	× Udział II gatunku tkanin wykończonych	%
× w tym: wrzecion obrączkowych	"	× Udział III gatunku tkanin wykończonych	%
× wrzecion wózkowych	"	× Udział IV gatunku tkanin wykończonych	%
Współczynnik zmianowości	współcz.	× Udział resztek	%
Postoje	%	× Procent wykorzystania tkanin surowych	%
Wydajność 1000 wrzecion na godzinę	kg/Nm	Procent strat na wadze tkanin	%
Średni numer przędzy	Nm	Udział tkanin wykończonych apreturą szlachetną	%
Zużycie mieszanki surowcowej ogółem	ton	× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w wykończalni	osób
w tym: surowców pierwotnych	"	× Liczba mb. tkaniny przypadająca na 1 robotnika w wykończalniach	tys. mb
× surowców wtórnych	"		
zwrotów (odpadków zwrotnych)	"		
Wyprzęd z mieszanki surowcowej (% przędzy otrzymanej z mieszanki)	%		
Wyprzęd z surowca pierwotnego	%		

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
Produkcja przędzy jedwabiu naturalnego		Taśmy tkane ogółem	
× Liczba zainstalowanych wrzeciono-basenów na początek roku.	tys. szt.	× Liczba wylotów zainstalowanych na początek roku	tys. szt.
Liczba zainstalowanych wrzeciono-basenów na koniec roku.	"	× Liczba wylotów zainstalowanych na koniec roku	"
Liczba czynnych wrzecionobasenów średnio w roku.	"	× Liczba wylotów czynnych średnio w roku	"
Współczynnik zmianowości.	współcz.	× Współczynnik zmianowości	współcz.
Postoje	%	× Postoje	%
Wydajność wrzeciono-basenu na 1 godz.	gr/Nm	× Wydajność na wyloto-godzinę	wątków
Sredni numer przędzy jedwabiu surowego	Nm.	Taśmy plecione ogółem	
Zużycie suchego oprzędu na 1 kg jedwabiu surowego	kg	× Liczba główek zainstalowanych na początek roku	tys. szt.
Tkalnie jedwabiu		× Liczba główek zainstalowanych na koniec roku	"
× Liczba zainstalowanych krosien na początek roku.	szt.	× Liczba główek czynnych średnio w roku	"
Liczba zainstalowanych krosien na koniec roku.	"	× Współczynnik zmianowości	współcz.
Liczba czynnych krosien średnio w roku	"	× Postoje	%
w tym:	"	× Wydajność na główko-godzinę	mb
krosien automatycznych	"	Przemysł tkanin dekoracyjnych	
Współczynnik zmianowości.	współcz.	Tkalnie pluszowe i pokrewne pluszom¹⁾	
Wydajność na krosno-godzinę	wątków	× Liczba zainstalowanych krosien na początek roku	tys. szt.
Srednia waga 1 m ² tkanin surowych	gr	× Liczba zainstalowanych krosien na koniec roku	"
Srednia gęstość tkanin surowych na 1 cm.	wątków	× Liczba czynnych krosien średnio w roku	"
Zużycie przędzy na 1 m ² tkanin surowych	gr	× Wydajność na krosno-godzinę	wątków
Wykorzystanie przędzy	%	× Srednia gęstość tkaniny surowej na 1 cm	"
Procent odpadków ogółem	"	× Zużycie przędzy na 1 m ² tkaniny surowej	gr.
Procent strat	"	× Wykorzystanie przędzy	%
× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w tkalni	osób.	× Procent odpadków ogółem	"
w tym:	"	× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w tkalni	osób
liczba tkaczy	"	× w tym:	"
× Liczba robotników produkcyjnych przypadających na 100 krosien	"	tkaczy	"
× Liczba krosien przypadających na 1 tkacza.	krosien	× Liczba krosien przypadających na 1 tkacza	szt.
Udział I gatunku tkanin	%	× Udział I-go gatunku tkanin surowych	%
Wykończalnie jedwabiu		Wykończalnie pluszy i pokrewnych pluszom¹⁾	
Srednia szerokość tkanin wykończonych	cm	Srednia szerokość tkanin wykończonych	cm
Procent skurczu tkanin surowych przy wykończaniu	%	× Srednia waga 1 m ² tkaniny wykończonej	gr
Srednia waga 1 m ² tkanin wykończonych	gr	× Udział I-go gatunku tkanin wykończonych	%
Udział I-go gatunku tkanin wykończonych	%	× Udział II-go gatunku tkanin wykończonych	"
× Udział II-go gatunku tkanin wykończonych	"	× Udział III-go gatunku tkanin wykończonych	"
× Udział III-go gatunku tkanin wykończonych	"	× Udział IV-go gatunku tkanin wykończonych	"
× Udział IV-go gatunku tkanin wykończonych	"	× Udział resztek	"
× Udział resztek	"	× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w wykończalni	osób
Udział tkanin wykończonych' aperturą szlachetną	"	Liczba mb tkaniny przypadająca na 1 robotnika w wykończalniach	tys. mb.
× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w wykończalni	osób	¹⁾ Wskaźniki te należy opracować oddzielnie dla tkalni pluszowych i oddzielnie dla tkalni pokrewnych pluszom.	
× Liczba tkanin jedwabnych przypadająca na 1 mb robotnika w wykończalniach	tys. mb		

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
Tkalnie dywanów		Uzysk włókna ze słomy:	
× Liczba zainstalowanych krosien na początek roku	tys. szt.	a) lnianej turbinowej biolog.	%
× Liczba zainstalowanych krosien na koniec roku	"	b) lnianej nieturbinowej	"
× Liczba czynnych krosien średnio w roku	"	c) konopnej biologicznej	"
× w tym:	"	d) konopnej zielonej	"
krosien szenilkowych	"	Wydajność włókna długiego ze słomy:	
× Współczynnik zmianowości	współcz.	a) lnianej biologicznej	"
× Postoje	%	b) konopnej biologicznej	"
× Wydajność na krosno-godz.	mb.	c) konopnej zielonej	"
Średnia waga 1 m ² dywanów	gram.	× Średni numer standaryzacyjny	Nr S
Zużycie przędzy na 1 m ² dywanów	%	× a) włókna długiego lnianego biologicznego	"
Wykorzystanie przędzy	%	× b) włókna długiego konopnego biologicznego	"
× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w tkalniach	osób	× c) włókna długiego konopnego zielonego	"
× w tym:	"	× d) pakul ótrzępkowych biologicznych	"
liczba tkaczy	"	× e) pakul targańcowych biologicznych	"
× Udział I-go gatunku	%	× f) pakul konopnych biologicznych	"
		× g) pakul konopnych zielonych	"
Tkalnie chodników		Czesalnie włókien lkowych¹⁾	
× Liczba zainstalowanych krosien na początek roku	tys. szt.	× Liczba czesarek zainstalowanych na początek roku	szt.
× Liczba zainstalowanych krosien na koniec roku	"	× Liczba czesarek zainstalowanych na koniec roku	"
× Liczba czynnych krosien średnio w roku	"	× Liczba czesarek czynnych średnio w roku	"
× w tym:	"	× Współczynnik zmianowości	wsp.
krosien do produkcji chodników welourowych	"	× Procent postojów ogółem	%
× Postoje	%	× Wydajność na masz/godz. ogółem	kg
× Współczynnik zmianowości	współcz.	× Uzysk włókna czesanego z surowca trzpanego ogółem	%
× Wydajność na krosno-godzinę	mb.	× w tym:	%
× Średnia waga 1 m ² chodnika	gram.	włókna krajowego	%
× Zużycie przędzy na 1 m ²	%	włókna importowanego	%
× Wykorzystanie przędzy	%		
× Liczba robotników w tkalniach chodników	osób	Przędalnie włókien lkowych²⁾	
× w tym:	"	× Liczba wrzecion zainstalowanych na początek roku	tys. szt.
tkaczy	"	× Liczba wrzecion zainstalowanych na koniec roku	"
× Udział I-go gatunku	%	× Liczba wrzecion czynnych średnio w roku	"
Przemysł roszarniczy		× Współczynnik zmianowości	wsp.
× Liczba turbin zainstalowanych na początek roku ¹⁾	sztuk.	× Procent postojów ogółem	%
× Liczba turbin zainstalowanych na koniec roku ¹⁾	"	× Wydajność 1000 wrzecion na godz.	kg/Nm
× Liczba turbin czynnych średnio w roku ¹⁾	"	× Średni Nm przędzy	Nm
× Wydajność turbiny na godzinę ¹⁾	kg	× w tym: średni Nm przędzy technicznej	"
× Współczynnik zmianowości turbin ¹⁾	współcz.	Wyrzęd z mieszanki surowcowej (% przędzy otrzymanej z mieszanki)	%
× Liczba pakulaerek zainstalowanych na początek roku ²⁾	szt.	× Zużycie surowca	ton
× Liczba pakulaerek zainstalowanych na koniec roku ²⁾	"	× Zużycie mieszanki surowcowej ogółem w tym:	"
× Liczba pakulaerek uruchomionych średnio w roku ²⁾	"	zużycie surowców pierwotnych	"
× Współczynnik zmianowości pakulaerek ²⁾	współcz.	zużycie surowców wtórnych ⁴⁾	"
× Średnia klasa słomy:	klasa	zużycie zwrotów (odpadków zwrotnych)	"
× a) lnianej	"	× Wyrzęd z surowca pierwotnego.	%
× b) konopnej	"	× Procent odpadków uprzedliwych	"
		× Procent strat	"
¹⁾ Podać oddzielnie liczbę turbin, wydajność i zmianowość przy przerobie lnu i przerobie konopi.		¹⁾ Wskaźniki te podać oddzielnie dla lnu i konopi	
²⁾ Podać oddzielnie liczbę pakulaerek, wydajność i zmianowość pakulaerek przy przerobie lnu i konopi.		²⁾ Wskaźniki te należy podać oddzielnie dla przędzalni lnu i konopi czesanych, dla przędzalni pakulanych i przędzalni jutowych.	

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
Produkcja przędzy jedwabiu naturalnego		Taśmy tkane ogółem	
× Liczba zainstalowanych wrzeciono-basenów na początek roku.	tys. szt.	× Liczba wylotów zainstalowanych na początek roku	tys. szt.
Liczba zainstalowanych wrzeciono-basenów na koniec roku.	"	× Liczba wylotów zainstalowanych na koniec roku	"
Liczba czynnych wrzecionobasenów średnio w roku.	"	× Liczba wylotów czynnych średnio w roku	"
Współczynnik zmianowości.	współcz.	× Współczynnik zmianowości	współcz.
Postoje	%	× Postoje	%
Wydajność wrzeciono-basenu na 1 godz.	gr/Nm	× Wydajność na wyloto-godzinę	wątków
Średni numer przędzy jedwabiu surowego	Nm.	Taśmy plecione ogółem	
Zużycie suchego oprzędu na 1 kg jedwabiu surowego	kg	× Liczba główek zainstalowanych na początek roku	tys. szt.
Tkalnie jedwabiu		× Liczba główek zainstalowanych na koniec roku	"
× Liczba zainstalowanych krosien na początek roku.	szt.	× Liczba główek czynnych średnio w roku	"
Liczba zainstalowanych krosien na koniec roku.	"	× Współczynnik zmianowości	współcz.
Liczba czynnych krosien średnio w roku	"	× Postoje	%
w tym:	"	× Wydajność na główko-godzinę	mb
krosien automatycznych	"	Przemysł tkanin dekoracyjnych	
Współczynnik zmianowości.	współcz.	Tkalnie pluszowe i pokrewne pluszom¹⁾	
Wydajność na krosno-godzinę	wątków	× Liczba zainstalowanych krosien na początek roku	tys. szt.
Średnia waga 1 m ² tkanin surowych	gr	× Liczba zainstalowanych krosien na koniec roku	"
Średnia gęstość tkanin surowych na 1 cm.	wątków	× Liczba czynnych krosien średnio w roku	"
Zużycie przędzy na 1 m ² tkanin surowych	gr	× Wydajność na krosno-godzinę	wątków
Wykorzystanie przędzy	%	× Średnia gęstość tkaniny surowej na 1 cm	"
Procent odpadków ogółem	"	× Zużycie przędzy na 1 m ² tkaniny surowej	gr.
Procent strat	"	× Wykorzystanie przędzy	%
× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w tkalni	osób.	× Procent odpadków ogółem	"
w tym:	"	× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w tkalni	osób
liczba tkaczy	"	× w tym:	"
× Liczba robotników produkcyjnych przypadających na 100 krosien	"	tkaczy	"
× Liczba krosien przypadających na 1 tkacza.	krosien	× Liczba krosien przypadających na 1 tkacza	szt.
Udział I gatunku tkanin	%	× Udział I-go gatunku tkanin surowych	%
Wykończalnie jedwabiu		Wykończalnie pluszy i pokrewnych pluszom¹⁾	
Średnia szerokość tkanin wykończonych	cm	Średnia szerokość tkanin wykończonych	cm
Procent skurczu tkanin surowych przy wykończaniu	%	× Średnia waga 1 m ² tkaniny wykończonej	gr
Średnia waga 1 m ² tkanin wykończonych	gr	× Udział I-go gatunku tkanin wykończonych	%
Udział I-go gatunku tkanin wykończonych	%	× Udział II-go gatunku tkanin wykończonych	"
× Udział II-go gatunku tkanin wykończonych	"	× Udział III-go gatunku tkanin wykończonych	"
× Udział III-go gatunku tkanin wykończonych	"	× Udział IV-go gatunku tkanin wykończonych	"
× Udział IV-go gatunku tkanin wykończonych	"	× Udział resztek	"
× Udział resztek	"	× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w wykończalni	osób
Udział tkanin wykończonych aperturą szlachetną	"	Liczba mb tkaniny przypadająca na 1 robotnika w wykończalniach	tys. mb.
× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w wykończalni	osób		
× Liczba tkanin jedwabnych przypadająca na 1 mb robotnika w wykończalniach	tys. mb		

¹⁾ Wskaźniki te należy opracować oddzielnie dla tkalni pluszowych i oddzielnie dla tkalni pokrewnych pluszom.

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
Tkalnie dywanów		Uzysk włókna ze słomy:	
× Liczba zainstalowanych krosien na początek roku	tys. szt.	a) lnianej turbinowej biolog.	%
× Liczba zainstalowanych krosien na koniec roku	"	b) lnianej nieturbinowej	"
× Liczba czynnych krosien średnio w roku	"	c) konopnej biologicznej	"
× w tym:	"	d) konopnej zielonej	"
krosien szenilkowych	"	Wydajność włókna długiego ze słomy:	
× Współczynnik zmianowości	współcz.	a) lnianej biologicznej	"
× Postoje	%	b) konopnej biologicznej	"
× Wydajność na krosno-godz.	mb.	c) konopnej zielonej	"
Średnia waga 1 m ² dywanów	gram.	× Średni numer standaryzacyjny	Nr S
Zużycie przędzy na 1 m ² dywanów	%	× a) włókna długiego lnianego biologicznego	"
× Wykorzystanie przędzy	%	× b) włókna długiego konopnego biologicznego	"
× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w tkalniach	osób	× c) włókna długiego konopnego zielonego	"
× w tym:	"	× d) pakul otrzępkowych biologicznych	"
liczba tkaczy	"	× e) pakul targańcowych biologicznych	"
× Udział I-go gatunku	%	× f) pakul konopnych biologicznych	"
× g) pakul konopnych zielonych	"		
Tkalnie chodników		Czesalnie włókien lkowych¹⁾	
× Liczba zainstalowanych krosien na początek roku	tys. szt.	× Liczba czesarek zainstalowanych na początek roku	szt.
× Liczba zainstalowanych krosien na koniec roku	"	× Liczba czesarek zainstalowanych na koniec roku	"
× Liczba czynnych krosien średnio w roku	"	× Liczba czesarek czynnych średnio w roku	"
× w tym:	"	× Współczynnik zmianowości	wsp.
krosien do produkcji chodników welourowych	"	× Procent postojów ogółem	%
× Postoje	%	× Wydajność na masz/godz. ogółem	kg
× Współczynnik zmianowości	współcz.	× Uzysk włókna czesanego z surowca trzpanego ogółem	%
× Wydajność na krosno-godzinę	mb.	× w tym:	%
Średnia waga 1 m ² chodnika	gram.	włókna krajowego	%
Zużycie przędzy na 1 m ²	%	włókna importowanego	%
× Wykorzystanie przędzy	%		
× Liczba robotników w tkalniach chodników	osób	Przędzalnie włókien lkowych²⁾	
× w tym:	"	× Liczba wrzecion zainstalowanych na początek roku	tys. szt.
tkaczy	"	× Liczba wrzecion zainstalowanych na koniec roku	"
× Udział I-go gatunku	%	× Liczba wrzecion czynnych średnio w roku	"
Przemysł roszarniczy		× Współczynnik zmianowości	wsp.
× Liczba turbin zainstalowanych na początek roku ¹⁾	sztuk.	× Procent postojów ogółem	%
× Liczba turbin zainstalowanych na koniec roku ¹⁾	"	× Wydajność 1000 wrzecion na godz.	kg/Nm
× Liczba turbin czynnych średnio w roku ¹⁾	"	× Średni Nm przędzy	Nm
× Wydajność turbiny na godzinę ¹⁾	kg	× w tym: średni Nm przędzy technicznej	"
× Współczynnik zmianowości turbin ¹⁾	współcz.	Wyrzęd z mieszanki surowcowej (% przędzy otrzymanej z mieszanki)	%
× Liczba pakulek zainstalowanych na początek roku ²⁾	szt.	× Zużycie surowca	ton
× Liczba pakulek zainstalowanych na koniec roku ²⁾	"	× Zużycie mieszanki surowcowej ogółem w tym:	"
× Liczba pakulek uruchomionych średnio w roku ²⁾	"	zużycie surowców pierwotnych	"
× Współczynnik zmianowości pakulek ²⁾	współcz.	zużycie surowców wtórnych	"
× Średnia klasa słomy:	klasa	zużycie zwrotów (odpadków zwrotnych)	"
× a) lnianej	"	× Wyrzęd z surowca pierwotnego.	%
× b) konopnej	"	× Procent odpadków uprzedliwych	"
		× Procent strat	"

¹⁾ Podać oddzielnie liczbę turbin, wydajność i zmianowość przy przerobieniu i przerobie konopi.

²⁾ Podać oddzielnie liczbę pakulek, wydajność i zmianowość pakulek przy przerobieniu i konopi.

¹⁾ Wskaźniki te podać oddzielnie dla lnu i konopi

²⁾ Wskaźniki te należy podać oddzielnie dla przędzalni lnu i konopi czesanych, dla przędzalni pakulanych i przędzalni jutowych.

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w przędzalni w tym: przadek	osób	Przemysł dziewiarski	
× Liczba robotników produkcyjnych na 1000 wrzecion	"	Maszyzny podstawowe ¹⁾	
× Liczba wrzecion obsługiwanych przez 1 przadek	wrzecion	× Liczba zainstalowanych maszyn na początek roku	szt./syst. wiążących
× Udział I gatunku przędzy	%	Liczba zainstalowanych maszyn na koniec roku	"
Tkalnie włókien lękowych ¹⁾		Liczba czynnych maszyn średnio w roku	"
× Liczba krosien zainstalowanych na początek roku	szt.	Współczynnik zmianowości	współcz.
Liczba krosien zainstalowanych na koniec roku.	"	× Liczba maszyno-względnie systemo/godzin produkcyjnych	godz. %
Liczba krosien czynnych średnio w roku	"	Postoje	kg
w tym:	"	Wydajność na 1 maszyno-względnie systemo/godzinę	%
krosien automatycznych	"	× Wykorzystanie przędzy na produkcję dzianiny ogółem	%
Współczynnik zmianowości	wsp.	w tym: bawełnianej	%
Procent postojów ogółem	%	welniej	%
Wydajność na krosno/godzinę netto	wątków	jedwabnej	%
× Średnia waga 1 m ² tkanin surowych	gr	Wykorzystanie dzianiny na produkcję wyrobów dziewiarskich ogółem	%
Średnia gęstość tkaniny surowej na 1 cm.	wątków	w tym: bawełnianej	%
× Średnia szerokość tkanin surowych	cm.	welniej	%
× Zużycie przędzy na 1 m ² tkaniny surowej w wadzie rzeczywistej	gr	jedwabnej	%
× Średni procent strat przy bieleniu przędzy	%	Gatunkowość ²⁾	%
× Wykorzystanie przędzy przy produkcji tkanin wg rzeczywistej wagi przędzy	%	Udział I gatunku	%
× Procent odpadków liczony w wadze rzeczywistej	%	Udział II gatunku	%
× Procent strat	%	Udział III gatunku	%
× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w tkalni w tym: liczba tkaczy	osób	Przemysł pończosznicy	
× Liczba robotników produkcyjnych na 100 krosien	osób	Maszyzny podstawowe ¹⁾	
× Liczba krosien obsługiwanych przez 1 tkacza	krosien	× Liczba zainstalowanych maszyn na początek roku	sztuk głów
1) Wskaźniki te należy podać oddzielnie dla tkanin lnianych, pakulanych, jutowych.		Liczba zainstalowanych maszyn na koniec roku	"
Wykończalnie		Liczba czynnych maszyn średnio w roku	"
Średnia szerokość tkanin wykończonych ¹⁾	cm	Współczynnik zmianowości	współcz.
Średnia waga 1 m ² tkanin wykończonych ¹⁾	gr	× Liczba maszyno-względnie głowo/godzin produkcyjnych	godz. %
Udział I gatunku tkanin wykończonych ²⁾	%	Postoje	"
× Udział II gatunku tkanin wykończonych ²⁾	%	Wydajność na 1 maszyno-względnie głowo/godzinę	pary tys. par.
× Udział III gatunku tkanin wykończonych ²⁾	%	Produkcja półfabrykatu	
× Udział IV gatunku tkanin wykończonych ²⁾	%	Gatunkowość ²⁾	
× Udział resztek tkanin ²⁾	%	Udział I gatunku	%
Udział tkanin wykończonych aperturą szlachetną ²⁾	%	Udział II gatunku	%
× Liczba robotników produkcyjnych zatrudnionych w wykończalniach ¹⁾	osób		
× Liczba m.b. tkanin przypadająca na 1 robotnika w wykończalniach ¹⁾	tys. mb.	W przemyśle dziewiarskim	
Wskaźniki te podać łącznie dla tkanin lnianych i pakulanych oraz oddzielnie dla tkanin jutowych.		1) opracować oddzielne wyliczenia dla: maszyn dziewiarskich — ogółem	
Wskaźniki te podać oddzielnie dla tkanin lnianych i pakulanych		w tym:	
		saneczkowo-motorowych	
		osnowowych	
		interlook	
		2) opracować dla:	
		wyrobów dziewiarskich — ogółem	
		w tym: bawełnianych	
		welnianych	
		jedwabnych	
		W przemyśle pończosznicy	
		1) Opracować oddzielnie wyliczenie dla:	
		maszyn pończosznich — ogółem	
		w tym: maszyn kołonowych	
		maszyn okrągłych (automatów)	
		2) Opracować dla:	
		Wyrobów pończosznich — ogółem	
		Pończochy damskie	
		w tym: steelonowe	
		× Patentki i Skarpety	

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
Udział III gatunku	%	Gatunkowość skór miękkich surowych — ogółem	%
Udział IV gatunku	%		
Przemysł Odzieżowy		I klasa	"
× Liczba maszyn podstawowych zainstalowanych na początek roku	tys. szt.	II klasa	"
× Liczba maszyn podstawowych zainstalowanych na koniec roku	"	III klasa	"
× Liczba maszyn podstawowych czynnych średnio w roku	"	IV klasa	"
× Liczba maszyn specjalnych czynnych średnio w roku	"	× w tym: skór bukatowych	%
× Współczynnik zmianowości maszyn podstawowych	współcz.	I klasa	"
× Współczynnik zmianowości maszyn specjalnych	współcz.	II klasa	"
× Udział resztek przy wykrojach	%	III klasa	"
		IV klasa	"
		skór cielęcych	"
		I klasa	"
		II klasa	"
		III klasa	"
		IV klasa	"
		skór świńskich	%
		I klasa	"
		II klasa	"
		III klasa	"
		IV klasa	"
PRZEMYSŁ GARBARSKI			
Produkcja skór twardych		Gatunkowość skór miękkich gotowych ogółem	%
Średnia waga jednej sztuki skóry surowej bydlęcej przyjętej do garbunku	kg	I gatunek	"
Zużycie skór surowych na wyprodukowanie 100 kg skór twardych	kg	II gatunek	"
W tym średnie zużycie skór surowych bydlęcych na 100 kg skór twardych	kg	III gatunek	"
× Średnia waga jednej skóry bydlęcej wyprawionej	"	IV gatunek	"
		× w tym: skór bukatowych	"
Gatunkowość skór twardych surowych ogółem	%	× I gatunek	"
I klasa	"	× II gatunek	"
II klasa	"	× III gatunek	"
III klasa	"	× IV gatunek	"
IV klasa	"	× w tym: skór cielęcych	"
w tym:	"	× I gatunek	"
× Gatunkowość skór surowych, skór spodowych	"	× II gatunek	"
I klasa	"	× III gatunek	"
II klasa	"	× IV gatunek	"
III klasa	"	× w tym: skór świńskich	"
IV klasa	"	× I gatunek	"
Gatunkowość skór gotowych twardych — ogółem	"	× II gatunek	"
I klasa	"	× III gatunek	"
II klasa	"	× IV gatunek	"
III klasa	"	× Produkcja skór juchtowych bydlęcych	"
IV klasa	"		
× w tym gatunkowość skór spodowych	"	Zużycie skór surowych bydlęcych na 100 m ² skór juchtowych	kg
× I gatunek	"	Średnia powierzchnia 1 skóry juchtowej	dcm ²
× II gatunek	"	× w tym: bydlęcej	"
× III gatunek	"	× Gatunkowość skór surowych bydlęcych ogółem	%
× IV gatunek	"	× I klasa	"
		× II klasa	"
Produkcja skór miękkich chromowanych		× III klasa	"
		× IV klasa	"
Zużycie skór surowych na 100 m ² skór chromowych gotowych	kg	Gatunkowość skór gotowych juchtowych bydlęcych	"
× w tym: bukatowych	"	I gatunek	"
× żarłoków	"	II gatunek	"
× cielaków	"	III gatunek	"
× końskich	"	IV gatunek	"
× świńskich	"		
Średnia powierzchnia jednej skóry gotowej	dcm ²	Przemysł obuwniczy	
× w tym: bukatowej	"	Zespoły taśmowe normalne	
× żarłoka	"	× Liczba zespołów taśmowych na początek roku	szt.
× cielęcej	"	Liczba zespołów taśmowych na koniec roku	"
× świńskiej	"		

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
Przeciętna liczba czynnych zespołów w ciągu roku	szt.	Gatunkowość obuwia	
× Współczynnik zmienności zespołów	współcz.	UDZIAŁ I gatunku	
× Dzienna wydajność zespołów	pary	a) w obuwiu ogółem	
Zespoły taśmowe gumowe		b) " skórzanym	%
× Liczba zespołów taśmowych na początek roku	szt.	c) " skórzanym na podeszwie skórzanej	%
Liczba zespołów taśmowych na koniec roku	"	d) " męskim skórzanym na podeszwie skórzanej	%
Przeciętna liczba czynnych zespołów w ciągu roku	"	d) " damskim skórzanym na podeszwie skórzanej	"
× Współczynnik zmienności zespołów	współcz.	f) " gumowym	%
× Dzienna wydajność zespołów	pary	g) " tekstylnym	%
Przeciętne zużycie skóry twardej na 1 parę obuwia:	kg	Branża futrzarska	
a) skózanego i tekstylnego wszelkiego rodzaju	kg	skóry baranie wyprawiane	%
b) skózanego wszelkiego rodzaju	"	Udział gatunku I	"
c) skózanego na podeszwie skórzanej wszelkiego rodzaju	"	Udział gatunku II	"
Przeciętne zużycie skóry miękkiej na 1 parę obuwia:	dcm ²	Udział gatunku III	"
a) skózanego i tekstylnego wszelkiego rodzaju	"	Udział gatunku IV i V	"
b) skózanego wszelkiego rodzaju	"	Skóry królicze wyprawione	
c) skózanego na podeszwie skórzanej wszelkiego rodzaju	"	× Udział gatunku I	%
Przeciętne zużycie skóry twardej na 1 parę obuwia wyjściowego	kg	× Udział gatunku II	"
a) skózanego i tekstylnego	"	× Udział gatunku III	"
b) skózanego	"	× Udział gatunku IV i V	"
c) skózanego na podeszwie skórzanej	"	Branża białoskórnicza	
Przeciętne zużycie skóry miękkiej na 1 parę obuwia wyjściowego	dcm ²	skóry kozie gotowe	
a) skózanego i tekstylnego	"	× Udział gatunku I	%
b) skózanego	"	× Udział gatunku II	"
c) skózanego na podeszwie skórzanej	"	× Udział gatunku III	"
Współczynnik wykorzystania skór twardych przy rozkroju skór na półfabrykaty	%	× Udział gatunku IV i V	"
Współczynnik wykorzystania skór miękkich przy rozkroju na półfabrykaty	%	× Udział futrówek w produkcji skór rękawicznich	"
Współczynnik wykorzystania tkanin wierzchnich przy rozkroju na półfabrykaty	%	× Przeciętne zużycie skór na 1 parę rękawiczek męskich	dcm ² /parę
		× Przeciętne zużycie skór na 1 parę rękawiczek damskich	"
		Konfekcja skórzana	
		Torebki skórzane	
		× Udział gatunku I	%
		× Udział gatunku II	"
		Teczki skórzane	
		Udział gatunku I	%
		Udział gatunku II	"
		× Zużycie skóry na 1 kg pasa pędnego	kg/kg

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
MINISTERSTWO PRZEMYSŁU RÓL- NEGO I SPOŻYWCZEGO			
Przemysł cukrowniczy			
X Areał buraków	tys. ha	X Ubytek fermentac. odmiany Virginia	%
X Plon z 1 ha	q	X Ubytek fermentac. odmiany Ken- tucky "	"
Dostawy buraków	tys. q	X Ubytek fermentac. odmiany Ma- chorka	"
Manco	%	Areał uprawy tytoniu	tys. ha
Polaryzacja	%	Plon z ha	%
X Straty przerobowe	%	Zbiór tytoniu ogółem	tys. ton
X oznaczone	%	X Zużycie liści tytoniowych na tytoń przemysłowy Virginia	ton
X nieoznaczone	%	X w tym: Virginia III klasy	tys. ton
Wydatek cukru	%	X Zużycie liści tytoniowych na tytoń przemysłowy Kentucky	"
Wydatek melasu	%	X w tym: Kentucky klasy I	"
Przerób dobowy	tys. q	X Zużycie liści tytoniowych na tytoń przemysłowy Machorka	"
Zużycie węgla na przerób buraków	kg/ton	X w tym: Machorka klasy I	"
Zużycie węgla umownego (7000 kcal) na przerób buraków	kg/ton	X Ilościowe przerzuty liści w klasach	%
X Zużycie węgla na produkcję wysłód- ków suszonych w suszarniach ogni- owych	kg/ton	X Zużycie węgla na przerób tytoniu	kg/tona
Zużycie węgla umownego (7000 kcal) na prod. wysłódków suszonych w su- szarniach ogniowych	kg/ton	Przemysł piwowarsko-słodowniczy	
X Zużycie węgla na produkcję cukru bielonego i rafinowanego	kg/ton	Zużycie jęczmienia doczyszczanego do produkcji siodu	kg
X Zużycie węgla na produkcję rozpusz- czalników	kg/ton	Zużycie siodu na produkcję piwa:	100 kg
X Zużycie węgla na produkcję energii elektrycznej	kg/kWh	a) jasnego 9° Bal.	kg
X Zużycie węgla na transport buraków	kg/ton	hl	
X Zużycie węgla na suszenie cykori	kg/ton	X b) słodowego 11° Bal.	"
X Wydatek suszu cykori	%	Zaniki produkc. przy produkcji pi- wa ogółem	%
X Wydatek ze 100 kg cukru	kg	X Zużycie węgla na produkcję piwa	kg
X a) rozpuszczalników	kg/kg	hl	
w tym: butanolu i acetonu	kg	X Zużycie węgla na produkcję siodu	kg
X b) cytrynianu wapnia	kg	ton	
X c) alkoholu bezwodnego	%	Przemysł spirytusowy	
X Wydatek cukru z cukrów żółtych	%	Wydajność spirytusu surowego z	litr 100°
X Ilość roboczogodzin na produkcję 1 q cukru	rob. godz	1 kg cukru zawartego w melasie	kg
Przemysł tłuszczowy		w tym: w zakładach odwadniania (IV technika)	"
X Udział ekstrakcji w ogólnym prze- robie nasion	%	w gorzelnianach	"
Zużycie benzyny na 100 kg nasion	"	X Wydajność spirytusu odwodnionego z surowki dla zakładów w Lublinie i Żyrardowie	%
Zaoilejenie sruu rzepakowego	"	X Wydajność siodu rozlewniczego w wytwórnianach wódek czystych (przeliczone wg aktualnych norm)	litr. zast.
Zaoilejenie sruu sojowego	"	X Ilość ltr-zastępczych z 1 ltr. 100° w wytwórnianach wódek czystych	stolo-dzien
Zaoilejenie sruu arachidowego	"	X Słodczka butelek:	litr. zast.
X Udział systemu zmechanizowanego w produkcji proszku	"	X w wytwórnianach wódek czystych	%
X Mechanizacja pakowania proszków	"	X w wytwórnianach wódek gatunkowych	"
X Udział rozszczepiania w technicznym przerobie tłuszczów	"	X Ilość butelek zwrotnych w wytwór- nianach wódek czystych (w odniesieniu do wyrobów czystych)	"
X Wydajność glicerolu w destylatach	"	Wydajność octu z 1 litra 100° alko- holu.	litr. obj.
X Zużycie węgla na produkcję oleju surowego	kg/ton	litr 100°	
Przemysł tytoniowy		a) dla generatorów	"
X Mechanizacja pakowalni	%	b) dla stojaków	"
X Udział opakowań miękkich w ogóln- nej ilości zapakowanych papierosów	"	X Zużycie węgla na 1 ltr. 100°	kg/litr 100°
Zużycie tytoniu przemysł. na 1 mil. sztuk papierosów b/u „Sport”	kg	X spirytusu surowego	"
X Zużycie bibułek 27,5 mm na 1 mil. sztuk papierosów ogółem	"	X spirytusu odwodnionego	"
X Jakość produkcji rolnej odmian pa- pierosowych	t/t	X dla zakładów pracujących IV tech- niką	kg
X Jakość produkcji rolnej odmiany Puławski	"	X dla zakładów pracujących metodą klasyczną	litr 100°
X Jakość produkcji rolnej odmiany Kentucky	"	X na produkcję rektyfikatu	"
		X na produkcję drożdży pastewnych	kg/ton
		X na produkcję drożdży piekarnianych prasowanych	"

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
Zużycie melasy 50% na 1 tonę drożdży piekarnianych prasowanych handlowych	ton/ton	Przemysł ziemniaczany	
Zużycie melasy 50% na 1 tonę drożdży pastewnych handlowych	"	X Areał zakontraktowany	tys. ha
X Zużycie tłuszczu fermentacyjnego na 1 tonę drożdży pastewnych	kg/ton	X Dostawa z 1 ha	q
Przemysł owocowo-warzywny		Dostawa ogółem	tys. ton
X Słuczki produkcyjne butelek do wina	%	Manco ziemniaków (bez ubytków w kopcach)	%
X Straty przy produkcji wina	"	Skrobiowość plantacyjna	"
Stosunek % suchej masy moszczy i przecierów do suchej masy surowców	"	w tym: wiosna	"
Przemysł cukierniczy		jesień	"
X Mechanizacja zawijania karmelków	%	Uzysk krochmalu handlowego o umownej zawartości 20% wody	"
X Mechanizacja formowania galanterii	"	X Uzysk mączki superior (w 11 krochmalniach produkujących tylko mączkę)	"
X Mechanizacja produkcji pieczywa	"	Uzysk superioru eksportowego w stosunku do ogólnej ilości uzyskanej mączki ziemniaczanej we wszystkich krochmalniach	"
Przemysł kosmetyczny		X Ilość otrzymanej suchej masy dekstryny superior w stosunku do suchej masy zużytej mączki ziemniaczanej	"
X Straty kwasów tłuszczowych przy produkcji mydeł toaletowych	%	Przemysł zielarski	
X Straty spirytusu przy produkcji wyrobów spirytusowych	"	X Zużycie mięty suchej na 1 kg olejku miętowego	kg
X Straty butelek	"	X Zużycie mięty świeżej na 1 kg olejku miętowego	"
Przemysł kawowy i środków odżywczych		X Zużycie węgla handlowego na:	
X Zużycie węgla handlowego na 1 tonę prażeniny	kg	X olejek miętowy z suszu miętą	kg/kg
X Zużycie węgla handlowego na 1 tonę makaronu	ton	X olejek miętowy ze świeżego zlela	"
X Zużycie energii elektr. na 1 tonę mieszanek kawowych	kwh	X Zużycie surowca zielarskiego na:	"
X Zużycie na 1 tonę makaronu maki 50% o wilgotności 15%	ton	X zioła krajane	"
X Zużycie jęczmienia na kawę słodową	kg	X mieszanki ziołowe	"
X Udział suszonego makaronu w suszarniach typu Mariondo i Igetro do ogólnej ilości makaronu wysuszonego	ton	X zioła paczkowane	"
		X zioła proszkowane	"
		Przemysł maszynowy i mechanizacji	
		X Stopień wykorzystania podstawowych obrabiarek (w stosunku do dwu zmian)	%
		X Wskaźniki umaszynowania	$\frac{\text{ilość maszyn}}{\text{ilość robot.}}$

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
Zużycie melasy 50% na 1 tonę drożdży piekarnianych prasowanych handlowych	ton/ton	Przemysł ziemniaczany	
Zużycie melasy 50% na 1 tonę drożdży pastewnych handlowych	"	X Areał zakontraktowany	tys. ha
X Zużycie tłuszczu fermentacyjnego na 1 tonę drożdży pastewnych	kg/ton	X Dostawa z 1 ha	q
Przemysł owocowo-warzywny		Dostawa ogółem	tys. ton
X Słuczki produkcyjne butelek do wina	%	Manco ziemniaków (bez ubytków w kopcach)	%
X Straty przy produkcji wina	"	Skrobiowość plantacyjna	"
Stosunek % suchej masy moszczy i przecierów do suchej masy surowców	"	w tym: wiosna	"
Przemysł cukierniczy		jesień	"
X Mechanizacja zawijania karmelków	%	Uzysk krochmalu handlowego o umownej zawartości 20% wody	"
X Mechanizacja formowania galanterii	"	X Uzysk mączki superior (w 11 krochmalniach produkujących tylko mączkę)	"
X Mechanizacja produkcji pieczywa	"	Uzysk superioru eksportowego w stosunku do ogólnej ilości uzyskanej mączki ziemniaczanej we wszystkich krochmalniach	"
Przemysł kosmetyczny		X Ilość otrzymanej suchej masy dekstryny superior w stosunku do suchej masy zużytej mączki ziemniaczanej	"
X Straty kwasów tłuszczowych przy produkcji mydeł toaletowych	%	Przemysł zielarski	
X Straty spirytusu przy produkcji wyrobów spirytusowych	"	X Zużycie mięty suchej na 1 kg olejku miętowego	kg
X Straty butelek	"	X Zużycie mięty świeżej na 1 kg olejku miętowego	"
Przemysł kawowy i środków odżywczych		X Zużycie węgla handlowego na:	
X Zużycie węgla handlowego na 1 tonę prażeniny	kg/ton	X olejek miętowy z suszu mięty	kg/kg
X Zużycie węgla handlowego na 1 tonę makaronu	"	X olejek miętowy ze świeżego ziela	"
X Zużycie energii elektr. na 1 tonę mieszanek kawowych	kwh	X Zużycie surowca zielarskiego na:	"
X Zużycie na 1 tonę makaronu maki 50% o wilgotności 15%	ton	X zioła krajane	"
X Zużycie jęczmienia na kawę słodową	kg/ton	X mieszanki ziołowe	"
X Udział suszonego makaronu w suszarniach typu Mariondo i Igetro do ogólnej ilości makaronu wysuszonego	"	X zioła paczkowane	"
		X zioła proszkowane	"
		Przemysł maszynowy i mechanizacji	
		X Stopień wykorzystania podstawowych obrabiarek (w stosunku do dwu zmian)	%
		X Wskaźniki umaszynowania	ilość maszyn ilość robot.

Wyszczególnienie	Jednostka miary
------------------	--------------------

**MINISTERSTWO PRZEMYSŁU
MIĘSNEGO I MLECZARSKIEGO**

Przemysł mięsny

Uzysk mięsa w % do żywej wagi	%
trzody chlewnej	"
bydła	"
cieląt	"
owiec	"
koni	"

Wyszczególnienie	Jednostka miary
------------------	--------------------

Przemysł mleczarski

Zawartość tłuszczu w mleku z do- staw	%
Zawartość tłuszczu w mleku od- tuszczonym na zakładach	"
Ilość mleka butelkowanego do mle- ka spożywczego	"
× Udział kazeiny I gatunku do ogólnej ilości kazeiny	"

Przemysł jajczarsko-drobiarski

Przyrost w tuczu	
gęsi	%
kaczki	"

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
MINISTERSTWO PRZEMYSŁU MIĘSNego I MLECZARSKIEGO		Przemysł mleczarski	
Przemysł mięsny		Zawartość tłuszczu w mleku z do- staw	%
Uzysk mięsa w % do żywej wagi	%	Zawartość tłuszczu w mleku od- tuszczonym na zakładach	"
trzody chlewnej	"	Ilość mleka butelkowanego do mle- ka spożywczego	"
bydła	"	× Udział kazeiny I gatunku do ogólnej ilości kazeiny	"
cieląt	"	Przemysł jajczarsko-drobiarski	
owiec	"	Przyrost w tuczu	
koni	"	gęsi	%
		kaczki	"

Wyszczególnienie	Jednostka miary
------------------	--------------------

MINISTERSTWO SKUPU**Przemysł młynarski**

Zdolność przemiałowa młynów żytnich na dobę	ton/doba
Zdolność przemiałowa młynów psennych na dobę	"
Zdolność przemiałowa młynów kombinowanych na dobę	"
Zdolność przerobowa kaszarni na dobę przy przerobie kaszy 63%	"
Zdolność przerobowa płatkarni na dobę	"
X Ilość kg ziarna przypadająca na 1 cm długości szczeliny mielącej w młynach pszennych	kg/cm

Wyszczególnienie	Jednostka miary
------------------	--------------------

X Ilość kg ziarna przypadająca na 1 cm długości szczeliny mielącej w młynach żytnich	kg/cm
X Ilość kg ziarna przypadająca na 1 m ² powierzchni odsiewalnej w młynach żytnich	kg/m ²
X Ilość kg ziarna przypadająca na 1 m ² powierzchni odsiewalnej w młynach psennych	"
X na 1 tonę przemiału	"
X Zużycie węgla umownego (7000 kcal) na 1 tonę przemiału w młynach parowych	kg/tona
X Zużycie energii elektrycznej na 1 tonę przemiału w młynach elektrycznych	kwh/tona
X Zużycie koksu na 1 tonę przemiału w młynach o silnikach na gaz ssany	kg/tona

Wyszczególnienie	Jednostka miary
------------------	-----------------

MINISTERSTWO SKUPU**Przemysł młynarski**

Zdolność przemiałowa młynów żytnich na dobę	ton/doba
Zdolność przemiałowa młynów pszennych na dobę	"
Zdolność przemiałowa młynów kombinowanych na dobę	"
Zdolność przerobowa kaszani na dobę przy przerobie kaszy 63%	"
Zdolność przerobowa płatkarki na dobę	"
X Ilość kg ziarna przypadająca na 1 cm długości szczeliny mielącej w młynach pszennych	kg/cm

Wyszczególnienie	Jednostka miary
------------------	-----------------

X Ilość kg ziarna przypadająca na 1 cm długości szczeliny mielącej w młynach żytnich	kg/cm
X Ilość kg ziarna przypadająca na 1 m ² powierzchni odsiewalnej w młynach żytnich	kg/m ²
X Ilość kg ziarna przypadająca na 1 m ² powierzchni odsiewalnej w młynach pszennych	"
X na 1 tonę przemiału	"
X Zużycie węgla umownego (7000 kcal) na 1 tonę przemiału w młynach parowych	kg/tona
X Zużycie energii elektrycznej na 1 tonę przemiału w młynach elektrycznych	kwh/tona
X Zużycie koksu na 1 tonę przemiału w młynach o silnikach na gaz ssany	kg/tona

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
MINISTERSTWO PRZEMYSŁU MIĘSNEGO I MLECZARSKIEGO		Przemysł mleczarski	
Przemysł mięsny		Zawartość tłuszczu w mleku z do- staw	%
Uzysk mięsa w % do żywej wagi	%	Zawartość tłuszczu w mleku od- tuszczonym na zakładach	"
trzody chlewnej	"	Ilość mleka butelkowanego do mle- ka spożywczego	"
bydła	"	X Udział kazeiny I gatunku do ogólnej ilości kazeiny	"
cieląt	"	Przemysł jajczarsko-drobiarski	
owiec	"	Przyrost w tuczu	
koni	"	gęsi	%
		kaczki	"

Wyszczególnienie	Jednostka miary
------------------	--------------------

MINISTERSTWO SKUPU

Przemysł młynarski

Zdolność przemiałowa młynów żytnich na dobę	ton/doba
Zdolność przemiałowa młynów pszennych na dobę	"
Zdolność przemiałowa młynów kombinowanych na dobę	"
Zdolność przerobowa kaszarni na dobę przy przerobie kaszy 63%	"
Zdolność przerobowa płatkarni na dobę	"
X Ilość kg ziarna przypadająca na 1 cm długości szczeliny mielącej w młynach pszennych	kg/cm

Wyszczególnienie	Jednostka miary
------------------	--------------------

X Ilość kg ziarna przypadająca na 1 cm długości szczeliny mielącej w młynach żytnich	kg/cm
X Ilość kg ziarna przypadająca na 1 m ² powierzchni odsiewalnej w młynach żytnich	"
X Ilość kg ziarna przypadająca na 1 m ² powierzchni odsiewalnej w młynach pszennych	kg/m ²
X na 1 tonę przemiału	"
X Zużycie węgla umownego (7000 kcal) na 1 tonę przemiału w młynach parowych	kg/tona
X Zużycie energii elektrycznej na 1 tonę przemiału w młynach elektrycznych	kwh/tona
X Zużycie koksu na 1 tonę przemiału w młynach o silnikach na gaz ssany	kg/tona

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
MINISTERSTWO PAŃSTWOWYCH GOSPODARSTW ROLNYCH			
× Straty na przechowywaniu ziemniaków		Zużycie węgla (4500 kcal.) na 1 ltr. spirytusu 100°	kg
× Jesienią	%	Uzysk krochmalu handlowego ze skrobi bezwodnej	%
× wiosną	%	× Uzysk poszczególnych gatunków mączki	
× Skrobiowość ziemniaków	%	superior	%
Wydajność spirytusu ze 100 kg skrobi	ltr	prima	%
		secunda	%
		× Zużycie węgla na produkcję surow- ki spirytusowej	kg/hl

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
MINISTERSTWO HANDLU WEWNĘTRZNEGO			
Przemysł piekarniczy			
X Uzysk pieczywa zwykłego ze 100 kg mąki typu 2000		X formowego	
- jednokilogramowego	kg	X koszykowego	
X deskowego	"	X Uzysk pieczywa zwykłego ze 100 kg mąki typu 800	kg
X formowego	"	X jednokilogramowego	"
X koszykowego	"	X deskowego	"
- dwukilogramowego	"	X formowego	"
X deskowego	"	X koszykowego	"
X formowego	"	X dwukilogramowego	"
X koszykowego	"	X deskowego	"
X Uzysk pieczywa zwykłego ze 100 kg mąki typu 1400	"	X formowego	"
- jednokilogramowego	"	X koszykowego	"
X deskowego	"	X Uzysk chleba nałęczowskiego — jednokilogramowego ze 100 kg mąki typu 800 — 850	"
X formowego	"	X deskowego	"
X koszykowego	"	X koszykowego	"
- dwukilogramowego	"	X Uzysk bułek zwykłych — 0,045 kg ze 100 kg mąki typu 850	"
X deskowego	"	X Uzysk bułek zwykłych — 0,090 kg ze 100 kg mąki typu 850	"

Wyszczególnienie	Jednostka miary
------------------	-----------------

MINISTERSTWO KOLEI**Dział parowozowy**

- × Wyzyskanie stanowisk naprawczych 2 zmiany %
- × Udział robót maszynowych przy naprawie głównej %
- × Udział robót maszynowych przy naprawie średniej %
- × Powierzchnia działu montażowego na 1 naprawę w naprawie 2 zmian. %

Dział koflarski

- × Wyzyskanie stanowisk samych kotłów 2 zmiany %
- × Udział robót montażowych przy naprawie głównej %
- × Udział robót montażowych przy naprawie średniej %
- × Powierzchnia działu montaż na 1 kocioł naprawie 2 zmian. m²

Dział wagonów osobowych

- × Wyzyskanie stanowisk naprawczych 2 zmiany %
- × Udział robót maszynowych przy naprawie głównej %
- × Udział robót maszynowych przy naprawie średniej %
- × Udział robót maszynowych przy naprawie rewizji okres. %
- × Powierzchnia działu montażowego na 1 wagon w naprawie 2 zmiany m²

Dział wagonów towarowych

- × Wyzyskanie stanowisk naprawczych 2 zmiany %
- × Udział robót maszynowych przy naprawie głównej %
- × głównej średniej m²
- × głównej rewizji okresowej %
- × Powierzchnia działu montażowego na 1 wagon w naprawie 2 zmiany %

Dział kuźni

- Udział odkłówek matrycowych %
- Stopień przejścia na piece gazowe %
- Uzysk %
- Wydajność pracy t/rob/rok
- Wydajność przeciętna na 1 młot t/rok

Odlewnie żeliwa

- Udział odlewów formowanych maszynowo do ogólnej produkcji odlewni %
- Udział surówki we wsadzie martenowskim %
- Produkcja z 1 m² powierzchni formiarni %

Wyszczególnienie	Jednostka miary
------------------	-----------------

- Produkcja na 1 formierza ręcznego t/rob
- Produkcja na 1 formierza maszynowego t/rob

Dział mechaniczny

- Wykorzystanie obrabiarek produkcyjnych %

MINISTERSTWO TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO. C.Z.S.S.

- × Udział produkcji potokowej do ogólnej produkcji przy naprawach głównych %
- (roboczo-godziny w potoku do ogółem roboczo. godzin na naprawy główne)
- × Stosunek samochodów wyremontowanych do przyjętych do remontu %
- Sredni czas postoju w warsztatach naprawczych
- samochodu ciężarowego dni/1 sam.
- samochodu osobowego "
- autobusu "
- silnika dni/1 siln.
- × Średnia pracochłonność 1 naprawy głównej
- samochodu ciężarowego rob godz
- samochodu osobowego "
- autobusu "
- silnika "
- Ilość asortymentu produkcji części zamiennych ogółem szt.
- w tym: do a) „Star”
- b) „Lublin”
- c) „Warszawa”
- × Uzysk odlewni w Kaliszu %

Z.B.N.S.

- Produkcja z 1 m² powierzchni produkcyjnej szt/m²
- × Pracochłonność produkcji 1 nadwozia wg asortymentu rob/godz.

T.O.S.

- Ilość samochodów zakontraktowanych do pełnej obsługi do ilości ogólnej samochodów obsługiwanych %
- × Pracochłonność
- a) naprawy głównej samochodu dokonanej przy pomocy wymiany zespołów
- b) 1 naprawy średniej
- c) 1 naprawy bieżącej
- d) przeglądu TO₁
- e) przeglądu TO₂

CZE i Kd

- × wydajność kruszarek ton/godz
- × wydajność granulatorów
- × wydajność podnośników
- × wydajność pieców klinkierowych szt/godz

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Wyszczególnienie	Jednostka miary
MINISTERSTWO ŻEGLUGI		Rybolówstwo morskie	
Stocznie		× Ilość taboru — sztuk	szt.
Wartość produkcji globalnej w cenach porównywalnych na 1 robotnika grupy przemysł.	zł.	× a) supertrawler	"
Wartość produkcji globalnej w cenach porównywalnych na 1 roboczo-godz. efektywnego robotnika grupy przemysłowej	zł.	× b) trawler	"
× Współczynnik wykorzystania zdolności produkcyjnych	%	× c) lugrotrawler	"
× Współczynnik wykorzystania czasu pracy maszyn i urządzeń	%	× d) lugry	"
× Średnia pracochłonność na jednostkę w remontach	rob. godz. normowane	× e) kutry 24 m.	"
× Spadek pracochłonności	%	× f) kutry 17 m.	"
× Średni postój jednostki w remoncie (z podziałem na rodzaje remontu i taboru)	dni	× g) kutry powyżej 17 m.	"
Średnie wykonanie norm	%	× h) kutry łososiowe	"
× Udział prac akordowych w ogólnej liczbie roboczo-godzin grupy przemysłowej	%	× Tonaż taboru dalekomorskiego	BT
× Udział kosztów własnych w wartości produkcji globalnej	%	× Tonaż taboru kutrowego	"
× %obniżki kosztów własnych	%	× Moc taboru dalekomorskiego	KM
× Udział pracowników inż.-techn. w ogólnej liczbie pracowników grupy przemysłowej	%	× Moc taboru kutrowego	"
× Udział pracowników adm. biurowych w ogólnej liczbie pracowników grupy przemysłowej	%	× Ilość dni połowowych w roku przypadająca na:	dni
× Współczynnik wykorzystania nominalnego czasu pracy przez robotników grupy przemysłowej	%	× a) Supertrawler	"
		× b) trawler	"
		× c) lugrotrawler	"
		× d) lugier	"
		× e) kuter 24 m	"
		× f) kuter 17 m	"
		× g) kuter powyżej 17 m	"
		× h) kuter łososiowy	"
		Przeciętna wydajność roczna w tonach na:	ton
		a) supertrawler	"
		b) trawler	"
		c) lugrotrawler	"
		d) lugier	"
		× e) kuter 24 m	"
		× f) kuter 17 m	"
		× g) kuter powyżej 17 m	"
		× h) kuter łososiowy	"

ROLNICTWO

1

W porównaniu do dotychczasowych metod i form planowania w rolnictwie, odznaczających się nadmierną centralizacją i szczegółowością wskaźników ustalanych dla gospodarstw państwowych, spółdzielni produkcyjnych oraz dla terenowych rad narodowych w zakresie indywidualnych gospodarstw chłopskich, dokonuje się zasadniczych zmian i uproszczeń w kierunku:

— ograniczenia nadmiernej szczegółowości zadań ustalanych centralnie dla jednostek planujących do rozmiaru obejmującego dostawy dla państwa oraz niektóre podstawowe wskaźniki w zakresie rozwoju produkcji, pozostawiając jednostkom produkcyjnym swobodę i inicjatywę do ustalenia w ich planach gospodarczych sposobu zabezpieczenia realizacji tych zadań;

— ograniczenia do jednej fazy czynności związanych z opracowaniem planu przez jednostki bezpośrednio opracowujące plan;

— ograniczenia ilości formularzy oraz uproszczenia systemu wskaźników objętych planem.

2

1. Zadania i limity środków, które ustali rząd obejmować będą: państwowe zakupy podstawowych artykułów rolnych, wskaźniki rozwoju pogłowia zwierząt, zaopatrzenie w nawozy sztuczne, traktory i maszyny rolnicze, limity zatrudnienia, limity inwestycyjne oraz zaopatrzenie materiałowe, jak również zadania w zakresie prac POM.

2. Limity zadań i środków, o których mowa w pkt. 1, opracuje PKPG w oparciu o wnioski Ministerstw: Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych, Skupu oraz Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego (w zakresie tłuczki przemysłowego).

3. Określone uchwałą rządu zadania i środki zostaną przekazane ministerstwom w celu rozdzielienia ich na podległe jednostki. W oparciu o te wskaźniki gospodarstwa państwowe, spółdzielnie produkcyjne, państwowe i gminne ośrodki maszynowe oraz prezydium powiatowych rad narodowych opracują szczegółowe plany w terminach określonych niniejszą instrukcją.

4. Ministerstwo PGR i Ministerstwo Rolnictwa przedłożą w terminie do 31 października br., a prezydium woj. rad narodowych w terminie do 15 października br. do PKPG zestawienia

zbiorcze podstawowych wskaźników z planów jednostek podległych dla przeprowadzenia analizy, czy plany te w pełni zapewniają wykonanie zadań ustalonych uchwałą rządu.

5. Wobec tego, że zbiorcze zestawienia wskaźników planu jednostek terenowych opracowane będą po okresie przewidzianym dla opracowania Narodowego Planu Gospodarczego — Ministerstwo Rolnictwa oraz Ministerstwo Państwowych Gospodarstw Rolnych przedłożą do PKPG w terminie do 1 września br., a prezydium WRN w terminie do 20 sierpnia br. plany w zakresie podstawowych wskaźników, opracowane w oparciu o zadania i środki wymienione w ust. 2 w pkt. 1, własną ocenę i posiadane materiały statystyczne oraz opinie prezydiów woj. rad narodowych i centralnych zarządów. Planu powyższe są niezbędne dla opracowania całości Narodowego Planu Gospodarczego na r. 1956.

W oparciu o powyższe zasady ustala się następujący szczegółowy zakres i tryb opracowania planów przez poszczególne resorty, prezydium wojewódzkich rad narodowych i jednostki im podległe.

3

W zakresie Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych.

1. Zadania i środki dla Państwowych Gospodarstw Rolnych obejmować będą:

- a) dostawy dla państwa: zbóż, strączkowych, buraków cukrowych, oleistych, ziemniaków, warzyw, nasion kwalifikowanych, żywca wieprzowego, bukatów*), mleka, wełny; zadania w zakresie likwidacji odłogów oraz zadania w zakresie pogłowia bydła, trzody chlewnej i owiec.
- b) limity zaopatrzenia w nawozy sztuczne, traktory i ważniejsze maszyny rolnicze oraz pasze treściwe z zasobów państwowych,
- c) limity i założenia odnośnie inwestycji i zatrudnienia.

*) Plan dostaw w zakresie żywca uzyskanego z brakowania bydła, owiec i koni opracowują zespoły na podstawie rachunku obrotu stada.

2. Narodowy Plan Gospodarczy na r. 1956 obejmować będzie następujące wskaźniki dla Państwowych Gospodarstw Rolnych:
 - a) dostawy dla państwa
 - b) zadania w zakresie likwidacji odłogów
 - c) zaopatrzenie w nawozy sztuczne
 - d) melioracje
 - e) zaopatrzenie w traktory i ważniejsze maszyny rolnicze
 - f) zatrudnienie i płace.
3. Min. P.G.R. zgodnie z ust. 2 pkt. 4 przedłoży PKPG zbiorcze zestawienie z planów jednostek podległych w zakresie następujących wskaźników:
 - a) produkcja roślinna
 - dostawy dla państwa
 - użytkowanie gruntów i likwidacja odłogów
 - powierzchnia upraw
 - plony
 - sadownictwo, warzywnictwo i uprawy wieloletnie
 - b) produkcja zwierzęca
 - dostawy dla państwa
 - pogłowie zwierząt i produkcja zwierzęca
 - hodowla zarodowa
 - c) melioracje
 - d) zaopatrzenie w nawozy sztuczne
 - e) zaopatrzenie w traktory i ważniejsze maszyny.

Ponadto Ministerstwo P.G.R. dla uzasadnienia zarówno wniosków dotyczących ustalenia zadań i środków (ust. 2 pkt. 2) jak i opracowanego planu (ust. 2 pkt. 5) oraz zestawienia zbiorczego podstawowych wskaźników z planów jednostek podległych przedkłada:

 - rachunek obrotu stada
 - bilanse podstawowych ziemiopłodów i artykułów zwierzęcych
 - bilans paszowy
 - szczegółowe uzasadnienie opisowe.
4. Ministerstwo PGR dokona podziału zadań i środków, o których mowa w ust. 2 pkt. 1 i przekaze je zespołom za pośrednictwem centralnych zarządów i zjednoczeń w terminie do 1 sierpnia br.
5. Zespoły PGR w oparciu o otrzymane zadania i środki opracują szczegółowe projekty planu.

Przed przystąpieniem do opracowania planu powinno nastąpić uzgodnienie z prezydiami powiatowych rad narodowych użytkowania gruntów (bilans ziemi), a szczególnie powierzchni odłogów przejmowanych do zagospodarowania.

Opracowanie planu zespołu rozpoczyna się od sporządzenia planów produkcyjnych poszczególnych gospodarstw.

Plan produkcyjny gospodarstwa, obejmujący szczegółowe zadania dla wszystkich rodzajów gospodarki powinien być opracowany przy udziale aktywnego pracowniczego i omawiany na naradach produkcyjnych całej załogi.

W oparciu o zadania i środki otrzymane od jednostki nadrzędnej oraz plany produkcyjne gospodarstw — zespół PGR opracuje plan w terminie do 15 września br.

6. Zjednoczenia PGR analizują plany zespołów ze szczególnym zwróceniem uwagi na pełne wykorzystanie możliwości produkcyjnych gospodarstw i zabezpieczenie wykonania dostaw dla państwa. Przedłożony projekt po przeanalizowaniu i wprowadzeniu ewentualnych, uzgodnionych z zespołem poprawek, zjednoczenie wstępnie zatwierdza w terminie do 1-go października br.

Zjednoczenia PGR sporządzają zestawienia (w przekroju zespołami) podstawowych wskaźników z planów zespołów w zakresie ustalonym przez Ministerstwo PGR (w porozumieniu z PKPG) i przesyłają je łącznie ze szczegółową analizą i własną oceną do centralnych zarządów w terminie do 5 października br.

Jednocześnie zjednoczenia przesyłają odpisy zestawień zbiorczych do właściwych przeżydiów woj. rad narodowych.
7. Centralne zarządy, po przeanalizowaniu zestawień zbiorczych otrzymanych od zjednoczeń przedkładają zbiorcze zestawienia Ministerstwu PGR w terminie do 15 października br.
8. Ministerstwo PGR sporządza zestawienie zbiorcze i przedkłada je wraz ze szczegółowym uzasadnieniem Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do 31 października br.

W terminie do 15 grudnia br. po wprowadzeniu ew. poprawek i uzupełnień następuje zatwierdzenie planu przez Ministra PGR. Do czasu zatwierdzenia planów przez Ministra PGR obowiązują plany wstępnie zatwierdzone przez zjednoczenia.
9. Plany zespołów specjalistycznych i wyodrębnionych gospodarstw specjalistycznych zatwierdzają właściwe centralne zarządy branżowe. Dalszy tryb opracowania i zatwierdzania planów tych jednostek analogiczny jak dla innych.

4

W zakresie Ministerstwa Rolnictwa i przeżydiów wojewódzkich rad narodowych

1. Zadania i środki dla Min. Rolnictwa obejmować będą:
 - a) dla gospodarki chłopskiej ogółem:
 - dostawy dla państwa: zbóż, mięsa, mleka i ziemniaków, kontraktację artykułów roślinnych i zwierzęcych oraz zadania w zakresie likwidacji odłogów
 - limity zaopatrzenia w nawozy, ważniejsze maszyny rolnicze oraz limity inwestycyjne,

- b) dla spółdzielni produkcyjnych:
- dostawy dla państwa z uwzględnieniem opłat w naturze za prace P.O.M. kontraktację artykułów roślinnych i zwierzęcych, oraz kierunki rozwoju zespołowego pogłowia zwierząt.
 - limity inwestycyjne
 - zaopatrzenie w nawozy sztuczne
- c) dla gospodarstw państwowych poza PGR:
- dostawy dla państwa oraz zadania w zakresie kontraktacji tak jak dla gospodarki chłopskiej (pkt. 1a)
- d) dla państwowych ośrodków maszynowych:
- prace traktorów w ha orki średniej w rozbiciu na prace polowe i transport
 - limity inwestycyjne
 - zaopatrzenie w traktory i ważniejsze maszyny
 - założenia w zakresie zatrudnienia
- e) dla gminnych ośrodków maszynowych:
- prace podstawowych maszyn
 - zaopatrzenie w ważniejsze maszyny
 - limity inwestycyjne i założenia w zakresie zatrudnienia.
2. Narodowy Plan Gospodarczy na r. 1956 obejmować będzie następujące wskaźniki dotyczące Min. Rolnictwa:
- dostawy dla państwa
 - likwidacja odłogów
 - zaopatrzenie w nawozy sztuczne
 - melioracje
 - zaopatrzenie w traktory, ważniejsze maszyny rolnicze i części zamienne
 - ilość ośrodków maszynowych (POM i GOM)
 - prace POM w ha orki średniej z podziałem na prace polowe i transport
 - prace podstawowych maszyn GOM
 - elektryfikacja rolnictwa.
3. Ministerstwo Rolnictwa i prezydium WRN zgodnie z ust. 2 pkt. 4 przedłożą PKPG zbiorcze zestawienie z planów jednostek podległych w zakresie następujących wskaźników:
- a) dla gospodarki chłopskiej ogółem
- produkcja towarowa roślinna i zwierzęca, w tym skup
 - użytkowanie gruntów i likwidacja odłogów
 - powierzchnia upraw
 - pogłowie zwierząt
- b) dla spółdzielni produkcyjnych:
- produkcja towarowa roślinna i zwierzęca
 - użytkowanie gruntów i likwidacja odłogów
 - powierzchnia upraw
 - plony
 - warzywnictwo
 - pogłowie zwierząt i produkcja zwierzęca
- c) dla gospodarstw państwowych poza PGR:
- użytkowanie gruntów
 - powierzchnia upraw
 - pogłowie zwierząt
- d) dla ośrodków maszynowych (POM i GOM)
- prace traktorów i maszyn rolniczych
 - ilość ośrodków maszynowych.
- Ministerstwo Rolnictwa dla uzasadnienia zarówno wniosków dotyczących ustalenia zadań i środków (ust. 2 pkt. 2) jak i opracowanego planu (ust. 2 pkt. 5) oraz zestawienia zbiorczego podstawowych wskaźników z planów jednostek podległych, a prezydium WRN dla uzasadnienia opracowanego planu (ust. 2, pkt. 5) oraz zestawienia podstawowych wskaźników z planów jednostek terenowych przedłożą PKPG:
- bilanse podstawowych ziemiopłodów i artykułów zwierzęcych dla gospodarki chłopskiej ogółem
 - bilans paszowy dla gospodarki chłopskiej ogółem, w tym dla spółdzielni produkcyjnych oraz rachunek obrotu stada w spółdzielniach produkcyjnych.
- Ponadto Ministerstwo Rolnictwa zgodnie z ust. 2, pkt. 4 przedłoży PKPG zbiorcze zestawienie podstawowych wskaźników dla całego rolnictwa w zakresie:
- produkcji kwalifikowanych materiałów siewnych
 - zabiegów weterynaryjnych
 - hodowli zarodowej i pogłowia rozplodników uznanych
 - melioracji
 - zaopatrzenia w traktory, maszyny rolnicze i części zamienne
 - elektryfikacji rolnictwa.
- Szczegółowy sposób i tryb opracowania planu produkcji kwalifikowanych materiałów siewnych i hodowli zarodowej ustali Ministerstwo Rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem PGR.
4. Ministerstwo Rolnictwa dokona w uzgodnieniu z PKPG podziału zadań i środków, o których mowa w ust. 2 pkt. 1 i przekaze je prez. WRN. Prezydium WRN dokonują podziału zadań dla najniższych jednostek terenowych i przekazują je w terminie do 1 sierpnia br.
5. W oparciu o otrzymane zadania i środki prezydium WRN dla gospodarki chłopskiej oraz spółdzielnie produkcyjne POM i GOM opracują szczegółowe plany zgodnie z trybem ustalonym w pkt. 10.
6. Zatwierdzenie planów przez jednostki bezpośrednio nadrzędne następuje w terminie do 15 września br.
7. Prezydium WRN sporządzają zestawienie zbiorcze podstawowych wskaźników z planów jednostek terenowych i wraz ze szczegółowym uzasadnieniem prześlą je w terminie do 15 października br. Ministerstwu Rolnictwa i Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.
8. W terminie do 15 października br. Ministerstwo Rolnictwa otrzymuje bezpośrednio od resortów lub z prezydium WRN (wg organizacyjnej przynależności gospodarstw) — zestawienia zbiorcze podstawowych wskaźników

- ków z planów gospodarstw państwowych poza PGR.
9. Ministerstwo Rolnictwa przedkłada zbiorcze zestawienie planu rolnictwa we wskaźnikach określonych niniejszą instrukcją wraz ze szczegółowym uzasadnieniem do PKPG w terminie do 31 października br., a część kosztowo-finansową planu POM i planu GOM w terminie do 15 listopada br. W terminie do 15 grudnia br. następuje zatwierdzenie planu POM i GOM przez Ministra Rolnictwa, a w terminie do 31 grudnia br. przekazanie poszczególnym POM-om limitów kosztowo-finansowych.
 10. Ustala się następujący sposób i tryb opracowania planu przez jednostki terenowe:
 - a) W spółdzielniach produkcyjnych prace nad planem powinny się rozpocząć od uzgodnienia z prezydiami powiatowych rad narodowych użytkowania gruntów (bilans ziemi), a szczególnie powierzchni odlogów przejmowanych do zagospodarowania. Projekt planu opracowuje zarząd spółdzielni przy pomocy agronomów POM. Plan spółdzielni produkcyjnej uchwała walne zebranie członków spółdzielni. Prezydium powiatowych rad narodowych rozpatrują z udziałem POM plan zasiewów i plan rozwoju produkcji zwierzęcej spółdzielni i w przypadku, gdy nie zapewnia on prawidłowego rozwoju gospodarki zespołowej spółdzielni i wykonania obowiązków wobec państwa w zakresie odstaw i kontraktacji zalecają wprowadzenie poprawek.
 - b) Równocześnie prezydium powiatowych rad narodowych opracowują plan w podstawowych wskaźnikach w zakresie indywidualnej gospodarki chłopskiej, biorąc pod uwagę zadania w zakresie dostaw dla państwa i kontraktacji. Prezydium powiatowych rad narodowych sporządzają zestawienie zbiorcze podstawowych wskaźników z planów spółdzielni produkcyjnych, podległych gospodarstw rolnych oraz zbiorcze zestawienie podstawowych wskaźników w zakresie planu rolnictwa dla gospodarki chłopskiej i przedkładają je w terminie do 1 października br. prezydiom WRN. Prezydium PRN opiniują projekty planów gospodarstw państwowych poza PGR oraz rozpatrują i zatwierdzają część planu w zakresie dostaw dla państwa i zadań w zakresie kontraktacji.
 - c) Państwowe ośrodki maszynowe na podstawie otrzymanych zadań i środków opracują w terminie do 1 września br. plan szczegółowy, obejmujący wszystkie rodzaje prac (wyrażone w hektarach rzeczywistych) w rozbięciu na spółdzielnie produkcyjne, gospodarstwa indywidualne i innych odbiorców. Plany państwowych ośrodków maszynowych powinny być opracowane w ścisłym powiązaniu z planami spółdzielni produkcyjnych, znajdujących się w obrębie danego POM. Nie wykorzystaną w pełni moc produkcyjną w pracach w spółdzielniach produkcyjnych powinny państwowe ośrodki maszynowe wykorzystać do pracy u innych odbiorców zwłaszcza w zespołach uprawowych i w gospodarstwach indywidualnych. Część kosztowo-finansową planu opracują państwowe ośrodki maszynowe w terminie do 31 stycznia 1956 r. po otrzymaniu z Min. Rolnictwa limitów kosztowo-finansowych. Prezydium powiatowych rad narodowych przy udziale przedstawicieli Woj. Zarz. POM analizują i po wprowadzeniu w uzgodnieniu z POM-ami ewentualnych poprawek wstępnie zatwierdzają plan POM w terminie do 15 września br., ponadto sporządzają zbiorcze zestawienie planu POM obejmujące wszystkie rodzaje prac w rozbięciu na spółdzielnie produkcyjne, gospodarstwa indywidualne oraz innych odbiorców i przesyłają je w terminie do 1 października prezydiom WRN (Woj. Zarz. POM).
 - d) Gminne ośrodki maszynowe opracują plan obejmujący prace podstawowych maszyn, wyrażone w dniach. Część kosztowo-finansowa planu GOM powinna być opracowana w terminie do 31 stycznia 1956 r. po utrzymaniu limitów z Min. Rolnictwa. Prezydium PRN analizują i zatwierdzają plany GOM w terminie do 15 września br. oraz sporządzają zbiorcze zestawienie planu GOM obejmujące prace podstawowych maszyn i przesyłają je w terminie do 1 października br. prezydium WRN (Woj. Zarz. POM).
 11. a) Prezydium WRN (Woj. Zarz. POM) po przeanalizowaniu nadesłanych przez prezydium PRN planów państwowych ośrodków maszynowych sporządzają zestawienia zbiorcze i przedkładają je wraz z własną oceną i propozycjami ewentualnych zmian do Ministerstwa Rolnictwa w terminie do 15 października rb. Poza tym prezydium WRN (Woj. Zarz. POM) w terminie do 15 października rb. przesyłają do Min. Rolnictwa zestawienia zbiorcze planu prac GOM.
 - b) Prezydium WRN sporządzają zestawienia zbiorcze podstawowych wskaźników z planu jednostek terenowych i wraz ze szczegółowym uzasadnieniem przesyłają je w terminie do 15 października br. do PKPG i Min. Rolnictwa.
- 5.
1. Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego przedkłada PKPG w terminie do 31. X. br. na formularzach ustalonych niniejszą instrukcją zbiorcze zestawienie podstawowych wskaźników z planu podległych jednostek w zakresie:
 - tuczu przemysłowego trzody chlewnej,
 - opasu i wypasu bydła.

2. Ministerstwo Skupu w tym samym terminie przedkłada PKPG zestawienie zbiorcze podstawowych wskaźników z planu podległych jednostek w zakresie zleconego opasu i wypasu bydła.

3. Projekty planów gospodarstw państwowych poza PGR oprócz gospodarstw rolnych podległych bezpośrednio Prezydiom PRN są zatwierdzane przez prezydium PRN jedynie w części dotyczącej dostaw dla państwa i zadań w zakresie kontraktacji, pozostałe części planów są jedynie opiniowane przez prezydium PRN a zatwierdzane przez bezpośrednie nadzórne jednostki organizacyjne wg zasad organizacyjnych poszczególnych resortów.

Resorty i prezydium WRN, posiadające gospodarstwa rolne (za wyjątkiem gospodarstw podległych Ministerstwu PGR) przedkładają zbiorcze zestawienie niektórych wskaźników z planów tych gospodarstw do Min Rolnictwa w terminie do 15 października br. Sposób i tryb opracowania planów użytkowanych gospodarstw rolnych ustala właściwe resorty w oparciu o zasady niniejszej instrukcji z uwzględnieniem wielkości i charakteru tych gospodarstw w poszczególnych resortach.

6.

Obowiązki terenowych Komisji Planowania Gospodarczego przy opracowaniu planu na 1956 r.

1. Powiatowe komisje planowania gospodarczego:

— koordynują prace w zakresie opracowania i zestawienia planu rolnictwa,

— analizują projekty planów opracowane przez powiatowe zarządy rolnictwa i wraz z oceną przedkładają je prezydiom Pow. R.N. do zatwierdzenia,

— analizują plany spółdzielni produkcyjnych i przedkładają opinie i wnioski prezydiom Pow. R.N.,

— wspólnie z Pow. Zarządami rolnictwa uzgadniają z zespołami (gospodarstwami na prawach zespołu) PGR użytkowanie gruntów, a szczególnie powierzchnię odlogów przejmowanych do zagospodarowania,

— opiniują plany gospodarstw państwowych poza PGR w podstawowych wskaźnikach w zakresie produkcji oraz przedkładają prezydiom PRN wnioski o zatwierdzenie części planu dotyczącej dostaw dla państwa i zadań w zakresie kontraktacji.

2. Wojewódzkie Komisje Planowania Gospodarczego:

a) w zakresie planowania terenowego:

— koordynują oraz czuwają nad terminowym wykonaniem prac nad planem

— analizują opracowane przez WZR zbiorcze zestawienie planu spółdzielni produkcyjnych, POM i GOM, dokonywują oceny projektu planu gospodarki chłopskiej i przedkładają go do zatwierdzenia prezydiom WRN,

— przedkładają zestawienie zbiorcze planu w podstawowych wskaźnikach wraz ze szczegółowym uzasadnieniem do PKPG.

b) w zakresie planowania centralnego:

— opiniują projekty planów zjednoczeń i zespołów specjalistycznych PGR i przesyłają opinie do właściwych centralnych zarządów PGR i PKPG.

LEŚNICTWO

1.

Plan w zakresie gospodarstwa leśnego zawiera wskaźniki z działalności gospodarczej prowadzonej przez Ministerstwo Leśnictwa bezpośrednio, podległe mu przedsiębiorstwa oraz gospodarstwa leśne i instytucje nadzorowane przez Ministerstwo Leśnictwa. W szczególności resortowy plan leśnictwa ujmuje działalność prowadzoną przez:

- okręgi lasów państwowych
- resorty posiadające w swoim władaniu gospodarstwa leśne
- wojewódzkie rady narodowe
- Centralny Zarząd Leśnej Produkcji Nieodrzwanej
- Zarząd Ochrony Przyrody
- Polski Związek Łowiecki

Plan powinien być poprzedzony częścią opisową.

2.

Z uwagi na naturalny cykl produkcyjny w gospodarstwie leśnym zamykający się w okresie od 1 października jednego roku do 30 września następnego — wprowadza się od 1955 r. zasadę sporządzania przez Ministerstwo Leśnictwa dla państwowego gospodarstwa leśnego pomocniczego planu rzeczowego w zakresie pozyskania drewna i zagospodarowania lasu na rok gospodarczy 1955/56 oraz następne.

Ustalone w planie pomocniczym na odpowiedni rok gospodarczy zadania rzeczowe z pozyskaniem drewna w kampanii jesienno-zimowej (I.X.-31.III) zostają odpowiednio rozdzielone na ostatni kwartał roku kalendarzowego poprzedniego i pierwszy kwartał następnego roku kalendarzowego.

W ten sposób określone zadania rzeczowe na poszczególne kwartały kampanii jesienno-zimowej Ministerstwo Leśnictwa wprowadza do swego planu resortowego jako projekt planu pozyskania drewna w IV-tym i I-szym kwartale odpowiednich lat kalendarzowych NPG.

3.

Ustala się następujące zasady obliczania produkcji globalnej i towarowej:

1. Produkcja globalna obejmuje:
 - produkcję zakończoną
 - różnicę produkcji niezakończoną
 - nakłady na zalesienia inwestycyjne

Przez produkcję zakończoną rozumie się:

- całość drewna ściętego i wywiezionego z lasu
- całość drewna ściętego i przeznaczonego do sprzedaży loco las
- całość leśnych produktów nieodrzwanych dostarczonych do punktów zbytu
- całość produkcji materiałów przerobionych i wywiezionych z lasu
- całość produkcji łowieckiej.

Przez produkcję niezakończoną rozumie się:

- całość drewna ściętego i pozostałego w lesie (z wyłączeniem drewna przeznaczonego do sprzedaży loco las)
- całość leśnych użytków nieodrzwanych pozyskanych lecz nie dostarczonych do punktów zbytu
- całość materiałów przerobionych lecz nie wywiezionych z lasu.

2. Produkcja towarowa obejmuje całość produkcji zakończonej.

4.

Wartość produkcji globalnej należy obliczać wg dotychczasowych cen niemiennych oraz nowych cen porównywalnych.

Wartość produkcji towarowej należy obliczać wg nowych cen porównywalnych oraz wg dotychczasowych cen zbytu (bieżących)

5.

Plan użytkowania lasu obejmuje powierzchnię wyrębu i masę pozyskania drewna z lasów państwowych podległych Ministerstwu Leśnictwa. Pozycje tego planu, zawierające kategorie cięć powinny zabezpieczać pobieranie użytków drzewnych zgodnie z zasadami prawidłowej gospodarki leśnej, a w szczególności:

- możliwość prawidłowego odnowienia lasu
- zachowanie należytego stanu sanitarnego lasu
- stałego zwiększania przyrostu masy drzewnej.

6.

Plan pozyskania użytków głównych wg ilości obejmuje masę drewna wg podstawowych gatunków i sortymentów dla całego kraju, t.j. z lasów państwowych całą masę pozyskanego drewna (grubizna, drobnica i karpina), a z lasów niepaństwowych tylko grubizna.

7.

Plan wywozu obejmuje masę drewna i użytków ubocznych przeznaczonych do wywozu z lasów państwowych pod zarządem Ministerstwa Leśnictwa do miejsc docelowych jak — zakłady przetwórcze, składnice manipulacyjno-spedycyjne i inne.

Pozycje tego planu zawierają podstawowe sortymenty drzewne oraz całą ilość użytków ubocznych przeznaczonych do wywozu. Plan ten ponadto zawiera wskaźniki, obejmujące zadania wywozowe transportu własnego Ministerstwa Leśnictwa.

8.

Plan zalesień obejmuje działalność Ministerstwa Leśnictwa w tej dziedzinie oraz innych resortów i prezydiów wojewódzkich rad narodowych (odnośnie lasów niepaństwowych i komunalnych).

9.

Plan zadrzewień obejmuje zadania dla Ministerstwa Leśnictwa, zainteresowanych resortów oraz prezydiów wojewódzkich rad narodowych

10.

Dla Zarządu Ochrony Przyrody zadania planowe w zakresie wartości, pozyskania drewna i zalesień ustala i zatwierdza Minister Leśnictwa.

11.

Zadania planowe z zakresu łowiectwa odnośnie wartości, pozyskania zwierzyny łownej i za-

gospodarowania łowieckiego wchodzi do zbiorczego planu resortowego, który obejmuje:

- a) w planie centralnym — działalność Ministerstwa Leśnictwa, Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz Polskiego Związku Łowieckiego,
- b) w planie terenowym — działalność prezydiów wojewódzkich rad narodowych (w obwodach niewydzierżawionych).

12.

Dla Centralnego Zarządu Leśnych Produktów Niedrzewnych zadania planowe ustala i zatwierdza Minister Leśnictwa.

Do resortowego planu leśnictwa nieprzemysłowa działalność C. Z. L. P. N. wejdzie tylko wskaźnikami wartości produkcji oraz ilościowo pozyskaniem niektórych użytków niedrzewnych (grzyby, owoce i zioła leśne).

13.

Plan Ministerstwa Leśnictwa w zakresie lasów niepaństwowych i komunalnych objętych planowaniem terenowym obejmuje wartość produkcji oraz wskaźniki ilościowe z pozyskania drewna, zalesień i zadrzewień.

14.

Plan wskaźników techniczno-ekonomicznych podaje zasadnicze wskaźniki — odnoszące się wyłącznie do lasów państwowych pod zarządem Ministerstwa Leśnictwa — w zakresie zagospodarowania lasu, rodzajów i sposobów wywozu drewna oraz wykazuje wzrost udziału drewna użytkowego w ogólnej masie drewna pozyskiwanego w lesie.

Ministerstwo

L-1

Wartość produkcji globalnej leśnictwa

w tys. zł.

Wyszczególnienie	1955 plan	1955 przewidy- wane wyko- nanie	1956 plan	w % 1956 1955 p. wyk.
1	2	3	4	5

- Wartość produkcji globalnej — ogółem
 w tym: surowiec drzewny
 a) iglasty
 b) liściasty
 I. X Wartość produkcji zakończonej — razem
 X w tym: surowiec drzewny
 X a) iglasty
 X b) liściasty
 X 1. Wartość drewna ściętego i wywiezionego z lasu
 X 2. Wartość drewna ściętego i przeznaczonego do
 sprzedaży loco las
 X 3. Wartość materiałów przerobionych i wywie-
 zionych z lasu
 X 4. Wartość użytków ubocznych pozyskanych i do-
 starczonych do miejsca zbytu
 X 5. Wartość pozyskania zwierzyny łownej
 II. X Różnica wartości produkcji niezakończonych
 X 1. w surowcu drzewnym
 X a) iglastym
 X b) liściastym
 X 2. w materiałach przerobionych
 X a) iglastych
 X b) liściastych
 X 3. w użytkach ubocznych
 III. X Nakłady na zalesienia inwestycyjne

Przedkłada Ministerstwo Leśnictwa:

1. zbiorczo
2. dla lasów państwowego gospodarstwa leśnego
3. dla lasów innych resortów
4. dla lasów niepaństwowych

Ministerstwo

L-2

Wartość produkcji towarowej leśnictwa

w tys. zł.

Wyszczególnienie	1955 plan	1955 przewidy- wane wyko- nanie	1956 plan	w % 1956 1955 p. wyk.
I	2	3	4	5

- Wartość produkcji towarowej — ogółem
 X w tym: przeznaczonej do sprzedaży na zewnątrz
 Wartość surowca drzewnego
 a) iglastego
 b) liściastego
 Wartość materiałów przerobionych
 Wartość użytków ubocznych
 Wartość pozyskania zwierzyny łownej

Przedkłada Ministerstwo Leśnictwa:

1. zbiorczo
2. dla lasów państwowego gospodarstwa leśnego
3. dla lasów innych resortów
4. dla lasów niepaństwowych

Ministerstwo

Wartość pozyskania i przerobu drewna wg cen niezmiennych

w tys. zł

Wyszczególnienie	Cena jedno- stkowa za 1 m ³	1955 plan	1955 przewidy- wane wyko- nanie	1956 plan	w % 1956 1955 p. wyk.
1	2	3	4	5	6

A. Pozyskanie

I. Surowiec ilasty ogółem (grubizna +
+ drobnica + karpina)

× 1. Surowiec tartaczny	24,90
× 2. Surowiec typu okleinowego	
× w tym: okleiny sosnowe	98,80
× okleiny modrzewiowe	141,19
× 3. Surowiec na sklejkę	35,00
× 4. Surowiec zapalczany	28,00
× 5. Surowiec kopalniany	18,00
× 6. Stemple budowlane	18,60
× 7. Słupy chmielowe	24,30
× 8. Papierówka biała	22,50
× 9. Papierówka czerwona	22,50
× 10. Szczapy i wałki użytkowe	15,00
× 11. Żerdzie, słupki i inne	16,00
× 12. Szczapy, wałki i odpady opałowe	7,14
× 13. Drobnica użytkowa	
× w tym: a) żerdzie	
× b) faszyna	
× c) kołki faszynowe	
× 14. Drobnica opałowa	
× 15. Karpina przemysłowa	12,00
× 16. Karpina opałowa	0,96

II. Surowiec liściasty — razem

× 1. Surowiec tartaczny	35,23
× 2. Surowiec typu okleinowego	
× w tym: okleiny	141,19
× kierownice szybowe dębowe	119,80
× na cele skutnicze	96,90
× 3. Surowiec na sklejkę	79,92
× 4. Surowiec zapalczany	41,00
× 5. Słupy chmielowe	30,80
× 6. Papierówka	28,00
× 7. Szczapy i wałki użytkowe	22,50
× 8. Żerdzie, słupki i inne	20,00
× 9. Szczapy, wałki i odpady opałowe	11,07
× Drobnica użytkowa	
× a) chrust brzozy na miotły	8,00
× b) inny chrust użytkowy	
× c) kije ieszczynowe	39,00
× d) żerdzie	
× 10. Drobnica opałowa	
× 11. Karpina opałowa	1,00

B. Materiały przerobione

×	
× 1. Materiały opravne (słupy t/t)	29,25
× 2. Bindra i klepka	
× 3. Odpady	350,00

Przedkłada Ministerstwo Leśnictwa:

- 1) Zbiórco
- 2) dla lasów państwowego gospodarstwa leśnego
- 3) dla lasów innych resortów

TRANSPORT I ŁĄCZNOŚĆ

1.

1. Plan transportu i łączności obejmuje:

1. Transport kolejowy
 - a) koleje normalnotorowe
 - b) koleje wąskotorowe
 - c) Kolejowe Przedsiębiorstwo Robót Ładunkowych
 - d) koleje linowe
 - e) CZ Przedsiębiorstw Usługowych „Orbis” bez żywienia zbiorowego.

2. Transport drogowy i lotniczy

- a) transport drogowy
- b) drogi kołowe publiczne
- c) transport lotniczy.

3. Transport wodny

- a) żegluga śródlądowa
- b) „morska
- c) porty morskie
- d) drogi wodne śródlądowe
- e) żegluga przybrzeżna
- f) PPF „Polfracht”
- g) Morskie Agencje
- h) Polski Rejestr Statków
- i) Przedsiębiorstwo Robót Czerpalnych i Podwodnych

4. Łączność

- a) telefonia i telegrafia
- b) radiofonizacja
- c) poczta
- d) radiokomunikacja
- e) kablowe linie dalekosiężne

2. Plan transportu drogowego obejmuje przewozy ładunków i pasażerów wykonywane przez: przedsiębiorstwa transportowe podległe CZ Państwowej Komunikacji Samochodowej; spółdzielnie transportowe zrzeszone w Krajowym Związku Spółdzielni Transportowych; przedsiębiorstwa branżowe (biura, bazy na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym), powołane w poszczególnych resortach dla specjalizowanej obsługi transportowej tych resortów; własne gospodarstwa transportu drogowego przy zakładach przemysłowych, budowlanych, rolnych, handlowych itp. nie wyodrębnione organizacyjnie (tzw. transport własny).

Transport drogowy obejmuje transport samochodowy i konny.

3. Plan transportu drogowego niewyodrębnionego organizacyjnie (tzw. transport własny) obejmuje wyłącznie stan taboru, zapotrze-

bowanie na naprawy główne taboru i przewozy ładunków wg ilości.

4. Plan dla jednostek, wymienionych w punkcie 1, ustęp 1 litera d, e oraz w punkcie 1, ustęp 3, - lit. e — i, sporządza się tylko dla wartości usług.

2.

1. Plan usług transportu i łączności wg wartości sporządza się w dotychczasowych cenach niezmiennych (jeszcze przejściowo na r. 1956), oraz w nowych cenach porównywalnych i w cenach bieżących.
2. Wartość usług w cenach niezmiennych oblicza się na podstawie ilości usług i stawek ustalonych w katalogu cen niezmiennych. Dla tych rodzajów usług, które nie mają ustalonych cen niezmiennych, należy stosować współczynnik przeliczeniowy 0,4 w stosunku do cen bieżących.
3. Wartość usług w cenach bieżących oblicza się na podstawie rzeczywistych dochodów z tytułu usług transportu i łączności. Wartość usług na okres planowy oblicza się na podstawie ilości usług i średniej stawki dochodowej; średnia stawka winna być wyznaczona na podstawie analizy dochodów za lata ubiegłe z uwzględnieniem zmian w okresie planowym (struktura przewozów i usług, odległość przewozów, zmiany taryfowe itp.).
4. W usługach transportu i łączności nie planuje się tzw. „produkcji w toku”. W związku z tym wartość usług transportu i łączności w cenach bieżących powinna być zgodna z planem sprzedaży usług podstawowych w planie finansowym.
5. Różnica pomiędzy wartością usług w cenach bieżących i wartością sprzedaży usług podstawowych może występować jedynie w żegludze morskiej z tym, że różnica stanu „produkcji w toku” na początek i koniec okresu powinna być odpowiednio uzasadniona.

3.

1. Plan przewozu ładunków opracowuje się na podstawie własnej analizy potrzeb transportowych kraju oraz w oparciu o zgłoszenia przewozowe ministerstw — nadawców ładunków.

2. Zgłoszenia przewozowe opracowują ministerstwa — nadawcy ładunków w podziale na poszczególne rodzaje transportu na podstawie analizy dotychczasowych przewozów (rodzaje transportu, kierunki przewozowe, współczynniki przewozowości) oraz w oparciu o wielkość produkcji i obrotu.
3. Zgłoszenia przewozowe dla transportu kolejowego normalnotorowego i żeglugi śródlądowej sporządza się dla przewozów ogółem i w tym dla następujących grup ładunków:
 - 1) węgiel kamienny
 - 2) węgiel brunatny i inny
 - 3) rudy
 - 4) kamień wszelki
 - 5) piasek i żwir
 - 6) ropa i przetwory naftowe
 - 7) metale i wyroby z metali
 - 8) cegła wszelka
 - 9) cement
 - 10) nawozy sztuczne
 - 11) inne art. chemiczne
 - 12) zboże
 - 13) ziemiaki
 - 14) buraki cukrowe
 - 15) inne płody i przetwory rolne
 - 16) drewno i wyroby z drewna
4. Do poszczególnych grup ładunków należy zaliczyć:
 - do grupy 1 — węgiel kamienny, miał węglowy, muł i pył węglowy, brykiety z węgla kamiennego.
 - do grupy 2 — węgiel brunatny, koks węglowy, półkoks, koksik, brykiety z węgla brunatnego
 - do grupy 3 — rudy żelazne, rudy cynkowe, rudy miedziane, rudy chromowe, wszelkie inne rudy i piryty, wypałki pirytowe.
 - do grupy 4 — kamienie nieobrobione, tłuczeń, szuter, kamień wapienny, mieszanki, drogowe, marmury, alabaster budowlany, kamienie budowlane i drogowe.
 - do grupy 6 — ropę naftową, gazolinę i benzynę, naftę, oleje mineralne napędowe i opałowe, smary stałe, parafinę i wazelinę, wszelkie inne przetwory naftowe.
 - do grupy 7 — surówkę żelazną, żelazo i stal sztabową, stopy żelazne, odpadki i złom żelaza i stali, części żelazne nawierzchni, rury, wyroby z żelaza i stali lane i kute, wyroby ciężkie z żelaza i stali, blachy i płyty żelazne, drut i wszelkie inne wyroby żelazne, wyroby cynkowe, złom i odpadki, ołów i jego stopy, miedź, aluminium i jego stopy oraz wszelkie inne wyroby metali miedzianych.
 - do grupy 10 — fosforyty i apatyty, nawozy fosforowe kostne, sole potasowe, nawozy azotowe, nawozy wapienne, nawozy fosforowe mineralne, wszelkie inne nawozy sztuczne, wyżej nie wymienione.
 - do grupy 11 — karbid, sodę, kwas siarkowy, kwas azotowy, alkohol metylowy, spirytus drzewny, kwas solny, siarczan miedzi, związki organiczne osobno nie wymienione, środki farmaceutyczne, barwniki syntetyczne, ziemie i gliny farbiarskie, biel ołowianą i cynkową, farby mineralne wyciągi i przetwory farbiarskie, oleje lotne, esencje i sztuczne przetwory aromatyczne, materiały wybuchowe i zapalające, mydło do prania, kleje, żelatynę i kity, ługi i materiały plastyczne.
 - do grupy 12 — pszenicę, żyto, owies, jęczmień, grykę i proso, mieszanek zbożową pastewną, wszelkie inne zboża osobno nie wymienione.
 - do grupy 15 — nasiona oleiste, nasiona warzyw okopowych, nasiona lnu, konopi, rzepaku, rzepiku i maku, nasiona traw, nasiona buraków cukrowych, rośliny strączkowe jadalne i pastewne, nasiona inne, osobno nie wymienione, mąkę zbożową, kasze wszelkie, cukier, melasę, wyśładki świeże, prasowane, suszone, sód, ryż, krochmal, warzywa świeże, pozostałe warzywa, osobno nie wymienione, owoce, jagody świeże wszelkie, owoce południowe, artykuły kolonialne, surogaty kawy, pasze treściwe i objętościowe, słomę, zioła lecznicze, rośliny żyjące, jak drzewka; krzewy itp. wszelkie inne płody i przetwory rolne, osobno nie wymienione.
 - do grupy 16 — dłużyce, drewno opałowe, drewno kopalniane, słupy telegraficzne, papierówkę, drewno nieobrobione, drewno obrobione (tarcice), wszelkie inne drewno osobno nie wymienione, podkłady kolejowe, meble, skrzynie nieheblowane i wyroby bednarskie, wszelkie inne wyroby z drewna osobno nie wymienione.
5. Do poszczególnych w/w 16 grup towarowych nie zalicza się przesyłek drobnicowych i transportowych.
6. Zgłoszenie przewozu ładunków w transporcie drogowym powinno zawierać dane umożliwiające zbilansowanie istniejącej zdolności przewozowej taboru z potrzebami przewozowymi. Ze zgłoszenia tego powinno wynikać w jakim zakresie poszczególne orga-

nizację przewozowe na terenie danego województwa powinny zwiększyć swój potencjał przewozowy dla zaspokojenia potrzeb przewozowych określonego resortu.

Określając zdolność przewozową i wskaźniki techniczno-ekonomiczne dla branżowych przedsiębiorstw transportu drogowego i dla taboru samochodowego własnego, należy założyć, że tabor tych organizacji przewozowych nie ulegnie zwiększeniu. To znaczy wyliczając średnią ilość taboru należy przewidzieć wycofanie z eksploatacji pojazdów, które w planowym okresie ulegają likwidacji, natomiast nie należy przewidywać ilości nowowprowadzonych pojazdów do eksploatacji.

7. Bilans transportu lokalnego powinien zawierać zestawienie istniejącego potencjału przewozowego na terenie województwa z globalnymi potrzebami przewozowymi. Z zestawienia tego powinno wynikać ile pojazdów nowych należy na terenie danego województwa przydzielić poszczególnym organizacjom przewozowym w określonych resortach. Przy ustalaniu zwiększenia taboru należy wziąć pod uwagę nie tylko zapotrzebowanie poszczególnych resortów na przewozy, lecz również możliwość rozwoju zaplecza technicznego taboru samochodowego, warunki eksploatacyjne, organizacyjne i t.d.

4.

1. Przewozy ładunków winny być liczone w tonach fizycznych i tonokilometrach (taryfowych dla transportu kolejowego); przeładunki w tonach fizycznych; przewozy pasażerów w pasażerach i pasażero-kilometrach; usługi łączności w jednostkach charakteryzujących te usługi, podanych na wzorach.
2. Przewozy ładunków kolejami normalno-torowymi sporządza się w rozbięciu na 17 grup towarowych z tym, że do nie wymienionej w pkt 3 ust. 3 grupy 17-tej — „pozostałe ładunki” zalicza się przesyłki drobnicowe, tranzytowe całowagonowe oraz wszelkie inne przesyłki całowagonowe, nie zaliczane do w/w 16 grup.
3. Przewozy ładunków żegluga śródlądową sporządza się dla przewozów ogółem i w tym dla następujących grup ładunków: węgiel, rudy, materiały budowlane, nawozy sztuczne, oraz płody i przetwory rolne. W powiązaniu z nomenklaturą ładunków, podaną w pkt 3, ust. 3, zalicza się do grupy: węgiel — 1 i 2 grupę, rudy — 2 grupę, materiały budowlane — 4, 5, 8, i 9 grupę, nawozy sztuczne — 10 grupę, płody i przetwory rolne — 12, 13, 14, i 15 grupę.
4. Przeładunki portów morskich sporządza się w rozbięciu na następujące grupy ładunków: węgiel, ruda, inne masowe, zboże, drewno i drobnica. Przeładunki portów morskich obejmują obroty polskiego handlu zagranicznego, obroty tranzytowe i obroty wewnątrz krajowe.

5. Przewozy ładunków żegluga morską w relacji z portami polskimi sporządza się wg. grup towarowych, obowiązujących dla portów morskich (ust. 4) z tym, że dodaje się jeszcze grupę ładunków płynnych.
6. Dla pozostałych rodzajów transportu przewozy ładunków podaje się bez rozbięcia na grupy ładunków.
7. Plan przewozów ładunków Państwowej Komunikacji Samochodowej sporządza się w rozbięciu na rodzaje przewozów: drobnicy kolejowej, dystrybucyjnej, dalekobieżnej, na liniach regularnych, masowe na krótkich i średnich odległościach.

5.

1. Podstawowe wskaźniki techniczno-ekonomiczne wykorzystania taboru i urządzeń oblicza się w sposób następujący:

1. Transport kolejowy

- a) średniodobowy załadunek wagonów oblicza się dzieląc ogólną ilość załadowanych wagonów w danym okresie przez ilość dni danego okresu. Do ogólnej ilości załadowanych wagonów nie wlicza się wagonów ładownych przyjętych z zagranicy w komunikacji bezprzeładunkowej.
- b) Obrót wagonu towarowego oblicza się dzieląc sumę dobowych ilościan wagonów załadowanych na własnej sieci i przyjętych ładownych z zagranicy w komunikacji bezprzeładunkowej.
- c) Statyczny załadunek wagonu towarowego oblicza się dzieląc ogólną wielkość przewozów w tonach, powiększoną o ponowny przeładunek drobnicy w drodze i pomniejszoną o import w komunikacji bezprzeładunkowej, przez ilość załadowanych wagonów w kraju.
- d) Szczyt przewozowy oblicza się dzieląc ogólną wielkość przewozów w tonach w m-cu październiku przez 1/12 przewozów w tonach całego roku.

2. Transport drogowy i lotniczy

- a) Wydajność taboru samochodowego ciężarowego na 1 tonę inwentarzową ładowności rocznie oblicza się dzieląc wielkość przewozów ładunków w tonach (wzgl. tonokilometrach) przez średni ogólny tonaż inwentarzowy taboru ciężarowego.
- b) Wydajność taboru autobusowego na 1 miejsce inwentarzowe rocznie oblicza się dzieląc wielkość przewozów pasażerów (ilość pasażerów wzgl. pasażero-kilometrów) przez średnią ogólną ilość miejsc inwentarzowych taboru autobusowego.
- c) Wydajność samolotu na 1 tonażogodzinę lotu oblicza się dzieląc całkowitą pracę przewozową w tonokilometrach przez sumę tonażogodzin lotu.

3. Transport wodny

- a) Wydajność taboru barkowego (wzgl. holowniczego) na 1 tonażodobę (wzgl. KM-dobę) w eksploatacji brutto oblicza się dzieląc wielkość przewozów w tonokilometrach przez sumę tonażodób (wzgl. KM-dób) w eksploatacji brutto.
- b) Wydajność statków morskich na 1 tonażodobę w eksploatacji oblicza się dzieląc wielkość przewozów w tonach (wzgl. tonomilach) przez sumę tonażodób w eksploatacji.

6.

1. Do części tabelarycznej planu ministerstwa powinny dołączyć część opisową zawierającą omówienie:
 1. przebiegu wykonania planu roku bieżącego, poprzedzającego rok planowy.
 2. zadań na okres planowy.
2. Oceniając przebieg wykonania planu roku bieżącego należy omówić w szczególności:
 - a) sytuację transportową kraju na tle wzrostu produkcji przemysłowej i rolnej, budownictwa, tranzytu oraz zmiany kierunków przewozowych.
 - b) współpracę transportu z innymi gałęziami gospodarki narodowej.
 - c) podstawowe wskaźniki pracy eksploatacyjno-technicznej transportu
 - c) podstawowe wskaźniki pracy eksploatacyjno-technicznej transportu i łączności z uwzględnieniem remontów i utrzymania taboru i urządzeń oraz ich wpływu na wykonanie zadań w zakresie obniżki kosztów własnych.
 - e) wpływ inwestycji i postępu technicznego na przebieg planu eksploatacyjnego transportu i łączności.
 - f) wpływ wydajności pracy, współza wodnictwa i systemów płac na wykonanie planu transportu i łączności.

- g) podstawowe braki i niedociągnięcia występujące w trakcie realizacji planu oraz środki podjęte dla ich likwidacji.

3. W części opisowej dotyczącej zadań na okres planowy, należy omówić w szczególności:

- a) zapotrzebowanie na usługi transportu i łączności w świetle rozwoju całej gospodarki narodowej i stopień zaspokojenia gospodarki narodowej i stopień ich zaspokojenia.
- b) wzrost przewozów ładunków na tle rozwoju produkcji przemysłowej i rolnej, budownictwa i tranzytu.
- c) projektowane przedsięwzięcia mające na celu skrócenie średniej odległości przewozu ładunków, eliminację przewozów nieracjonalnych, usprawnienie współpracy z klientami, prawidłowy podział zadań pomiędzy różne rodzaje transportu itp.
- d) wskaźniki techniczno-ekonomiczne taboru i urządzeń transportu i łączności w powiązaniu z inwestycjami, postępem technicznym, wydajnością pracy, obniżką kosztów własnych.

7.

1. Prezydium WRN w części opisowej, zawierającej omówienie wykonania planu w zakresie gospodarki drogowej oraz zadań na okres planowy zwróci szczególną uwagę na:
 - możliwości zwiększenia zadań planowych w oparciu o pełne wykorzystanie świadczeń w naturze,
 - wykorzystanie miejscowych materiałów dla budowy i konserwacji dróg lokalnych,
 - odpowiednie wykorzystanie inicjatywy i wkładu społeczeństwa przez zorganizowaną akcję czynów drogowych,
 - polepszenie dojazdów do siedzib gromadzkich rad narodowych.

I N S T R U K C J A

w sprawie opracowania planu inwestycyjnego

I. ZAKRES PLANU INWESTYCYJNEGO

1.

Plan inwestycyjny obejmuje swym zasięgiem w zasadzie wszelką działalność inwestycyjną urzędów, instytucji i przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (państwowej i spółdzielczej) oraz organizacji politycznych i społecznych. Przedsiębiorstwa, urzędy, instytucje i organizacje, o których mowa, mogą poza planem inwestycyjnym realizować inwestycje pozalimitowe na warunkach ściśle określonych obowiązującymi przepisami. Inne szczególne wyjątki określa odrębna Instrukcja Inwestycyjna.

2.

1. Planem inwestycyjnym mogą być obejmowane jedynie inwestycje tj. nakłady gospodarcze zmierzające do stworzenia nowych lub powiększenia istniejących środków trwałych. Nakłady te mogą polegać na robotach budowlanych, robotach montażowych, nabywaniu maszyn i urządzeń, nabywaniu narzędzi i inwentarza oraz pracach badawczych i projektowych. Ponadto do nakładów inwestycyjnych zaliczane są inne nakłady określone w odrębnej Instrukcji Inwestycyjnej.
2. W zakresie maszyn i urządzeń wymagających montażu — do planu inwestycyjnego 1956 r. wchodzi maszyn i urządzenia, które w ciągu 1956 r. zostaną przez inwestora przekazane wykonawcy do montażu, bez względu na rok, w którym zostały nabyte.

Maszyny i urządzenia, które nie zostaną przekazane do montażu w 1956 r. (nabyte przed rokiem 1956 lub w 1956 roku) stanowią środki obrotowe budowy. Zapasy tych maszyn i urządzeń zostaną objęte planami sfinansowania inwestycji.

Natomiast nakłady na maszyny i urządzenia nie wymagające montażu bądź wymagające go lecz przeznaczone wyłącznie na zapas (jako rezerwowe) powinny być obejmowane planem inwestycyjnym 1956 roku, jeśli w tym roku nastąpi ich dostawa.

3. Nakłady na narzędzia i inwentarz, jeśli nie stanowią pierwszego wyposażenia obiektów budowanych od nowa, lub odbudowywanych, a dotychczas nieczynnych, zaliczone mogą być do nakładów inwestycyjnych tylko wówczas, gdy wartość przedmiotu przekracza kwotę zł. 1000 a jednocześnie okres jego użyteczności przekracza 1 rok.
4. Szczegółowe przepisy, określające bliżej nakłady inwestycyjne i rozgraniczające je od nieinwestycyjnych — zwłaszcza od remontowych — zawiera odrębna Instrukcja Inwestycyjna. Instrukcja, o której mowa, określa ponadto podstawowe pojęcia i klasyfikację nakładów oraz ogólne warunki inwestowania. Z tych względów oraz ponieważ Instrukcja wprowadza wiele nowych przepisów, zapoznanie się z nią jest niezbędne jeszcze przed przystąpieniem do opracowania planu inwestycyjnego.

II. OGÓLNE WYTYCZNE DLA OPRACOWANIA PLANU INWESTYCYJNEGO

3.

Wobec niedostatecznej w latach ubiegłych koncentracji nakładów i nadmiernie tą drogą rozszerzonego frontu budów — co doprowadziło do poważnych, zbyt wielkich rozmiarów inwestycji niezakończonych, osłabienia ogólnego tempa realizacji budów oraz opóźnień w oddawaniu ich do użytku — należy w ramach limitów określonych dla ministerstw i wojewódzkich rad narodowych w maksymalnym stopniu zapewnić przede wszystkim jak najszybsze zakończenie inwestycji rozpoczętych w latach ubiegłych i w roku 1955. W szczególności należy zdecydowanie skoncentrować nakłady na

tych budowach i obiektach, które mogą i powinny być zakończone, oraz oddane do użytku w roku 1956.

4.

W resortach, w których wystąpiło ostatnio zjawisko nadmiernego nagromadzenia maszyn i urządzeń wymagających montażu a niezamontowanych, należy obok pierwszeństwa udzielanego inwestycjom kontynuowanym z lat ubiegłych dać równe pierwszeństwo robotom budowlano-montażowym, zapewniającym w maksymalnym stopniu jak najszybsze przekazanie tych maszyn i urządzeń do montażu oraz ich uruchomienie.

5.

Przed przystąpieniem do opracowania planu należy wszechstronnie i wnikliwie zbadać stopień wykorzystania posiadanych środków trwałych i ich zdolności produkcyjnych. W przypadku gdyby na przeszkodzie lepszemu ich wykorzystaniu stały maszyny, urządzenia i inne obiekty, które z uwagi na niedostateczną zdolność produkcyjną (usługową) stanowią t. zw. wąskie gardła, należy bezwzględnie przewidzieć w planie inwestycyjnym dostateczne środki dla ich opanowania.

6.

Przed przystąpieniem do opracowania planu należy wnikliwie zbadać wszystkie możliwości zmechanizowania pracy — a zwłaszcza zmechanizowania bardziej pracochłonnych procesów produkcji.

Następnie należy przewidzieć w planie możliwe maksymalne środki na mechanizację pracy — zwłaszcza t. zw. małą oraz wtedy, jeśli może ona zapewnić kompleksowe zmechanizowanie szeregu związanych ze sobą procesów produkcyjnych.

7.

1. W ramach limitów inwestycyjnych określonych dla ministerstw i wojewódzkich rad narodowych należy w pełni zapewnić pokrycie dla dostaw maszyn i urządzeń — zwłaszcza bilansowanych i zamówionych w poprzednich okresach — zarówno z produkcji krajowej jak i z importu, przestrzegając przy tym zasad podanych wyżej w pkt 2, ust. 2.
2. W ramach limitów inwestycyjnych określonych dla ministerstw i wojewódzkich rad narodowych należy zapewnić odpowiednie nakłady na dokumentację projektowo-kosztorysową dla odbudowy przydzielonych lecz dotąd nieczynnych i niezagospodarowanych obiektów. Jeśli obiekty te posiadają odpowiednią dokumentację, należy je bezwzględnie objąć planem 1956 roku.

8.

Przed zaplanowaniem nakładów na inwestycje noworozpoczynane w roku 1956 należy upewnić się dostatecznie: 1) czy w wyniku lepszego wykorzystania posiadanych maszyn, urządzeń, powierzchni obiektów itd. nie można odroczyć terminu rozpoczęcia inwestycji na lata następne oraz 2) czy inwestycje rozpoczęte w latach ubiegłych mają zapewnione nakłady w wysokości należytej dla szybkiego ich zakończenia i oddania do użytku. Dopiero wówczas można planować rozpoczynanie nowych inwestycji.

9.

Przy rozpoczynaniu w roku 1956 nowych inwestycji wieloletnich należy w planie 1956 roku przewidzieć przede wszystkim odpowiednie nakłady na właściwe uzbrojenie terenu w drogi, wodociągi, kanalizację, energię elektryczną itd. oraz na przygotowanie i zagospodarowanie placu budowy, aby w latach następnych zapewnić szybkie tempo budowy oraz oddanie inwestycji do użytku.

10.

Przy opracowywaniu planu na 1956 rok należy zdecydowanie przestrzegać zasady koncentracji nakładów inwestycyjnych unikając ich rozproszenia: a) pomiędzy zbyt wielką ilość budów — zwłaszcza noworozpoczynanych i b) pomiędzy zbyt wielką ilość obiektów, na większych placach budów. W szczególności należy bezwzględnie walczyć z t. zw. zaczepianiem się o plan małymi, niecelowymi kwotami nakładów tylko po to, aby uzyskać włączenie inwestycji do planu.

Przy budowach składających się z kilku lub więcej obiektów należy nakłady, zdecydowanie koncentrować w pierwszej kolejności na obiektach podstawowych, w celu jak najszybszego otrzymania efektu produkcyjnego czy usługowego inwestycji.

Planowanie oraz prowadzenie robót w pierwszej kolejności na obiektach drugorzędnych bądź jednocześnie na wszystkich obiektach, należy z zasady uznać za szkodliwe i niedopuszczalne.

11.

Do planu na rok 1956 będą mogły wejść inwestycje należycie i znacznie lepiej niż w latach ubiegłych przygotowane pod względem dokumentacji projektowo-kosztorysowej. W związku z tym należy wziąć pod uwagę następujące warunki:

1. Inwestycje produkcyjne wykazywane imiennie w spisach tytułów budownictwa inwestycyjnego I i II grupy, będą mogły być włączone do planu na rok 1956, jeśli będą posiadać przynajmniej należycie opracowane i ostatecznie zatwierdzone projekty wstępne wraz ze zbiorczymi zestawieniami kosztów na całość budowy. Projekty techniczne wraz z kosztorysami dla obiektów realizowanych, a zwłaszcza oddawanych do użytku w roku 1956, powinny być opracowane i zatwierdzone z zasady przed 31 grudnia 1955 r.
2. Inwestycje nieprodukcyjne wykazywane imiennie w spisach tytułów budownictwa inwestycyjnego I i II grupy będą mogły być włączone do planu na rok 1956, jeśli będą posiadać przynajmniej należycie opracowane i ostatecznie zatwierdzone:
 - a) projekty wstępne wraz ze zbiorczymi zestawieniami kosztów na całość budowy oraz
 - b) projekty techniczne wraz z kosztorysami dla obiektów realizowanych a zwłaszcza oddawanych do użytku w roku 1956.
3. Drobne inwestycje II grupy, tj. wymagające dla realizacji uproszczonej dokumentacji, a co najwyżej dokumentacji projektowo-kosztorysowej jednostadiowej — w postaci projektu techniczno-roboczego z kosztorysem — i ujmowane w odrębne spisy tytułów budownictwa dla inwestycji drobnych II gr. powinny w miarę możliwości posiadać tę dokumentację przy włączaniu ich przez inwestora naczelnego do spisu tytułów.
4. Inwestycje, które mają być realizowane w oparciu o projekty typowe lub powtarzal-

ne powinny mieć przed włączeniem do planu ustaloną lokalizację szczegółową oraz w miarę możliwości także zatwierdzenie, zaadaptowane do miejsc budowy projekty i związane z nimi kosztorysy.

12.

W celu zapewnienia możliwie największej stabilizacji planu w roku 1956 należy przy opracowywaniu go dołożyć maksymalnych starań dla prawidłowej wyceny zakresu rzeczowego inwestycji i zapewnienia zgodności jego z limitem inwestycyjnym. Jedną z dróg prowadzących do tego celu jest posiadanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej, o której mowa wyżej w pkt. 11, już w momencie, gdy się przystępuje do opracowania wniosków inwestycyjnych i dalszych dokumentów planu. Praktykę

opracowywania planu nie na podstawie dokumentacji, a przedstawianie jej dopiero w ostatnich miesiącach roku dla formalnego włączenia inwestycji do planu należy uznać za wysoce szkodliwą.

W celu zapewnienia zgodności zakresu rzeczowego inwestycji z limitem nakładów, inwestorzy bezpośredni powinni już w okresie opracowywania wniosków do planu dokonać odpowiednich uzgodnień z generalnymi wykonawcami budowy.

13.

Wszystkie wartości kosztorysowe oraz nakłady w planie inwestycyjnym na 1956 rok, dotyczące zarówno roku 1956 jak i lat poprzednich powinny być obliczone na bazie nowych cen obowiązujących dla roku 1956.

III. TRYB OPRACOWANIA PLANU INWESTYCYJNEGO

14.

Limity inwestycyjne dla opracowania projektu planu na 1956 rok otrzymują od Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego inwestorzy centralni t.j.

1. ministerstwa — dla opracowania planu centralnego,
2. prezydium wojewódzkich rad narodowych — dla opracowania planów terenowych.

15.

1. Ministerstwa powinny przed dalszym podziałem przyznanych im limitów wydzielić z nich w pierwszym rzędzie i zatrzymać do swej dyspozycji na okres realizacji planu przynajmniej 3% globalnego limitu z przeznaczeniem na:

- a) pokrycie t.j.w. poślizgu rzeczowego inwestycji (tytułów) z roku 1955, które miały być zakończone całkowicie w roku 1955 lecz nie zostały zakończone i wobec tego nie posiadają tytułów w planie na rok 1956,
- b) ewentualne dodatkowe potrzeby, które mogą ujawnić się w ciągu 1956 roku (do finansowania inwestycji zamieszczonych w planie bądź włączenie nowych — niewielkich inwestycji do planu w ciągu roku).

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych otrzymują oprócz limitów na poszczególne podległe im wydziały (i jednostki równorzędne) 6%-ową rezerwę wojewódzką w zasadzie na okres realizacji planu z przeznaczeniem na:

- a) pokrycie t.j.w. poślizgu rzeczowego inwestycji (p. wyżej ust. 1 lit. a),
- b) ewentualne dodatkowe potrzeby w roku 1956 (p. wyżej ust. 1 lit. b).

Rezerwę tę mogą jednak prezydium wydzielić w granicach do 50% już w pierwszym sporządzeniu projektu planu na inwestycje w dowolnym wydziale. Ponadto prezydium mogą w toku opracowywania projektu planu po-

większyć 6%-ową rezerwę w drodze ograniczenia limitów wszystkich wydziałów lecz bez uszczuplenia limitu jakiegokolwiek wydziału o więcej niż 4%.

16.

1. W zakresie planu centralnego — ministerstwa po wydzieleniu nakładów na rezerwę powinny dokonać podziału pozostałej części limitu pomiędzy podległych im inwestorów naczelných (centralne zarządy itp.), ustalając przy tym minimalnie niezbędną globalną wysokość nakładów na inwestycje I grupy. Dalszego podziału limitów dokonują inwestorzy naczelní, zapewniając odpowiednie limity przede wszystkim inwestycjom I grupy i w ogólności budowom kontynuowanym z lat poprzednich.

2. W zakresie planu terenowego — prezydium WRN nie dokonują podziału limitów pomiędzy inwestorów naczelných (wydziały prezydiów itp.), gdyż podział ten będzie już zawarty w założeniach przekazanych przez PKPG i jest wiążący. Prezydium WRN mogą jednak wprowadzać zmiany do limitów na kierunki nakładów — przyjętych w założeniach — w ramach limitu ustalonego na dany wydział, o ile zmiany te uzasadnione są: a) istotnymi potrzebami, a jednocześnie b) możliwościami pokrycia materiałowego (materiały deficytowe) i technicznego (dostawy maszyn, urządzeń itd. — krajowych i importowanych), wynikającymi z bilansów. O możliwościach powyższych prezydium WRN zostaną poinformowane przez właściwe ministerstwa.

Podział limitów pomiędzy podległych inwestorów dokonują prezydium WRN zapewniając limity w odpowiedniej wysokości przede wszystkim inwestycjom I grupy i w ogólności budowom kontynuowanym z lat poprzednich.

17.

Nie później niż w 10 dni od przekazania przez PKPG założeń do planu inwestorom, central-

nym — inwestorzy bezpośredni powinni przystąpić do opracowania wniosków inwestycyjnych.

1. Dla inwestycji wymagających robót budowlano-montażowych inwestorzy opracowują wnioski wg wzoru In-12a na podstawie zatwierdzonej uprzednio dokumentacji projektowo-kosztorysowej, przydzielonych im wstępnie limitów, oraz przekazanych wytycznych orientujących co do możliwości zaopatrzenia budów w niektóre materiały deficytowe (rury stalowe, rury żeliwne, szyny, rozjazdy, kable) oraz w bilansowane maszyny i urządzenia (z produkcji krajowej i z importu).

Przy ustalaniu zakresu robót budowlano-montażowych na budowach rozpoczętych przed rokiem 1956, należy dążyć w oparciu o dane co do postępu robót w pierwszym półroczu w 1955 roku do jak najbardziej realnej oceny przewidywanego stanu tych robót na koniec bieżącego roku. Jest to konieczne, aby uniknąć t.zw. poślizgu i zapobiec niewystarczalności limitów w roku 1956, zwłaszcza na budowach lub obiektach, które mają być w roku 1956 zakończone i oddane do użytku.

Inwestorzy powinni uwzględnić we wnioskach swych pełną wartość maszyn i urządzeń wymagających montażu, które zostaną przekazane do montażu w roku 1956 bez względu na to, czy mają one być nabyte w roku 1956 czy też już zostały nabyte w latach poprzednich. Maszyn i urządzeń wymagających montażu a nieprzekazywanych do montażu w roku 1956 nie należy planować w ramach limitów przyznanych dla planu inwestycyjnego na rok 1956. Jeśli jednak będą one nabywane w roku 1956 wyłącznie jako rezerwowe, wówczas nakłady na ich nabycie — podobnie jak na nabycie maszyn i urządzeń nie wymagających montażu i dostarczanych w r. 1956 — należy uwzględnić w ramach limitu inwestycyjnego przyznanego dla planu na 1956 rok.

Wnioski inwestycyjne dla budownictwa inwestycyjnego powinny być przez inwestorów bezpośrednich opracowywane w ścisłym porozumieniu z przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi, będącymi wykonawcami (generalnymi) danych inwestycji. Porozumienia inwestorów z wykonawcami powinny dotyczyć przede wszystkim:

- a) oceny przewidywanego stanu wykonania robót na koniec bieżącego roku;
- b) terminów dopływu dokumentacji projektowo - kosztorysowej, umożliwiających terminową realizację robót i oddawanie obiektów do użytku;
- c) terminów dostaw maszyn i urządzeń oraz nabywanych przez inwestora materiałów specjalnych;
- d) harmonogramów wykonywania poszczególnych obiektów;
- e) terminów oddawania obiektów do użytku, a w budownictwie przemysłowym po-

nałto ustalenia kompleksów rozruchowych i minimum rozruchowego, oraz okresu i kosztów rozruchu;

- f) zaawansowania na koniec 1956 roku robót na obiektach, które nie będą kończone w roku 1956 i przejdą do planu na rok 1957;
- g) wyceny planowanego zakresu rzeczowego inwestycji dla zapewnienia pełnej zgodności zakresu rzeczowego z limitem nakładów;
- h) zaliczania danej budowy do budowy na terenie zagospodarowanym lub niezagospodarowanym bądź do budowy wykonywanej w szczególnych warunkach — dla ustalenia właściwej wysokości nakładów na zaplecze techniczno-gospodarcze przedsiębiorstw budowlano - monta-żowych.

W przypadku braku uzgodnień między inwestorem bezpośrednim i wykonawcą, sprawy sporne powinny być zgłoszone jednostkom nadrzędnym do rozpatrzenia i uzgodnienia.

Inwestorzy opracowując wewnętrzną część wniosku wyłączają z ogólnej kwoty przyznanego limitu nakłady na zaplecze techniczno-gospodarcze przedsiębiorstw budowlano-montażowych w tej części, w jakiej podlegają one przeniesieniu na rzecz wykonawcy (tzw. składniki indywidualne przenoszone oraz składniki zbiorcze). Kwota nakładów „razem” całości wniosku oznacza zatem nakłady z I i II części kosztorysu oraz z III części kosztorysu jedynie nakłady na składniki indywidualne nie przenoszone na rzecz wykonawcy.

Wszystkie dokumenty planu inwestycyjnego od tej chwili sporządzane są na wszystkich szczeblach już bez kwot na zaplecze, podlegających przeniesieniu na rzecz wykonawców.

Kwoty zarezerwowane (przenoszone) na rzecz wykonawcy, inwestorzy bezpośredni wykazują w odpowiednich załącznikach do projektu planu rozdziału robót.

Przy ustalaniu warunków budowy i związanych z tym norm %/o-owych potrącanych na zaplecze, obowiązują odrębne postanowienia Przewodniczącego P. K. P. G.

2. Jeśli inwestorzy bezpośredni planują łącznie inwestycje nie wymagające robót budowlano-montażowych, opracowują wnioski wg wzoru In-12b na podstawie przydzielonych im wstępnie limitów oraz przekazanych wytycznych, orientujących co do możliwości zaopatrzenia w bilansowane maszyny i urządzenia (krajowe i z importu).
3. Jednocześnie z wnioskami wg wzoru In-12a inwestorzy opracowują oświadczenia o stanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej wg wzoru In-14.
4. Inwestor bezpośredni powinien ujmować jedynym wnioskiem całokształt planowanej działalności inwestycyjnej objętej jednym

nym — inwestorzy bezpośredni powinni przystąpić do opracowania wniosków inwestycyjnych.

1. Dla inwestycji wymagających robót budowlano-montażowych inwestorzy opracowują wnioski wg wzoru In-12a na podstawie zatwierdzonej uprzednio dokumentacji projektowo-kosztorysowej, przydzielonych im wstępnie limitów oraz przekazanych wytycznych orientujących co do możliwości zaopatrzenia budów w niektóre materiały deficytowe (rury stalowe, rury żeliwne, szyny, rozjazdy, kable) oraz w bilansowane maszyny i urządzenia (z produkcji krajowej i z importu).

Przy ustalaniu zakresu robót budowlano-montażowych na budowach rozpoczętych przed rokiem 1956, należy dążyć w oparciu o dane co do postępu robót w pierwszym półroczu w 1955 roku do jak najbardziej realnej oceny przewidywanego stanu tych robót na koniec bieżącego roku. Jest to konieczne, aby uniknąć t.zw. poślizgu i zapobiec niewystarczalności limitów w roku 1956, zwłaszcza na budowach lub obiektach, które mają być w roku 1956 zakończone i oddane do użytku.

Inwestorzy powinni uwzględnić we wnioskach swych pełną wartość maszyn i urządzeń wymagających montażu, które zostaną przekazane do montażu w roku 1956 bez względu na to, czy mają one być nabyte w roku 1956 czy też już zostały nabyte w latach poprzednich. Maszyn i urządzeń wymagających montażu a nieprzekazywanych do montażu w roku 1956 nie należy planować w ramach limitów przyznanych dla planu inwestycyjnego na rok 1956. Jeśli jednak będą one nabywane w roku 1956 wyłącznie jako rezerwowe, wówczas nakłady na ich nabycie — podobnie jak na nabycie maszyn i urządzeń nie wymagających montażu i dostarczanych w r. 1956 — należy uwzględnić w ramach limitu inwestycyjnego przyznanego dla planu na 1956 rok.

Wnioski inwestycyjne dla budownictwa inwestycyjnego powinny być przez inwestorów bezpośrednich opracowywane w ścisłym porozumieniu z przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi, będącymi wykonawcami (generalnymi) danych inwestycji. Porozumienia inwestorów z wykonawcami powinny dotyczyć przede wszystkim:

- a) oceny przewidywanego stanu wykonania robót na koniec bieżącego roku;
- b) terminów dopływu dokumentacji projektowo - kosztorysowej, umożliwiających terminową realizację robót i oddawanie obiektów do użytku;
- c) terminów dostaw maszyn i urządzeń oraz nabywanych przez inwestora materiałów specjalnych;
- d) harmonogramów wykonywania poszczególnych obiektów;
- e) terminów oddawania obiektów do użytku, a w budownictwie przemysłowym po-

nadto ustalenia kompleksów rozruchowych i minimum rozruchowego oraz okresu i kosztów rozruchu;

- f) zaawansowania na koniec 1956 roku robót na obiektach, które nie będą końcowe w roku 1956 i przejdą do planu na rok 1957;
- g) wyceny planowanego zakresu rzeczowego inwestycji dla zapewnienia pełnej zgodności zakresu rzeczowego z limitem nakładów;
- h) zaliczania danej budowy do budowy na terenie zagospodarowanym lub niezagospodarowanym bądź do budowy wykonywanej w szczególnych warunkach — dla ustalenia właściwej wysokości nakładów na zaplecze techniczno-gospodarcze przedsiębiorstw budowlano - montaży-
wych.

W przypadku braku uzgodnień między inwestorem bezpośrednim i wykonawcą, sprawy sporne powinny być zgłoszone jednostkom nadrzędnym do rozpatrzenia i uzgodnienia.

Inwestorzy opracowując wewnętrzną część wniosku wyłączaają z ogólnej kwoty przyznanego limitu nakłady na zaplecze techniczno-gospodarcze przedsiębiorstw budowlano-montażowych w tej części, w jakiej podlegają one przeniesieniu na rzecz wykonawcy (tzw. składniki indywidualne przenoszone oraz składniki zbiorcze). Kwota nakładów „razem” całości wniosku oznacza zatem nakłady z I i II części kosztorysu oraz z III części kosztorysu jedynie nakłady na składniki indywidualne nie przenoszone na rzecz wykonawcy.

Wszystkie dokumenty planu inwestycyjnego od tej chwili sporządzane są na wszystkich szczeblach już bez kwot na zaplecze, podlegających przeniesieniu na rzecz wykonawców.

Kwoty zarezerwowane (przenoszone) na rzecz wykonawcy, inwestorzy bezpośredni wykazują w odpowiednich załącznikach do projektu planu rozdziału robót.

Przy ustalaniu warunków budowy i związanych z tym norm %/o-owych potrącanych na zaplecze, obowiązują odrębne postanowienia Przewodniczącego P. K. P. G.

2. Jeśli inwestorzy bezpośredni planują łącznie inwestycje nie wymagające robót budowlano-montażowych, opracowują wnioski wg wzoru In-12b na podstawie przydzielonych im wstępnie limitów oraz przekazanych wytycznych, orientujących co do możliwości zaopatrzenia w bilansowane maszyny i urządzenia (krajowe i z importu).
3. Jednocześnie z wnioskami wg wzoru In-12a inwestorzy opracowują oświadczenia o stanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej wg wzoru In-14.
4. Inwestor bezpośredni powinien ujmować jednym wnioskiem całokształt planowanej działalności inwestycyjnej objętej jednym

- projektem wstępnym budowy. Jeśli inwestorem bezpośrednim jest rozbudowywane przedsiębiorstwo i obok rozbudowy zakładu (realizowanej na podstawie projektu rozbudowy) zachodzi konieczność dokonania innych nakładów w pozostałych częściach zakładu i niezwiązanych z jego rozbudową (np. renowacja czyli wymiana zużytych maszyn i urządzeń, drobne roboty uzupełniające lub adaptacyjne itd.) wówczas obok zasadniczego wniosku dla rozbudowy (wg wzoru In-12a) należy sporządzić dodatkowy wniosek na inwestycje drobne II grupy (uzupełniające roboty, wymiana maszyn wymagających montażu itd. wg wzoru In-12a) bądź nawet i trzeci wniosek, jeśli poza tym występuje wymiana maszyn i urządzeń nie wymagających montażu lub potrzebne są inne nakłady nie wymagające robót budowlano-montażowych (wg wzoru In-12b).
5. Inwestorzy w planach centralnych opracowują wnioski i oświadczenia przynajmniej w 3 egz., z których 2 egz. (dla inwestora naczelnego i dla inwestora centralnego) przekazują inwestorowi naczelnemu. Jeśli inwestycja podlega opiniowaniu terenowemu inwestor opracowuje ponadto 1 egz. wniosku dla właściwej WKPG. WKPG powinny opisać co do tych wniosków przekazać inwestorowi bezpośredniemu oraz w odpisie właściwemu inwestorowi centralnemu najdalej w ciągu 10 dni, aby opinia mogła być rozpatrzona.
 6. Inwestorzy w planach terenowych opracowują wnioski i oświadczenia przynajmniej w 4 egz., z których 3 egz. (dla inwestora naczelnego i dla WKPG oraz dla właściwego ministerstwa) przekazują inwestorowi naczelnemu.
 7. W zakresie inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej oraz wszystkich inwestycji I grupy ministerstw: Górnictwa, Hutnictwa, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Maszynowego oraz Ministerstwa Kolei inwestorzy bezpośredni opracowując wnioski wg wzoru In-12a oraz oświadczenia o stanie dokumentacji wg wzoru In-14, sporządzają również dodatkowe egzemplarze dla banku finansującego inwestycję i przekazują do wiadomości oraz zaopiniowania właściwemu oddziałowi banku.
 8. Dla PKPG nie przewiduje się z zasady oddzielnych egzemplarzy wniosków. Przy rozpatrywaniu jednak i ocenie projektów planów ministerstw oraz prezydiów WRN — resorty udostępnia PKPG wnioski dla inwestycji I grupy.

18.

1. Inwestorami bezpośrednimi dla nakładów na dokumentację inwestycji, które będą rozpoczęte w r. 1957 bądź w dalszych latach (tzw. dokumentacja lat przyszłych) są centralne zarządy, wydziały prezydiów WRN itp. inwestorzy będący jednocześnie inwestorami naczelnymi. Stąd też powinni oni ob-

jąc jednym wnioskiem (In-12b) a później jednym tytułem zbiorczym (In-13b) całość nakładów na dokumentację przyszłościową dla podległych im inwestorów. W podobny sposób może być też ujęta dokumentacja bieżąca dla inwestycji drobnych II grupy — w jednym zbiorczym wniosku i tytule inwestora naczelnego.

2. Inwestorami bezpośrednimi dla nakładów w zakresie współpracy naukowo-technicznej z zagranicą, obejmowanych jednym wnioskiem i tytułem zbiorczym (wg wz. In-12b i In-13b) są inwestorzy będący równocześnie inwestorami centralnymi.
3. Inwestorami bezpośrednimi dla nakładów na nabycie bilansowanych środków transportowych są inwestorzy będący równocześnie inwestorami centralnymi. Środki transportowe osobowe — przydzielane przez P.K.E. oraz środki transportowe inne — rozdzielane przez P.K.P.G. powinny być obejmowane dwoma odrębnymi zbiorczymi wnioskami i tytułami (In-12b i In-13b). Wnioski te i tytuły powinny posiadać dodatkowy załącznik stanowiący rozdzielnik środków transportowych i limitów nakładów pomiędzy podległe jednostki.

Uwaga: Nakłady na autobusy, trolleybusy i tramwaje oraz taksówki są planowane centralnie przez Min. Gosp. Komunalnej dla całości kraju i powinny być również scentralizowane w jednym zbiorczym wniosku i tytule z załączonym rozdzielnikiem (taboru i limitów) na poszczególne województwa.

4. Inwestorami bezpośrednimi dla nakładów przeznaczonych na nabycie bilansowanych środków transportowych i sprzętu budowlanego są:

- dla Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych — Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli (Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych)
- dla Miejskich Przedsiębiorstw Robót Budowlanych — Ministerstwo Gospodarki Komunalnej (Centralny Zarząd Miejskich Przedsiębiorstw Robót Budowlanych).

Nakłady te powinny być scentralizowane w planie centralnym — w jednym zbiorczym wniosku i tytule (odrębnym dla środków transportowych oraz odrębnym dla sprzętu budowlanego) — wg wzoru In-12b i In-13b.

Wnioski te i tytuły powinny posiadać dodatkowy załącznik, stanowiący rozdzielnik środków transportowych oraz sprzętu budowlanego, a także limitów nakładów na poszczególne podległe jednostki.

5. Inwestorami bezpośrednimi dla nakładów przeznaczonych na nabycie bilansowanych maszyn i narzędzi rolniczych oraz środków transportowych są:

- dla Państwowych Ośrodków Maszynowych — Ministerstwo Rolnictwa (Centralny Zarząd POM),
- dla pozostałych inwestorów naczelnych

Min. Rolnictwa — Ministerstwo Rolnictwa.

- dla Państwowych Gospodarstw Rolnych — Ministerstwo P.G.R.
- dla maszyn i narzędzi rolniczych oddziałów zaopatrzenia robotniczego (OZR) — właściwe ministerstwa (Zarządy Oddziałów Zaopatrzenia Robotniczego).

Nakłady te powinny być scentralizowane w planie centralnym w jednym wniosku i zbiorczym tytule (odrębnym dla środków transportowych oraz odrębnym dla maszyn i narzędzi rolniczych) — wg wzoru In-12b i In-13b.

Wnioski te i tytuły powinny posiadać dodatkowy załącznik, stanowiący rozdzielnik środków transportowych oraz maszyn i narzędzi rolniczych, a także limitów nakładów na poszczególne podległe jednostki.

6. Analogiczne wnioski i tytuły zbiorcze mogą być opracowane dla zakupów innych maszyn i urządzeń bilansowanych centralnie, wg uznania inwestorów centralnych.

19.

1. Inwestorzy naczelni po przeanalizowaniu wniosków dla budownictwa inwestycyjnego (In-12a) oraz skorygowaniu ich i przyjęciu, opracowują projekty spisów tytułów budownictwa inwestycyjnego (In-9a) oddzielnie dla: a) inwestycji I grupy, b) inwestycji II grupy, c) inwestycji drobnych II grupy.

Sumaryczne dane z tytułów inwestycji drobnych II grupy powinny być ujęte jedną zbiorczą pozycją pt. „inwestycje drobne” na końcu spisu tytułów budownictwa inwestycyjnego II grupy.

Sumaryczne dane z tytułów budownictwa inwestycyjnego II grupy (w tym również inwestycji drobnych) powinny być ujęte jedną zbiorczą pozycją pt. „inwestycje II grupy ogółem” na końcu spisu tytułów budownictwa inwestycyjnego I grupy.

2. Inwestorzy naczelni, po przeanalizowaniu wniosków dla inwestycji nie wymagających robót budowlano-montażowych (In-12b) oraz skorygowaniu ich i przyjęciu, opracowują projekty spisów tytułów dla tych inwestycji — (In-9b).

3. Wszystkie projekty spisów tytułów inwestorzy naczelni sporządzają:

- a) w planie centralnym — przynajmniej w 4 egz., z których 3 egz. (1 egz. dla inwestora centralnego oraz 2 egz. dla PKPG — w tym 1 egz. dla właściwego departamentu branżowego i 1 egz. dla Departamentu Inwestycji PKPG) przekazują inwestorowi centralnemu,

- b) w planie terenowym — przynajmniej w 6 egz., z których 1 egz. przesyłają właściwemu ministerstwu, a 4 egz. przekazują do WKPG (w tym 1 egz. dla WKPG oraz 3 egz. dla PKPG — w tym 1 egz. dla właściwego departamentu branżowego, 1 egz. dla Departamentu Inwestycji

oraz 1 egz. dla Departamentu Planów Terenowych i Lokalizacji).

4. Spisy tytułów i wszystkie inne formularze planu opracowywane przez inwestorów naczelnych (por. pkt 20) nie mogą już zawierać w swych nakładach — limitach — kwot wydzielonych na zaplecze i podlegających przeniesieniu na rzecz wykonawcy (por. pkt 17, ust. 1).

20.

1. Inwestorzy naczelni na podstawie spisów tytułów oraz przyjętych wniosków inwestycyjnych (zarówno dla budownictwa inwestycyjnego jak i dla inwestycji nie wymagających robót budowlano-montażowych) opracowują niżej wymienione formularze zbiorcze:

- 1) w planie centralnym:

- zbiorcze zestawienie nakładów wg podstawowych kierunków (In-1a)
- formularz budownictwa mieszkaniowego — (In-3)
- formularz dotyczący inwestycji społecznych i kulturalnych — (In-4)
- formularz danych analitycznych — (In-6)

- formularz dotyczący rozmiarów inwestycji niezakończonych — (In-7)
- plan przyrostu zdolności produkcyjnej — (In-8)

- zestawienie nakładów na budownictwo inwestycyjne w przekroju wojewódzkim — (In-10)

- wykaz inwestycji zamieszczonych w spisach tytułów, a nie posiadających odpowiednich projektów i kosztorysów — (In-11)

Formularze te opracowują inwestorzy w ilościach egzemplarzy ustalonych przez inwestora centralnego oraz przekazują wraz ze spisami tytułów inwestorowi centralnemu.

- 2) w planie terenowym:

- zbiorcze zestawienia nakładów wg resortów i podstawowych kierunków nakładów (In-2) oraz formularze In-3, In-4, In-6, In-7, In-8 i In-11.

Formularze powyższe opracowują inwestorzy naczelni, przynajmniej w 5 egz., z których 1 egz. przeznaczony jest dla właściwego ministerstwa, 1 egz. dla WKPG, oraz 2 egz. dla PKPG (Departament Inwestycji oraz właściwy departament branżowy).

Formularze przeznaczone dla WKPG inwestorzy naczelni przekazują wraz ze spisami tytułów do WKPG. Formularze przeznaczone dla właściwego ministerstwa przesyłają mu inwestorzy naczelni wraz ze spisami tytułów w drodze bezpośredniej.

Inwestorzy naczelni w planach terenowych opracowują również przy współudziale terenowych organów bhp formularze do planu inwestycji bhp (In-5 oraz In-5a), przedstawiając je do wglądu i opinii przed-

stawicielom właściwych organów związków zawodowych.

Formularze powyższe (In-5 i 5a) przekazują inwestorzy naczelni do WKPG w 4 egz. (w tym 2 egz. dla PKPG i 1 egz. dla właściwego ministerstwa).

2. Ponadto inwestorzy naczelni — zarówno w planach centralnych jak i w planach terenowych — powinni opracować w powyżej podanych ilościach egzemplarzy oraz przesłać zainteresowanym krótkie i zwięzłe analizy opisowe całości swych zamierzeń inwestycyjnych, charakteryzując je przede wszystkim z punktu widzenia potrzeb i efektów oraz stopnia przygotowania do realizacji.

W analizach tych należy m. in. szczegółowo przedstawić w jakim stopniu projekt planu uwzględnia wytyczne zawarte w pkt 3—12 niniejszej instrukcji oraz wskazać co zostało przewidziane w zakresie dużej i małej mechanizacji (rozmiary nakładów, rodzaj i kierunki inwestycji, efekty w zmniejszeniu zatrudnienia itd.).

Szczegółowych wytycznych co do zakresu i treści oraz formy analiz opisowych, o których mowa, udzielią inwestorom naczelnym — zarówno w planach centralnych jak i planach terenowych — właściwe ministerstwa.

21.

1. W przypadku, jeżeli zachodzi konieczność dokonania inwestycji polegających na podłączeniu budowy prowadzonej przez inwestora do sieci energetycznej, gazowniczej, wodociągowej, kanalizacyjnej, ciepłowniczej, dróg kołowych, linii łączności, linii kolejowych itp. bądź inwestycji polegających na wykonaniu doprowadzenia tej sieci do terenu inwestora, zainteresowani inwestorzy — użytkownicy powinni najpóźniej w okresie sporządzania projektu planu na 1956 rok (jeżeli nie uczynili tego wcześniej):

- a) uzgodnić z organami właściwymi dla powyższych urządzeń i obiektów (np. Min. Energetyki, Min. Hutnictwa, Min. Kolei, Min. Transportu Drogowego i Lotniczego, Min. Łączności, Min. Gosp. Komunalnej itd.) sposób i warunki realizacji danego podłączenia czy doprowadzenia;
- b) w razie potrzeby, przy braku dokumentacji, zlecić właściwemu biurowi projektów opracowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej;
- c) zapewnić w ramach swego planu, niezbędne limity inwestycyjne na wykonanie tych inwestycji, wprowadzając je jako odrębne składniki do właściwego wniosku i tytułu inwestycyjnego;
- d) zapewnić przydział deficytowych materiałów, które są planowane i przydzielane wg inwestorów;
- e) zlecić wykonanie robót właściwemu przedsiębiorstwu budowlano-montażowemu.

2. W przypadku uzgodnienia przez inwestora — użytkownika z organem nadzorującym dany typ urządzeń i obiektów, że organ ten przejmie obowiązki inwestora zastępczego — limity inwestycyjne mogą być przeniesione przez inwestora — użytkownika do planu inwestora zastępczego, po zatwierdzeniu NPG, w trybie zmian formalnych. Przeniesienie to pomiędzy planami inwestorów centralnych powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca po zatwierdzeniu planu. Wraz z przekazaniem limitów powinno nastąpić przekazanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej, przydziałów materiałów deficytowych itd.

W tym samym trybie i czasie podlegają przeniesieniu środki inwestycyjne na wykonanie inwestycji wspólnych dla nowotworzonych dzielnic przemysłowo-handlowych przez zainteresowanych inwestorów — użytkowników do planu inwestora, który został wyznaczony jako zastępczy dla realizacji tych urządzeń.

3. W przypadku, jeżeli w związku z realizacją inwestycji zachodzi konieczność zapewnienia izb zastępczych dla osób przekwaterowanych z budynków podlegających wyburzeniu, inwestor planujący inwestycję (budowę) powinien:

- a) zapewnić w ramach limitu tytułu (budowy) odpowiednie nakłady (jako wyodrębniony składnik zakwalifikowany do robót budowlano-montażowych);
- b) uzgodnić z właściwą Dyрекcją Budowy Osiedli Robotniczych możliwość wykonania żądanych izb zastępczych i terminy ich dostarczenia;
- c) przekazać w trybie zmian formalnych — nie później, niż w ciągu miesiąca po zatwierdzeniu planu — limity inwestycyjne na mieszkania zastępcze, w wysokości uzgodnionej z właściwą Dyрекcją Budowy Osiedli Robotniczych.

22.

1. Inwestorzy centralni w zakresie planów centralnych, po przyjęciu projektów planów od podległych im inwestorów, opracowują ostateczne projekty spisów tytułów — oddzielnie dla inwestycji I grupy i II grupy (In-9a) oraz dla inwestycji nie wymagających robót budowlano-montażowych (In-9b) dla każdego inwestora naczelnego oraz wykaz wg wzoru In-11, a następnie opracowują zbiorcze zestawienia wg wzorów: In-1, In-1a, In-3, In-4, In-6, In-7, In-8, In-10 i przekazują wraz z analizami opisowymi do PKPG w 2 egz. (z tego 1 egz. dla właściwego departamentu branżowego i 1 egz. dla Departamentu Inwestycji).

Uwaga: W końcu formularza In-1 inwestorzy centralni poza obrachunkiem swych limitów wykazują globalną wysokość kwot odprowadzanych na rzecz wyko-

nawców z tytułu realizacji zaplecza techniczno-gospodarczego przedsiębiorstw budowlano - montażowych. Kwoty te, których szczegółowy rozdziałnik wg ministerstw — wykonawców powinien być przesłany wraz z wszystkimi innymi formularzami do PKPG, zesumowane z limitem własnym (ogółem — w pierwszym wierszu formularza) powinny razem dać limit przydzielony resortowi dla opracowania projektu planu.

Ponadto ministerstwa (główni inspektorzy bhp) opracowują formularze planu dla inwestycji bhp (In-5 oraz In-5a) przedstawiając je do wglądu i opinii przedstawicielom Zarządów Głównych Związków Branżowych. 2 egzemplarze formularzy obu tych wzorów przesyłają ministerstwa do Samodzielnego Wydziału do spraw BHP w PKPG (1 egz. dla Sam. Wydziału i 1 egz. dla Departamentu Inwestycji PKPG).

Jeżeli w ramach spisów tytułów budownictwa inwestycyjnego I lub II grupy (włącznie z inwestycjami drobnymi) planowane są budowy lub obiekty stanowiące zaplecze techniczne dla samochodów (np. bazy lub warsztaty remontowe, stacje obsługi samochodów itp.), wówczas inwestorzy centralni obowiązani są przed skierowaniem planu do PKPG zgłosić tego rodzaju pozycje do zaopiniowania i uzgodnienia Ministerstwu Transportu Drogowego i Lotniczego.

Inwestorzy centralni w zakresie planów terenowych, tj. prezydium WRN (WKPG) po przyjęciu planów od podległych im inwestorów naczelnych (wydziałów, prezydiów WRN itd.) opracowują ostateczne projekty spisów tytułów, oddzielnie dla inwestycji I grupy i II grupy (In-9a) oraz dla inwestycji nie wymagających robót budowlano-montażowych (In-9b) dla każdego inwestora naczelnego. Następnie opracowują wykaz wg wzoru In-11 i zbiorcze zestawienia wg wzorów: In-2, In-3, In-4, In-6, In-7 i In-8, oraz przekazują całość materiałów wraz ze skorygowanymi (lub nowo opracowanymi) formularzami dotyczącymi poszczególnych inwestorów naczelnych (por. pkt. 20, ust. 1 pkt. 2) a także z analizami opisowymi do PKPG — Departamentu Planów Terenowych i Lokalizacji w 2 egz. (z tego 1 egz. dla Departamentu Planów Terenowych i Lokalizacji oraz 1 egz. dla Departamentu Inwestycji).

Ponadto przekazują oni do PKPG — Departamentu Planów Terenowych i Lokalizacji w 3 egz. (1 egz. dla Dep. Planów Terenowych, 1 egz. dla Departamentu Inwestycji oraz 1 egz. dla właściwego departamentu branżowego), skorygowane zbiorcze zestawienia, o których była mowa w pkt. 20 ust. 1 pkt. 2, zawierające dane dotyczące poszczególnych inwestorów naczelnych.

Na podstawie formularzy planu dla inwestycji bhp In-5 sporządzonych przez inwestorów naczelnych, WKPG opracowują

zbiorcze zestawienie dla całości województwa wg tego samego wzoru i w 2 egz. wraz z załączonymi formularzami inwestorów naczelnych wg wzoru In-5 oraz In-5a przesyłają do Samodzielnego Wydziału do Spraw BHP w PKPG (1 egz. dla Sam. Wydziału i 1 egz. dla Departamentu Inwestycji PKPG). Ponadto formularze inwestorów naczelnych (In-5 oraz In-5a) przekazują WKPG do właściwych ministerstw (głównych inspektorów bhp) w 1 egz. celem wypowiedzenia się. Jednocześnie WKPG przekazują właściwym ministerstwom wycinki swego projektu planu, tzn. spisy tytułów inwestycji I grupy i II grupy właściwych inwestorów naczelnych oraz dotyczące ich a skorygowane formularze wg wzoru In-11 i zbiorcze zestawienia wg wzorów: In-2, In-3, In-4, In-6, In-7, In-8. Na podstawie tych materiałów prezydium WRN uzgadniają swe stanowiska z właściwymi ministerstwami przed rozpatrzeniem projektów planów w PKPG.

Projekty planów terenowych powinny być przy ich rozpatrywaniu przez właściwe ministerstwa i uzgadnianiu z prezydiami WRN zbadane również pod kątem widzenia stanu przygotowania inwestycji do realizacji (między innymi dokumentacja projektowo-kosztorysowa) oraz pod kątem widzenia pokrycia ich w bilansowane-deficytowe materiały (np. rury stalowe, rury żeliwne i inne, szyny, rozjazdy, kable) i urządzenia. W tym celu prezydium WRN powinny dostarczyć właściwym ministerstwom odpowiednich danych. Wytycznych co do zakresu tych danych udziela prezydium WRN właściwe ministerstwa jeszcze przed przystąpieniem do opracowania projektów planów.

Ministerstwa powinny przed rozpatrzeniem projektów planów w PKPG dokonać zbiorczych zestawień całości planów terenowych swego resortu na formularzach wg wzorów: In-2, In-3, In-4, In-6, In-7 i In-8 oraz przedłożyć je wraz z własnymi uwagami i wnioskami, w 3 egz. do Dep. Inwestycji PKPG (1 egz. dla Dep. Inwestycji PKPG, 1 egz. dla właściwego departamentu branżowego oraz 1 egz. dla Dep. Planów Terenowych i Lokalizacji).

23.

Po przyjęciu projektów planów — inwestorzy centralni opracowują ostateczne projekty spisów tytułów I grupy, wykazy wg wzoru nr In-11 oraz wszystkie formularze zbiorcze, przekazując je do PKPG w celu przedstawienia Radzie Ministrów do zatwierdzenia w ramach Narodowego Planu Gospodarczego na 1956 rok. Ilość egzemplarzy zostanie ustalona odrębnie.

24.

1. Po zatwierdzeniu planu przez Radę Ministrów inwestorzy centralni prześlą centralom banków finansujących inwestycje spisy tytułów budownictwa inwestycyjnego

I i II grupy, spisy tytułów dla inwestycji nie wymagających robót budowlano-montażowych oraz zestawienia zbiorcze nakładów wg wzoru In-1 (w planie centralnym) i wg wzoru In-2 (w planach terenowych). W planach terenowych — prezydium WRN przekaza ponadto spisy tytułów I i II grupy, spisy tytułów dla inwestycji nie wymagających robót budowlano-montażowych oraz zestawienia zbiorcze wg wzoru nr In-2 do wojewódzkich oddziałów banków finansujących inwestycje.

- 2 Na podstawie zatwierdzonego planu inwestycyjnego inwestorzy bezpośredni opracują w porozumieniu z wykonawcami (por. pkt. 17) tytuły inwestycyjne wg wzoru In-13a oraz tytuły dla inwestycji nie wymagających robót budowlano-montażowych wg wzoru In-13b, a po zatwierdzeniu ich przedstawia z aktualnymi oświadczeniami o stanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej

wzór In-14 — dotyczy tylko budownictwa inwestycyjnego) właściwym oddziałom banków finansujących inwestycje. Inwestorzy w planach terenowych przedstawia ponadto tytuły inwestycyjne, wraz z oświadczeniami o stanie dokumentacji, właściwym wojewódzkim oddziałom banków finansujących inwestycje.

25.

Wszystkie formularze do planu, z wyjątkiem wzorów In-9a i 9b (spisy tytułów), In-12a i 12b (wnioski inwestycyjne), In-13a i 13b (tytuły inwestycyjne) oraz In-14, inwestorzy powinni wykonać we własnym zakresie. Masowe formularze wzorów powyżej wymienionych zostaną wydane drukiem przez Centralę Wydawniczą Druków, do której należy zgłaszać odpowiednie zamówienia na dostarczanie w trybie odpłatnym.

IV. ZATWIERDZANIE PLANU INWESTYCYJNEGO

26.

Całość planu inwestycyjnego zatwierdza w ramach narodowego planu gospodarczego Rada Ministrów P. R. L.

27.

- 1 Spisy tytułów budownictwa inwestycyjnego I grupy zatwierdza Rada Ministrów zarówno dla planu centralnego jak i dla planów terenowych. Tabela granicznych wartości kosztorysowych, powyżej których inwestycje (budowy) zaliczane są do I grupy, zawarta jest w załączniku nr 1.
- 2 Spisy tytułów budownictwa inwestycyjnego II grupy zatwierdzają:
 - a) w planie centralnym — właściwy minister,
 - b) w planach terenowych — prezydium wojewódzkiej rady narodowej.
- 3 Spisy tytułów budownictwa inwestycyjnego dla inwestycji drobnych II grupy (wymagających uproszczonej dokumentacji lub co najmniej 1-stadiowej dokumentacji projektowo-kosztorysowej tzn. projektu techniczno-roboczego wraz z kosztorysem) zatwierdzają:
 - a) w planie centralnym — dyrektor centralnego zarządu itp. inwestor naczelny,
 - b) w planie terenowym — właściwy wydział prezydium WRN itp. inwestor naczelny.
- 4 Spisy tytułów dla inwestycji nie wymagających robót budowlano-montażowych zatwierdzają w planach centralnych i w planach terenowych inwestorzy naczelni.
- 5 Całość planu w zakresie zaplecza technicznego przedsiębiorstw budowlano-montażowych z III części generalnego kosztorysu oraz spis tytułów dla baz stałych i półsta-

łych I grupy zatwierdza w ramach globalnych kwot na resort właściwy wiceprezes Rady Ministrów. Spisy tytułów dla baz stałych i półstałych II grupy zatwierdza właściwy minister. Spisy tytułów budownictwa prowizorycznego na placach budów zatwierdza właściwy dyrektor centralnego zarządu budownictwa. Tytuły inwestycyjne na budownictwo prowizoryczne zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa budowlano-montażowego (zjednoczenia). Spisy tytułów i tytuły dla inwestycji nie wymagających robót budowlano-montażowych zatwierdzane są zgodnie z zasadami ogólnie obowiązującymi, podanymi wyżej w ust. 4 oraz następnie w pkt. 28.

28.

- 1 Tytuły inwestycyjne dla inwestycji polegających na budownictwie zatwierdzają z zastrzeżeniem pełnej zgodności tytułu z danymi zawartymi w spisie tytułów:
 - a) w zakresie inwestycji I grupy —
 - w planie centralnym — dyrektor centralnego zarządu itp. inwestor naczelny,
 - w planie terenowym — właściwy wydział prezydium WRN itp. inwestor naczelny;
 - b) w zakresie inwestycji II grupy — zarówno w planie centralnym jak i w planie terenowym — dyrektor przedsiębiorstwa — instytucji — budowy itp. inwestor bezpośredni.
- Jeżeli w planie inwestycyjnym przewidziano w ramach spisu tytułów II grupy drobne inwestycje, wówczas tytuły dla tych inwestycji zatwierdzać może z zastrzeżeniem nie przekroczenia globalnej kwoty nakła-

dów przyznanej (w spisie tytułów II grupy) na tego rodzaju inwestycje inwestorowi naczelnemu:

- a) w planie centralnym — dyrektor centralnego zarządu itp. inwestor naczelny,
- b) w planie terenowym — właściwy wydział prezydium WRN itp. inwestor naczelny.

Tytuły inwestycyjne dla inwestycji polegających wyłącznie na nabywaniu maszyn i urządzeń nie wymagających montażu oraz na nabywaniu narzędzi i inwentarza, a także na innych nakładach nie wymagających robót budowlanych i montażowych, zatwierdzają w ramach zatwierdzonego (w spisie tytułów In-9b) dla inwestycji limitu:

- a) w planie centralnym — dyrektor cen-

- tralnego zarządu itp. inwestor naczelny,
- b) w planie terenowym — właściwy wydział prezydium WRN itp. inwestor naczelny.

29.

Inwestorzy centralni mogą w uzasadnionych — wyjątkowych przypadkach ograniczyć uprawnienia podległych inwestorów naczelných i bezpośrednich do zatwierdzania spisów tytułów oraz tytułów inwestycyjnych, zastrzegając prawo ostatecznego zatwierdzania na szczeblu wyższym. O decyzjach tych inwestorzy centralni obowiązani są powiadomić centrale banków finansujących inwestycje — przed końcem roku bieżącego.

Załącznik nr 1

Graniczne wartości kosztorysowe inwestycji (budów), powyżej których inwestycje zaliczają się do grupy I

A. BUDOWNICTWO PRZEMYSŁOWE		B. BUDOWNICTWO TRANSPORTU I ŁĄCZNOŚCI	
	w mln. zł.		w mln. zł.
1. Kopalnie węgla kamiennego i brunatnego	10,0	1. i węzły kolejowe	10,0
2. Kopalnie torfu	5,0	2. inwestycje w zakresie kolei	8,0
3. Rafinerie ropy naftowej	6,0	3. nictwo drogowe (drogi kołowe)	10,0
4. Gazownie	5,0	4. a dróg wodnych	10,0
5. Elektrownie	20,0	5. a w portach: a) morskich	8,0
6. Kopalnie oraz zakłady rud i metali	8,0	b) rzecznych	5,0
7. Kopalnie odkrywkowe surowców mineralnych	5,0	6. Lotniska	10,0
8. Kopalnie soli kamiennej i potasowej	8,0	7. Stacje obsługi samochodowej oraz zakłady remontu samochodów, garaże i warsztaty remontowe	5,0
9. Zakłady hutnictwa żelaza	30,0	8. Inne — nie wymienione budowy w zakresie, transportu i łączności	4,0
10. Zakłady metali nieżelaznych	20,0	Poza tym, bez względu na wartość kosztorysową zaliczają się zawsze do inwestycji I grupy: a) budowa nowych linii kolejowych i budowa drugich torów kolejowych, b) elektryfikacja kolei, c) nowe drogi kołowe o znaczeniu ogólnopństwowym d) nowe inwestycje o znaczeniu ogólnopństwowym w zakresie telekomunikacji i radiokomunikacji.	
11. Zakłady budowy maszyn i konstrukcji żelaznych	10,0	C. BUDOWNICTWO ROLNE	
12. Zakłady budowy taboru oraz sprzętu kolejowego, okrętowego i rzeczno-kołowego	10,0	Do inwestycji I grupy zaliczają się bez względu na wartość kosztorysową wszystkie nowo organizowane państwowe ośrodki maszynowe oraz nowe zakłady weterynaryjne. Ponadto do I grupy zaliczają się melioracje o wartości kosztorysowej ponad 15 mln. zł.	
13. Zakłady przemysłu motoryzacyjnego	15,0	Wszystkie pozostałe inwestycje budownictwa wiejskiego (w tym elektryfikacja wsi) należą do inwestycji grupy II.	
14. Zakłady elektrotechniczne	8,0	D. BUDOWNICTWO HANDLOWE I MAGAZYNÓW	
15. Zakłady wyrobów metalowych	10,0		w mln. zł.
16. Zakłady przemysłu gumowego	10,0	1. Elewatory oraz magazyny i składy handlowe	3,0
17. Zakłady przemysłu farb i lakierów	6,0	2. Zakłady żywienia zbiorowego	3,0
18. Zakłady przemysłu farmaceutycznego	5,0	3. Domy towarowe	5,0
19. Zakłady przemysłu tworzyw sztucznych	3,0	E. BUDOWNICTWO KOMUNALNE	
20. Zakłady przemysłu cementowego	15,0		5,0
21. Zakłady przemysłu ceramicznego	20,0	z tym jednak, że bez względu na wartość kosztorysową do I grupy zalicza się budowa nowych sieci wodociągowych, kanalizacyjnych i ciepłowniczych oraz budowa nowych linii tramwajowych i trolejbusowych.	
22. Zakłady przemysłu ceramiki budowlanej	8,0	F. BUDOWNICTWO MIESZKANIOWE I SOCJALNO-KULTURALNE	
23. Zakłady przemysłu szkła i ceramiki szlachetnej	5,0		w mln. zł.
24. Zakłady przemysłu wapienniczego i gipsowego	8,0	1. Budownictwo mieszkaniowe rozproszone	3,0
25. Zakłady przemysłu materiałów ogniotrwałych	8,0	2. Budownictwo socjalno-kulturalne (szkoły podstawowe, zawodowe i wyższe, przedszkola, żłobki, szpitale, sanatoria, domy wypoczynkowe, stadiony sportowe, teatry, kina, biblioteki, muzea itd.)	3,0
26. Zakłady budowlanych elementów prefabrykowanych	6,0	Bez względu na wartość kosztorysową do inwestycji I grupy zalicza się budownictwo mieszkaniowe osiedlowe.	
27. Zakłady przemysłu papierniczego	8,0	G. INSTYTUTY NAUKOWE	
28. Zakłady przemysłu drzewnego	5,0		3,0
29. Zakłady przemysłu bawełnianego	10,0	H. BUDOWNICTWO ADMINISTRACYJNE	
30. Zakłady przemysłu włókienniczego	7,0		2,0
31. Zakłady przemysłu garbarskiego i obuwniczego	6,0	Bez względu na wartość kosztorysową zaliczają się zawsze do inwestycji I grupy: a) nowe kopalnie węgla, b) wszystkie nowe zakłady lub nowe oddziały w czynnych zakładach, powstające w celu zorganizowania nowych gałęzi produkcji, c) linie energetyczne oraz podstacje 110 KV i więcej, d) magistralne rurociągi naftowe i gazowe.	
32. Zakłady przemysłu cukrowniczego	10,0		
33. Zakłady przemysłu tłuszczowego	7,0		
34. Zakłady przetwórcze mięsa	6,0		
35. Zakłady przemysłu chłodniczego	4,0		
36. Zakłady innych nie wymienionych gałęzi przemysłu kluczowego	3,0		
37. Zakłady przemysłu terenowego:			
a) zakłady chemiczne, hutnicze, konstrukcji żelaznych, budowy maszyn, wyrobów metalowych, budowy taboru i przemysłu motoryzacyjnego oraz przemysłu elektrotechnicznego	5,0		
b) zakłady przemysłu torfowego, cementownie, cegielnie i zakłady mat. ogniotrwałych oraz elementów prefabrykowanych dla budownictwa	4,0		
c) zakłady przemysłu szklarskiego i ceramiki szlachetnej, drzewnego i papierniczego oraz włókienniczego — wełnianego i bawełnianego, a także przemysłu tłuszczowego	3,0		
d) zakłady przemysłu odzieżowego oraz innych nie wymienionych gałęzi przemysłu i rzemiosła	2,0		

NOMENKLATURA

podstawowych kierunków nakładów inwestycyjnych (dla planu centralnego)

Załącznik nr 3

I. MINISTERSTWO GÓRNICTWA**A. Kopalnictwo węgla kamiennego**

w tym:

1. Wszystkie kopalnie (bez inwest. Przedsięb. Mat. Podszadz.)

w tym:

- a) Roboty badawcze
- b) Roboty górnicze
- c) Mechanizacja
- d) Transport pionowy
- e) Inwestycje podszadzowe na kopalniach
- f) Przeróbka mechaniczna
- g) Energetyka

2. a) Nakłady na inwestycje w istniejących kop. głębokich (starych)
w tym nakłady na nowe poziomy
- b) Nakłady na nowe kop. głębokie
- c) Nakłady na płytkie kopalnie (upadłe odkrywki)
w tym a) w eksploatacji
b) nowe w budowie

B. Kopalnictwo węgla brunatnego**C. Fabryki Maszyn Górniczych**

w tym:

1. Narzędziownie
2. Warsztaty mechaniczno-produkcyjne
3. Odlewnie
4. Kuźnie i prasownie

D. Kopalnictwo naftowe

w tym:

A. Wiercenia

w tym:

1. Eksploatacyjne
a) za ropą
b) za gazem
2. Poszukiwawcze
a) za ropą
b) za gazem

E. Rafinerie**II. ENERGETYKA PRZEMYSŁOWA**

Elektrownie przemysłowe powyżej 500 KW mocy za-
instalowanej (wypełniają wszystkie resorty przemysło-
we poza Min. Energetyki).

III. MINISTERSTWO ENERGETYKI

w tym:

1. Elektrownie ciepłe
2. Elektrownie wodne
3. Sieci najwyższych napięć
4. Sieci średnich i niskich napięć
5. Sieć ciepła
6. Przedsiębiorstwa produkcji pomocniczej
7. Przedsiębiorstwa remontowe

IV. MINISTERSTWO HUTNICTWA**A. Gazownictwo**

w tym:

1. gazownie (wytwórnie bez sieci lokalnej)
2. zakłady przesyłowe (tłocznice, odnaptalennowne, odsiarczanie, zbiorniki, gazociągi dalekosiężne)
w tym: gazociągi dalekosiężne,
3. gazociągi lokalne

B. Koksochemia

w tym:

1. baterie koksoownicze

2. zakłady produkcji węglapochodnych w zakła-
dach koksoowniczych

3. zakłady dalszej przeróbki węglapochodnych.

C. Kopalnictwo rud żelaza

w tym:

1. kopalnie rud żelaza
w tym: w okręgu łączącym
2. prażalnie rud
3. żelgruda (bez żelgudy przy piask. żel.)
4. kopalnie i zakłady wzbogacania piasków żela-
zistych łącznie z żelgrudą.

D. Kopalnictwo rud metali nieżelaznych

w tym:

1. kopalnie rud cynku i ołowiu łącznie z zakładami
wzbogacania
2. kopalnie rud miedzi łącznie z zakładami, flotacji

E. Zakłady wydobywcze topników kopalń i minerałów

w tym:

1. kamieniołomy wapienia
2. dolomitołomy
w tym:
prażalnie dolomitu przy zakładach wydobyw-
czych

3. kopalnie kwarcytu
4. kopalnie glin ogniotrwałych
5. kopalnie łupków ogniotrwałych itp. dla Al_2O_3

F. Hutnictwo i przetwórstwo żelaza

w tym:

1. aglomerownie
2. wielkie piece
3. stalownie martenowskie
4. elektrostalownie
5. walcownie
6. kuźnie i prasownie
7. ciągarnie i łuszcarnie
8. odlewnie staliwa
9. odlewnie żeliwa
10. wytwórnie maszyn i urządzeń
11. gospodarka energetyczna (energia elektryczna,
gaz, woda, powietrze sprężone)
12. transport (bocznice kolej., tabor itp.).
13. magazyny

**G. Zakłady wytwórcze artykułów masowych i pow-
szecznego użytku**

w tym:

1. Wytwórnie naczyń emaliowanych, aluminio-
wych, ocynkowanych itp. artykułów gospodar-
stwa domowego
2. Wytwórnie opakowań blaszanych
3. Wytwórnie gwoździ, drutu, lin itp.

H. Hutnictwo i przetwórstwo metali nieżelaznych

w tym:

1. Zakłady tlenku glinu
2. Huty aluminium
3. Huty tlenku cynku
4. Huty cynku, ołowiu i kadmu
5. Huty miedzi
6. Zakłady przetwórcze aluminium (walcownie, pra-
sownie, ciągarnie, odlewnie itd.)
7. Zakłady przetwórcze metali nieżelaznych (prócz
Alu) jak walcownie, prasownie, ciągarnie, od-
lewnie itd.

V. MINISTERSTWO PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO

w tym:

1. Narzędziownie
2. Warsztaty mechaniczne — produkcyjne
3. Montażownie
4. Odlewnie — ogółem
w tym:
a) odlewnie żeliwa szarego
b) odlewnie żeliwa ciągliwego

- c) odlewnie stalowe
- d) odlewnie metali nieżelaznych
- 5. Stalownie
- 6. Elektrostalownie
- 7. Kuźnie
- 8. Galwanizownie

VI. MINISTERSTWO PRZEMYSŁU LEKKIEGO

w tym:

- 1. Przemysł bawełniany
- 2. Przemysł wełniany
- 3. Przemysł jedwabniczy
- 4. Przemysł lniany
- w tym: roszarnie lnu

VII. MINISTERSTWO BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO I MINISTERSTWO MIAST I OSIEDLI

w tym:

- 1. Zakłady przemysłowe
- 2. Bazy przedsiębiorstw budowlanych (realizowane poza nakładami z III cz. kosztorysu)
- 3. Sprzęt i maszyny dla przedsiębiorstw budowlanych
- 4. Transport dla przedsiębiorstw budowlanych
- 5. Biura projektów

VIII. MINISTERSTWO ROLNICTWA

(plan centralny)

w tym:

- 1. Budownictwo
- w tym: inwentarskie
- 2. Inwentarz żywy
- 3. Mechanizacja
- 4. Kultury specjalne
- Z ogólnej liczby nakładów planu centralnego przypada na:
- a) państwowe ośrodki maszynowe
- b) gminne ośrodki maszynowe
- c) techniczną obsługę rolnictwa
- d) biowet
- e) meliorację (z planu centralnego)
- f) elektryfikację (z planu centralnego)
- g) szkolnictwo zawodowe
- h) instytuty naukowe

IX. MINISTERSTWO PGR

w tym:

- 1. Budownictwo
- w tym:
- a) inwentarskie
- b) pozostałe gospodarcze
- c) przemysłu rolnego
- d) baz remontowych
- 2. Mechanizacja
- 3. Inwentarz żywy
- 4. Rybołówstwo
- 5. Kultury specjalne
- 6. Reelektryfikacja

X. MINISTERSTWO LEŚNICTWA

w tym:

- 1. Zalesienia
- 2. Mechanizacja zalesień i ścinki
- 3. Budowa dróg i kolejek leśnych
- 4. Budownictwo administracyjno-leśne
- 5. Zakup środków transportowych i komunikacyjnych
- 6. Gospodarka wiklinowa
- 7. Tartaki
- 8. Fabryki chemiczne
- 9. Akcja osiedleńcza

XI. MINISTERSTWO KOLEI

w tym:

- 1. Budowa nowych linii kolejowych n/torowych
- 2. Budowa i odbudowa drugich torów n/torowych

- 3. Elektryfikacja kolei (bez taboru)
- 4. Zakup taboru normalnotorowego
- w tym: taboru elektrycznego
- 5. Koleje wąskotorowe
- w tym: tabor wąskotorowy

XII. MINISTERSTWO TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

- 1. Budowa i przebudowa dróg państwowych
- 2. Budowa i przebudowa dróg lokalnych
- 3. Budowa mostów na drogach państwowych
- 4. Budowa mostów na drogach lokalnych
- 5. Zakup taboru PKS
- 6. Budowa Zajezdni PKS
- 7. Budowa Zakładów Naprawy Samochodów
- 8. Budowa Wytwórni Części Samochodowych
- 9. Budowa stacji obsługi (TOS)
- 10. Budowa i rozbudowa kamieniołomów i klinkierni drogowych

XIII. MINISTERSTWO ŻEGLUGI

w tym:

- 1. Flota
- a) morska
- b) rzeczna
- 2. Rybołówstwo morskie
- 3. Drogi wodne śródlądowe
- 4. Stocznie remontowe morskie
- 5. Stocznie rzeczne
- 6. Porty rzeczne
- 7. Porty morskie
- 8. Produkcja kruszywa
- 9. Przemysł rybny

XIV. MINISTERSTWO ŁĄCZNOŚCI

w tym:

- 1. Kable międzymiastowe
- 2. Telefonia miejscowa
- 3. Inwestycje pocztowe
- 4. Radiofonizacja kraju
- 5. Ośrodki radiowe
- 6. Telewizja

XV. MINISTERSTWO HANDLU WEWNĘTRZNEGO

w tym:

- 1. Hurt
- 2. Detal
- 3. Przemysł (piekarnie państwowe)
- 4. Skup
- 5. Środki transportowe
- 6. Żywnienie zbiorowe

XVI. ZWIĄZEK SPÓŁDZIELNI SPOŻYWCÓW

w tym:

- 1. Hurt
- 2. Detal
- 3. Przemysł (piekarnie spółdzielcze)
- 4. Skup
- 5. Środki transportowe
- 6. Żywnienie zbiorowe

XVII. CENTRALA ROLNICZA SPÓŁDZIELNI „SAMOPOMC CHŁOPSKA“

- 1. Hurt
- 2. Detal
- 3. Przemysł (piekarnie)
- 4. Pukty uboju gospodarczego
- 5. Żywnienie zbiorowe
- 6. Przemysł torfowy
- 7. Środki transportowe

XVIII. CENTRALNY URZĄD WYDAWNICTW

- 1. Zakłady graficzne
- 2. Hurt
- 3. Detal
- 4. Wydawnictwa

XIX. MINISTERSTWO SKUPU

w tym:

1. Elewatory
2. Magazyny zbożowe
3. Młyny (plan centralny)
4. Wytwórnie pasz treściwych
5. Magazyny pasz

XX. MINISTERSTWO GOSPODARKI KOMUNALNEJ
(plan centralny)

w tym:

1. Centralny zakup taboru komunikacji miejskiej:
 - a) autobusów
 - b) trolleybusów
 - c) tramwaj
 - d) taksówek
2. Centralny zakup dla M. P. R. B.
 - a) środków transportowych
 - b) sprzętu budowlanego
3. Inne centralne zakupy:
 - a) dla jednostek planu terenowego
 - b) dla jednostek planu centralnego

XXI. MINISTERSTWO GOSPODARKI KOMUNALNEJ C. Z. BUD. MIESZK. I OSIEDLI ZOR

1. Nakłady na kubaturę mieszkaniową
 - a) na izby oddawane do użytku
 - b) na izby w stanach surowych
2. Nakłady na urządzenia socjalne
 - a) szkoły podstawowe
 - b) przedszkola
 - c) żłobki
3. Nakłady na urządzenia usługowe
4. Nakłady na uzbrojenie terenu (roboty niekubat.)
5. Inne
 - a) przyszłościową
 - b) bieżącą

XXII. MINISTERSTWO OŚWIATY

w tym:

1. Wyższe szkoły pedagogiczne
2. Domy studenckie (internaty) WSP

XXIII. C. U. S. Z.

w tym:

1. Zasadnicze szkoły zawodowe

2. Warsztaty szkół zawodowych
3. Internaty szkół zawodowych

XXIV. MINISTERSTWO SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

w tym:

1. Studia techniczne
2. Studia rolne
3. Studia uniwersyteckie
4. Studia ekonomiczne
5. Domy studenckie

XXV. MINISTERSTWO KULTURY I SZTUKI

w tym:

1. Muzea
2. Zabytki
3. Plastyka
4. Teatry, opery i filharmonie
5. Cyrki i przedsiębiorstwa rozrywkowe
6. Szkolnictwo artystyczne
 - a) w tym: szkoły wyższe
 - b) domy studenckie (bursy)
7. Przemysł muzyczny

XXVI. CENTRALNY URZĄD KINEMATOGRAFII

w tym:

1. Kina miejskie
2. Kina wiejskie
3. Kina ruchome
4. Wytwórnie filmów fabularnych
5. Wytwórnie filmów oświatowych
6. Wytwórnie filmów dokumentalnych
7. Wyższe szkoły filmowe
8. Domy studenckie (bursy)

XXVII. MINISTERSTWO ZDROWIA

w tym:

1. Akademie medyczne (bez klinik)
2. Domy studenckie
3. Szpitale kliniczne
4. Szpitale psychiatryczne
5. Sanatoria przeciwgruźlicze
6. Sanatoria uzdrowiskowe

XXVIII. GŁÓWNY KOMITET KULTURY FIZYCZNEJ

w tym:

1. Wyższe szkoły wychowania fizycznego
2. Domy studenckie

Załącznik nr 1

NOMENKLATURA

artykułów dla których sporządza się plan przyrostu zdolności produkcyjnych (usługowych)

I. MINISTERSTWO GÓRNICTWA

Jednostka miary

1. Węgiel kamienny (wydobycie)
2. Węgiel brunatny
3. Przeróbka mechaniczna węgla
4. Maszyny górnicze
5. Przerób ropy naftowej

tys. ton/d.
"
"
mln. zł cen. niezm./r.
tys. ton/r

II. ENERGETYKA (poza energetyką zawodową)

1. Moc zainstalowana w elektrowniach o mocy ponad 500 KW
2. Energia elektryczna (w elektrowniach jak wyżej)

tys. KW
tys. kWh

III. MINISTERSTWO ENERGETYKI

- a) moc zainstalowana w elektrowniach ciepłych
- b) moc zainstalowana w elektrowniach wodnych
- c) energia elektryczna
- d) linie energetyczne najwyższych napięć
- e) sieć średnich i niskich napięć
- f) sieć ciepła

tys. KW
tys. kWh
Km
"
"

IV. MINISTERSTWO HUTNICTWA

A. Gazownictwo

1. Gaz
2. Zdolność przesyłowa (gazociągi dalekosieżne)
3. Zdolność przesyłowa (gazociągi lokalne)

mln. m³/r
Km

B. Koksochemia

1. Koks — ogółem
2. Przeróbka smoły surowej
3. Przeróbka benzolu surowego

tys. t/r
"
"

C. Hutnictwo i przetwórstwo żelaza

1. Aglomerat
2. Surówka wielkopiecową
3. Stal — ogółem
w tym: stal martenowska
stal elektryczna
4. Gotowe wyroby walcowane — ogółem
w tym: wyroby wg ważniejszych rodzaj agregatów (wymienić)
5. Wyroby prasowane
6. Wyroby kute
7. Wyroby ciągnięte i łuszczone
8. Maszyny i urządzenia
9. Inne wytwory: żelazostopy, proszki spiekane, wiertła, elektrody itp.

tys. t/r
"
"
"
"
"
"
"
"
mln. zł cen. niezm./t/r

D. Wytwórnice wyrobów metalowych — ogółem

- w tym: 1. naczynia kuchenne i artykuły gospodarstwa domowego (pożądane wymienić oddzielnie t/r naczyń emaliowanych, aluminiowych, i artykułów ocynkowanych)
2. opakowania blaszane
 3. gwoździe, liny, druty itp. (wymienić oddzielnie)

t/r
"
"

E. Hutnictwo i przetwórstwo metali nieżelaznych

1. Miedź — ogółem
w tym:
a) miedź surowa
b) miedź rafinowana ogniowo
c) miedź elektrolityczna
d) cynk

tys. t/r
"
"
"
"

e) ołów	tys. t/r
f) inne metale i wytwory wyżej nie wymienione (kadm, biel, cynkowa itp. — wymienić)	"
g) gotowe wyroby z aluminium lub jego stopów (walcowane, ciągnione, kute, odlewane — wymienić ważniejsze)	"
h) gotowe wyroby z innych (poza aluminium) metali nieżelaznych lub ich stopów (walcowane, ciągnione, odlewane itd. — wymienić)	"
F. Rudy	
1. Rudy żelaza (surowe) — ogółem	"
w tym: rudy darniowe	"
2. Rudy żelaza prażone	"
3. Rudy cynku i ołowiu (surowe)	"
4. Koncentraty rud cynku i ołowiu	"
5. Rudy miedzi (surowe)	"
6. Koncentraty rud miedzi	"
7. Rudy innych metali (wymienić)	"
G. Topniki hutnicze, kopaliny itp. surowce i minerały	
1. Kamień wapienny	tys. t/r
2. Dolomit (surowy)	"
3. Dolomit prażony (przy zakładach wydobywczych)	"
4. Gliny ogniotrwałe	"
5. Kwarcyt	"
6. Inne (wymienić)	"
H. Wyroby ogniotrwałe	
1. Gлина prażona	tys. t/r
2. Wyroby szamotowe	"
3. Wyroby krzemionkowe	"
4. Wyroby zasadowe	"
V. MINISTERSTWO PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO	
1. Przewody	km/t/rocznie
2. Kable	km/rocznie
3. Kotły wodno-turkowe	t/szt.-tp/h
4. Kotły La Monta	· szt./kgcal
5. Turbiny parowe	szt./MW/r.
6. Maszyny elektryczne wirujące	tys. szt./MW/r.
w tym: generatory do turbin parowych	szt./MW/r.
7. Transformatory mocy suche i olejowe (o mocy powyżej 200 kVA)	szt./MVA
8. Aparatura rozdzielcza i zabezpieczeniowa niskiego napięcia	w mln. zł c. n. t/r
9. Aparatura rozdzielcza i zabezpieczeniowa wysokiego napięcia	szt/t/r
10. Obrabiarki do obróbki wiórowej metali	"
11. Maszyny do obróbki plastycznej metali	"
12. Maszyny i urządzenia dla przemysłu hutniczego	t/r
13. Maszyny i urządzenia dla przemysłu chemicznego	"
14. Maszyny i urządzenia dla przemysłu papierniczego	"
15. Maszyny i urządzenia dla przemysłu włókienniczego	"
16. Maszyny i urządzenia drogowe i budowlane	"
17. Maszyny i urządzenia rolnicze	mln. zł c. n./r.
w tym: plugi/traktorowe, kultywatory polne — traktorowe kombajny zbożowe	szt/r
18. Samochody osobowe	"
19. Samochody ciężarowe	"
20. Ciągniki	"
21. Parowozy n/torowe	"
22. Lokomotywy elektryczne	"
23. Wagony osobowe n/torowe	"
24. Wagony towarowe n/torowe (w przeliczeniu na 2-osiove)	"
25. Statki oddane do eksploatacji	"
26. Urządzenia dźwigowo-transportowe	szt/tys. TDW/r
w tym: suwnice z napędem elektrycznym — kompletne	szt/t/r
koparki	"
dźwigi wieżowe	szt/m ³ /r
27. Łożyska toczne	szt/r.
28. Narzędzia i przyrządy, uchwyty i sprawdziany	tys. szt/t/r
29. Odlewy staliwne	w mln. zł c. n./r
30. Odlewy żeliwne — ogółem	tys. t/r
w tym: odlewy z żeliwa ciągliwego	"
grzejniki	"
31. Motocykle	szt/r
32. Rowery	tys. szt/r
33. Odbiorniki radiowe lampowe	szt. r.
VI. MINISTERSTWO PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO	
1. Amoniak syntetyczny	t/d
2. Karbid 75%	t/r
3. Fenol syntetyczny	"
4. Chlor gazowy	"
5. Kwas siarkowy techn. 100%	tys. t/r

6. Soda kalcynowana 98%	tys. t/r.
7. Soda kaustyczna 96—98%	"
8. Penicylina	mld. jedn./r
9. Przędza sztucznego jedwabiu w tym: przędza kordowa	t/r
10. Włókna cięte	"
11. Steelon	"
12. Polichlorek winylu	"
13. Opony samochodowe	tys. szt/r

VII. MINISTERSTWO PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

1. Cement	tys. t/r
2. Klinkier cementowy	"
3. Kamień wapienny	"
4. Wapno palone	"
5. Gips palony	"
6. Ceramika czerwona	"
7. Cegła wapienno-piaskowa	mln. jedn. ceram./r
8. Porcelana stołowa	tys. szt/r
9. Porcelit stołowy	t/r
10. Fajans sanitarny	"
11. Kamionka kanalizacyjna	"
12. Kamionka kwasoodporna	"
13. Płytki kamionkowe	"
14. Płytki ścienne szklone	m ² /r
15. Szkło opakowaniowe	tys. t/r
16. Szkło stołowe	"
17. Szkło płaskie	"
18. Szkło techniczne	"

VIII. MINISTERSTWO PRZEMYSŁU DRZEWNO-PAPIERNICZEGO

1. Płyty pilśniowe	tys. m ² /ton
2. Okleiny	"
3. Celuloza	tys. t/r
4. Papier	"

IX. MINISTERSTWO PRZEMYSŁU LEKKIEGO.

1. Włókno lniane	t/r
2. Włókno konopne	"
3. Przędza bawełniana	ilość wrzecion/t/r
4. Przędza wełniana czesankowa	"
5. Przędza wełniana zgrzebna	"
6. Przędza lniana	"
7. Przędza konopna	"
8. Tkaniny bawełniane	ilość krosien/m ² /r
9. Tkaniny wełniane	"
10. Tkaniny jedwabne	"
11. Tkaniny lniano-pakulane	"
12. Tkaniny dekoracyjne	"
13. Dzianina	t/r
14. Wyroby pończosznice	tys. par/r
15. Tkaniny transporterowe	ilość krosien/m ² /r
16. Węże pożarnicze	t/r
17. Filce techniczne	"
18. Sieci rybackie	"
19. Skóry twarde	"
20. Skóry miękkie	m ² /r
21. Obuwie	tys. par/r

X. MINISTERSTWO PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

1. Przerób buraków	q/d
2. Przerób nasion oleistych	tys. t/r
3. Piwo	tys. hl/r
4. Siód	tys. t/r
5. Makaron	t/r
6. Wino	mln. l/r
7. Konserwy jarzynowe i owocowe	t/r
8. Spirytus przemysłowy 100%	mln. l/r
9. Tytoń wyfermentowany	t/r
10. Papierosy	mln. szt/r

XI. MINISTERSTWO PRZEMYSŁU MIĘSNEGO I MLECZARSKIEGO

1. Chłodnie składowe	m ² pow. chl.
2. Mięso	t/r
3. Wędliny	"

4. Szynki	t/r
5. Smalec	t/r
6. Mleko	tys. l/r
7. Masło	t/r
8. Sery	"

XII. MINISTERSTWO PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

1. Cegła	mil. szt/r.
2. Sączki (w przeliczeniu na 5 cm)	
3. Torf opałowy	tys. t/r
4. Ściółka torfowa	tys. bal/r

XIII. MINISTERSTWO ROLNICTWA

1. Państwowe Ośrodki Maszynowe w tym:	szt.
a) warsztaty remontowe	szt/typ
b) bazy paliwowe	szt.
2. Traktory	szt/KM
3. Kombajny	"
4. Budynki inwentarskie w tym:	szt/stan.
a) obory	"
b) chlewnie	"
c) stajnie	"
d) owczarnie	"
5. Melioracje	tys. ha
a) grunty orne	"
b) łąki i pastwiska	"
c) pełne zagospodarowanie łąk i pastwisk	"
d) powierzchnia nawadniania	km
e) kanały	"
f) obwałowania	"
6. Elektryfikacja	szt.
a) jednostek wiejskich w tym: zagród	"
b) ośrodków POM	"
c) ośrodków PGR	"
d) spółdzielczych ośrodków gospodarczych	"
7. Weterynaria	szt.
a) lecznice	"
b) przychodnie	"
c) punkty weterynaryjne	"
d) stacje insyminacyjne	"
8. Kultury specjalne	szt/m ²
a) szklarnie	ha
b) chmielniki	szt/ilość rodzin do osiedl.
9. Akcja osiedleńcza — zagrody do obudowy	
10. Przemysł	tys. szt/r
a) remont silników	ton/r
b) produkcja części do ciągników i maszyn rolniczych	"
c) produkcja biopreparatów	"
d) produkcja farmaceutyki	"

XIV. MINISTERSTWO PAŃSTWOWYCH GOSPODARSTW ROLNYCH

1. Traktory	szt/KM
2. Kombajny	"
3. Budynki inwentarskie	szt/stan.
a) obory	"
b) chlewnie	"
c) stajnie	"
d) owczarnie	szt.
4. Warsztaty remontowe	
5. Kultury specjalne	szt/m ²
a) szklarnie	ha
b) chmielniki	ha
c) sady nowe	ha
6. Stado podstawowe	szt.
a) krowy	"
b) buhaje	"
c) konie	"
w tym: ogiery	"
d) trzoda chlewna	"
w tym: maciory	"
knury	"
e) owce	"
7. Budynki przemysłowe	tys. litr/r
a) gorzelnie	ton/r
b) piatkarnie	mln. jedn. ceram./r
c) cegielnie	

3. Żegluga śródlądowa
 - a) holowniki
 - b) barki
4. Stocznie
 - a) morskie stocznie remontowe
 - b) stocznie rzeczne
5. Porty morskie
 - a) przeładunki towarów masowych
 - b) przeładunek drobnicy
 - c) magazyny
6. PRC i P
 - a) szalandy
 - b) holowniki

szt/KM
 szt/ton
 szt/rob. godz. rocznie
 " "
 tys. ton/r
 m² pow. "
 szt/t
 szt/KM

XIX. MINISTERSTWO ŁĄCZNOŚCI

1. Kable międzymiastowe
2. Telefonía miejscowa
3. Radiofonizacja kraju
4. Ośrodki radiofoniczne
5. Ośrodki radiokomunikacyjne
6. Telewizja

km/łączy
 Nr. Nr.
 szt/instal./głośnikowych
 szt/KW
 " "
 "

XX. MINISTERSTWO HANDLU WEWNĘTRZNEGO

1. Magazyny
2. Ziemniaczarki
3. Składy opałowe
4. Domy towarowe
5. Sklepy
 - w tym: w ramach planu ZOR
6. Hale targowe
7. Targowiska
8. Zakłady żywienia zbiorowego
9. Bary mleczne
10. Zakłady pomocnicze żywienia zbiorowego
11. Punkty skupu
12. Piekarnie
 - w tym: w ramach planu ZOR

szt/m² pow.
 szt/pojemność t.
 szt/przełot. roczna t.
 szt/m² pow.
 " "
 " "
 " "
 szt/miejsc
 szt/zdoln. prod. t/r
 szt/m² pow.
 szt/zdoln. prod. t/d
 " "

XXI. CRS „SAMOPOMOC CHŁOPIKA”

1. Magazyny hurtowe
2. Magazyny nawozowe
3. Magazyny detaliczne
4. Wiejskie domy towarowe
5. Gospody
6. Piekarnie
7. Punkty uboju gospodarczego

szt/m²
 szt/m²
 szt/m²
 szt/m²
 szt/miejsc
 szt/zdoln. prod. t/d
 szt.

XXII. MINISTERSTWO SKUPU

1. Spichrze zbożowe
2. Magazyny zbożowe
3. Młyny
 - a) żytnie
 - b) pszenne
 - c) kombinowane
 - d) kaszarnie
 - e) płatkarnie
 - f) magazyny przymiłyńskie
4. Wytwórnice pasz treściwych
5. Magazyny pasz

szt/ton
 t/d
 " "
 " "
 " "
 " "
 " "
 szt/ton pojemn.
 t/r
 szt/t.

XXIII. MINISTERSTWO GOSPODARKI KOMUNALNEJ

1. Wodociągi
 - a) przyrost ilości wody dostarczonej konsumentom
 - b) przyrost sieci wodociągowej — długość
 - c) ilość miast nowozaopatrywanych w wodociągi
2. Kanalizacja
 - a) przyrost sieci kanalizacyjnej — długość
 - b) przyrost ilości nowych oczyszczalni ścieków
 - c) ilość miast nowozaopatrywanych w kanalizację
3. Komunikacja miejska (ogółem)
 - a) zdolność przewozowa
 - b) ilość miast nowozaopatrzonych w komunikację miejską (ogółem)
 - w tym:

m³/dobę
 km
 szt.
 km
 szt.
 szt.
 mln. pasażerów/rocznie
 szt.

— w tramwajową	szt.
— w trolleybusową	"
— w autobusową	"
Komunikacja tramwajowa	
a) zdolność przewozowa	mln. pasażerów/rocznie
b) długość toru/tramwajowego (pojedynczego)	km
c) stan taboru	szt.
Komunikacja trolleybusowa	
a) zdolność przewozowa	mln. pasażerów/rocznie
b) długość linii	km
c) stan taboru	szt.
Komunikacja autobusowa	
a) zdolność przewozowa	mln. pasażerów/rocznie
b) długość tras	km
c) stan taboru	szt.
4. Ulice place i chodniki	
a) o nawierzchni ulepszonej	km/m ²
b) o nawierzchni nieulepszonej	"
5. Mosty i wiadukty	
stalowe	szt—mb—m ²
a) ilość — długość — powierzchnia	"
żelbetowe, kamienne	"
a) ilość — długość — powierzchnia	"
półstałe	"
a) ilość — długość — powierzchnia	"
pro wizoryczne (drewniane)	"
a) ilość — długość — powierzchnia	"
6. Gazownie	
a) produkcja gazu	m ³ /dobę
b) sieć gazowa długość	km
c) ilość miast nowogazyfikowanych — rozdzielnie	
gazu	szt.
a) rozdział gazu	m ³ /dobę
b) ilość rozdzielni	szt.
7. Tereny zielone (ogółem)	ha
8. Oświetlenie	
a) punkty świetlne — ilość	szt.
— elektryczne	"
— gazowe	"
9. Łaźnie miejskie	
a) stan urządzeń	szt.
— wanien — ilość	"
— natrysków — ilość	"
b) ilość zakładów kąpielowych	"
10. Pralnie	
	ilość pralni/kg bielizny
	rocznie

XXIV. MINISTERSTWO GOSPODARKI KOMUNALNEJ C. Z. BUDOWY MIAST I OSIEDLI ZOR

Mieszkania boddawane do użytku	pow. użytk. mieszkań w
w tym:	m ² /ilość izb
a) w domach rodzinnych	
b) w budynkach zbiorowego zakwaterowania	
Szkoły ogólnokształcące	pow. użytk. m ² /ilość izb
Przedszkola	st./ilość miejsc
Złobki	ilość szkół/ilość izb lek.
Szpitala	ilość przedszk./ilość miejsc
Ambulatoria i ośrodki zdrowia	ilość żłobków/ilość miejsc
Kina	ilość szpitali/ilość łóżek
Lokale handlowe i rzemieślnicze	ilość kin/ilość miejsc
Lokale gastronomiczne	ilość lokali/m ² pow. użytk.
	ilość lokali/m ² pow. użytk.

XXV. MINISTERSTWO OŚWIATY

1. Przedszkola	ilość przedszk./ilość miejsc
w tym: w ramach ZOR *)	"
2. Szkoły podstawowe	ilość szkół/ilość izb lek.
w tym: w ramach ZOR *)	"
3. Wyższe szkoły pedagogiczne	kub m ³ /ilość studentów
4. Domy studenckie (internaty) W.S.P.	ilość domów/pow. użytk.
	m ² /ilość miejsc

XXVI. C. U. S. Z.

1. Zasadnicze szkoły zawodowe	ilość szkół/izb lekcyjnych
2. Warsztaty	ilość warszt./ilość stanowisk
3. Internaty	ilość intern./ilość miejsc

XXVII. MINISTERSTWO SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

1. Szkoły techniczne
2. Szkoły rolnicze
3. Uniwersytety
4. Szkoły ekonomiczne
5. Domy studenckie

kub. m³/ilość studentówilość domów/pow. użytk.
m²/ilość miejsc**XXVIII. MINISTERSTWO KULTURY I SZTUKI**

1. Wyższe szkoły artystyczne
2. Domy studenckie (bursy, internaty)

kub. m³/ilość studentów
ilość domów/pow. użytk.
m²/ilość miejsc**XXIX. CENTRALNY URZĄD KINEMATOGRAFII**

1. Kina miejskie
2. Kina wiejskie
3. Kina ruchome
4. Wytwórnie filmów fabularnych
5. Wytwórnie filmów oświatowych
6. Wytwórnie filmów dokumentalnych
7. Wyższe szkoły filmowe
8. Domy studenckie (bursy)

ilość kin/ilość miejsc

ilość "kin"
ilość tytułów rocznieilość aktów rocznie
kub. m³/ilość studentów
ilość domów/pow. użytk.
m²/ilość miejsc**XXX. MINISTERSTWO ZDROWIA**

1. Szpitale
w tym:
szpitale kliniczne
2. Sanatoria przeciwgruźlicze
3. Sanatoria uzdrowiskowe
4. Żłobki dzielnicowe
w tym: w ramach ZOR *)
5. Akademie medyczne (bez klinik)
6. Domy studenckie
7. Szkoły pielęgniarские

ilość szpitali/ilość łóżek

ilość "łóżek"

ilość żłobków/ilość miejsc

kub. m³/ilość studentów
ilość domów/m² pow.
użytk./ilość miejsc
ilość szkół/m²/ilość miejsc**XXXI. MINISTERSTWO PRACY I OPIEKI**

1. Zakłady opieki
2. Zakłady dla nieuleczalnie chorych

ilość zakł./ilość miejsc

XXXII. C. R. Z. Z. — F.W.P.

Domy wczasowe

ilość domów/ilość miejsc

XXXIII. KOMITET DO SPRAW TURYSTYKIDomy turystyczne
Schroniskailość domów/ilość miejsc
ilość schronisk/ilość miejsc**XXXIV. G. K. K. F.**

1. Wyższe szkoły wychowania fizycznego
2. Domy studenckie (internaty)

kub. m³/ilość studentów
ilość domów/m² pow.
użytk./ilość miejsc

*) 2 wyłączeniem rubryk 2 i 3 wzoru nr In-8.

INSTRUKCJA

w sprawie planu nakładów na maszyny
i urządzenia oraz narzędzia i inwentarz

I. Zakres planu

1.

1. Do nakładów na maszyny i urządzenia zalicza się:

- a) nakłady na nabycie maszyn i urządzeń wymagających montażu, t.zn. takich, które można uruchomić po ich złożeniu oraz umocowaniu do fundamentów, konstrukcji oporowej, podłogi, stropu lub do jakiegokolwiek nośnej konstrukcji budynku bądź budowli, albo też po ustaleniu ich na szynach w przypadku np. suwnic przeładunkowych itp. urządzeń,
- b) nakłady na nabycie maszyn i urządzeń nie wymagających montażu, t.zn. dla których uruchomienia nie są wymagane jakiegokolwiek roboty montażowe (np. wolnostojące obrabiarki, parowozy, wagony, traktory, samochody itp.),
- c) nakłady na nabycie pierwszego kompletu części zapasowych do maszyn i urządzeń, o których mowa wyżej pod lit. a i b.

2. Do nakładów na narzędzia i inwentarz zaliczają się nakłady na nabycie narzędzi produkcyjnych, przyrządów pomiarowych i badawczych oraz inwentarza martwego — produkcyjnego, gospodarczego i administracyjnego (w tym także maszyn biurowych do pisania i liczenia, rejestracyjnych, statystycznych itp.).

3. Bliższe wyjaśnienia, dotyczące zakresu nakładów inwestycyjnych na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz zawarte są w odrębnej Instrukcji Inwestycyjnej.

2.

1. Plan nakładów na maszyny i urządzenia oraz narzędzia i inwentarz, zwany dalej w skróceniu planem maszynowym, a sporządzany przez inwestorów, może obejmować jedynie nakłady na te maszyny i urządzenia, które są zamawiane i planowane przez inwestora. Nie może on obejmować nakładów na maszyny i urządzenia zaliczane do nakładów na roboty budowlano-montażowe i wchodzące do t.zw. przerobu przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

W związku z powyższym inwestorzy powinni zapoznać się dokładnie z nowo ustalonymi przez Urząd Rady Ministrów (Biuro Norm Budowlano-Montażowych) wykazami

maszyn i urządzeń nie zaliczanych bądź zaliczanych do nakładów na roboty budowlano-montażowe.

2. Nie wchodzi do planu nakładów maszynowych inwestora te maszyny i urządzenia, które nabywane są przez zakłady produkcyjne w celu wmontowania w produkowane przez nie inne maszyny i urządzenia. Tak np. plan nakładów maszynowych inwestora nie powinien obejmować silników elektrycznych, zamawianych przez przemysł obrabiarkowy w celu wmontowania ich do obrabiarek produkowanych przez ten przemysł, ani też silników do sprzętu budowlanego jak również maszyn i urządzeń do wyposażenia statków budowanych przez przemysł stoczniowy itd.

Tego rodzaju maszyny „kooperowane” obejmowane są planami zaopatrzenia produkcji odpowiednich zakładów.

3.

Plan nakładów maszynowych sporządzany przez inwestorów na 1956 rok obejmuje:

- a) nakłady na maszyny i urządzenia oraz narzędzia i inwentarz przewidziane w planie inwestycyjnym na 1956 rok,
- b) maszyny i urządzenia przewidziane na 1956 rok w ramach środków obrotowych budów.

4.

Do nakładów planu inwestycyjnego 1956 r. zaliczać należy wartość:

- a) maszyn i urządzeń wymagających montażu, których dostawa (z produkcji krajowej lub importu) nastąpiła przed rokiem 1956 (do roku 1955 włącznie), a których przekazanie do montażu nastąpi w roku 1956;
- b) maszyn i urządzeń wymagających montażu, których dostawa (z produkcji krajowej lub z importu) nastąpi w roku 1956, lecz tylko pod warunkiem, że przekazanie ich do montażu nastąpi również w roku 1956 bądź jeżeli nabywane one są na zapas jako rezerwowe;
- c) maszyn i urządzeń nie wymagających montażu oraz narzędzi i przedmiotów inwentarza, których dostawa (z produkcji krajowej lub z importu) nastąpi w roku 1956.

5.

Do maszyn i urządzeń stanowiących środki obrotowe budów w r. 1956 zaliczana jest

wartość tych maszyn i urządzeń wymagających montażu, które zostały dostarczone przed rokiem 1956 lub zostaną dostarczone w roku 1956, lecz przekazanie ich do montażu nastąpi dopiero w roku 1957 bądź w latach następnych.

6.

1. Nakłady na maszyny i urządzenia przeznaczone do wyposażenia ośrodków żywienia zbiorowego, lokali handlowych, szkół przed-szkoli, ośrodków zdrowia, żłobków, pralni (dla przykładu — kotły warzelne, obieraczki do ziemniaków, maszyny gastronomiczne i do mycia naczyń, aparaty rentgenowskie i inne aparaty medyczne, maszyny pralnicze itp.) itp. obiektów, dla których budowy inwestorem jest C. Z. Bud. Miast i Osiedli „ZOR”, obowiązane są zaplanować i zrealizować odpowiednie resorty, które będą przyszłymi użytkownikami tych obiektów, (np. Min. Handlu Wewnętrznego, Min. Oświaty, Min. Zdrowia itp.).
2. Aby umożliwić resortom, o których mowa wyżej w ust. 1, uwzględnienie odpowiednich nakładów na wyposażenie budowanych dla nich lokali i obiektów, C. Z. Bud. Miast i Osiedli „ZOR” obowiązany jest zawiadomić użytkowników (ministerstwa lub inne urzędy centralne) niezwłocznie po ustaleniu przeznaczenia lokali, o konieczności uwzględnienia w ich planach na dany rok nakładów na odpowiednie maszyny i urządzenia.

7.

1. Wysokość nakładów na maszyny i urządzenia krajowe należy obliczać według cen zbytu obowiązujących dla roku 1956. Wysokości nakładów w planie 1955 roku nie należy przeliczać na nowe ceny lecz podać je wg cen obowiązujących dla roku 1955.

W przypadku braku aktualnych cen zbytu (np. dla produkcji prototypowej itp.) nakłady należy obliczać wg cen wynikających z kalkulacji wstępnej lub wynikowej.

2. Przy dostawach maszyn i urządzeń krajowych koszty opakowania, transportu, przeładunku i ubezpieczenia oraz marże central handlowych i inne koszty dodatkowe, które nie są objęte ceną cennikową, ofertową lub umowną, należy doliczyć do tej ceny, podając w planie pełne przewidywane nakłady na nabycie każdej pozycji. Jeżeli inwestor nie posiada danych dla dokładnego obliczenia powyższych kosztów, wówczas może on zastosować przeciętny współczynnik procentowy, — znany mu z praktyki przy nabywaniu maszyn i urządzeń danego rodzaju. Gdyby inwestor nie posiadał nawet takich danych, wówczas powinien on obliczyć narzut szacunkowy w wysokości 3%.
3. Wysokość nakładów na maszyny i urządzenia z importu należy obliczać:
 - a) dla maszyn i urządzeń znajdujących się w cennikach Centralnego Zarządu Gospodarki Maszynami oraz właściwych

central importowych handlu zagranicznego — wg tych cenników;

- b) dla maszyn i urządzeń nie znajdujących się w powyższych cennikach — wg ceny importowej w relacji 1 rb = 5 zł. z uwzględnieniem ewentualnych dodatkowych kosztów (wyładunku na miejscu budowy itp.).
4. Jeżeli inwestor zamówił maszyny lub urządzenia, których montaż ma być wykonany przez wytwórcę tych maszyn lub urządzeń bądź przez przedsiębiorstwo zagraniczne — na podstawie umowy o ich dostawę bądź oddzielnego zlecenia inwestora — wówczas koszt takiego montażu zwiększa nakłady na maszyny i urządzenia i należy go włączyć do planu nakładów maszynowych. Nakłady na nabycie i na montaż powyższych maszyn i urządzeń należy w planie nakładów maszynowych wyodrębnić w oddzielnych pozycjach.

II. Tryb opracowania planu

8.

Plany nakładów maszynowych opracowują wg wzorów MU-1 oraz MU-2 kolejno inwestorzy bezpośredni, naczelnicy i centralni. W planowaniu terenowym plany te opracowują inwestorzy bezpośredni i naczelnicy (właściwe wydziały itp. organy prezydium WRN) poczym inwestorzy naczelnicy przekazują swe plany właściwym ministerstwom (urzędowi centralnym) — dla przykładu: Wydział Gospodarki Komunalnej W.R.N. przekazuje plany do Min. Gospodarki Komunalnej. Właściwe ministerstwa opracowują resortowe zestawienie zbiorcze wg obu wzorów.

9.

Przed przystąpieniem do opracowania projektu planu inwestycyjnego, właściwe ministerstwa powinny oprócz ogólnych wytycznych ustalić dla podległych inwestorów a w planach terenowych dla odpowiednich wydziałów prezydium WRN konkretne zadania dotyczące maksymalnego zmniejszenia stanu zapasów maszyn i urządzeń wymagających montażu na koniec roku 1956 w drodze przekazania ich do montażu lub upłynnienia w ciągu roku 1956.

Zapasy, o których mowa, powinny być maksymalnie obniżone w stosunku do stanu na koniec 1955 roku. W przypadkach gdyby zapasy w jakimkolwiek resorcie (ministerstwie) miały wzrosnąć, wówczas właściwe ministerstwo powinno przeprowadzić odpowiednie uzgodnienia z Ministerstwem Finansów i Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

10.

1. Formularze MU-1 przeznaczone są dla opracowania planu nakładów maszynowych na maszyny, urządzenia, narzędzia i przedmio-

ty inwentarza bilansowane. Poszczególne grupy bilansowe powinny być wykazywane na oddzielnych arkuszach.

2. Wykaz grup maszyn bilansowanych oraz ramowa nomenklatura w zakresie poszczególnych grup, podane są w zarządzeniach Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: Nr 20 z dnia 10.II.1955 r. (w sprawie zasad i trybu sporządzania bilansów konstrukcji stalowych, urządzeń do produkcji chemicznej, taboru szynowego, urządzeń chłodniczych, urządzeń dźwigowych, maszyn i urządzeń elektrycznych, taboru pływającego żegluga morskiej i przybrzeżnej oraz urządzeń dla przemysłu surowców mineralnych na rok 1956) — oraz Nr 21 z dnia 14.II.1955 r. (w sprawie zasad i trybu sporządzania bilansów maszyn, urządzeń technicznych i przyrządów na rok 1956).
3. zestawienia zbiorcze na formularzach według wzoru nr MU-1 stanowią jednocześnie zapotrzebowanie do bilansu maszyn i urządzeń w ostatecznej fazie opracowań planu.
4. Przy opracowywaniu formularzy wzoru MU-1 obowiązują przepisy podane w Zarządzeniu Przewodniczącego P.K.P.G. nr 21, o którym mowa wyżej w ust. 2.

11.

1. Formularze wzoru MU-2 zawierają zbiorcze zestawienie wartości nakładów na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz. Zestawienia te obejmują wartość globalną wszystkich maszyn, urządzeń, narzędzi i przedmiotów inwentarza, zarówno bilansowanych jak i nie bilansowanych.
2. Przy opracowywaniu formularzy wg wzoru MU-2 należy przestrzegać w szczególności, aby wartość maszyn bilansowanych, dostarczanych w roku 1956 była równa sumie wartości maszyn i urządzeń poszczególnych grup bilansowych, a wykazanych na formularzach wzoru MU-1 (rubr. 8).

12.

W związku z nowo wprowadzonymi zasadami planowania nakładów na maszyny i urządzenia wymagające montażu (por. pkt. 3—5) oraz wobec ustalenia przez Urząd Rady Ministrów —

Biuro Norm Budowlano-Montażowych nowych wykazów maszyn i urządzeń nie zaliczanych do nakładów na roboty budowlano-montażowe, należy zwrócić uwagę wszystkich inwestorów, aby dołożyli w roku bieżącym wyjątkowych starań dla opracowania planu nakładów maszynowych z jak największą dokładnością.

13.

1. Ministerstwa przesyłają w terminie określonym dla składania zapotrzebowań do bilansu ostatecznego formularze planu wg wzoru MU-1:
 - a) 1 komplet do PKPG — Dep. Inwestycji
 - b) 1 komplet w odpowiednich odcinkach do właściwych jednostek bilansujących.
2. W tym samym terminie jak dla formularzy MU-1, ministerstwa przesyłają formularze planu wg wzoru MU-2 do PKPG w dwóch kompletach:
 - a) 1 komplet do Dep. Inwestycji PKPG
 - b) 1 komplet do Dep. Bilansów Maszyn PKPG.

Ministerstwa właściwe dla odpowiednich wydziałów prezydium WRN (wydziałów itp. inwestorów naczelnych) przesyłają do Dep. Inwestycji PKPG oprócz zbiorczego resortowego zestawienia wz. MU-2 (obejmującego całość planu centralnego i planów terenowych) także komplet formularzy dla poszczególnych województw.

3. Niezależnie od planów na formularzach wg wzorów MU-1 oraz MU-2 ministerstwa powinny przedłożyć w PKPG, w formie opisowej uzasadnienia dotyczące wysokości zapasów maszyn i urządzeń na początek i na koniec roku.

14.

Plany nakładów wzoru MU-2 dla poszczególnych ministerstw podlegają zatwierdzeniu w ramach NPG. Po zatwierdzeniu NPG plany nakładów wz. MU-2 zatwierdzane są kolejno: przez właściwe ministerstwa podległym inwestorom naczelnym oraz przez inwestorów naczelnych podległym inwestorom bezpośrednim. Dla inwestorów naczelnych w planach terenowych plany nakładów wz. MU-2 zatwierdzane są przez właściwe ministerstwa.

INSTRUKCJA

w sprawie opracowania planu rozdziału robót budowlano-montażowych

I. Podstawowe pojęcia i zasady ogólne.

1.

1. Plan rozdziału robót budowlano-montażowych (plan rozdziału robót) ma na celu zbilansowanie potrzeb i możliwości wykonania robót budowlano-montażowych oraz ustalenie właściwych wykonawców tych robót.
2. Plan rozdziału robót obejmuje wszelkie roboty budowlano-montażowe wykonywane na rzecz lub przez jednostki gospodarki uspołecznionej:
 - 1) z planu inwestycyjnego,
 - 2) z zakresu inwestycji pozalimitowych,
 - 3) z planu kapitałnych remontów.
3. Ponadto plan rozdziału robót obejmuje następujące roboty zlecane uspołecznionym przedsiębiorstwom budowlano-montażowym zgodnie z ich zakresem działania:
 - 1) usługi budowlano-montażowe w zakresie remontów średnich i bieżących oraz konserwacji finansowane ze środków eksploatacyjnych lub budżetowych,
 - 2) roboty eksploatacyjne związane z inwestycyjnymi robotami górniczymi.
 - 3) roboty geotechniczne i hydrogeologiczne.
4. Planem rozdziału robót nie należy obejmować usług remontowych i konserwacyjnych wykonywanych systemem gospodarczym.
5. Roboty geologiczno-pożukiwawcze, geofizyczne, geotechniczne i hydrogeologiczne wykonywane systemem gospodarczym oraz przez przedsiębiorstwa geologiczne należy ujmować w odrębnym planie rozdziału robót geologicznych opracowanym zgodnie z odrębną instrukcją.

2.

1. Przez roboty budowlano-montażowe należy rozumieć roboty stanowiące przedmiot:
 - 1) nakładów inwestycyjnych określonych w instrukcji inwestycyjnej — jako:
 - a) nakłady na roboty budowlane,
 - b) nakłady na roboty montażowe,
 - 2) nakładów remontowych na:
 - a) obiekty lądowo-wodne i obiekty budowlane,
 - b) maszyny i urządzenia wymagające montażu, o ile prace remontowe polegające w znacznej części na demontażu i montażu tych maszyn lub

urządzeń wykonywane są przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe (remontowo-montażowe).

2. Do robót budowlano-montażowych nie zalicza się robót montażowych wykonywanych przez przedsiębiorstwa przemysłowe w związku z instalacją maszyn, urządzeń i konstrukcji wytworzonych lub remontowanych w tych przedsiębiorstwach. Roboty te zalicza się do produkcji przemysłowej. Stanowią one przedmiot nakładów inwestycyjnych na zakup maszyn i urządzeń lub też nakładów remontowych na maszyny i urządzenia.

3.

1. Prawidłowe wyodrębnienie nakładów na roboty budowlane i montażowe z całości nakładów inwestycyjnych i remontowych wymaga między innymi dokładnego rozgraniczenia maszyn i urządzeń wymagających montażu od materiałów budowlano-montażowych. Przy zaliczaniu przedmiotów do grupy „materiałów” lub do grupy „maszyn i urządzeń” należy stosować zasady obowiązujące dla kosztorysowania inwestycji.
2. Zlecenie na roboty budowlano-montażowe powinno w zakresie wartości materiałów i urządzeń objąć wszystkie materiały i urządzenia, których wartość zgodnie z zasadami kosztorysowania wlicza się do nakładów na roboty budowlano-montażowe. Dotyczy to również tych materiałów specjalnych, których zapotrzebowanie planuje początkowo zleceńodawca i które w pewnych przypadkach sam zamawia, odstępując następnie wykonawcom otrzymane przydziały lub nabyte materiały.

4.

1. Wykonawstwo systemem gospodarczym polega na wykonywaniu robót budowlano-montażowych w zasadzie przez własny aparat inwestora lub jednostki planującej remonty tj. przez właściwą przedmiotową komórkę organizacyjną — (np. wydział budowlany, warsztaty remontowe) albo przez specjalnie utworzony oddział wykonawstwa inwestycyjnego (OWI) lub samodzielny oddział wykonawstwa inwestycyjnego (SOWI)

INSTRUKCJA

w sprawie opracowania planu rozdziału robót budowlano-montażowych

I. Podstawowe pojęcia i zasady ogólne.

1. Plan rozdziału robót budowlano-montażowych (plan rozdziału robót) ma na celu zbilansowanie potrzeb i możliwości wykonania robót budowlano-montażowych oraz ustalenie właściwych wykonawców tych robót.
 2. Plan rozdziału robót obejmuje wszelkie roboty budowlano-montażowe wykonywane na rzecz lub przez jednostki gospodarki społecznej:
 - 1) z planu inwestycyjnego,
 - 2) z zakresu inwestycji pozalimitowych,
 - 3) z planu kapitalnych remontów.
 3. Ponadto plan rozdziału robót obejmuje następujące roboty zlecane społecznym przedsiębiorstwom budowlano-montażowym zgodnie z ich zakresem działania:
 - 1) usługi budowlano-montażowe w zakresie remontów średnich i bieżących oraz konserwacji finansowane ze środków eksploatacyjnych lub budżetowych,
 - 2) roboty eksploatacyjne związane z inwestycyjnymi robotami górniczymi,
 - 3) roboty geotechniczne i hydrogeologiczne.
 4. Planem rozdziału robót nie należy obejmować usług remontowych i konserwacyjnych wykonywanych systemem gospodarczym.
 5. Roboty geologiczno-pożukiwawcze, geofizyczne, geotechniczne i hydrogeologiczne wykonywane systemem gospodarczym oraz przez przedsiębiorstwa geologiczne należy ujmować w odrębnym planie rozdziału robót geologicznych opracowanym zgodnie z odrębną instrukcją.
2. Przez roboty budowlano-montażowe należy rozumieć roboty stanowiące przedmiot:
 - 1) nakładów inwestycyjnych określonych w instrukcji inwestycyjnej — jako:
 - a) nakłady na roboty budowlane,
 - b) nakłady na roboty montażowe,
 - 2) nakładów remontowych na:
 - a) obiekty lądowo-wodne i obiekty budowlane,
 - b) maszyny i urządzenia wymagające montażu, o ile prace remontowe polegające w znacznej części na demontażu i montażu tych maszyn lub urządzeń wykonywane są przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe (remontowo-montażowe).
 3. Prawidłowe wyodrębnienie nakładów na roboty budowlane i montażowe z całości nakładów inwestycyjnych i remontowych wymaga między innymi dokładnego rozgraniczenia maszyn i urządzeń wymagających montażu od materiałów budowlano-montażowych. Przy zaliczaniu przedmiotów do grupy „materiałów” lub do grupy „maszyn i urządzeń” należy stosować zasady obowiązujące dla kosztorysowania inwestycji.
 4. Zlecenie na roboty budowlano-montażowe powinno w zakresie wartości materiałów i urządzeń objąć wszystkie materiały i urządzenia, których wartość zgodnie z zasadami kosztorysowania wlicza się do nakładów na roboty budowlano-montażowe. Dotyczy to również tych materiałów specjalnych, których zapotrzebowanie planuje początkowo zlecający i które w pewnych przypadkach sam zamawia, odstępując następnie wykonawcom otrzymane przydziały lub nabyte materiały.
 5. Wykonawstwo systemem gospodarczym polega na wykonywaniu robót budowlano-montażowych w zasadzie przez własny aparat inwestora lub jednostki planującej remonty tj. przez właściwą przedmiotową komórkę organizacyjną — (np. wydział budowlany, warsztaty remontowe) albo przez specjalnie utworzony oddział wykonawstwa inwestycyjnego (OWI) lub samodzielny oddział wykonawstwa inwestycyjnego (SOWI).

2. Do wykonawstwa systemem gospodarczym zalicza się w planie rozdziału robót również roboty budowlano-montażowe zlecane do wykonania spółdzielniom pomocniczym, przedsiębiorstwom nieuspołecznionym, indywidualnym rzemieślnikom, szkołom przysposobienia przemysłowego itp.
3. Roboty budowlano-montażowe zlecane przedsiębiorstwom innym niż budowlano-montażowe własnego resortu (np. montaż maszyn i urządzeń przez przedsiębiorstwo przemysłowe nie będące wytwórcą tych maszyn i urządzeń) oraz roboty budowlano-montażowe zlecane przedsiębiorstwom niebudowlano-montażowym podporządkowanym innym resortom należy podawać w planie rozdziału robót w odrębnych pozycjach poza systemem gospodarczym i zleceńiowym (np. montaż, melioracje).
4. Całość robót budowlano-montażowych przewidzianych do wykonania systemem gospodarczym stanowi program wykonawstwa systemem gospodarczym. Inwestor odpowiada za wykonanie tego programu, a w szczególności za koordynację robót, zaopatrzenie materiałowe i terminową ich realizację bez względu na to, czy wykonuje roboty własnym aparatem (ust. 1) czy też korzysta z usług obcych (ust. 2 i 3).

5.

1. Wykonawstwo systemem zleceńiowym obejmuje wykonanie robót budowlano-montażowych przez państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe i spółdzielnie pracy¹⁾, zarówno na rzecz innych jednostek gospodarczych, jak i dla siebie z zakresu własnych inwestycji i remontów.
2. Podstawą do określenia zadań wykonawstwa systemem zleceńiowym jest w okresie opracowania planu zlecenie wstępne a w okresie realizacji planu umowa o wykonaniu robót. Roboty z zakresu własnych inwestycji lub remontów przedsiębiorstw budowlano-montażowych wykonywane są na podstawie zleceń wewnętrznych.
3. Jeśli w terminie przewidzianym dla udzielenia zleceń wstępnych zleceniodawca nie może podać danych wymaganych dla właściwego zlecenia robót, wówczas powinien zgłosić wykonawcy planowane roboty, podając dane przybliżone, a w szczególności rodzaj, lokalizację ogólną i wartość robót wg ustaleń przyjętych w projekcie planu inwestycyjnego lub planu remontów. Z chwilą uzyskania odpowiednich danych zgłoszenie robót powinno być zastąpione zleceniem.

¹⁾ Zaopatrzenie materiałowe dla robót wykonywanych przez spółdzielnię pracy planuje jednak zleceniodawca (generalny wykonawca, będący państwowym przedsiębiorstwem bud.-montażowym) — patrz instrukcja w sprawie zasad planowania zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

6

1. W wykonawstwie systemem zleceńiowym, obowiązuje zasada generalnego wykonawcy, zgodnie z którą zleceniodawcy obowiązani są zlecać całość robót budowlano-montażowych objętych jednym projektem wstępnym i zestawieniem kosztów budowy lub jednym projektem technicznym i kosztorysem generalnym — jednemu przedsiębiorstwu (zlecenie generalne). Szczegółowe przepisy dotyczące generalnego wykonawstwa robót inwestycyjnych zawiera uchwała Nr 79 Prezydium Rządu z dnia 17 stycznia 1953 r. w sprawie ustalenia zasad generalnego wykonawcy robót budowlanych i montażowych (Mon. Pol. Nr A-9, poz. 126).
2. Generalny wykonawca może zlecić niektóre roboty odpowiednim przedsiębiorstwom specjalistycznym jako podwykonawcom (podzlecenie).
3. W przypadkach przewidzianych wyżej wymienioną uchwałą może nastąpić zwolnienie od obowiązku stosowania zasady generalnego wykonawcy. Wówczas zleceniodawca zleca bezpośrednio dwu lub więcej wykonawcom poszczególne roboty na tej samej budowie lub na tym samym obiekcie (zlecenia bezpośrednie). Wykonawcy ci odpowiadają wobec zleceniodawcy wyłącznie za roboty wykonywane własnymi siłami (wykonawcy bezpośredni). Koordynacja robót przez nich wykonywanych należy do obowiązków zleceniodawcy.
4. Przedsiębiorstwo przewidziane przez zleceniodawcę na generalnego wykonawcę nie może odmówić przyjęcia wstępnego zlecenia na całość robót na budowie, o ile zlecenie generalne zgodne jest z obowiązującymi przepisami.

Wyjątkiem od tej zasady jest przypadek, gdy zleceniodawca nie poda przynajmniej orientacyjnych danych w postaci podziału kwot na rodzaje robót, które nie wchodzą w zakres działalności generalnego wykonawcy i powinny być zleczone przez niego podwykonawcom.

Jeśli w takim przypadku przedsiębiorstwo odmówi przyjęcia zlecenia na całość robót, zleceniodawca obowiązany jest ustalić podział robót, nie objętych działalnością przewidywanego pierwotnie generalnego wykonawcy — na inne przedsiębiorstwa o odpowiedniej specjalizacji, i zlecić im wstępnie te roboty jako bezpośrednim wykonawcom. Nie przesądza to sprawy ewentualnego późniejszego uregulowania stosunków umownych między zleceniodawcą (zamawiającym) a wykonawcami, zgodnie z zasadą generalnego wykonawstwa.

7.

Podstawą do planowania rozdziału robót budowlano-montażowych i udzielania zleceń na wykonanie tych robót powinna być analiza charakteru technicznego i rozmiarów robót obję-

tych projektem planu inwestycyjnego (wnioskami inwestycyjnymi) i projektem planu remontów, analiza możliwości wykonania niektórych robót systemem gospodarczym, a w szczególności przez własny aparat inwestora, wreszcie znajomość specjalizacji i terenowego zakresu działania przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

8.

1. Dane dotyczące charakteru technicznego i rozmiarów robót powinny być oparte na dokumentacji projektowo-kosztorysowej (dokumentacji remontowej), posiadanej w zakresie wymaganym dla opracowania wniosków inwestycyjnych (projektu planu remontów).
2. Przy wstępnym zleceniu robót minimalny zakres danych o technicznym charakterze robót ustalają wzory kwestionariuszy zlecenia robót, stanowiące załączniki do niniejszej instrukcji (wzory K-1, K-2).
3. W przypadku niepełności dokumentacji projektowo-kosztorysowej (remontowej) niezbędne dla prawidłowego zlecenia robót dane powinny być ustalone przy pomocy biura projektów lub własnej komórki projektowo-kosztorysowej zlecienniodawcy.

9.

1. Wybór wykonawcy powinien być dokonany zgodnie z jego specjalizacją i terenowym zakresem działania (pkt. 19 ust. 3).
2. Wszystkie roboty, które nie wchodzą w zakres wykonawstwa przedsiębiorstw podległych obcym resortom, powinny być przez resort inwestujący planowane do wykonania we własnym zakresie bądź przez podległe mu przedsiębiorstwa budowlano-montażowe bądź też systemem gospodarczym.
3. Roboty kontynuowane, przechodzące z roku przedplanowego powinny być zlecane dotychczasowemu ich wykonawcy.

10.

1. Przy planowaniu wykonania robót systemem gospodarczym należy kierować się między innymi następującymi zasadami ogólnymi:
 - a) do wykonania systemem gospodarczym nadają się zasadniczo roboty niewielkie, nieskomplikowane lub zbliżone pod względem technicznym do charakteru działalności produkcyjnej inwestora (jednostki planującej remonty);
 - b) roboty powinny być prowadzone systemem gospodarczym szczególnie w tych przypadkach, gdy inwestor ma już aparat wykonawczy nastawiony na te roboty i posiada w tym kierunku doświadczenie;
 - c) roboty systemem gospodarczym powinny być prowadzone wtedy, gdy ze względu na warunki lokalne lub eksploatacyjne roboty mogą być prowadzone wyłącznie przez aparat inwestora i pod jego kierownictwem;
 - d) Koszt własny robót wykonywanych sy-

stemem gospodarczym powinien być niższy niż ich wartość kosztorysowa (w cenach bieżących) w przypadku wykonywania systemem zlecienniodawcy.

2. W ramach systemu gospodarczego inwestor (jednostka planująca remonty) może przewidywać wykonanie robót w całości lub w części przy pomocy spółdzielni pomocniczych, indywidualnych rzemieślników, szkół przemysłowych itp. Spółdzielniom pomocniczym można zlecać jedynie wykonywanie robót remontowych i konserwacyjnych.
3. Szczegółowy zakres robót, które powinny być planowane do wykonania systemem gospodarczym określają instrukcje poszczególnych resortów.

II. Tryb opracowania projektu planu rozdziału robót oraz wstępnego zlecenia robót.

11.

1. Projekt planu rozdziału robót powinien być opracowany równolegle i w ścisłej zgodności z projektem planu inwestycyjnego i projektem planu kapitalnych remontów.
2. Tryb zlecenia robót przewidziany niniejszą instrukcją obowiązuje jedynie w okresie opracowania projektu planu rocznego. Tryb zlecenia robót w okresie realizacji tego planu ustalają odrębne przepisy o warunkach dokonywania zmian w planie budownictwa oraz przepisy o zawieraniu umów o wykonanie robót budowlano-montażowych.
3. Terminy dokonania poszczególnych czynności przewidzianych instrukcją ustalone są odrębnie w ramach ogólnego terminarza opracowania NPG.

12.

1. Plan rozdziału robót budowlano-montażowych opracowuje się na następujących formularzach:

- 1) kwestionariusz zlecenia obiektu (roboty) wzory K-1, K-2,
- 2) zbiorcze zestawienie rozdziału robót budowlano-montażowych wg wykonawców (wzór IB-1),
- 3) ogólne zestawienie zleceń generalnych i bezpośrednich na roboty budowlano-montażowe (wzór IB-2),
- 4) wykaz zleceń generalnych i bezpośrednich na roboty budowlano-montażowe z planu inwestycyjnego (wzór IB-2a),
- 5) wykaz zleceń na roboty z poza planu inwestycyjnego (wzór IB-2b).

2. Kwestionariusz zlecenia obiektu (roboty) zawiera niezbędne dla wykonawcy dane, określające charakter techniczny, lokalizację, wartość obiektu (robót), terminy dostarczenia dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz terminy ukończenia robót (oddania obiektu do użytku).

Kwestionariusz wypełniony w odpowiedni sposób stanowi kolejno dowód:

- a) rejestracji zlecenia,

- b) udzielenia i przyjęcia zlecenia,
- c) potwierdzenia zlecenia i zamówienia robót.

Obok wzorów kwestionariusza ogólnie obowiązujących, a mianowicie:

K-1 — dla robót inwestycyjnych i
K-2 — dla robót remontowych
mogą być stosowane wzory ustalone przez poszczególne resorty. Wzory dla zleceń udzielanych przedsiębiorstwom budowlano-montażowym podległym obcym resortom powinny być uzgodnione z PKPG (Departament Budownictwa).

3. Zbiórce zestawienie rozdziału robót budowlano-montażowych wg wykonawców (wzór IB-1) ujmując zbiorczo całość planowanych robót z planu i z poza planu inwestycyjnego wg wykonawców — w porównaniu z planem roku przedplanowego.
4. Ogólne zestawienie zleceń generalnych i bezpośrednich (wzór IB-2) ujmując odrębnie dla każdego wykonawcy (ministerstwa, centralnego lub wojewódzkiego zarządu) ogólną wartość zleceń udzielonych i przyjętych.
5. Wykaz zleceń generalnych i bezpośrednich na roboty budowlano-montażowe z planu inwestycyjnego (wzór IB-2a) jest załącznikiem do wzoru IB-2 i stanowi imienny wykaz zleceń. Opracowuje się go odrębnie dla każdego wykonawcy (ministerstwa, centralnego lub wojewódzkiego zarządu).
6. Wykaz zleceń na roboty budowlano-montażowe z poza planu inwestycyjnego (wzór IB-2b) jest załącznikiem do wzoru IB-2 i stanowi sumaryczny wykaz zleceń z poza planu inwestycyjnego z podziałem na źródła finansowania i województwa. Imiennie podaje się w nim jedynie obiekty szczególnie ważne. Opracowuje się odrębnie dla każdego wykonawcy (ministerstwa, centralnego lub wojewódzkiego zarządu).
7. Wzory formularzy IB-2a i IB-2b służą jednocześnie do opracowania wykazów zleceń niezgodzonych lub nieprzyjętych przez wykonawców.

13.

1. Projekt rozdziału robót budowlano-montażowych i zlecenia opracowują komórki organizacyjne danej jednostki gospodarczej (inwestora lub jednostki planującej remonty) właściwe dla planowania inwestycji lub remontów.

Część projektu rozdziału robót i zlecenia dotyczące robót inwestycyjnych opracowuje zatem dział planujący inwestycje (np. sekcja inwestycji w przedsiębiorstwie, dział inwestycji w centralnym zarządzie, departament inwestycji w ministerstwie), część zaś projektu rozdziału robót i zlecenia dotyczące robót remontowych opracowują działy planujące remonty, (np. dla robót z planu kapitalnych remontów — wydział głównego mechanika w przedsiębiorstwie).

2. W każdej jednostce gospodarczej, na każdym szczeblu organizacyjnym całość prac nad projektem rozdziału, robót i zlecaniem robót koordynuje dział planujący inwestycje. Dział ten sporządza też zestawienia ogólne projektu rozdziału robót, obejmujące wszystkie roboty budowlano-montażowe zarówno inwestycje jak i remontowe (wzory IB-1, IB-2).

14.

1. Właściwe komórki jednostki gospodarczej (inwestora bezpośredniego) planujące roboty budowlano-montażowe opracowują równoległe z planem inwestycyjnym (wnioskami inwestycyjnymi) lub planem remontów — kwestionariusze zlecenia obiektu (roboty).
2. Następnie działy, te każdy w zakresie swej właściwości, przesyłają zlecenia do przewidywanych generalnych lub bezpośrednich wykonawców celem uzgodnienia prawidłowości wyboru wykonawcy oraz określenia zakresu rzeczowego i wyceny robót.
Dowodem uzgodnienia jest oświadczenie wykonawcy o zarejestrowaniu przez niego zlecenia.
3. Po uzgodnieniu i zarejestrowaniu zleceń u wykonawców poszczególne działy opracowują dla robót przez siebie planowanych (inwestycyjnych lub remontowych):
 - 1) wykaz zleceń generalnych i bezpośrednich na roboty z planu inwestycyjnego (wzór IB-2a),
 - 2) wykaz zleceń na roboty z poza planu inwestycyjnego (wzór IB-2b) i przesyłają je łącznie z kwestionariuszami zleceń właściwym działom jednostki nadrzędnej (inwestorowi naczelnemu), w zasadzie łącznie z planami nakładów inwestycyjnych lub remontowych.

Jednocześnie dział inwestycji jako koordynujący całość prac nad projektem rozdziału robót opracowuje na podstawie opracowań wycinkowych — własnego i otrzymanych z innych działów — zbiorcze zestawienie rozdziału robót wg wykonawców (wzór IB-1) i przesyła go inwestorowi naczelnemu łącznie z wykazami i kwestionariuszami dotyczącymi robót z planu inwestycyjnego.

4. Roboty przewidziane do wykonania systemem zleceńiowym, a nie dające się określić w stopniu wymaganym dla dokonania uzgodnienia i rejestracji powinny być zgłoszone inwestorowi naczelnemu z odpowiednimi wyjaśnieniami i uwzględnione sumarycznie w wykazach zleceń i zestawieniach ogólnych projektu rozdziału robót.

15.

1. Właściwe działy jednostki nadrzędnej (inwestora naczelnego) analizują i korygują otrzymane kwestionariusze równoległe z projektami planów inwestycyjnych i remontowych

1 opracowują zestawienia zbiorcze projektu rozdziału robót.

2. Następnie działają te, każdy w swoim zakresie działania, udzielają zleceń wstępnych generalnym i bezpośrednim wykonawcom w zasadzie za pośrednictwem ich jednostek nadrzędnych (centralnych zarządów, zarządów wojewódzkich przedsiębiorstw terenowych), przysyłając im kwestionariusz oraz wykazy zleceń generalnych i bezpośrednich (wzory K-1, K-2, IB-2a, IB-2b).

Roboty nie dające się określić w stopniu wymaganym dla formalnego zlecenia na kwestionariuszu, należy zgłosić wykonawcom ujmując je sumarycznie w wykazach zleceń z odpowiednimi wyjaśnieniami.

3. Jednostki nadrzędne wykonawców potwierdzają przyjęcie zleceń wstępnych, składając odpowiednie oświadczenia na kwestionariuszach i wykazach zleceń. Przy znacznej ilości obiektów na budowie oświadczenie może być złożone tylko na formularzu wykazu zleceń, do którego dołącza się kwestionariusz.

16.

1. W zakresie planu centralnego właściwe działają jednostki nadrzędnej (inwestora naczelnego) przysyłają odpowiednim departamentom ministerstwa wykazy zleceń generalnych i bezpośrednich (IB-2a, IB-2b).

Ponadto dział inwestycji inwestora naczelnego opracowuje na podstawie wykazów zleceń własnych i przekazanych mu przez właściwe działają:

- a) zbiorcze zestawienie rozdziału robót budowlano-montażowych wg wykonawców (IB-1),
- b) ogólne zestawienie zleceń udzielonych poszczególnym wykonawcom (IB-2) i przysyła je departamentowi inwestycji ministerstwa (urzędu centralnego) łącznie z projektem rozdziału robót z planu inwestycyjnego. Dział inwestycji przysyła poza tym właściwym WKPG — zestawienia ogólne zleceń, generalnych i bezpośrednich udzielonych terenowym przedsiębiorstwom budowlano-montażowym (IB-2 w 2 egz.).
2. W zakresie planu terenowego — właściwe wydziały lub zarządy wojewódzkie prezydium WRN (inwestorzy naczelnicy) przysyłają właściwemu ministerstwu (w 1 egz.) oraz wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego (w 4 egz.):
 - a) zbiorcze zestawienie rozdziału robót wg wykonawców (IB-1),
 - b) zestawienia ogólne zleceń udzielonych poszczególnym wykonawcom (IB-2),
 - c) wykazy zleceń generalnych i bezpośrednich (IB-2a i IB-2b).
3. Ogólne zestawienia i wykazy zleceń generalnych i bezpośrednich (wzory IB-2, IB-2a, IB-2b) powinny być opracowane odrębnie dla każdej jednostki przedsiębiorstw budo-

wlano-montażowych upoważnionej do przyjmowania zleceń (centralnego zarządu, zarządu wojewódzkiego, przedsiębiorstw itp. — patrz punkt 19 ust. 2).

4. W wykazach zleceń należy podać najpierw zlecenia dotyczące inwestycji I a następnie II grupy.

17.

Prezydium WRN (WKPG) analizuje otrzymane projekty rozdziału robót z planu terenowego łącznie z projektem planu inwestycyjnego i planu remontów oraz wykazy zleceń dla przedsiębiorstw terenowych i uzgadnia je ze zleceniodawcami i wykonawcami, a następnie po dokonaniu bilansu potrzeb i możliwości wykonawczych (bilansu zleceń) przysyła z odpowiednimi uwagami i wyjaśnieniami:

1. PKPG (Departament Inwestycji i właściwy departament branżowy):

- a) zbiorcze zestawienie rozdziału robót wg wykonawców (IB-1) obejmujące całość robót województwa, załączając do niego odrębne dla poszczególnych inwestorów naczelnicy;
- b) zbiorcze zestawienia rozdziału robót wg wykonawców (IB-1),
- c) ogólne zestawienia zleceń udzielonych poszczególnym wykonawcom (IB-2),
- d) wykazy zleceń z planu inwestycyjnego (IB-2a),

2. ministerstwom nadzorującym zleceniodawców planu terenowego:

- a) zbiorcze zestawienie rozdziału robót wg wykonawców (IB-1),
- b) ogólne zestawienia zleceń udzielonych poszczególnym wykonawcom (IB-2),
- c) wykazy zleceń z planu inwestycyjnego (IB-2a),

3. ministerstwom nadzorującym wykonawców planu centralnego:

- a) zestawienia ogólne zleceń z planu terenowego (IB-2),
- b) wykazy zleceń z planu inwestycyjnego (IB-2a),
- c) wykazy zleceń z poza planu inwestycyjnego (IB-2b), akceptowane dla poszczególnych inwestorów naczelnicy,

4. ministerstwom nadzorującym zleceniodawców planu centralnego — potwierdzone i ewentualnie skorygowane zestawienia ogólne zleceń udzielonych przedsiębiorstwom terenowym (pkt 16 ust. 1),

5. wydziałom i zarządom wojewódzkim (inwestorom i wykonawcom) potwierdzone zestawienia i wykazy zleceń (IB-1, IB-2, IB-2a i IB-2b).

18.

1. W zakresie planu centralnego ministerstwa i urzędy centralne nadzorujące inwestorów i jednostki planujące remonty analizują i korygują otrzymane projekty rozdziału robót

łącznie z projektami planu inwestycyjnego oraz planu remontów kapitalnych i innych. Następnie ministerstwa (urzędy centralne) nadzorujące zleciodawców przesyłają ministerstwu nadzorującym wykonawców:

- a) ogólne zestawienia zleceń (wzór IB-2),
- b) wykazy zleceń na roboty z planu inwestycyjnego (wzór IB-2a),
- c) wykazy zleceń na roboty z poza planu inwestycyjnego (wzór IB-2b)

i uzgadniają z nimi zakres robót na poszczególnych budowach i obiektach oraz ogólne limity robót budowlano-montażowych.

Szczególną uwagę należy zwrócić na uzgodnienie zakresu i terminów robót na podstawowych obiektach, których zdolność produkcyjna (usługowa) ma być zgodnie z projektem planu oddawania obiektów do użytku włączona do eksploatacji w roku objętym planem.

Jednocześnie ministerstwa (urzędy centralne) nadzorujące zleciodawców przesyłają WKPG zestawienia ogólne zleceń z planu centralnego przewidzianych do wykonania przez terenowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, podając ewentualne zmiany co do wykazów zleceń otrzymanych od WKPG pkt. 17 ust. 4).

W zakresie planu terenowego — ministerstwa i urzędy centralne nadzorujące zleciodawców uzgadniają z prezydiami WRN projekty rozdziału robót łącznie z wojewódzkimi planami inwestycyjnymi i remontowymi a następnie przesyłają:

- 1) ministerstwu nadzorującym wykonawców planu centralnego:

- a) ogólne zestawienia zleceń z planu terenowego (IB-2),
- b) ewentualne zmiany do wykazów zleceń (IB-2a i IB-2b) przesyłanych przez WKPG, pkt. 17 ust. 4);

- 2) ministerstwu nadzorującym wykonawców planu terenowego:

- a) ogólne zestawienia zleceń z planu terenowego (IB-2),
- b) ewentualne zmiany do wykazów zleceń potwierdzonych uprzednio przez WKPG i przesyłanych zarządom wojewódzkim przedsiębiorstw.

4. Po uzgodnieniu zakresu wykonawstwa z ministerstwami nadzorującymi wykonawców ministerstwo (urząd centralny) przesyła PKPG zbiorczy projekt rozdziału robót (2 egz.) obejmujący:

- 1) zbiorcze zestawienie rozdziału robót budowlano-montażowych z planu i spoza planu inwestycyjnego wg wykonawców (wzór IB-1) obejmujący plan centralny i plany terenowe, oraz jako załącznik plan rozdziału robót z planów terenowych,

- 2) ogólne zestawienia zleceń udzielonych — odrębnie dla każdego ministerstwa nadzorującego wykonawców — z poświadczeniem uzgodnienia (wzory IB-2),

- 3) wykazy zleceń generalnych na budowy zaliczone do rzędu inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej — odrębnie dla każdego ministerstwa nadzorującego wykonawców (wzory IB-2a); o zaliczeniu budowy do inwestycji szczególnie ważnych decyduje w projekcie planu inwestor centralny.

5. Do projektu rozdziału robót ministerstwo (urząd centralny) dołącza wykazy zleceń (wzory IB-2a, IB-2b) nie uzgodnionych z resortami nadzorującymi wykonawców i prezydiami WRN oraz ewentualne zastrzeżenia co do wstępnych decyzji WKPG ustalających wykonawców — wraz z uzasadnionymi wnioskami. Jednocześnie ministerstwo (urząd centralny) przedkłada ewentualne wnioski co do przeniesienia robót z systemu gospodarczego do systemu zleciowego lub odwrotnie.

19.

1. Zlecenia będą rejestrowane przez przedsiębiorstwa (zjednoczenia) budowlano-montażowe.
2. Zlecenia będą przyjmowane i włączane do programów wykonawstwa przez jednostki organizacyjne upoważnione przez ministerstwa do przyjmowania zleceń (w zasadzie centralne zarządy, zarządy wojewódzkie przedsiębiorstw terenowych oraz przedsiębiorstwa podległe bezpośrednio ministrom).
3. Wykaz jednostek organizacyjnych upoważnionych przez ministerstwa do rejestracji i przyjmowania zleceń wraz z określeniem ich specjalizacji i terenowego zasięgu działania ogłoszony będzie odrębnie w Biuletynie PKPG.

Wszelkie zmiany wykazu wynikające ze zmian organizacyjnych lub innych, powinny być podawane niezwłocznie przez resorty nadzorujące przedsiębiorstwa budowlano-montażowe do wiadomości PKPG (Departament Budownictwa), wszystkich WKPG oraz resortów nadzorujących zleciodawców (inwestorów centralnych).

Obowiązek aktualizacji wykazu trwa aż do chwili potwierdzenia zleceń na podstawie zadań wynikających z uchwalonego Narodowego Planu Gospodarczego.

20.

1. W przypadku odmowy rejestracji zlecenia, zleciodawca powinien zwrócić się do WKPG właściwej dla miejsca wykonywania planowanych robót z wnioskiem o wskazanie właściwego wykonawcy. Do wniosku należy załączyć kwestionariusz zlecenia.
2. Przedsiębiorstwo nie może odmówić rejestracji kwestionariusza zlecenia na roboty objęte zawartą ze zleciodawcą umową wieloletnią.

3. WKPG rozpatruje wniosek zlecniodawcy i zgodnie z zasadami ustalonymi w pkt. 9 oraz znajomością możliwości wykonawczych przedsiębiorstw na danym terenie wydaje wstępną decyzję, mocą której bądź potwierdza dokonany przez niego wybór, bądź wskazuje właściwego wykonawcę. W przypadkach wątpliwych WKPG żądać będzie wyjaśnień od zainteresowanych stron.
4. Wstępna decyzja WKPG jest wiążącą dla obu stron przy opracowaniu projektu planu, tj. projektu rozdziału robót przez zlecniodawcę i projektu programu generalnego (bezpośredniego) wykonawstwa przez wykonawcę na wszystkich szczeblach organizacyjnych chyba, że zainteresowane ministerstwa uzgodnią zmianę przewidywanego wykonawcy.
5. Resorty nadzorujące zlecniodawców (inwestorzy centralni) i resorty nadzorujące wykonawców (przedsiębiorstwa budowlano-montażowe) mogą zgłosić przy przesyłaniu projektu planu PKPG uzasadnione zastrzeżenia co do decyzji WKPG.
6. WKPG może zmienić swoje wstępne decyzje o właściwości wykonawcy przy dokonywaniu bilansu zleceń i zatwierdzeniu projektów rozdziału wszystkich robót z planu terenowego oraz robót zleconych do wykonania przedsiębiorstwom terenowym.

21.

PKPG dokonuje bilansu zleceń w skali ogólnokrajowej, rozpatruje ewentualne zastrzeżenia co do wstępnych decyzji WKPG, o których mowa w pkt. 20 ust. 5, oraz wnioski ministerstw (urzędów centralnych) i prezydów WRN nadzorujących zlecniodawców i wykonawców, a następnie podaje do wiadomości ministerstw (urzędów centralnych) i prezydów WRN wersję projektu rozdziału robót przyjętą do opracowanego przez siebie projektu Narodowego Planu Gospodarczego w zakresie budownictwa.

22.

1. Po uchwaleniu Narodowego Planu Gospodarczego PKPG przesyła poszczególnym ministerstwom i urzędowi centralnym zadania planowe w zakresie produkcji budowlano-montażowej wykonywanej w ramach danego resortu systemem zleceń lub gospodarczym oraz limity na roboty budowlano-montażowe zlecane do wykonania przedsiębiorstwom podległym obcym resortom.
2. Limity, o których mowa w ust. 1 zostaną podane ministerstwom nadzorującym zlecniodawców w kwotach globalnych z podziałem na ministerstwa nadzorujące wykonawców oraz wyszczególnieniem limitów na budowy zaliczone do rzędu inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej.
3. Zatwierdzone spisy tytułów inwestycyjnych oraz limity na roboty budowlano-montażowe,

o których mowa w ust. 2, stanowiąc będą podstawę do potwierdzenia zleceń wstępnych przez zlecniodawców. Potwierdzenia zleceń (w VI części kwestionariusza) dokonują inwestorzy naczelni lub bezpośredni.

4. Ogólna kwota potwierdzonych zleceń generalnych i bezpośrednich udzielonych przedsiębiorstwom podległym danemu ministrowi nie może przekroczyć limitów ustalonych w NPG. Powiększenie ogólnej kwoty zleceń w drodze zwiększenia dotychczasowych lub udzielenie nowych zleceń w stosunku do limitów na roboty budowlano-montażowe ustalonych w N. P. G. może nastąpić jedynie w trybie zmiany planu budownictwa, dokonanej zgodnie z obowiązującymi przepisami.
5. Zadania planowe w zakresie produkcji budowlano-montażowej podane zostaną ministerstwom nadzorującym wykonawców w podziale na wykonawstwo systemem gospodarczym i zleceńowym, a w ramach systemu zleceńowego z dalszym podziałem na ministerstwa nadzorujące zlecniodawców oraz na szczególnie ważne budowy.
6. Zlecenie wstępne potwierdzone przez inwestora naczelnego jest podstawą do zawarcia umowy lub odpowiedniej zmiany dotychczasowej umowy o wykonanie robót.

III. Przepisy szczególne dotyczące opracowania projektu rozdziału robót inwestycyjnych.

23.

1. W przypadku ujęcia w projekcie planu inwestycyjnego nakładów na roboty posiadające tylko lokalizację ogólną lub niedostateczną dla ich zlecenia dokumentację projektowo-kosztorysową inwestor bezpośredni może przesyłać inwestorowi naczelnemu projekt rozdziału robót w postaci uproszczonej.

Kwestionariusze mogą być wypełnione częściowo, lub też w ogóle można ich nie opracować. Zlecenia wstępne na te roboty nie podlegają rejestracji. W zestawieniu zbiorczym rozdziału robót (wzór IB-1) oraz w wykazie zleceń (wzór IB-2a) należy je podać w osobnej pozycji z odpowiednim wyjaśnieniem.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, inwestor naczelny po przeanalizowaniu i skorygowaniu odnośnych wniosków inwestycyjnych i rozdziału robót uzupełnia kwestionariusze lub w przypadku, gdy inwestor bezpośredni nie opracował ich w ogóle, sam je opracowuje, a następnie udziela zleceń wykonawcom w trybie niniejszej instrukcji.
3. Jeżeli inwestor naczelny nie może uzupełnić lub opracować kwestionariuszy dla robót, o których mowa w ust. 1, zgłasza je wykonawcom (jednostkom upoważnionym do

przyjmowania zleceń) podając na wykazie zleceń (IB-2a) ich rodzaj, wartość oraz lokalizację ogólną (zgłoszenie robót do „rezerwy związanej“).

24.

1. W przypadku planowania robót budowlano-montażowych w ramach inwestycji ze środków własnych włączanych do planu inwestycyjnego w toku jego wykonywania (np. środki Naczelnej Rady Odbudowy Warszawy — NROW) inwestor bezpośredni powinien (jeśli posiada odpowiednie dane) opracować dla nich kwestionariusze zlecenia, zarejestrować u przewidywanego wykonawcy oraz ująć je w projekcie rozdziału robót jako roboty inwestycyjne ze środków własnych.
2. Jeżeli roboty, o których mowa w ust. 1, nie mogą być dokładnie określone co do zakresu i wartości lub szczegółowo zlokalizowane, inwestor bezpośredni powinien zgłosić je inwestorowi naczelnemu podając ich rodzaj, przybliżoną wartość, oraz szczegółową lub ogólną lokalizację.
3. Inwestor naczelny analizuje i poprawia wnioski lub zgłoszenia inwestorów bezpośrednich i w zależności od stopnia dokładności określenia robót, bądź udziela zleceń, bądź też zgłasza te roboty wykonawcom w trybie przewidzianym w pkt. 23 ust. 3.

25.

1. Inwestorzy obowiązani są wprowadzić do projektu planu inwestycyjnego w ramach przyznanych limitów roboty objęte planem roku poprzedzającego rok planowany, które według uzasadnionego i uzgodnionego z wykonawcami przewidywania nie będą mogły być wykonane do 31 grudnia tego roku (poślizg rzeczowy).

Dlatego też przy opracowywaniu projektu rozdziału robót na szczeblu inwestora bezpośredniego i naczelnego nie należy planować żadnych kwot na tzw. poślizg rzeczowy.

2. Inwestorzy centralni — w toku uzgadniania rozdziału robót z ministerstwami nadzorującymi wykonawców powinni natomiast podać im szacunkowo kwoty poślizgu rzeczowego, którego pokrycie przewiduje się z rezerwy resortowej planu inwestycyjnego. Kwoty poślizgu rzeczowego powinny być szacunkowo podzielone na wykonawców i podane w odrębnej pozycji wykazu zleceń (wzór IB-2a) jako zgłoszone do rezerwy związanej. Kwoty te należy również włączać do zbiorowego zestawienia rozdziału robót (IB-1) i ogólnych zestawień zleceń (wzór IB-2).
3. W związku z tym, że część rezerwy wydzielonej z globalnego limitu inwestora centralnego (ministerstwa, prezydium WRN) przeznaczona jest na pokrycie ewentualnych dodatkowych potrzeb, jakie powstać mogą

w okresie realizacji planu, konieczne jest uzgodnienie z resortami nadzorującymi wykonawców szacunkowych kwot przypuszczalnych zleceń również z tej części rezerwy.

Kwoty te należy podać w osobnej pozycji wykazu zleceń (IB-2a) — obok rezerwy na poślizg rzeczowy — oraz włączyć do zestawień zbiorczych (IB-1, IB-2) tak jak rezerwę na poślizg.

4. Ogólna wartość robót budowlano-montażowych z rezerwy inwestora centralnego powinna w zasadzie odpowiadać przeciętnemu udziałowi robót budowlano-montażowych — w całości nakładów inwestycyjnych danego inwestora centralnego.
5. Inwestorzy, którzy w ramach 5% rezerwy zbiorczego zestawienia kosztów budowy umieścili we wniosku inwestycyjnym składnik „rezerwa na nakłady nieprzewidziane“ powinni część tej rezerwy zaliczoną na roboty budowlano-montażowe uwzględnić w rozdziale robót i zleceniach dodając kwoty tej rezerwy do wartości robót na danej budowie lub obiekcie, umieszczając odpowiednie wyjaśnienie na kwestionariuszu.

26.

1. Inwestorzy wszystkich szczebli powinni wyodrębnić w projekcie rozdziału robót kwoty nakładów na zaplecze techniczno-gospodarcze i socjalno-bytowe przedsiębiorstw budowlano-montażowych w sposób i w wysokości ustalonej w obowiązujących przepisach.
2. Kwotę nakładów na tzw. „składnik zbiorczy“ zaplecza należy ujmować:
 - 1) w kwestionariuszach zleceń w osobnej pozycji każdej części kwestionariusza,
 - 2) w wykazach zleceń (wzór IB-2a) w odrębnej pozycji dla każdej budowy,
 - 3) w ogólnych zestawieniach zleceń (wzór IB-2) w odrębnej dodatkowej pozycji (niesumowanej z kwotami zleceń),
 - 4) w zbiorczym zestawieniu rozdziału robót wg wykonawców (wzór IB-1) w odrębnej pozycji (niesumowanej z ogólną kwotą robót budowlano-montażowych oraz kwotami zleceń dla poszczególnych wykonawców); rozdział nakładów na zaplecze poszczególnych wykonawców (ministerstwa) należy podać w załączniku do zbiorczego zestawienia opracowanym na wzorze IB-1a.
3. Kwoty nakładów na „składniki indywidualne“ zaplecza należy ujmować w kwestionariuszu zlecenia i wykazach zleceń w odrębnych pozycjach z podziałem na: 1) składniki nie przenoszone i 2) składniki przenoszone na rzecz wykonawcy.
4. W ogólnych zestawieniach zleceń (IB-2) oraz zbiorczym zestawieniu rozdziału robót, kwoty nakładów na „składniki indywidualne“, przenoszone na rzecz wykonawcy należy ujmować łącznie z kwotami nakładów na składniki zbiorcze. Natomiast kwoty nakładów na „składniki indywidualne“ nie prze-

noszone na rzecz wykonawcy należy w tych zestawieniach ujmować łącznie z kwotami zleceń.

27.

1. Inwestor bezpośredni przed rejestracją kwestionariusza przedstawia go biuru projektów celem otrzymania od niego oświadczenia co do prawidłowości wyceny robót oraz co do terminów wykonania dokumentacji projektowo-kosztorysowej (część II kwestionariusza). Oświadczenie biura projektów ma również na celu powiązanie projektu rozdziału robót z planami produkcyjnymi biur projektów.
2. Oświadczenie biura projektów nie jest wymagane w przypadku, gdy inwestor może podać dane dotyczące wartości robót (w cenach przyjętych w planowaniu) na podstawie posiadanego kosztorysu do zatwierdzonego projektu technicznego lub projektu typowego, a dane co do terminów opracowania poszczególnych stadiów dokumentacji projektowo-kosztorysowych — na podstawie umowy zawartej z biurem projektów. Część II kwestionariusza wypełnia wówczas inwestor sam, podając odpowiednie wyjaśnienia.
3. Brak oświadczenia biura projektów nie zwalnia inwestora od odpowiedzialności za podane przez niego dane i nie stanowi wobec tego przeszkody do rejestracji i przyjęcia zlecenia przez wykonawcę.
4. Wszelkie poprawki i zmiany dokonane w kwestionariuszu na podstawie posiadanej aktualnej dokumentacji projektowo-kosztorysowej lub w związku z oświadczeniem biura projektów powinny być niezwłocznie uwzględnione we wniosku inwestycyjnym.
5. W razie stwierdzenia przy rejestracji kwestionariusza niedostatecznego określenia technicznego charakteru robót lub nieprawidłowej ich wyceny generalny (bezpośredni) wykonawca zgłasza na kwestionariuszu swe zastrzeżenia. Zastrzeżenia te zleceniodawca powinien w miarę możliwości usunąć przez odpowiednie poprawki lub wyjaśnienia, które powinny być przedstawione jednostce nadrzędnej wykonawcy (lub wykonawcy) przy udzielaniu zlecenia.

IV. Przepisy szczególne dotyczące opracowywania projektu rozdziału robót remontowo-budowlanych i remontowo-montażowych oraz innych robót.

28.

1. Określenie w kwestionariuszu charakteru, rozmiarów i wartości robót z zakresu kapitalnych remontów powinno być o ile możliwości oparte na dokumentacji remontowej. W braku tej dokumentacji zleceniodawca powinien podać odpowiednie dane na podstawie uzasadnionego szacunku.

322

2. Komórka planująca remonty powinna ustalić zakres rzeczowy i wartość robót budowlano-montażowych w granicach przyznanych limitów lub przewidywanych środków własnych na nakłady remontowe. W szczególności roboty z planu kapitalnych remontów powinny być ujęte w kwestionariuszach i planie rozdziału robót zgodnie z planem kapitalnych remontów.
3. Kwestionariusze zleceń wstępnych na roboty z planu kapitalnych remontów podlegają rejestracji u wykonawców na zasadach ogólnych.
4. Kwestionariusze zleceń na roboty remontowe o charakterze remontów średnich i bieżących nie podlegają w zasadzie rejestracji u wykonawców przed udzieleniem zleceń. Zlecenia na te roboty udziela oraz potwierdza jednostka podstawowa (przedsiębiorstwo) na podstawie ogólnych kwot akceptowanych przez jednostkę nadrzędną i uzgodnionych z jednostką nadrzędną wykonawcy, która składa odpowiednie oświadczenie na kopii wykazu zleceń (IB-2b).
5. W przypadku niemożności określenia lokalizacji szczegółowej, dokładnego zakresu rzeczowego lub wartości poszczególnych robót remontowych (zwłaszcza remontów średnich i bieżących), komórka planująca remonty ujmuje te roboty zbiorczo w zestawieniach i wykazach zleceń (IB-2, IB-2b), podając ich rodzaj (asortyment), lokalizację ogólną i wartość oraz przewidywanego wykonawcę.
6. Właściwe ministerstwo może ustalić, że w wykazach zleceń przesyłanych do jednostki nadrzędnej (ministerstwa) roboty remontowe powinny być wykazywane nie indywidualnie (tj. wg obiektów), lecz tylko sumarycznie, z podziałem na grupy rodzajowe.

29

Komórka jednostki nadrzędnej planująca remonty po przeanalizowaniu i ewentualnym poprawieniu kwestionariuszy oraz wykazów i zestawień udziela zleceń wstępnych lub w razie niemożności dostatecznego określenia robót — zgłasza ogólnie roboty do rezerwy związanej przewidywanym wykonawcom — w zasadzie za pośrednictwem ich jednostek nadrzędnych (centralnych zarządów, zarządów wojewódzkich itp.).

Łącznie z kwestionariuszami zleceń należy przysyłać wykonawcom wykazy zleceń (wzór IB-2b), w którym podane będą najpierw roboty objęte kwestionariuszami, a następnie odrębnie roboty zgłoszone do rezerwy związanej.

V. Zasady i tryb udzielania zleceń podwykonawcom przez generalnych wykonawców.

1. Równolegle z przyjmowaniem zleceń (zgłoszeń) generalnych, jednostki przedsiębiorstw budowlano-montażowych upoważnione do przyjmowania zleceń udzielać będą podzleczeń właściwym podwykonawcom na formu-

larzach wg wzoru Pw-1 stanowiącego załącznik do niniejszej instrukcji lub wg wzorów ustalonych przez właściwe resorty.

2. W przypadku odmowy przyjęcia podzlecenia generalny wykonawca może wystąpić z wnioskiem o ustalenie właściwego podwykonawcy:

- 1). do wspólnej jednostki nadrzędnej, jeżeli powykonawca podlega temu samemu resortowi,
- 2) do WKPG właściwej dla miejsca prowadzenia robót, jeżeli podwykonawca podległy obcemu resortowi ma siedzibę lub stałą placówkę na terenie danego województwa,

- 3) do jednostki nadrzędnej podwykonawcy podległego obcemu resortowi za pośrednictwem własnej jednostki nadrzędnej, jeżeli podwykonawca nie ma siedziby ani stałej placówki na terenie województwa, w którym roboty mają być prowadzone.
3. Wnioski generalnych wykonawców o ustalenie podwykonawców należących do innych resortów, które nie podlegają decyzji wstępnej WKPG (ust. 2 pkt. 2) i nie zostaną uzgodnione na szczeblu jednostek nadrzędnych przedsiębiorstw lub resortów (ust. 2, pkt. 3) należy przedstawić niezwłocznie do rozstrzygnięcia PKPG — Departament Budownictwa.

Załącznik do instrukcji w sprawie opracowania planu rozdziału robót budowlano-montażowych.

Objaśnienia do wzoru kwestionariusza zlecenia obiektu (roboty) — wzór K-1

Część ogólna

1. Kwestionariusz wg wzoru K-1 służy w zasadzie dla zleceń na roboty inwestycyjne.
2. Wypełniony kwestionariusz jest dokumentem ściśle związanym z wnioskiem inwestycyjnym. Kwestionariusz dotyczy obiektu lub roboty wydzielonej, zawartej w odpowiednim składniku wniosku inwestycyjnego.
3. W zasadzie wypełnia się jeden kwestionariusz dla każdego obiektu lub roboty wydzielonej. W wyjątkowych przypadkach, kiedy inwestor obok generalnego wykonawcy zleca część robót innemu wykonawcy bezpośrednio lub kilku wykonawcom bezpośrednio, należy dla każdego wykonawcy wypełnić oddzielny kwestionariusz, podając w nim odpowiednie dane.
4. Dla budów obejmujących ponad 5 obiektów zleczanych temu samemu wykonawcy inwestor bezpośredni powinien sporządzić ponadto wykaz zleceń generalnych i bezpośrednich, inwestor wypełnia część I kwestionariusza.
5. Przy opracowywaniu wniosku inwestycyjnego, inwestor wypełnia część I kwestionariusza, następnie uzyskuje oświadczenie biura projektów o prawidłowości wyceny oraz o terminach opracowania dokumentacji technicznej lub też sam podaje te dane na podstawie posiadanej dokumentacji lub zawartej umowy z biurem projektów (Część II kwestionariusza).
Z kolei przesyła tak wypełniony kwestionariusz do przewidywanego generalnego (bezpośredniego) wykonawcy, który go rejestruje, składając oświadczenie co do swej właściwości do wykonania robót objętych
- kwestionariuszem oraz zgłaszając ewentualne zastrzeżenia (Część III).
6. Inwestor bezpośredni, lub główny przesyła 2 egzemplarze zarejestrowanego kwestionariusza do inwestora naczelnego, który zleca wstępnie dany obiekt (robotę) generalnemu wykonawcy (Część IV kwestionariusza) Generalny wykonawca przyjmuje zlecenie dokonując odpowiedniego wpisu (Część V).
7. Kwestionariusz wypełnia się w 4 jednostronnych egzemplarzach, z których jeden przeznaczony jest dla rejestrującego generalnego (bezpośredniego) wykonawcy, drugi i trzeci załącza inwestor bezpośredni do wniosku inwestycyjnego z przeznaczeniem drugiego egzemplarza dla inwestora naczelnego, trzeciego dla jednostki nadrzędnej wykonawcy. Czwarty egzemplarz inwestor bezpośredni pozostawia w aktach.

Biuro projektów, składające oświadczenie w III części kwestionariusza, nie zatrzymuje kopii kwestionariusza, lecz rejestruje go w odpowiednim rejestrze wg wzoru ustalonego przez ministerstwo (centralny zarząd nadzorujące biuro).

Po zatwierdzeniu tytułu inwestycyjnego inwestor naczelnny potwierdza zlecenie (Część VI) na egzemplarzu nr 2 kwestionariusza i zwraca go inwestorowi bezpośredniemu, odnotowując fakt zwrotu w wykazie zleceń.

Inwestor bezpośredni zamawia u generalnego (bezpośredniego) wykonawcy roboty, przesyłając mu kwestionariusz potwierdzony przez inwestora naczelnego (egzemplarz nr 2). Jednocześnie na zachowanym u siebie egzemplarzu umieszcza odpis potwierdzenia

inwestora naczelnego oraz ewentualne poprawki.

Zlecenia wstępne na roboty objęte tytułami II grupy potwierdza na podstawie zatwierdzonego spisu tytułów inwestor bezpośredni. Inwestor naczelny zwraca mu zatem kwestionariusze II grupy bez potwierdzenia.

Zlecenia z zakresu inwestycji „drobnych” objętych tytułami II grupy potwierdza inwestor naczelny.

8. Dane, jakie powinien podać inwestor, dzielą się na 2 kategorie. Kategorię I stanowią dane niezbędne dla wykonawcy do włączenia obiektu lub roboty wydzielonej do projektu

programu wykonawstwa. Bez sprecyzowania tych danych przez inwestora wykonawca może nie przyjąć obiektu do swojego projektu programu.

Kategorię II stanowią dane potrzebne wykonawcy dla prawidłowej konstrukcji planu produkcji i zaopatrzenia w materiały. Bez sprecyzowania przez inwestora tych danych wykonawca przyjmie obiekt lub robotę do swojego programu wykonawstwa pod warunkiem, że brakujące dane zostaną przez inwestora uzupełnione w uzgodnionym terminie.

Część szczegółowa objaśnień

Poniżej podaje się jedynie objaśnienia dotyczące pozycji mogących budzić wątpliwości.

Część I kwestionariusza — informacyjna

POZYCJA 4: punkty a) do e) zawierają informacje I kategorii.

W punkcie a) należy podać przeznaczenie obiektu, z punktu widzenia użytkownika, np.: dom mieszkalny, zajezdnia samochodowa, wieża ciśnień, elewator zbożowy itp., w punkcie b) należy podać typ budownictwa wg nomenklatury ustalonej dla obliczania wskaźników zaopatrzenia materialowego.

POZYCJA 6: Typ wg tabeli ITB podaje się tylko dla tych obiektów dla których istnieje odpowiednik w tablicach. W przypadku, gdy obiekt ma być wykonany wg projektu typowego, należy podać nazwę biura projektów i numer ewidencyjny projektu w ewidencji tegoż biura. W pozycji 6 należy umieszczać dane dotyczące całości obiektu bez względu na zasięg robót dla wykonawcy generalnego (bezpośredniego) i okres wykonania.

W KOLUMNIE 1 należy oddzielnie wyszczególnić te roboty, które ze względu na swoją specyfikę leżą w zakresie działalności różnych przedsiębiorstw specjalistycznych. Ma to na celu umożliwienie generalnemu wykonawcy zaplanowanie podzleceń. W przypadku, gdy formularz nie wystarczy na podanie wszystkich rodzajów robót budowlanych, specjalnych lub montażowych, należy wyszczególnić je w osobnym załączniku, na który należy się powołać.

W KOLUMNIE 2 należy podać nazwę jednostek technicznych charakteryzujących obiekt, a w miarę możliwości również charakteryzujących główne rodzaje robót budowlanych, specjalnych i montażowych.

W przypadku, gdy rodzaj robót nie daje się scharakteryzować w jednostkach naturalnych, za jednostkę należy przyjąć 1.000 zł wartości robót.

DANE W KOLUMNIE 3 wpisuje się wg ustaleń przyjętych dla projektu wniosku inwestycyjnego. Kolumnę 4 wypełnia się po zatwierdzeniu wniosku inwestycyjnego, korygując ewentualnie dane kolumny 3.

LICZBY W KOLUMNIE 5 (wartość jednostki technicznej) służą dla kontroli, czy wartość obiektu, w pozycji 7 odpowiada jego programowi rzeczowemu dla poszczególnych rodzajów robót.

W KOLUMNIE 6 inwestor podaje nazwę i adres przedsiębiorstw wyspecjalizowanych dla proponowanych jako ewentualni podwykonawcy.

DANE W KOLUMNIE 3, 4 i 5 są I kategorii.

POZYCJA 7 służy dla określenia rzeczowego i wartościowego zakresu robót, które będą zlecone wykonawcy generalnemu lub bezpośredniemu, na rok 1956. Wszystkie wartości robót budowlano-montażowych podaje się w przeliczeniu na ceny 1956 r. WSZYSTKIE DANE POZYCJI 7 są I KATEGORII. Poszczególne dane w kolumnach 3, 4, 5 i 8 wypełnia się przy opracowaniu projektu planu, zaś dane kolumn 6 i 7 po zatwierdzeniu wniosku inwestycyjnego.

W kolumnach 4 i 6 należy podawać ilości odnoszące się do robót, które będą wykonywane w roku 1956.

W UKŁADZIE POZIOMYM TABLICA DZIELI SIĘ NA 3 CZĘŚCI

CZĘŚĆ A — ujemne roboty i kwoty przewidziane do wykonania przez generalnego lub bezpośredniego wykonawcę, dla którego jest przeznaczony kwestionariusz.

CZĘŚĆ B — jednym wierszem ujemne kwoty robót przewidzianych do zlecenia innym wykonawcom bezpośrednim.

CZĘŚĆ C — jednym wierszem ujmuje kwotę robót przewidzianych do wykonania systemem gospodarczym.

W wierszu 19 kolumny 7, kwota na roboty budowlano-montażowe w roku 1956 powinna ściśle odpowiadać kwocie „razem roboty budowlano-montażowe” w części VI kwestionariusza.

Część A tablicy — roboty przewidziane do wykonania przez generalnego — (bezpośredniego) wykonawcę podzielona jest na grupy robót.

Roboty budowlane ogólne (budynkowe) dzielą się na dwa rodzaje: roboty budowlane przy wyposażeniu normalnym budynku i dodatkowe ewentualne roboty związane z wyposażeniem specjalnym. Zaliczamy tu roboty kamieniarskie (o ile występują w dużej masie), specjalne inwestycje ogrzewnicze i wodne (obiegowa woda ciepła, klimatyzacja, specjalne urządzenia wentylacyjne), elektryczne z wyłączeniem oświetlenia (instalacje sygnalizacyjne, telefoniczne, radiofoniczne) oraz specjalne instalacje oświetleniowe; roboty dźwigowe itp.

Dla robót związanych z wyposażeniem specjalnym budynków oraz dla robót budowlanych specjalnych i montażowych należy podać ich szczegółowe określenie. Wielkość rzeczową dla instalacji wyrażamy przez podanie ilości m³ kubatury, dla której stanowią one wyposażenie.

W przypadku, gdy ilość wierszy nie będzie wystarczająca, należy specyfikację podać w załączniku, zaś w formularzu wpisać sumy dla poszczególnych grup z powołaniem się na właściwy załącznik.

Przy każdym rodzaju robót należy w skróconej formie podać opisowo zakres poszczególnych robót w roku 1956 np. przy programie wykonania budynków w stanie surowym z zamknięciem na zimę należy w wierszu „Stan surowy” napisać „Całość”, w wierszu „Stan wykończeniowy w robotach budowlanych” — „Stolarka zewnętrzna i szklenie zimowe”.

W przypadku stawiania budynku na gotowych fundamentach należy w wierszu „Stan surowy” wpisać „Całość bez wykopów i fundamentów” itp.

POZYCJA 8. Należy podawać terminy całkowitego i ewentualnie częściowego przekazania obiektu do użytku.

Przykład 1 — budowa wieżowca biurowego — całość robót — V. 1955, parter — XII. 1954, I i II piętro — III. 1955.

Przykład 2 — budowa osiedla mieszkaniowego — 3 budynki — XII. 1954, 2 budynki — III. 1955.

W przypadku zlecenia na jednym obiekcie robót kilku wykonawcom bezpośrednim należy również podać takie przewidziane terminy wykonania tych robót, które umożliwiają innym wykonawcom oddanie obiektów do użytku w terminie planowanym. Terminy powyższe są orientacyjne i podlegają ostatecznemu uzgodnieniu przy przystąpieniu do zawierania umowy.

Część II — Oświadczenie o stanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej

DZIAŁ A. Oświadczenie to jest niezbędne dla uniknięcia niewłaściwej wyceny programu rzeczowego. W przypadku, gdy dokumentację projektowo-kosztorysową sporządza inwestor we własnym zakresie, lub gdy ją już posiada gotową, odpowiednie oświadczenie składa inwestor. Bez oświadczenia biura projektów, względnie inwestora wykonawca nie przyjmuje robót do swojego programu.

DZIAŁ B. Służy dla określenia przez inwestora, kto i w jakim czasie ma wykonać poszczególne elementy dokumentacji technicznej. Podane terminy stanowią będą zobowiązanie ze strony inwestora i biura projektów.

Podanie nazwy i adresu instytucji sporządzającej dokumentację pozwoli wykonawcy na bezpośredni z nią kontakt.

W przypadku, gdy inwestor sporządza dokumentację we własnym zakresie, powinien podać nazwę i adres agencji, z którą wykonawca ma się kontaktować.

Jeśli całość lub część dokumentacji jest już sporządzona, należy to zaznaczyć.

Bez wypełniania przez inwestora Działu B Część II — wykonawca nie przyjmie obiektu (roboty) do swojego projektu programu.

DZIAŁ C. Zawiera informacje potrzebne wykonawcy dla prawidłowego zaplanowania materiałów budowlanych. Należy tu podawać krótką charakterystykę elementów obiektu (roboty), np. fundamenty, ławy żelb. na palach, ławy gruzobet, konstrukcje murowane, szkielet żelbet. itp.

Część III: Rejestracja kwestionariusza zlecenia

Wypełnia wykonawca rejestrujący kwestionariusz zlecenia.

Część IV — Wstępne zlecenie robót przez inwestora naczelnego.

Wypełnia inwestor naczelnny, korygując ewentualnie dane części I i II kwestionariusza. Kwota zlecenia powinna się równać kwocie podanej w kwestionariuszu w części I.

Część V — Oświadczenie generalnego (bezpośredniego) wykonawcy.

Stanowi zobowiązanie ze strony jednostki nadrzędnej wykonawcy do włączenia obiektu (roboty) do projektu generalnego (bezpośredniego) wykonawstwa.

**Część VI — Potwierdzenie zlecenia przez
inwestora naczelnego (bezpośredniego)**

Wypełnia inwestor naczelný (bezpośredni) po zatwierdzeniu wniosku inwestycyjnego. Oświadczenie inwestora naczelnego (bezpośredniego) jest niezbędnym warunkiem włączenia robót do programu generalnego (bezpośredniego) wykonawcy, jest rękojmią realności zamierzeń od strony finansowej i rzeczowej oraz podstawą do zawarcia umowy. W przypadku zmiany kwoty na roboty budowlano-montażowe — należy również poprawić kwotę na stronie 1-szej, pozycji 7, kolumnie 7, oraz kwotę w części IV kwestionariusza (zlecenie inwestora).

**Część VII. Oświadczenie generalnego
(bezpośredniego) wykonawcy.**

Stanowi zobowiązanie wykonawcy do wykonania robót i jest podstawą do włączenia obiektu (roboty) do programu wykonawstwa.

Objaśnienia do wzoru kwestionariusza zlecenia robót remontowo-budowlanych lub remontowo-montażowych — wzór K-2

Kwestionariusz wg wzoru K-2 służy do zlecenia robót z planu remontów kapitalnych, średnich i bieżących. Wzór K-2 jest uproszczeniem wzoru K-1. Sposób jego wypełniania jest analogiczny jak wzoru K-1 i nie wymaga specjalnych objaśnień.

KAPITAŁNE REMONTY

1.

Kapitałne remonty są to nakłady gospodarcze, zmierzające do przywrócenia czynnym gospodarczo obiektom (środkom trwałym) ich sprawności technicznej, zmniejszonej wskutek zużycia lub uszkodzenia.

2.

Plan kapitałnych remontów powinien obejmować nakłady na kapitałne remonty w jednostkach państwowych działających wg zasad rozrachunku gospodarczego oraz w jednostkach spółdzielczych.

3.

Ogólne zasady obowiązujące w gospodarce remontowej są zawarte w „Instrukcji w sprawie systemu planowo-zapobiegawczych remontów” stanowiącej załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 214 z dnia 6.X.1954 r. (Biuletyn PKPG Nr 29).

4.

1. Kapitałny remont obiektu jest remontem o największym zakresie jaki występuje w cyklu remontowym danego obiektu i obejmuje roboty związane z doprowadzeniem do pierwotnego, lub zbliżonego do pierwotnego stanu całego obiektu (wszystkich części i elementów obiektu, które uległy zużyciu).

2. Dla obiektów, dla których nie jest ustalony cykl remontowy — kapitałny remont powinien być określony w branżowych instrukcjach planowo-zapobiegawczych remontów. W instrukcjach tych kapitałny remont obiektu powinien być określony procentowym stosunkiem kosztów remontów do wartości obiektu w stanie nowym lub zakresem robót remontowych.

3. Jeżeli w branżowych instrukcjach o systemie planowo-zapobiegawczych remontów nie określono kapitałnego remontu obiektu, to roboty remontowe danego obiektu należy zaliczyć do kapitałnego remontu wówczas, gdy ich koszty mieszczą się w granicach 30 — 70% wartości rzeczywistej lub szacunkowej w stanie nowym.

5.

1. Niezależnie od zasad kwalifikowania robót remontowych zawartych w pkt. 4 — właściwe

ministerstwa powinny ustalić i uzgodnić z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego dolną granicę kosztów kapitałnych remontów, poniżej której remonty mające wprowadzić charakter remontów kapitałnych będą traktowane jako remonty średnie i bieżące (koszty tych remontów będą pokrywane ze środków przeznaczonych na remonty średnie i bieżące).

2. Jeżeli ministerstwo nie ustali uzgodnionej z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego dolnej granicy kosztów kapitałnych remontów — to plan podległych temu ministerstwu jednostek nie może obejmować kapitałnych remontów, których koszt jest niższy od 9.000 zł.

6.

Remont kapitałny, którego koszt przekracza 70% wartości obiektu w stanie nowym powinien być w zasadzie traktowany jako inwestycja; przy czym w szczególności powinna być zbadana celowość i opłacalność wykonywania robót remontowych, których koszt jest zbliżony do wartości obiektu w stanie nowym. Właściwe ministerstwo może jednak wyrazić zgodę na sfinansowanie kosztów tych robót z funduszy na kapitałne remonty, jeżeli uzna, że kształtowanie się kosztów remontu na wysokim poziomie jest uzasadnione. Remonty kapitałne mechanicznych pojazdów drogowych powinny być finansowane z funduszy na kapitałne remonty nawet w przypadku, gdy ustalony w cennikach koszt remontu przekracza 70% wartości obiektu w stanie nowym.

7.

Przy przeprowadzaniu kapitałnego remontu mogą być wykonywane roboty związane z modernizacją obiektu i wówczas koszty remontów oraz koszty modernizacji mogą być finansowane z funduszy na kapitałne remonty. Do zakresu kapitałnego remontu nie mogą być jednak zaliczone nakłady na takie roboty, po wykonaniu których powstają nowe obiekty (środki trwałe) lub zmienia się przeznaczenie obiektu. Finansowane z funduszy na kapitałne remonty — koszty kapitałnych remontów połączonych z modernizacją nie mogą przekraczać 70% wartości rzeczywistej lub szacunkowej remontowanego obiektu w stanie nowym.

8.

Ministerstwa i urzędy centralne ustalą tryb i formularze dla sporządzenia planu kapitalnych remontów przez podległe im jednostki oraz przekażą tym jednostkom uzgodnioną z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego dolną granicę kapitalnych remontów, o której mowa w pkt. 5.

9.

1. Plan kapitalnych remontów powinien być sporządzony przez użytkowników obiektów lub

jednostki organizacyjne bezpośrednio odpowiedzialne za utrzymanie obiektów w należytym stanie.

2. Przestoje remontowe obiektów włączonych do planu kapitalnych remontów i powodujące ograniczenie produkcji lub usług powinny być przeanalizowane i uzgodnione pomiędzy komórkami planowania, produkcji (usług) i głównego mechanika.

PRODUKCJA BUDOWLANO-MONTAŻOWA

1.

- Plan produkcji budowlano-montażowej opracowują ministerstwa i prezydium wojewódzkich rad narodowych na następujących wzorach;

1. Program robót budowlano-montażowych (generalne i bezpośrednie wykonawstwo) — wzór B-1,
2. Wykaz budów wykonywanych przez podległe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe dla innych ministerstw na podstawie zleceń generalnych — wzór B-2,
3. Obliczenie wartości robót wykonywanych własnymi siłami przedsiębiorstw budowlano-montażowych (bilans podzleceń) — wzór B-3,
4. Produkcja podstawowa przedsiębiorstw budowlano-montażowych — wzór B-4,
5. Produkcja globalna pomocniczych zakładów przemysłowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych wg cen bieżących — wzór B-5,
6. Produkcja pomocniczych zakładów przemysłowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych wg ilości — wzór B-6

2.

Plan produkcji budowlano-montażowej opracowuje się na podstawie wstępnych zleceń (zgłoszeń) na roboty budowlano-montażowe udzielonych przez zleceniodawców oraz zadań dla wykonawstwa systemem gospodarczym ustalonych zgodnie z instrukcją dla opracowania rozdziału robót budowlano-montażowych.

3.

1. Program robót budowlano-montażowych (program generalnego i bezpośredniego wykonawstwa) obejmuje roboty budowlano-montażowe z zakresu inwestycji i kapitalnych remontów wykonywane systemem zleceń i gospodarczym, a ponadto usługi budowlano-montażowe z zakresu remontów średnich i konserwacji oraz roboty geologiczne wykonywane przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe.
2. W programie robót poza wykonawstwem systemem zleceń (przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe) oraz systemem gospodarczym podaje się odrębnie wartość robót budowlano-montażowych z zakresu inwestycji i kapitalnych remontów wykonywanych na zamówienie przez przedsiębiorstwa przemysłowe i inne niebudowlano-montażowe podległe resortowi.

4.

1. W działalności przedsiębiorstw budowlano-montażowych wyodrębnia się:
 - a) produkcję podstawową polegającą na wykonywaniu robót i usług budowlano-montażowych,

b) pomocniczą produkcję przemysłową polegającą na wytwarzaniu materiałów i prefabrykatów dla produkcji podstawowej przez zakłady wyodrębnione organizacyjnie w ramach przedsiębiorstwa,

c) usługi produkcyjne, polegające na wykonywaniu przewozów, remontów maszyn i urządzeń, usług w zakresie sprzętu budowlanego i innych usług dla produkcji podstawowej przez zakłady (bazy, warsztaty) organizacyjnie wyodrębnione w ramach przedsiębiorstwa,

d) działalność niewytwórczą, głównie w zakresie obsługi socjalno-bytowej pracowników przedsiębiorstwa (hotele robotnicze, ambulatoria i.t.p.)

2. Wartość produkcji podstawowej obejmuje roboty wykonywane własnymi siłami przedsiębiorstwa t. j.:

1) wartość zleceń generalnych pomniejszoną o wartość podzleceń udzielonych podwykonawcom,

2) wartość zleceń bezpośrednich,

3) wartość podzleceń przyjętych od generalnych wykonawców,

4) wartość zleceń wewnętrznych na roboty budowlano-montażowe z zakresu własnych inwestycji i remontów kapitalnych.

3. Roczną wartość produkcji budowlano-montażowej oblicza się jako wartość robót wykonanych w okresie roku, podlegających rozliczeniu ze zleceniodawcami zgodnie z obowiązującymi przepisami.

4. Produkcji pomocniczej przemysłowej i usług produkcyjnych wykonywanych przez jednostki produkcji podstawowej (zakłady niewyodrębnione organizacyjnie w ramach tych jednostek) nie wykazuje się w planie produkcji, natomiast zatrudnienie i płace z nimi związane włącza się do planu zatrudnienia i płac produkcji podstawowej.

5. W projekcie planu ministerstwa mogą przyjmując dla uproszczenia, że w zakresie produkcji pomocniczej wartości produkcji globalnej i towarowej są równe i wobec tego nie planuje się ich odrębnie.

6. Pojęcie produkcji globalnej i towarowej ustalone jest w części instrukcji dotyczącej przemysłu. Wyroby, części i półfabrykaty wytwarzane przez zakłady wymienione ust. 1 lit. b, przeznaczone do sprzedaży wewnętrznej (dla produkcji podstawowej i innych zakładów pomocniczych) traktuje się w obliczeniu produkcji globalnej i towarowej narówni z przeznaczonymi do sprzedaży na zewnątrz.

Ministerstwo
(wykonawca)

B-1

**Program robót budowlano-montażowych
(generalne i bezpośrednie wykonawstwo)**

wartość robót w tys. zł. w cenach 1. I. 1958 r.

Wyszczególnienie	1955 plan (aktualny stan zleceń)	1956 plan
1	2	3

I. Wartość robót budowlano-montażowych wykonywanych przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe — ogółem

1. z tego: roboty z planu inwestycyjnego:

- a) dla własnego ministerstwa
- b) dla innych ministerstw — ogółem
- z tego dla:
Ministerstwa

2. roboty inwestycyjne z poza planu inwestycyjnego¹⁾ — ogółem

- a) dla własnego ministerstwa
- b) dla innych ministerstw — ogółem
- z tego dla:
Ministerstwa

3. roboty budowlano-montażowe z zakresu kapitalnych remontów

- a) dla własnego ministerstwa
- b) dla innych ministerstw — ogółem
- z tego dla:
Ministerstwa

4. usługi budowlano-montażowe (remonty średnie, bieżące) i inne roboty eksploatacyjne

- a) dla własnego ministerstwa
- b) dla innych ministerstw — ogółem
- z tego dla:
Ministerstwa

II. Wartość robót budowlano-montażowych wykonywanych przez inne przedsiębiorstwa i instytucje ministerstwa — ogółem

1. z tego: roboty z planu inwestycyjnego

- a) systemem gospodarczym
- b) na zamówienie z zewnątrz w ramach własnego ministerstwa
- c) dla innych ministerstw — ogółem
- z tego dla:
Ministerstwa

2. roboty inwestycyjne z poza planu inwestycyjnego*)

3. roboty budowlano-montażowe z zakresu kapitalnych remontów*)

*) (podać w rozbiću jak pod 1.)

¹⁾ inwestycje pozalimitowe i inne nie objęte planem inwestycyjnym

Przedkładają wszystkie ministerstwa wykonujące roboty budowlano-montażowe systemem zleceńowym i gospodarczym oraz prezydja wojewódzkich rad narodowych (odrębnie dla każdej grupy przedsiębiorstw terenowych)

Ministerstwo
(wykonawca)

B-1

**Program robót budowlano-montażowych
(generalne i bezpośrednie wykonawstwo)**

wartość robót w tys. zł. w cenach 1. I. 1956 r.

Wyszczególnienie	1955 plan (aktualny stan zleceń)	1956 plan
1	2	3

I. Wartość robót budowlano-montażowych wykonywanych przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe — ogółem

1. z tego: roboty z planu inwestycyjnego:

- a) dla własnego ministerstwa
- b) dla innych ministerstw — ogółem
- z tego dla:
Ministerstwa

2. roboty inwestycyjne z poza planu inwestycyjnego¹⁾ — ogółem

- a) dla własnego ministerstwa
- b) dla innych ministerstw — ogółem
- z tego dla:
Ministerstwa

3. roboty budowlano-montażowe z zakresu kapitalnych remontów

- a) dla własnego ministerstwa
- b) dla innych ministerstw — ogółem
- z tego dla:
Ministerstwa

4. usługi budowlano-montażowe (remonty średnie, bieżące) i inne roboty eksploatacyjne

- a) dla własnego ministerstwa
- b) dla innych ministerstw — ogółem
- z tego dla:
Ministerstwa

II Wartość robót budowlano-montażowych wykonywanych przez inne przedsiębiorstwa i instytucje ministerstwa — ogółem

1. z tego: roboty z planu inwestycyjnego

- a) systemem gospodarczym
- b) na zamówienie z zewnątrz w ramach własnego ministerstwa
- c) dla innych ministerstw — ogółem
- z tego dla:
Ministerstwa

2. roboty inwestycyjne z poza planu inwestycyjnego*)

3. roboty budowlano-montażowe z zakresu kapitalnych remontów*)

*) (podać w rozbiściu jak pod 1.)

¹⁾ inwestycje pozalimitowe i inne nie objęte planem inwestycyjnym

Przedkładają wszystkie ministerstwa wykonujące roboty budowlano-montażowe systemem zleceńowym i gospodarczym oraz prezydja wojewódzkich rad narodowych (odrębnie dla każdej grupy przedsiębiorstw terenowych)

OBRÓT TOWAROWY

1.

Plan obrotu towarowego obejmuje:

1. Obroty detaliczne,
2. Masę towarową przeznaczoną na zaopatrzenie ludności,
3. Obroty hurtu, zbytu i central zaopatrzenia materiałowego,
4. Skup scentralizowany.

2.

Do obrotów detalicznych zalicza się:

- a) obroty państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstw handlu detalicznego i żywienia zbiorowego,
- b) obroty sklepów detalicznych, zakładów żywienia zbiorowego i punktów usługowych Oddziałów Zaopatrzenia Robotniczego,
- c) obroty pracowniczych stołówek przyzakładowych,
- d) sprzedaż towarów dla ludności dokonywaną przez państwowe i spółdzielcze przedsiębiorstwa handlu hurtowego i bezpośrednio przez uspołecznione zakłady produkcyjne,
- e) sprzedaż odzieży i obuwia miarowego i innych przedmiotów wyprodukowanych z własnych materiałów przez uspołecznione zakłady usługowe,
- f) sprzedaż deputatów całkowicie lub częściowo płatnych w gotówce przez odbiorców lub doliczanych do funduszu płac.

3.

1. Podstawą do opracowania planu obrotów detalicznych jest ustalenie wielkości masy towarowej przeznaczonej na zaopatrzenie ludności.
2. W skład masy towarowej wchodzi artykuły na zaopatrzenie wszystkich form obrotu detalicznego łącznie z artykułami żywnościowymi przeznaczonymi na zaopatrzenie konsumentów zbiorowych.
Masa towarowa dzieli się na scentralizowaną i zdecentralizowaną. Masa towarowa scentralizowana pozostaje w dyspozycji władz centralnych. Masa towarowa zdecentralizowana powstaje w dyspozycji władz terenowych.
Źródłami pochodzenia masy towarowej zdecentralizowanej są:
 - a) produkcja towarowa zakładów drobnej wytwórczości (państwowych i spółdzielczych) pozostająca w dyspozycji władz terenowych,

- b) skup zdecentralizowany artykułów rolnych i przedmiotów użytkowych dokonywany przez aparat handlowy,
- c) transakcje komisowe,
- d) produkcja towarowa szkół zawodowych z wyjątkiem wyrobów dysponowanych centralnie,
- e) produkcja towarowa zakładów opieki społecznej,
- f) przejmowana przez uspołeczniony aparat handlowy część produkcji rzemiosła i przemysłu nieuspołecznionego.

Za skup zdecentralizowany artykułów rolnych należy uważać skup dopuszczonych do obrotu wolnorynkowego produktów rolnych dokonywany przez jednostki handlu detalicznego, żywienia zbiorowego oraz konsumentów zbiorowych.

Za skup zdecentralizowany przedmiotów użytkowych należy uważać skup artykułów używanych i innych przedmiotów użytkowych dokonywany bezpośrednio od posiadaczy przez uspołeczniony aparat handlu detalicznego w celu dalszej odsprzedaży tych artykułów po ich ewentualnej renowacji konsumentom indywidualnym, a w wyjątkowych przypadkach konsumentom zbiorowym, urzędom i instytucjom.

4.

Plan obrotu detalicznego powstaje w dwu etapach. W etapie pierwszym Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w terminie do dnia 20 czerwca złoży ministerstwu dostawcom i PKPG zapotrzebowanie rynkowej masy towarowej w nomenklaturze artykułów bilansowanych.

W etapie drugim ministerstwa i prezydium WRN opracowują projekty planów.

5.

1. Ministerstwa obowiązane do sporządzenia planów obrotu detalicznego opracują je w porozumieniu z MHW, ustalą pokrycie obrotów masą towarową i złożą je w MHW i PKPG. MHW przedstawi PKPG w terminie do dnia 15 września 1955 r. ogólnokrajowy plan obrotu detalicznego i plan masy towarowej na zaopatrzenie ludności uzgodniony z ministerstwami prowadzącymi obrót detaliczny, z ministerstwami dostawcami i prezydiami WRN.
W przypadku niemożności złożenia uzgodnionego planu, MHW przedstawi zestawienie rozbieżności z odpowiednim uzasadnieniem.
2. Poza zbiorczym planem obrotów detalicznych, MHW przedkłada do PKPG w terminie ogólnie obowiązującym to jest do dnia

1 września 1955 r. kompleksowe plany działalności organizacji handlu detalicznego i żywienia zbiorowego, podlegających bezpośredniemu nadzorowi MHW z podziałem na:

- 1) przedsiębiorstwa planowane centralnie,
- 2) przedsiębiorstwa planowane terenowo w tym:
 - a) przedsiębiorstwa państwowe powiązane z budżetem centralnym,
 - b) przedsiębiorstwa państwowe powiązane z budżetem terenowym,
 - c) przedsiębiorstwa spółdzielcze.

Prezydium wojewódzkich rad narodowych składają do PKPG i do MHW plan w zakresie obrotów detalicznych i masy towarowej przeznaczonej na zaopatrzenie ludności. Wojewódzkie plany obrotu detalicznego zawierają oprócz planu zaopatrzenia ludności w artykuły scentralizowane, plan zaopatrzenia w masę towarową zdecentralizowaną oparty przede wszystkim o analizę możliwości produkcyjnych zakładów drobnej wytwórczości i wykorzystanie lokalnych zasobów w celu maksymalnego zaspokojenia potrzeb.

Prezydium WRN dokonują podziału masy towarowej zdecentralizowanej rezerwując ją w granicach potrzeb dla województwa.

7.

Opracowane przez ministerstwa i prezydium WRN plany powinny uwzględniać (w ilościowo-wartościowych pozycjach) nomenklaturę artykułów konsumpcyjnych bilansowanych zgodnie z załączonym wykazem (załącznik Nr. 1). Nomenklatura ta może być w razie potrzeby w złożonych planach rozszerzona. Pozostałe artykuły nie objęte nomenklaturą, należy podać w jednej pozycji wartościowej.

8.

W okresie prac nad planem ministerstwa — dostawcy powinny nawiązać ścisłą współpracę z MHW w celu dostosowania asortymentu i jakości produkcji do potrzeb rynkowych.

9.

Ministerstwa sporządzają plany zbytu, hurtu i central zaopatrzenia materiałowego wyłącznie dla nadzorowanych bezpośrednio przedsiębiorstw i składają je w PKPG podając podstawowe wskaźniki planu łącznie dla wszystkich jednostek bez wyliczania poszczególnych centralnych zarządów. Plany te powinny być zestawione oddzielnie dla każdego szczebla i rodzaju działalności.

Wykaz organizacji, które powinny być objęte resortowymi planami zbytu, hurtu i planami central zaopatrzenia materiałowego zawiera załącznik Nr 2.

10.

1. Przy opracowaniu planu obrotu detalicznego należy stosować dla artykułów konsumpcyjnych następujące ceny: Przewidywane wykonanie dla całego roku 1955 należy podać:
 - a) w cenach przyjętych do planu na r. 1955 to znaczy w cenach z przed 23 kwietnia 1955 r.
W związku z powyższym przewidywane obroty za okres od 24 kwietnia do 31 grudnia należy przeliczyć wg cen z przed 23 kwietnia 1955 r.
 - b) w cenach rzeczywistych roku 1955 przyczym dla II-go półrocza należy przyjąć ceny z 1 lipca 1955 r. z wyjątkiem artykułów dla których ustalane są ceny sezonowe gdzie należy przyjąć ceny średnioroczne.
 - c) w cenach z 1 lipca 1955 r. z wyjątkiem artykułów dla których ustalane są ceny sezonowe gdzie należy przyjąć ceny średnioroczne.

Liczby dotyczące roku 1956 należy podać tylko w cenach z 1 lipca 1955 r.

2. Ponad to w planie zbytu, hurtu i central zaopatrzenia materiałowego — dla obrotu artykułami zaopatrzeniowymi i inwestycyjnymi należy przewidywane wykonanie roku 1955 podać w dwu wielkościach a mianowicie:
 - a) w cenach zbytu i hurtu rzeczywistych roku 1955 przyczym dla II-go półrocza należy przyjąć ceny z 1 lipca 1955 r.
 - b) w cenach zbytu i hurtu które obowiązować będą od dnia 1 stycznia 1956 r.
- Liczby dotyczące r. 1956 należy podawać wg cen, o których mowa pod lit. b.

11.

1. Według zasad ustalonych niniejszą instrukcją plany sporządzają ministerstwa i prezydium WRN.
2. Ministerstwa mogą w razie potrzeby opracować własne instrukcje regulujące zasady sporządzania planów przez centralne zarządy.
3. Postanowienia instrukcji wydanych dla centralnych zarządów nie mogą być sprzeczne z niniejszą instrukcją. Instrukcje regulujące zasady sporządzania przez centralne zarządy planów obrotu detalicznego powinny być uzgodnione z MHW.

12.

Opracowanie planu skupu reguluje następny rozdział instrukcji, przyczym ministerstwa nadzorujące bezpośrednio przedsiębiorstwa skupu opracowują zbiorcze zestawienie podstawowych wskaźników planu skupu na formularzu HA-10 niniejszej instrukcji.

Załącznik Nr 1

Lista bilansowanych artykułów konsumpcyjnych

Lp.	Wyszczególnienie	Jedn. miary	Lp.	Wyszczególnienie	Jedn. miary
1.	pieczywo żytnie	ton	62.	drożdże prasowane piekarnicze	ton
2.	pieczywo pszenne	"	63.	maśćka ziemniaczana	"
3.	pieczywo mieszane	"	64.	sól jadalna	"
4.	mąka żytnia	"	65.	sól hodowlana	"
5.	mąka pszenna	"	66.	pasze treściwe	"
6.	makaron	"	67.	papierosy	mil. szt.
7.	kasza jęczmienna	"	68.	zapalki	skrzynie
8.	kasza manna	"	69.	mydło do prania	ton
9.	płatki owsiane	"	70.	mydło powszechne	"
10.	ryż	"	71.	mydło toaletowe	"
11.	ziemniaki	"	72.	proszki do prania	"
12.	warzywa świeże	"	73.	tkaniny wełniane (w grupach towarowych)	tys. mb
13.	owoce krajowe	"	74.	tkaniny bawełniane (w grupach towarowych)	"
14.	owoce importowane	"	75.	tkaniny jedwabne (w grupach towarowych)	"
15.	marmolada	"	76.	tkaniny lniane (w grupach towarowych)	"
16.	dżem	"	77.	konfekcja (w grupach towarowych)	tys. zł
17.	soki słodzone	tys. ltr.	78.	wyroby dziewiarskie (w grupach towarowych)	"
18.	masło	ton	79.	wyroby pończosznice (w grupach towarowych)	"
19.	margaryna	"	80.	obuwie skórzane	tys. par
20.	olej	"	81.	obuwie tekstylne	"
21.	ceres	"	82.	obuwie gumowe	"
22.	tłuszcze wieprzowe	"	83.	meble (w grupach towarowych)	tys. zł
23.	łój	"	84.	radioodbiorniki	szt.
24.	mięso wieprzowe	"	85.	rowery (bez dziecięcych)	"
25.	" wołowe	"	86.	motocykle	"
26.	" cielece	"	87.	żarówki głównego szeregu ogółem	tys. szt.
27.	" baranie	"	88.	naczynia kuchenne emaliowane blaszane	ton
28.	" końskie	"	89.	naczynia kuchenne aluminiowe	"
29.	wędliny	"	90.	naczynia kuchenne ocynkowane	"
30.	wyroby wędliniarskie	"	91.	wiadra ocynkowane	"
31.	podroby	"	92.	gwoździe budowlane	"
32.	konserwy mięsne	"	93.	porcelana stołowa	"
33.	szynki konserwowe	"	94.	porcelita stołowy	"
34.	konserwy rybne	"	95.	szkło stołowe	"
35.	śledź solony	"	96.	fajans stołowy	"
36.	dorsz patroszony bez głów	"	97.	tarćca iglasta	tys. m³
37.	ryby słodkowodne	"	98.	tarćca liściasta	"
38.	karp	"	99.	cement	ton
39.	ryby wędzone	"	100.	cegła	tys. szt.
40.	marynaty rybne	"	101.	wapno budowlane	ton
41.	filety	"	102.	dachówka	tys. szt.
42.	jaja w skorupach	"	103.	eternit	tys. m²
43.	mleko spożywcze	mil. szt.	104.	papa smołowcowa	"
44.	śmietana	tys. ltr.	105.	papa bitumiczna	"
45.	drob bity	ton	106.	szkło okienne	"
46.	sery tłuste	"	107.	węgiel kamienny	tys. ton
47.	sery półtłuste	"	108.	koks	"
48.	sery topione	"	109.	nafta oświetleniowa	ton
49.	cukier	"	110.	nawozy azotowe	"
50.	cukierki	"	111.	nawozy potasowe	"
51.	czekolada	"	112.	nawozy fosforowe	"
52.	galanteria czekoladowa	"	113.	wapno nawozowe	"
53.	pieczywo cukiernicze	"	114.	wyroby hutnicze	"
54.	Wódki czyste i spirytus w przel. na 100°	tys. ltr.	115.	książki i czasopisma	tys. zł
55.	Wódki gatunkowe w przel. na 100°	"	116.	farmaceutyki	"
56.	winó krajowe i młode	"	117.	papier i wyroby papiernicze	tys. zł
57.	piwo	"			
58.	kawa naturalna palona	ton			
59.	herbata	"			
60.	surogaty kawy	"			
61.	ocent w przelicz. na 6%	tys. ltr.			

Załącznik Nr 2

Wykaz organizacji dla których należy opracować
plany zbytu

- I. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego**
 - 1. Centrala Handlowa Przemysłu Papierniczego
 - 2. Centrala Odzieżowa
 - 3. Centralny Zarząd Hurtu Tekstylnego
 - 4. Centralny Zarząd Hurtu Galanterijnego
 - 5. Centralny Zarząd Hurtu Spożywczego
- II. Centrala Rolniczych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”**
- III. Ministerstwo Rolnictwa**
 - 1. Centrala Zaopatrzenia Rolnictwa
- IV. Centralny Urząd Wydawnictw Przemysłu Graficznego i Księgarstwa**
 - 1. Centrala Wydawnicza Druków
- V. Ministerstwo Zdrowia**
 - 1. Zarząd Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego (Centralna Hurtownia Sprzętu Med.)
 - 2. Centralny Zarząd Aptek
- VI. Ministerstwo Przemysłu Chemicznego**
 - 1. Centralny Zarząd Zbytu Przemysłu Chemicznego
- VII. Ministerstwo Przemysłu Maszynowego**
 - 1. Centralny Zarząd Zbytu Przemysłu Maszynowego
- VIII. Ministerstwo Kultury i Sztuki**
 - 1. Zarząd Przemysłu Muzycznego
- IX. Ministerstwo Hutnictwa**
 - 1. Centralny Zarząd Zbytu Metali Nieżelaznych
- X. PKPG**
 - 1. Centralny Zarząd Gospodarki Maszynami
- XI. Centralny Urząd Naftowy**
 - 1. Centrala Produktów Naftowych
- XII. Ministerstwo Przemysłu Drzewnego i Papierniczego**
 - 1. Zarząd Gospodarki Opakowaniami
- XIII. Centralny Urząd Kinematografii**
 - 1. Składnica Artykułów Foto i Kinotechnicznych

Wykaz organizacji
dla których należy opracować plany hurtu

- I. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego**
 - 1. Centrala Handlowa Przemysłu Drzewnego
 - 2. Centrala Handlowa Przemysłu Papierniczego
 - 3. Centrala Handlowa Przemysłu Skórzanego
 - 4. Centrala Handlowa Sprzętu Sportowego
 - 5. Centralny Zarząd Przemysłu i Handlu Jubilerskiego
 - 6. Centrala Odzieżowa
 - 7. Centralny Zarząd Hurtu Tekstylnego
 - 8. Centralny Zarząd Handlu Artykułami Kolonialnymi i Delikatessami
 - 9. Centralny Zarząd Handlu Opaleniem
 - 10. Centralny Zarząd Handlu Owocami i Warzywami
 - 11. Centralny Zarząd Handlu Artykułami Fotograficznymi i Precyzyjno-Optycznymi
 - 12. Centralny Zarząd Hurtu Galanterijnego
 - 13. Centralny Zarząd Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego
 - 14. Centralny Zarząd Hurtu Spożywczego
 - 15. Zarząd Zbytu Artykułów Kosmetycznych
- II. Centrala Rolniczych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”**
- III. Ministerstwo Skupu**
 - 1. Centralny Zarząd Zakładów Zbożowych „PZZ”
 - 2. Centralny Zarząd Obrotu Zwierzętami Rzeźnymi
- IV. Ministerstwo Przemysłu Drobego i Rzemiosła**
 - 1. Centralny Zarząd Przemysłowych Surowców Wtórnych
 - 2. Polskie Towarzystwo Maszyn Biurowych
- V. Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego**
 - 1. Centralny Zarząd Przemysłu Mleczarskiego
- VI. Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego**
 - 1. Centralny Zarząd Przemysłu Tytoniowego
 - 2. Zarząd Przemysłu Zielarskiego
 - 3. Centralny Zarząd Przemysłu Piwowarsko-Słodowniczego
- VII. Ministerstwo Rolnictwa**
 - 1. Centrala Nasiennictwa Ogrodniczego i Szkółkarstwa
 - 2. Centrala Nasienna
 - 3. Centrala Zaopatrzenia Weterynaryjno-Zootechnicznego „Centrowet”
 - 4. Centrala Zaopatrzenia Rolnictwa
 - 5. Centrala Obrotu Zwierzętami Hodowlanymi
- VIII. Centralny Urząd Wydawnictw Przemysłu Graficznego i Księgarstwa**
 - 1. Centrala Wydawnicza Druków
 - 2. Centralny Zarząd Księgarstwa „Dom Książki”
- IX. Ministerstwo Łączności**
 - 1. Centralny Zarząd Upowszechnienia Prasy i Książki „RUCH”
- X. Ministerstwo Transportu Drogowego i Lotniczego**
 - 1. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Transportu „Motozbyt”
- XI. Ministerstwo Leśnictwa**
 - 1. Państwowa Centrala Drzewna
 - 2. Państwowa Centrala Leśnych Produktów Nie-drzewnych „LAS”
- XII. Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych**
 - 1. Zarząd Zbytu Szkła i Porcelany
 - 2. Zarząd Zbytu Materiałów Budowlanych
- XIII. Ministerstwo Przemysłu Chemicznego**
 - 1. Centralny Zarząd Zbytu Przemysłu Chemicznego
- XIV. Ministerstwo Przemysłu Maszynowego**
 - 1. Centralny Zarząd Zbytu Przemysłu Maszynowego
- XV. Ministerstwo Zdrowia**
 - 1. Centralny Zarząd Aptek
- XVI. Ministerstwo Żeglugi**
 - 1. Morska Centrala Zaopatrzenia
 - 2. Centralny Zarząd Przemysłu Rybnego
- XVII. Ministerstwo Hutnictwa**
 - 1. Centralny Zarząd Zbytu Stali
- XVIII. Ministerstwo Przemysłu Lekkiego**
 - 1. Centrala Zbytu Artykułów Technicznych
 - 2. Centralny Zarząd Skupu Surowców Włókienniczych i Skórzanych
- XIX. Centralny Urząd Naftowy**
 - 1. Centrala Produktów Naftowych
- XX. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych**
 - 1. Centrala Sprzętu Pożarniczego, Ratunkowego i Ochronnego
- XXI. Centralny Związek Spółdzielczości Pracy**
 - 1. Krajowy Związek Spółdzielni Przemysłu Ludowego i Artystycznego
 - 2. Spółdzielnia Sprzętu Rybackiego
 - 3. Centralny Zarząd Zbytu Spółdzielczości Pracy (Woj. Zarz. Zbytu)

**Wykaz organizacji zaopatrzenia materiałowego
dla których należy opracować plany obrotu**

1. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Handlu
2. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Ministerstwa Przemysłu Węglowego
3. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Ministerstwa Hutnictwa
4. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Ministerstwa Przemysłu Chemicznego
5. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Ministerstwa Przemysłu Maszynowego
6. Centralny Magazyn Centralnego Zarządu Przemysłu Obuwniczego
8. Centralny Zarząd Zaopatrzenia Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego
9. Przedsiębiorstwa Zaopatrzenia Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli
10. Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Łączności
11. Magazyn Zaopatrzenia Przemysłu Papierniczego
12. Centralna Składnica Centralnego Urzędu Wydawnictw Przemysłu Graficznego i Księgarstwa
13. Centralny Zarząd Przemysłu Tytoniowego (Składnica Surowca Tytoniowego)
14. Zarząd Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego CRS
oraz inne organizacje o podobnym zakresie działania w pozostałych ministerstwach.

SKUP

I Zasady ogólne

1.

Instrukcja niniejsza określa zasady opracowania planu

- a) skupu scentralizowanego produktów rolnych
- b) skupu scentralizowanego odpadków użytkowych i opakowań szklanych.

2.

Za skup scentralizowany produktów rolnych uważa się skup produktów rolnych dokonywany przez uspołeczniiony aparat skupu oraz przez przedsiębiorstwa przemysłu wielkiego i średniego.

3.

Za skup scentralizowany odpadków użytkowych i opakowań szklanych uważa się skup odpadków użytkowych i opakowań szklanych dokonywany przez uspołeczniiony aparat skupu oraz przez jednostki handlu detalicznego.

4.

Plan skupu sporządza się w ujęciu ilościowym i wartościowym wg nomenklatury zawartej w załącznikach Nr 1 i 2. Ministerstwa oraz prezydya wojewódzkich rad narodowych mogą rozszerzyć powyższą nomenklaturę w przypadkach istotnych potrzeb wynikających z ich działalności.

5.

Wartość skupu oblicza się w cenach rzeczywistych (bieżących) z uwzględnieniem zmian cen wynikających z kształtowania się struktury poszczególnych rodzajów dostaw i przewidywanych zmian jakościowych poszczególnych artykułów.

6.

Artykuły niewymienione w nomenklaturze, a objęte planem skupu należy wykazać w łącznej pozycji wartościowej na formularzu HAS-1 względnie HAS-3.

7.

Podsumowane pozycje wartościowe formularza HAS-1 względnie HAS-3 powinny odpowiadać całkowitej wartości skupu danego ministerstwa.

8.

Do przedkładanych planów należy dołączyć część opisową. Część opisowa opracowana przez Ministerstwo Skupu powinna zawierać między innymi analizę kształtowania się średnich cen

planowanych w porównaniu z przewidywanym wykonaniem cen w roku poprzednim w celu umożliwienia zbadania wpływu zmiany średnich cen na wzrost wartości skupu.

II Plan skupu scentralizowanego produktów rolnych

1.

Plan skupu scentralizowanego podstawowych produktów rolnych sporządza się na podstawie zadań planowych, które ustali uchwała rządu (zgodnie z trybem planowania w rolnictwie) oraz na podstawie własnych materiałów odnośnie potrzeb państwa i możliwości produkcyjnych rolnictwa.

2.

Plan skupu scentralizowanego produktów rolnych sporządza się wg formularzy HAS-1, HAS-2, HAS-4.

3.

Plan skupu scentralizowanego produktów rolnych opracowują:

- a) ministerstwa i urzędy centralne wymienione w załączniku Nr. 1 dla całego skupu oraz z podziałem na skup własny i skup zlecony.
- b) prezydya wojewódzkich rad narodowych.

4.

Ministerstwo Skupu opracuje zbiorczy ogólnokrajowy plan skupu scentralizowanego produktów rolnych na podstawie planu skupu dla własnego pionu, planów otrzymanych z pozostałych ministerstw zobowiązanych do opracowania planów skupu produktów rolnych zgodnie z załącznikiem Nr. 1 oraz na podstawie planów prezydów wojewódzkich rad narodowych.

5.

Ministerstwa opracowujące plany skupu zobowiązane są do ścisłej współpracy z Ministerstwem Skupu w celu umożliwienia opracowania ogólnokrajowego planu skupu.

6.

Prezydya wojewódzkich rad narodowych przesyłają zbiorcze plany skupu (formularz HAS-1) do Ministerstwa Skupu i PKPG oraz w odpowiednich wycinkach do właściwego ministerstwa w terminie do dnia 20.8.1955 r.

7.

Ministerstwa i urzędy centralne wymienione w załączniku Nr. 1 przesyłają plany skupu produk-

tów rolnych (formularze HAS-1, HAS-2, HAS-4) do Ministerstwa Skupu i PKPG w terminie do dnia 20.8.1955 r.

8.

Ministerstwo Skupu prześle zbiorczy plan skupu scentralizowanego produktów rolnych (formularz HAS-1, HAS-2, HAS-4) do PKPG, Ministerstwa Rolnictwa oraz w zakresie dostaw Państwowych Gospodarstw Rolnych do Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych.

III. Plan Skupu scentralizowanego odpadków użytkowych i opakowań szklanych

1.

Plan skupu scentralizowanego odpadków użytkowych i opakowań szklanych obejmuje skup odpadków dokonywany przez uświadczony aparat skupu od ludności, skup odpadków użytkowych od przedsiębiorstw uświadczonych oraz skup opakowań szklanych dokonywany przez jednostki uświadczonego handlu detalicznego.

2.

Plan skupu scentralizowanego odpadków użytkowych i opakowań szklanych sporządza się wg załączonych wzorów HAS-3, HAS-4.

3.

Plan skupu scentralizowanego odpadków użytkowych i opakowań szklanych opracowują:

- a) ministerstwa i urzędy centralne wymienione w załączniku Nr. 2
- b) prezydium wojewódzkich rad narodowych.

4.

Ministerstwo Przemysłu Drobno i Rzemiosła opracuje ponadto zbiorczy plan skupu odpadków użytkowych skupowanych przez Centralny Zarząd Przemysłowych Surowców Wtórnych, Centralę Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i Centralny Związek Spółdzielczości Pracy.

Ministerstwo Handlu Wewnętrznego opracuje zbiorczy plan skupu opakowań szklanych.

5.

Prezydium wojewódzkich rad narodowych prześle zbiorczy plan skupu odpadków użytkowych (HAS-3) do Ministerstwa Przemysłu Drobno i Rzemiosła i do PKPG, a w zakresie skupu opakowań szklanych (formularz HAS-3) do Ministerstwa Handlu Wewnętrznego i PKPG w terminie do dnia 20.8.1955 r.

6.

Ministerstwa prześle plany skupu własnego (formularz HAS-3 i HAS-4) do Ministerstwa Przemysłu Drobno i Rzemiosła i do PKPG, a w zakresie opakowań szklanych (formularz HAS-3 i HAS-4) do Ministerstwa Handlu Wewnętrznego i PKPG w terminie do dnia 20.8.1955 r.

Ministerstwo Przemysłu Drobno i Rzemiosła oraz Ministerstwo Handlu Wewnętrznego prześle zbiorczy plan skupu odpadków użytkowych i opakowań szklanych (formularz HAS-3, HAS-4) do PKPG.

IV Plan sieci punktów skupu scentralizowanego

1.

Plan sieci skupu scentralizowanego produktów rolnych sporządza się wg formularza HAS-5, wyszczególniając podane we wzorze branże właściwe dla danego ministerstwa.

2.

Plan sieci skupu scentralizowanego odpadków użytkowych sporządza się wg formularza HAS-5, wyszczególniając właściwe przeznaczenie punktu skupu (np. punkty skupu odpadków użytkowych, punkty skupu złomu).

3.

Plan sieci skupu scentralizowanego opracowują:

- a) ministerstwa
- b) prezydium wojewódzkich rad narodowych

4.

Prezydium wojewódzkich rad narodowych prześle w terminie do dnia 20.8.1955 r.:

- a) plany sieci skupu produktów rolnych (formularz HAS-5) do Ministerstwa Skupu i PKPG, a w odpowiednich wycinkach do właściwego ministerstwa
- b) plany sieci skupu odpadków użytkowych (formularz HAS-5) do Ministerstwa Przemysłu Drobno i Rzemiosła i PKPG, a w odpowiednich wycinkach do właściwego ministerstwa.

5.

Ministerstwa prześle w terminie do dnia 20.8.1955 r.:

- a) plany sieci skupu produktów rolnych do Ministerstwa Skupu i PKPG.
- b) plany sieci skupu odpadków użytkowych do Ministerstwa Przemysłu Drobno i Rzemiosła i do PKPG.

6.

Ministerstwo Skupu opracuje zbiorczy plan sieci skupu produktów rolnych dla całego kraju z podziałem na wymienione w formularzu HAS-5 przeznaczenia punktów skupu oraz z podziałem wg ministerstw i prześle go do PKPG — łącznie ze zbiorczym planem skupu scentralizowanego produktów rolnych.

7.

Ministerstwo Przemysłu Drobego i Rzemiosła opracuje zbiorczy plan sieci skupu odpadków użytkowych dla całego kraju z podziałem na wymienione w formularzu HAS-5 przeznaczenia punktów skupu oraz z podziałem wg ministerstw i prześle go do PKPG — łącznie ze zbiorczym planem skupu scentralizowanego odpadków użytkowych.

HANDEL ZAGRANICZNY

1.

Instrukcja niniejsza dotyczy opracowania planu obrotu towarowego z zagranicą. Plan obrotu towarowego z zagranicą opracowuje Ministerstwo Handlu Zagranicznego.

2.

Plan obrotu towarowego z zagranicą obejmuje odpłatny import i eksport towarów; nie obejmuje natomiast towarów chwilowo tylko przewożonych i wywożonych (na targi, wystawy itd), tranzytu, darów, przywozu i wywozu towarów nie związanego z zapłatą oraz dóbr niematerialnych, chociażby obrót nimi wymagał zapłaty (honoraria, prawa autorskie itp.), jeśli nie są objęte ceną importowanych i eksportowanych towarów.

3.

Przy opracowywaniu planu obrotu towarowego z zagranicą należy stosować nomenklaturę i jednostki miary wg „Jednolitej nomenklatury towarowej dla handlu zagranicznego”.

4.

W rozumieniu niniejszej instrukcji towarami inwestycyjnymi są towary wymienione w dziale I „Jednolitej nomenklatury towarowej dla handlu zagranicznego”. Towary wymienione w innych działach powyższej nomenklatury są towarami nieinwestycyjnymi.

5.

Przy opracowywaniu planu obrotu towarowego z zagranicą należy stosować ceny zagraniczne, obowiązujące w kontraktach już zawartych, przewidujących dostawę towarów na r. 1956 lub cenę rzeczywiście płaconą w stosunkach handlowych z danym krajem w II i III kwartale 1955 r. W uzasadnionych przypadkach należy uwzględnić tendencje w zakresie zmian cen na rynkach światowych. Odnośnie towarów sezonowych należy stosować ceny z najbardziej typowego kwartału dla obrotu danym towarem.

W planie należy stosować ceny zagraniczne, obliczone na bazie cen fob lub franco granica dostawcy.

6.

Płatności przypadające na rok 1956 z tytułu obrotu towarowego z zagranicą należy obliczać na bazie cen fob lub franco granica dostawcy.

7.

Plan obrotu towarowego z zagranicą nie obejmuje importu na cele reeksportu, reeksportu i obrotu uszlachetniającego.

W planie eksportu należy uwzględnić zapotrzebowanie eksportowe Bałtów i Międzyministerialnej Komisji Eksportu Wewnętrznego wyłącznie w zakresie towarów wymienionych w załączniku Nr 2 do niniejszej instrukcji.

W planie eksportu nie należy umieszczać bunkru płynnego i stałego przeznaczonego na zaopatrzenie Polskiej Marynarki Handlowej.

W planie importu należy uwzględnić zapotrzebowanie importowe Bałtów i Międzyministerialnej Komisji Eksportu Wewnętrznego.

8.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego prześle założenia dla handlu zagranicznego na r. 1956 po zatwierdzeniu ich przez rząd do Ministerstwa Handlu Zagranicznego oraz limity dewizowe dla poszczególnych ministerstw i podległych im dystrybutorów na towary niewymienione w załączniku Nr 1.

Ponadto w zakresie importu inwestycyjnego Ministerstwo Handlu Zagranicznego otrzyma od Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dn. 31.VII. br. wyciągi z bilansów maszyn i urządzeń.

9.

a) Na podstawie założeń dla handlu zagranicznego centrale handlu zagranicznego opracują i przedłożą w terminie do 15.VII.br. ministerstwu i podległym im dystrybutorom, dla których zostały ustalone w założeniach dla handlu zagranicznego limity dewizowe, listę postulatów eksportowych (ilość i wartość) na towary niewymienione w załączniku Nr. 1.

b) w terminie do 31.VII.br. ministerstwa i podlegli im dystrybutorzy przy współpracy właściwych central handlu zagranicznego

HANDEL ZAGRANICZNY

1.

Instrukcją niniejsza dotyczy opracowania planu obrotu towarowego z zagranicą. Plan obrotu towarowego z zagranicą opracowuje Ministerstwo Handlu Zagranicznego.

2.

Plan obrotu towarowego z zagranicą obejmuje odpłatny import i eksport towarów; nie obejmuje natomiast towarów chwilowo tylko przewożonych i wywożonych (na targi, wystawy itd), tranzytu, darów, przywozu i wywozu towarów nie związanego z zapłatą oraz dóbr niematerialnych, chociażby obrót nimi wymagał zapłaty (honoraria, prawa autorskie itp.), jeśli nie są objęte ceną importowanych i eksportowanych towarów.

3.

Przy opracowywaniu planu obrotu towarowego z zagranicą należy stosować nomenklaturę i jednostki miary wg „Jednolitej nomenklatury towarowej dla handlu zagranicznego”.

4.

W rozumieniu niniejszej instrukcji towarami inwestycyjnymi są towary wymienione w dziale I „Jednolitej nomenklatury towarowej dla handlu zagranicznego”. Towary wymienione w innych działach powyższej nomenklatury są towarami nieinwestycyjnymi.

5.

Przy opracowywaniu planu obrotu towarowego z zagranicą należy stosować ceny zagraniczne, obowiązujące w kontraktach już zawartych, przewidujących dostawę towarów na r. 1956 lub cenę rzeczywiście płaconą w stosunkach handlowych z danym krajem w II i III kwartale 1955 r. W uzasadnionych przypadkach należy uwzględnić tendencje w zakresie zmian cen na rynkach światowych. Odnosnie towarów sezonowych należy stosować ceny z najbardziej typowego kwartału dla obrotu danym towarem.

W planie należy stosować ceny zagraniczne obliczone na bazie cen fob lub franco granica dostawcy.

6.

Płatności przypadające na rok 1956 z tytułu obrotu towarowego z zagranicą należy obliczać na bazie cen fob lub franco granica dostawcy.

7.

Plan obrotu towarowego z zagranicą nie obejmuje importu na cele reeksportu, reeksportu i obrotu uszlachetniającego.

W planie eksportu należy uwzględnić zapotrzebowanie eksportowe Baltony i Międzyministerialnej Komisji Eksportu Wewnętrznej wyłącznie w zakresie towarów wymienionych w załączniku Nr 2 do niniejszej instrukcji.

W planie eksportu nie należy umieszczać bunkru płynnego i stałego przeznaczonego na zapatrzenie Polskiej Marynarki Handlowej.

W planie importu należy uwzględnić zapotrzebowanie importowe Baltony i Międzyministerialnej Komisji Eksportu Wewnętrznej.

8.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego prześle założenia dla handlu zagranicznego na r. 1956 po zatwierdzeniu ich przez rząd do Ministerstwa Handlu Zagranicznego oraz limity dewizowe dla poszczególnych ministerstw i podległych im dystrybutorów na towary niewymienione w załączniku Nr 1.

Ponadto w zakresie importu inwestycyjnego Ministerstwo Handlu Zagranicznego otrzyma od Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dn. 31.VII. br. wyciągi z bilansów maszyn i urządzeń.

9.

- a) Na podstawie założeń dla handlu zagranicznego centrale handlu zagranicznego opracują i przedłożą w terminie do 15.VII.br. ministerstwu i podległym im dystrybutorom, dla których zostały ustalone w założeniach dla handlu zagranicznego limity dewizowe, listę postulatów eksportowych (ilość i wartość) na towary niewymienione w załączniku Nr 1.
- b) w terminie do 31.VII.br. ministerstwa i podlegli im dystrybutorzy przy współpracy właściwych central handlu zagranicznego

opracują specyfikacje towarowe w granicach limitów dewizowych wg formularza HZ7 i prześlą je do Ministerstwa Handlu Zagranicznego (Dep. Planowania) oraz w odpisie do właściwej centrali handlu zagranicznego.

Ministerstwa i podlegli im dystrybutorzy opracują specyfikację towarową na podstawie własnego rozeznania i doświadczenia odnośnie potrzeb kraju. Towary wymienione w załączniku Nr. 3 powinny być zaplanowane przez dystrybutorów na podstawie uzasadnionych zapotrzebowań importowych ministerstw — głównych odbiorców.

Przy ustalaniu specyfikacji towarowej ministerstwa i podlegli im dystrybutorzy nie mogą po stronie importu przekroczyć przyznanych dla nich limitów dewizowych, a po stronie eksportu opracować specyfikacji towarowej poniżej ustalonego limitu dewizowego. Ministerstwo może dokonać virement pomiędzy limitami dewizowymi, przyznanymi dla podległych sobie dystrybutorów, jedynie za uprzednią zgodą PKPG (Dep. Handlu Zagranicznego). Przy opracowaniu specyfikacji towarowej ministerstwa opierają się w zakresie cen zagranicznych na danych central handlu zagranicznego.

Specyfikację towarową ministerstwa uzgodnią z MHZ w formie protokółów uzgodnień w terminie do 15.VIII.br.

Jeden egzemplarz protokółów uzgodnień prześlą ministerstwa do PKPG (Dep. Handlu Zagranicznego).

- c) W terminie do dnia 15.VIII br. ministerstwa ustalą w porozumieniu z Ministerstwem Handlu Zagranicznego szczegółowy asortyment towarowy oraz rozbić kwartalne na towary wymienione w załączniku Nr 1.

10.

MHZ opracuje zbiorczy plan obrotu towarowego z zagranicą na formularzach HZ1, HZ1a, HZ2, HZ3, oraz orientacyjny projekt bilansu płatniczego na r. 1956 w rozbić na kraje i obszary płatnicze na formularzu HZ4 i do dnia 15.IX. br. prześle je wraz z wnioskami do PKPG Dep. Handlu Zagranicznego zaś do Min. Finansów orientacyjny projekt bilansu płatniczego. W tym samym terminie MHZ prześle do PKPG plan importu na reeksport i plan reeksportu na formularzu HZ5 oraz plan zakupu i sprzedaży Baltony i Międzyministerialnej Komisji Eksportu Wewnętrznego na formularzu HZ6.

Ministerstwo

Orientacyjny projekt bilansu płatniczego

HZ-4

w tys. rubli

Wyszczególnienie krajów	Towary		Usługi (saldo)		Kredyty długoterminowe		Inne obroty bieżące (saldo)		Przelewy		Ogółem		Saldo obrotów	Przew. stan sald bank. na 1. I. 1956 r.	Przew. stan sald bank. na 1. I. 1957 r.	Przew. kredyt techn. na 1. I. 1956 r.
	Wpływy	Wydatki	dodatnie	ujemne	Wpływy	Wydatki	dodatnie	ujemne	Wpływy	Wydatki	Wpływy	Wydatki	+	+	+	e
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

I. Clearing
kraje demokracji ludowej

.....
.....
.....

II. Clearing
kraje kapitalistyczne

.....
.....
.....

III. Wolne Dewizy

1) Wolne £
2) " \$
Ogółem

Przedkłada Ministerstwo Handlu Zagranicznego

Do uczniów zalicza się pracowników, niezależnie od ich wieku, którzy zostali przyjęci do zakładu pracy na podstawie umowy o naukę zawodu.

Do pracowników obsługi zalicza się:

1. Woźnych
2. Gońców
3. Sprzątających pomieszczenia administracyjne
4. Portierów
5. Palaczy w pomieszczeniach administracyjnych
6. Kierowców samochodów osobowych
7. Szatniarzy w pomieszczeniach administracyjnych

U w a g a: Robotników obsługujących pomieszczenia produkcyjne oraz kierowców samochodów ciężarowych należy zaliczyć do robotników.

Do straży zalicza się pracowników straży przemysłowej (uzbrojonych i nieuzbrojonych) i straży przeciwpożarowej bez względu na pełnione przez nich funkcje (oficerów, podoficerów i szeregowych).

Do zatrudnionych przy inwestycjach i kapitalnych remontach o charakterze robót budowlano-montażowych zalicza się pracowników wykonujących roboty inwestycyjne i kapitalne remonty o charakterze robót budowlano-montażowych sposobem gospodarczym, (z wyjątkiem pracowników zatrudnionych w SOWI, których należy wykazać odrębnie). Do zatrudnionych przy inwestycjach i kapitalnych remontach o charakterze robót budowlano-montażowych mogą być zaliczani tylko ci pracownicy inżynieryjno-techniczni i administracyjno-biurowi, którzy są stale zatrudnieni przy tych robotach i są opłacani z funduszy przeznaczonych na cele inwestycyjne i kapitalne remonty o charakterze robót budowlano-montażowych.

Do obsługi bytowo-mieszkaniowej zalicza się pracowników świetlic, hoteli robotniczych i gospodarki mieszkaniowej przy zakładach pracy (pracowników OZR do grupy tej nie zalicza się).

II. Rolnictwo

Ustala się następującą klasyfikację zatrudnionych w państwowej gospodarce rolnej:

1. Grupa wytwórcza
 - a) robotnicy
 - b) pracownicy inżynieryjno-techniczni
 - c) pracownicy administracyjno-biurowi
 - d) pracownicy obsługi
 - e) straż
2. Grupa działalności niewytwórczej
 - a) obsługa bytowo-mieszkaniowa
 - b) inwestycje i kapitalne remonty o charakterze robót budowlano-montażowych
 - c) instruktorzy kulturalno-oświatowi i przewodnicy rolnych rad zakładowych.

Do pracowników inżynieryjno-technicznych — poza wymienionymi w dziale przemysł — zalicza się: zootechników, lekarzy i techników weterynaryjnych, mechaników i innych pracowników wykonujących funkcje wymagające kwalifikacji inżyniera lub technika.

Dla klasyfikacji pracowników administracyjno-biurowych i pracowników obsługi w państwowej gospodarce rolnej należy stosować nomenklaturę obowiązującą w przemyśle. W skład grupy pracowników administracyjno-biurowych POM wchodzi również pracownicy polityczni.

Do pracowników straży zalicza się stróżów i zatrudnionych przy ochronie mienia.

III. Leśnictwo

Ustala się następującą klasyfikację zatrudnionych w leśnictwie:

1. Grupa eksploatacyjna
 - a) robotnicy
 - b) pracownicy inżynieryjno-techniczni
 - c) pracownicy administracyjno-biurowi
 - d) pracownicy obsługi
 - e) straż leśna i służba ochronna.
2. Grupa działalności pozaeksploatacyjnej w gospodarstwie leśnym
 - a) inwestycje i kapitalne remonty o charakterze robót budowlano-montażowych
 - b) obsługa bytowo-mieszkaniowa.

IV. Transport i łączność

Ustala się następującą klasyfikację zatrudnionych w transporcie i łączności:

W transporcie kolejowym (PKP):

1. Grupa działalności przewozowej (z podziałem na służby)
2. Grupa działalności pozaprzewozowej.

W żegludze, transporcie drogowym i lotniczym oraz łączności:

1. Grupa eksploatacyjna,
2. Grupa działalności pozaeksploatacyjnej.

V. Budownictwo

A. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe

Ustala się następującą klasyfikację zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych:

1. Grupa budowlano-montażowa (produkcja podstawowa)
 - a) robotnicy
 - b) pracownicy inżynieryjno-techniczni
 - c) pracownicy administracyjno-biurowi
 - d) uczniowie
 - e) pracownicy obsługi
 - f) straż
2. Grupa działalności pomocniczej
 - a) produkcja pomocnicza
 - b) usługi produkcyjne w tym:
 - transport
 - c) obsługa bytowo-mieszkaniowa.

Do grupy budowlano-montażowej zalicza się wszystkich zatrudnionych w zarządzie przedsiębiorstwa oraz na budowach.

Do zatrudnionych w produkcji pomocniczej zalicza się wszystkich pracowników zatrudnionych w zakładach produkcji pomocniczej (wytórczych i przetwórczych).

Do zatrudnionych w usługach produkcyjnych zalicza się pracowników transportu ciężarowego, warsztatów remontowych i magazynów centralnych.

Do zatrudnionych w obsłudze bytowo-mieszkaniowej zalicza się pracowników hoteli robotniczych, świetlic, stołówek, ambulatoriów.

B. Biura projektowe

Ustala się następującą klasyfikację zatrudnionych w biurach projektowych:

- a) robotnicy
- b) pracownicy inżynieryjno-techniczni
- c) pracownicy administracyjno-biurowi
- d) pracownicy obsługi
- e) straż leśna i służba ochronna.

C. Przedsiębiorstwa geologiczno-poszukiwawcze

Ustala się następującą klasyfikację zatrudnionych w przedsiębiorstwach geologiczno-poszukiwawczych:

- a) robotnicy
- b) pracownicy inżynieryjno-techniczni
- c) pracownicy administracyjno-biurowi
- d) pracownicy obsługi
- e) straż.

VI. Obrót towarowy

Ustala się następującą klasyfikację zatrudnionych w obrocie towarowym (wg rodzajów działalności):

A. Handel wewnętrzny

1. Detal
2. Hurt
3. Zbyt
4. Administracja wydzielona organizacji handlowych
5. Działalność pomocnicza organizacji handlowych
6. Skup
7. Żywieńie zbiorowe organizacji handlowych
8. Stołówki prowadzone bezpośrednio przez zakłady pracy
9. Oddziały zaopatrzenia robotniczego
10. Centrale zaopatrzenia materiałowego

B. Handel zagraniczny

VII. Gospodarka komunalna

Ustala się następującą klasyfikację zatrudnionych w gospodarce komunalnej i mieszkaniowej (wg rodzajów działalności):

1. Gospodarka komunalna
2. Gospodarka mieszkaniowa.

VIII. Urządzenia kulturalne i socjalne

Ustala się następującą klasyfikację zatrudnionych w urządzeniach kulturalnych i socjalnych:

1. pracownicy działalności podstawowej
2. pracownicy administracyjno-biurowi
3. pracownicy gospodarczy i obsługi

Do zatrudnionych w działalności podstawowej zalicza się pracowników pełnozatrudnionych,

to jest stale lub sezonowo pracujących w pełnym wymiarze godzin pracy w ciągu dnia lub tygodnia, a w szczególności:

- a) lekarzy i personel pomocniczo - lekarski w służbie zdrowia
- b) personel redakcyjny w instytucjach wydawniczych
- c) personel naukowy i pedagogiczny w szkolnictwie
- d) personel artystyczny w teatrach, operach i filharmoniach
- e) nauczycieli wychowania fizycznego i trenerów w zakresie kultury fizycznej.

Do określenia pracowników administracyjno-biurowych stosuje się nomenklaturę przyjętą w przemyśle.

Do pracowników gospodarczych i obsługi zalicza się:

- a) rzemieślników
- b) palaczy
- c) dozorców i portierów
- d) woźnych, gońców i sprzątaczk
- e) straż
- f) obsługę kuchni, pralni, szatni itp.
- g) pozostałych robotników.

P Ł A C E

Do funduszu płac zalicza się:

1. Osobowy fundusz płac
2. Bezosobowy fundusz płac
3. Honoraria
4. Prowizję w handlu drobnodetalicznym

1. Osobowy fundusz płac

Do osobowego funduszu płac zalicza się wszelkie wypłaty z tytułu wykonania pracy oraz wynagrodzenia przysługujące pracownikom za czas nieprzepracowany, a wynikające z obowiązujących przepisów prawnych i umowy zbiorowej.

Osobowy fundusz płac obejmuje:

- płace podstawowe
- płace uzupełniające

A. Płace podstawowe składają się z:

- a) płacy zasadniczej
- b) dopłat

Do płacy zasadniczej zalicza się:

- a) płacę akordową (płaca z tytułu wykonanej pracy plus ewentualna zachęta akordowa z nadwyżką akordową)
- b) płacę w systemie prowizyjnym
- c) płacę czasowo-godzinową, dniówkową, miesięczną (płaca wynikająca z osobistego zaszerzgowania)
- d) płacę ryczałtową, dodatki funkcyjne, lokalne i specjalne

Do dopłat zalicza się:

- a) dopłaty z tytułu progresji akordowej
- b) premie wg obowiązujących regulaminów
- c) dopłaty z tytułu godzin nadliczbowych i świątecznych
- d) dopłaty za pracę nocną
- e) dopłaty za szkodliwe i uciążliwe warunki pracy

ZAOPATRZENIE MATERIAŁOWO-TECHNICZNE

I. Zasady ogólne

1. Ministerstwa opracują plany zaopatrzenia materiałowo-technicznego, w których określa i uzasadnia potrzeby materiałowe w/g nomenklatury „Wykazu materiałów do projektu planu zaopatrzenia” (wykaz Nr 31), obejmującej materiały rozdzielane przez rząd, przez PKPG i przez właściwe ministerstwa oraz niektóre materiały nierozdzielane.
 2. Ministerstwa opracują plany zaopatrzenia wyłącznie w zakresie tych materiałów, których obowiązek planowania wynika dla nich albo z wykazu Nr 31 albo — w odniesieniu do materiałów Branży II — z protokółarnego uzgodnienia zakresu planu z Departamentem Bilansów Stali i Wyróbów Metalowych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.
 3. Plan ministerstwa obejmuje materiały przeznaczone na wykonanie zadań planowych przedsiębiorstw i innych jednostek wchodzących w skład danego resortu. Materiały przeznaczone na wykonanie robót budowlano-montażowych systemem zleceńowym planuje ministerstwo, któremu podlegają państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe — wykonawcy tych robót; ministerstwo — inwestor określa i uzasadnia ponadto potrzeby w zakresie niektórych materiałów, zgodnie ze wskazówkami zawartymi w rozdziale II instrukcji.
W przypadku gdy wykonawcą (podwykonawcą) zleconych robót jest spółdzielnia pracy, zaopatrzenie materiałowe planuje ministerstwo, któremu podlega zleceńodawca (generalny wykonawca) tych robót. Materiały dla spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego bez względu na system wykonawstwa planuje Ministerstwo Gospodarki Komunalnej.
 4. Potrzeby w zakresie papieru i kartonu do produkcji opakowań z nadrukiem planują i uzasadniają ministerstwa zużywające te opakowania.
2. Grupowe normy zużycia są średnio — ważonymi indywidualnych norm grupowych (technicznych lub statystycznych), współczynniki wykorzystania są średnio — ważonymi współczynników wykorzystania materiałów w poszczególnych wyrobach, wskaźniki zużycia są statystycznie ustalonymi i przeanalizowanymi danymi dotyczącymi zużycia materiałów na grupę wyrobów lub innych odniesień występujących w takim asortymencie, że obliczanie grupowych norm lub współczynników jest niecelowe.
 3. Normy, współczynniki i wskaźniki dzielą się na dwie grupy:
A — zatwierdzane przez Przewodniczącego PKPG na wniosek właściwego ministra,
B — zatwierdzane przez właściwego ministra.
- Tryb opracowania i zatwierdzania norm, współczynników i wskaźników ustala odrębne zarządzenie.
4. Zatwierdzone normy, współczynniki i wskaźniki podane w planie zaopatrzenia powinny być określone właściwym symbolem (A, B); normy, współczynniki i wskaźniki, które do dnia 30 czerwca 1955 r. nie zostały jeszcze zatwierdzone, określa się symbolem A-proj., lub B-proj.
3. Dla wszystkich materiałów objętych planem zaopatrzenia opracowuje się normy ilościowe zapasu i wskaźniki czasowe norm zapasu.
 2. Opracowanie ilościowej normy zapasu oraz wskaźnika czasowego normy zapasu powinno być poprzedzone ustaleniem:
— wielkości zużycia rocznego
— wielkości zapasu bieżącego
— wielkości zapasu rezerwowego
przy uwzględnieniu warunków zużycia, obrotu oraz zaangażowania środków obrotowych.
Projektując normę zapasu należy przestrzegać zasady, że wielkość zapasu powinna być uzasadniona warunkami zaopatrywania się w dany materiał (odległość od dostawcy, środki transportu, ekonomiczna partia dostawy). W pracach tych należy dążyć do możliwie najmniejszego zaangażowania środków obrotowych w zapasach materiałowych.
 3. Zaprojektowane wskaźniki czasowe norm zapasu powinny być w zasadzie niższe od wskaźników obowiązujących w 1955 r. Utrzymanie wskaźnika czasowego na dotychczasowym poziomie lub podwyższenie go wymaga uzasadnienia.

4.

1. Część tabelaryczna planu zaopatrzenia ministerstwa składa się z kompletu zestawień, opracowanych wg formularza RPZ-1 w zakresie materiałów, które dane ministerstwo ma obowiązek planować. Przed przystąpieniem do opracowania planu zaopatrzenia ministerstwa uzgodnią z właściwymi departamentami bilansów materiałowych PKPG wykaz odniesień, na które uzasadnią zużycie na formularzu RPZ-1.
2. W odniesieniu do materiałów, które wymagają indywidualnego uzasadnienia zużycia, ministerstwa opracują rozliczenie zużycia według indywidualnych wzorów, załączonych do niniejszej instrukcji. Obowiązek opracowania indywidualnych uzasadnień zużycia określonych materiałów wynika dla poszczególnych ministerstw z adnotacji na właściwych wzorach. Materiały, dla których nie ustalono indywidualnych wzorów uzasadnienia zużycia, ministerstwa planują i uzasadniają wyłącznie na wzorze RPZ-1.
3. W przypadkach, gdy ministerstwo opracowuje indywidualne uzasadnienie zużycia określonego materiału, nie wypełnia się na formularzu RPZ-1 kolumny 5 i 6 dotyczącej oszczędności materiału.
4. W zakresie wyrobów hutniczych i metalowych, opakowań, odzieży, barwników, energii elektrycznej oraz mięsa, tłuszczów zwierzęcych i mleka, które planuje i uzasadnia się na odrębnych formularzach załączonych do instrukcji, formularza RPZ-1 nie wypełnia się.
5. Tryb i formularze planowania gazów ustala odrębne zarządzenie.
6. W przypadku opracowania indywidualnych wzorów planowania lub uzasadnienia zużycia, ministerstwa wypełniają wzór RPZ-2 — uzasadnienie średniego obniżenia norm i wskaźników zużycia oraz wyliczenie oszczędności materiałowych na 1956 rok, ponieważ danych tych nie będzie zawierał uproszczony zgodnie z pkt. 3 formularz RPZ-1, ani formularz dla materiałów wymienionych w pkt. 4.
7. W zakresie produkcji budowlano-montażowej Ministerstwa: Budownictwa Miast i Osiedli, Budownictwa Przemysłowego, Gospodarki Komunalnej, Transportu Drogowego i Lotniczego wypełniają wzór RPZ-3 oraz uproszczony zgodnie z pkt. 3 formularz RPZ-1, natomiast nie wypełniają formularza RPZ-2.

5.

Część opisowa planu zaopatrzenia powinna omawiać podstawowe problemy resortu w roku planowanym i w latach poprzednich, przedstawiać środki, które resort zamierza przedsięwziąć w celu usprawnienia gospodarki materiałowej i osiągnięcia maksymalnych oszczędności materiałów, podawać i omawiać analityczne tablice przedstawiające zużycie najważniejszych

materiałów w porównaniu z wartością produkcji przemysłowej, z wartością robót budowlano-montażowych itd.

W części opisowej powinny znaleźć się również uzasadnienia zużycia w tych przypadkach, gdzie nie można było uczynić tego cyfrowo, względnie uzupełniające wyjaśnienia do danych cyfrowych.

Ponadto ministerstwa podadzą w części opisowej syntetyczne uzasadnienie zużycia wyrobów hutniczych w ujęciu grupowym (blachy cienkie, blachy grube, rury itd.); zakres syntetycznego uzasadnienia zużycia wyrobów hutniczych ministerstwa uzgodnią z Departamentem Bilansów Stali i Wyrobów Metalowych PKPG.

6.

Ministerstwa złożą do PKPG 3 egzemplarze planów zaopatrzenia, z których:

do Dep. Bilansów Materiałowych — 1 egz.
do właściwego departamentu branżowego — 1 egz.

w odpowiednich wycinkach — do właściwego departamentu bilansów materiałowych — 1 egz.

Część opisowa planu powinna być przekazana w całości każdej z wyżej wymienionych jednostek.

7.

Równocześnie ze złożeniem planu w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, ministerstwa prześlą właściwe formularze planu oraz uzasadnień zużycia do właściwych jednostek zbytu, określonych w wykazie Nr 31, które je wykorzystają do opracowania projektów bilansów materiałowych i planów rozdziału materiałów.

II. Zasady planowania przez inwestorów niektórych materiałów przeznaczonych na cele inwestycji i kapitalnych remontów wykonywanych systemem zleceń i gospodarczym

1.

1. Według zasad i trybu ustalonego w niniejszym rozdziale inwestorzy bezpośredni nadzorowani przez inwestorów centralnych, wyszczególnionych w wykazie stanowiącym załącznik Nr. 1 do niniejszej instrukcji, opracowują uzasadnienia zapotrzebowania na rury, palę, wodoszczelne i kable na roboty budowlano-montażowe, wykonywane systemem zleceń. W uzasadnieniu zapotrzebowania rur wg formularza RPZ-1 inwestorzy bezpośredni podadzą ponadto w łącznej pozycji potrzeby na inwestycje i kapitalne remonty wykonywane systemem gospodarczym.
2. Uzasadnienia zapotrzebowania materiałów żelaznej nawierzchni kolejowej, opracowują

inwestorzy bezpośredni oraz jednostki planujące kapitalne remonty wg formularzy i załączników ustalonych w ust. 10 do 15 niniejszego rozdziału.

3. Uzasadnienia zapotrzebowania materiałów, o których mowa w pkt. 1 stanowią podstawę do włączenia zapotrzebowania na te materiały do planów zaopatrzenia ministerstw nadzorujących przedsiębiorstwa wykonawcze.

2.

1. Uzasadnienia zapotrzebowania materiałów powinny być opracowane równolegle i w ścisłej zgodności z projektem planu inwestycyjnego oraz z projektem planu rozdziału robót i zlecenia robót.
2. Terminy dokonania poszczególnych czynności przewidzianych instrukcją obowiązującą zgodnie z terminarzem opracowania rocznego projektu planu rozdziału robót oraz zlecenia robót.

3.

1. Obowiązek opracowania uzasadnienia zapotrzebowania wg formularzy załączonych do niniejszej instrukcji dotyczy następujących materiałów:
 - a) rury walcowane bez szwu ϕ 165,1 mm i powyżej — ze stali zwykłej i jakościowej,
 - b) rury stalowe ze szwem spawane ϕ 400 mm i powyżej,
 - c) rury żeliwne wodociągowe o przekroju powyżej 300 mm,
 - d) rury wirowane i wstępnie sprężone żelbetowe,
 - e) pale wodoszczelne
 - f) kable i przewody w grupach określonych w formularzu RZ-3
 - g) materiały żelaznej nawierzchni kolejowej, za które uważa się:
 - a) szyny kolejowe normalnotorowe 115 mm i powyżej
 - b) rozjazdy kolejowe normalnotorowe.

4.

1. Równocześnie z wyodrębnieniem z planu inwestycyjnego nakładów na roboty budowlano-montażowe i dokonaniem wstępnego podziału tych robót na planowane do wykonania systemem zleceń i gospodarczym, inwestorzy bezpośredni ustalają zapotrzebowanie materiałów na roboty planowane do wykonania systemem zleceń i gospodarczym, a w braku pełnej dokumentacji — w porozumieniu z projektantem opracowującym dokumentację projektowo-kosztorysową obiektu objętego zapotrzebowaniem.
2. W odniesieniu do kabli na łączach telekomunikacyjnych, należy uwzględnić przepisy zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 291 z dnia 3 października 1953 r. w sprawie obowiązku uzgadniania założeń projektowych oraz wniosków o przydział kabli dla połączeń

telekomunikacyjnych sieci miejskich, okręgowych i międzymiastowych (Biuletyn PKPG Nr. 34 poz. 158).

5.

1. Uzasadnienie zapotrzebowania materiałów inwestorzy bezpośredni przesyłają do właściwych generalnych (bezpośrednich) wykonawców jako załączniki do kwestionariusza zlecenia w celu uzgodnienia i rejestracji.
2. Wykonawcy, składając wstępne oświadczenie o możliwości włączenia robót do ich programu generalnego (bezpośredniego) wykonawstwa, potwierdzają przyjęcie do wiadomości zapotrzebowania materiałów.
3. W przypadku, gdy roboty, których dotyczy zapotrzebowanie materiałów, nie będą wykonywane siłami własnymi, generalny wykonawca podaje w oświadczeniu przewidywanego wykonawcę.

6.

1. Potwierdzone przez generalnego (bezpośredniego) wykonawcę uzasadnienia zapotrzebowania inwestorzy bezpośredni przesyłają inwestorom naczelnym w trybie ustalonym dla przesłania projektu planu rozdziału robót (kwestionariuszy zlecenia robót).
2. Inwestorzy naczelnicy obowiązani są do przeprowadzenia analizy i poprawienia uzasadnienia zapotrzebowania w okresie wypełniania kwestionariuszy zleceń i wniosków inwestycyjnych, w szczególności do uzgodnienia łącznej kwoty nakładów na roboty budowlano-montażowe, planowanych przez inwestorów bezpośrednich, z limitem przyznanym mu na te roboty.
3. W oparciu o skorygowane obliczenia uzasadnień zapotrzebowania otrzymanych od podległych inwestorów bezpośrednich inwestorzy naczelnicy sporządzają zestawienia zbiorcze wg formularza ZZ-1, wymieniając zapotrzebowanie wg inwestorów bezpośrednich.
4. Zestawienia zbiorcze powinny być opracowane oddzielnie dla rur i pali oraz oddzielnie dla kabli.
5. Inwestorzy naczelnicy, udzielając w imieniu podległych inwestorów zleceń wstępnych generalnym (bezpośrednim) wykonawcom za pośrednictwem ich jednostek nadrzędnych, przesyłają wraz z kwestionariuszami zleceń odpowiednie wycinki zestawień ZZ-1.
6. Przy przedkładaniu inwestorowi centralnemu zbiorczego projektu rozdziału robót inwestorzy naczelnicy przedstawiają zestawienia ZZ-1, załączając uzasadnienia zapotrzebowania.

7.

1. Inwestorzy centralni po sprawdzeniu i ewentualnym skorygowaniu zestawień otrzymanych od inwestorów naczelnych sporządzają zestawienie zbiorcze wg formularza ZZ-1, oddzielnie dla rur i pali oraz oddzielnie dla kabli.

2. Przy uzgadnianiu zakresu wykonawstwa z resortami nadzorującymi przedsiębiorstwa wykonawcze i inwestorzy centralni uzgodnią równocześnie zapotrzebowania materiałowe zgłoszone przez podległych im inwestorów.

8.

1. W przypadku wprowadzenia zmian w planowych zadaniach inwestycyjnych lub w projektach rozdziału robót, na którymkolwiek ze szczebli, jednostka wprowadzająca zmianę obowiązana jest dopilnować przeprowadzenia korekty odpowiednich zapotrzebowań materiałowych.
2. Inwestorzy wyższych szczebli obowiązani są zawiadomić inwestorów podległych o wszelkich zmianach wprowadzonych przez nich do zgłoszonych zapotrzebowań.

9.

1. Inwestorzy centralni przesyłają zestawienia zbiorcze ZZ-1 wymieniając zapotrzebowania wg inwestorów naczelnych oraz uzasadnienia zapotrzebowania inwestorów bezpośrednich jak następuje:
 - 1) dla rur i pali — do PKPG — Departament Bilansów Stali i Wyrobów Metalowych oraz Dep. Inwestycji,
 - 2) dla kabli — do PKPG — Departament Bilansów Metali Nieżelaznych i Kabli oraz Dep. Inwestycji.
2. Komplet zestawień zbiorczych ZZ-1 wraz z uzasadnieniami, o których mowa w pkt. 1 należy ponadto przedstawić do właściwego dla inwestora departamentu branżowego PKPG.
3. Inwestorzy o charakterze specjalnym przesyłają uzasadnienia zapotrzebowań do PKPG poprzez swoje komórki wojskowe.

10.

1. Zapotrzebowania na materiały żelaznej nawierzchni kolejowej przeznaczone na roboty budowlano-montażowe, przewidziane do wykonania systemem zlecieniowym i gospodarczym, opracowują inwestorzy bezpośredni oraz jednostki planujące kapitalne remonty, z wyjątkiem jednostek nadzorowanych przez Ministerstwo Kolei oraz Ministerstwo Gospodarki Komunalnej w stosunku do materiałów żelaznej nawierzchni kolejowej używanej na torowiskach tramwajowych.
2. Ministerstwo Kolei opracuje uzasadnienie zapotrzebowania na żelazną nawierzchnię kolejową wg formularza, który zostanie odrębnie ustalony przez PKPG.
3. Jednostki nadzorowane przez Ministerstwo Gospodarki Komunalnej opracowują uzasadnienia zapotrzebowania na materiały żelaznej nawierzchni kolejowej używanej na torowiskach tramwajowych wg formularza

ZZK-1a w trybie ustalonym w ust. 4—8. M.G.K. przedłoży zbiorcze zestawienie potrzeb do PKPG — Departament Bilansów Stali i Wyrobów Metalowych oraz Dep. Inwestycji.

4. Ilekroć w dalszych ustępach instrukcji używa się określeń: inwestor bezpośredni, inwestor naczelnny, lub inwestor centralny, należy rozumieć, że stosuje się ono odpowiednio do jednostek planujących kapitalne remonty.

11.

1. Uzasadnienia zapotrzebowania na materiały żelaznej nawierzchni kolejowej opracowane wg formularza ZK-1, inwestorzy bezpośredni przedkładają w 3-ch egzemplarzach do właściwej terytorialnie Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych (DOKP) do zaopiniowania.
2. DOKP ustala w zależności od przeznaczenia torów, przewidywanej maksymalnej szybkości taboru itp., czy mają być zastosowane materiały nowe, czy pochodzące z wymiany („staroużyteczne”), typu ciężkiego, średniego czy lekkiego i w jakich ilościach oraz jaka ilość torów i rozjazdów (skrzyżowań) powinna być wykonana w roku planowanym, aby umożliwić obsługę obiektu.
3. Po przeanalizowaniu i zaopiniowaniu uzasadnienia zapotrzebowania, DOKP zwraca je w 2-ch egzemplarzach inwestorom, bezpośrednim, a 3-ci egzemplarz przesyła do Ministerstwa Kolei.
4. Obowiązek przedkładania D.O.K.P. do zaopiniowania uzasadnień zapotrzebowania dotyczy również uzasadnień zapotrzebowania na roboty planowane do wykonania systemem gospodarczym.

12.

1. Potwierdzone przez DOKP uzasadnienia zapotrzebowania inwestorzy bezpośredni przedkładają zgodnie z postanowieniami ust. 6 pkt. 1 inwestorom naczelnym.
2. Inwestorzy naczelnni po przeprowadzeniu analizy uzasadnienia wg zasad określonych w ust. 6 pkt. 2 sporządzają zestawienie zbiorcze wg formularza ZZ-1, oddzielnie dla systemu gospodarczego i dla systemu zlecieniowego wg poszczególnych wykonawców.
3. Przekazanie zestawień wykonawcom oraz inwestorom centralnym odbywa się w sposób ustalony w ust. 6 pkt. 5 i 6.
4. Inwestorzy centralni po sprawdzeniu i skorygowaniu tych zestawień, sporządzają zestawienia zbiorcze według formularza ZZ-1 oddzielnie dla systemu gospodarczego i zlecieniowego.
5. W stosunku do zapotrzebowań dotyczących robót przewidywanych do wykonania systemem zlecieniowym obowiązują postanowienia zawarte w ust. 5 pkt. 3.

13.

1. Zestawienia zbiorcze wg formularza ZZ-1 wraz z uzasadnieniami ZK-1 inwestorzy centralni przesyłają do:

PKPG — Departament Stali i Wyróbów Metalowych — 1 egz.

PKPG — Departament Inwestycji — 1 egz.

PKPG — właściwy departament branżowy — 1 egz.

Ministerstwa Kolei. — 1 egz.

2. Ministerstwo Kolei na podstawie otrzymanych z DOKP uzasadnień zapotrzebowań inwestorów bezpośrednich (formularz ZK-1) oraz zestawień zbiorczych inwestorów centralnych (formularz ZZ-1) opracowuje zestawienie potrzeb z własnym projektem pokrycia na nawierzchnię nową i pochodzącą z wymiany i przedkłada go do PKPG — Departament Bilansów Stali i Wyróbów Metalowych 1 egz. oraz Dep. Inwestycji 1 egz.

14.

Opracowane przez inwestorów zapotrzebowania na nawierzchnię kolejową przeznaczoną na roboty wykonywane systemem zleceńiowym stanowią podstawę do włączenia ich do planów zaopatrzenia resortów nadzorujących przedsiębiorstwa wykonawcze, a na roboty wykonywane systemem gospodarczym do planów zaopatrzenia inwestorów centralnych.

15.

W odniesieniu do inwestorów o charakterze specjalnym obowiązuje sposób przekazywania zapotrzebowań ustalony w ust. 9 pkt. 3.

III. Zasady opracowania bilansów i planów rozdziału materiałów

1.

Bilanse i plany rozdziału opracowuje się w/g nomenklatury określonej w „Wykazie materiałów do planu zaopatrzenia na rok 1956” (wykaz Nr 31) oraz w/g załączonej listy towarowej.

2.

1. Bilanse i plany rozdziału materiałów rozdzielanych przez rząd i przez PKPG ustala PKPG na podstawie projektów opracowanych przez ministerstwa określone w wykazie Nr 31 i w liście towarowej. Plany rozdziału materiałów rozdzielanych przez rząd zatwierdza rząd w ramach Narodowego Planu Gospodarczego. Plany rozdziału materiałów rozdzielanych przez PKPG zatwierdza Przewodniczący PKPG.

2. Bilanse i plany rozdziału materiałów rozdzielanych przez ministerstwa ustalają określone w wykazie Nr. 31 ministerstwa; plany rozdziału tych materiałów zatwierdza minister.

3. Bilanse materiałów nierozdzielanych opracowują ministerstwa określone w wykazie Nr 31; w zakresie tych materiałów planów rozdziału nie sporządza się.

3.

Jeżeli określony materiał jest wytwarzany, importowany lub zbywany również i poza resortem rozdzielającym dany materiał lub zobowiązanym do opracowania projektu bilansu, ministerstwa nadzorujące jednostki, które również wytwarzają, importują lub zbywają ten materiał opracują dane dotyczące przychodu, rozchodu, zapasów i strat danego materiału w zakresie działania tych jednostek; dane te po zaakceptowaniu przez właściwych ministrów powinny być przekazane do ministerstwa rozdzielającego materiał lub opracowującego projekt bilansu.

4.

1. Ministerstwa opracują stronę rozchodową projektu bilansów i planów rozdziału materiałów na podstawie wycinków resortowych projektów planów zaopatrzenia, przekazanych im przez ministerstwa — odbiorców, na podstawie zapotrzebowań Ministerstwa Handlu Wewnętrznego (pozycja zaopatrzenie rynkowe) i Ministerstwa Handlu Zagranicznego (pozycja wywóz) oraz na podstawie własnego rozeznania potrzeb odbiorców i danych analityczno-statystycznych z lat ubiegłych.
2. W toku prac nad projektami bilansów i planów rozdziału materiałów, ministerstwa przeprowadzą dokładną analizę zużycia materiałów przez głównych odbiorców z punktu widzenia możliwości zastosowania materiałów zastępczych i obniżenia norm zużycia oraz przeprowadzą analizę globalnej ilości materiału przeznaczonej dla drobnych odbiorców.

5.

1. Ministerstwa opracują projekty bilansów i planów rozdziału materiałów wg załączonych formularzy:

B-1 projekt bilansu materiałowego, B-2 — uzasadnienie zużycia i dostaw materiału w resortach — głównych odbiorcach, B-3 — bilans towarowy oraz B-4 — plan rozdziału materiału.

2. Bilanse do Narodowego Planu Gospodarczego wg formularza B-5 opracuje Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego.

3. Dane dotyczące wykonania planu 1954 r. oraz przewidywanego wykonania planu 1955 r. ministerstwa opracowujące bilanse uzgodnią z ministerstwami — dostawcami (strona przychodowa) i z ministerstwami — odbiorcami (strona rozchodowa).

6.

1. Projekt bilansu materiałowego wg formularza B-1 — zawiera po stronie przychodowej pełny planowany przychód bilansowanego

541

13.

1. Zestawienia zbiorcze wg formularza ZZ-1 wraz z uzasadnieniami ZK-1 inwestorzy centralni przesyłają do:

PKPG — Departament Stali i Wyróbów Metalowych — 1 egz.

PKPG — Departament Inwestycji — 1 egz.

PKPG — właściwy departament branżowy — 1 egz.

Ministerstwa Kolei. — 1 egz.

2. Ministerstwo Kolei na podstawie otrzymanych z DOKP uzasadnień zapotrzebowań inwestorów bezpośrednich (formularz ZK-1) oraz zestawień zbiorczych inwestorów centralnych (formularz ZZ-1) opracowuje zestawienie potrzeb z własnym projektem pokrycia na nawierzchnię nową i pochodzącą z wymiany i przedkłada go do PKPG — Departament Bilansów Stali i Wyróbów Metalowych 1 egz. oraz Dep. Inwestycji 1 egz.

14.

Opracowane przez inwestorów zapotrzebowania na nawierzchnię kolejową przeznaczoną na roboty wykonywane systemem zleceńowym stanowią podstawę do włączenia ich do planów zaopatrzenia resortów nadzorujących przedsiębiorstwa wykonawcze, a na roboty wykonywane systemem gospodarczym do planów zaopatrzenia inwestorów centralnych.

15.

W odniesieniu do inwestorów o charakterze specjalnym obowiązuje sposób przekazywania zapotrzebowań ustalony w ust. 9 pkt. 3.

III. Zasady opracowania bilansów i planów rozdziału materiałów

1.

Bilanse i plany rozdziału opracowuje się wg nomenklatury określonej w „Wykazie materiałów do planu zaopatrzenia na rok 1956” (wykaz Nr 31) oraz wg załączonej listy towarowej.

2.

1. Bilanse i plany rozdziału materiałów rozdzielanych przez rząd i przez PKPG ustala PKPG na podstawie projektów opracowanych przez ministerstwa określone w wykazie Nr 31 i w liście towarowej. Plany rozdziału materiałów rozdzielanych przez rząd zatwierdza rząd w ramach Narodowego Planu Gospodarczego. Plany rozdziału materiałów rozdzielanych przez PKPG zatwierdza Przewodniczący PKPG.

2. Bilanse i plany rozdziału materiałów rozdzielanych przez ministerstwa ustalają określone w wykazie Nr. 31 ministerstwa; plany rozdziału tych materiałów zatwierdza minister.

3. Bilanse materiałów nierozdzielanych opracowują ministerstwa określone w wykazie Nr 31; w zakresie tych materiałów planów rozdziału nie sporządza się.

3.

Jeżeli określony materiał jest wytwarzany, importowany lub zbywany również i poza resortem rozdzielającym dany materiał lub zobowiązany do opracowania projektu bilansu, ministerstwa nadzorujące jednostki, które również wytwarzają, importują lub zbywają ten materiał opracują dane dotyczące przychodu, rozchodu, zapasów i strat danego materiału w zakresie działania tych jednostek; dane te po zaakceptowaniu przez właściwych ministrów powinny być przekazane do ministerstwa rozdzielającego materiał lub opracowującego projekt bilansu.

4.

1. Ministerstwa opracują stronę rozchodową projektu bilansów i planów rozdziału materiałów na podstawie wycinków resortowych projektów planów zaopatrzenia, przekazanych im przez ministerstwa — odbiorców, na podstawie zapotrzebowań Ministerstwa Handlu Wewnętrznego (pozycja zaopatrzenie rynkowe) i Ministerstwa Handlu Zagranicznego (pozycja wywóz) oraz na podstawie własnego rozeznania potrzeb odbiorców i danych analityczno-statystycznych z lat ubiegłych.
2. W toku prac nad projektami bilansów i planów rozdziału materiałów, ministerstwa przeprowadzą dokładną analizę zużycia materiałów przez głównych odbiorców z punktu widzenia możliwości zastosowania materiałów zastępczych i obniżenia norm zużycia oraz przeprowadzą analizę globalnej ilości materiału przeznaczonej dla drobnych odbiorców.

5.

1. Ministerstwa opracują projekty bilansów i planów rozdziału materiałów wg załączonych formularzy:
B-1 projekt bilansu materiałowego, B-2 — uzasadnienie zużycia i dostaw materiału w resortach — głównych odbiorcach, B-3 — bilans towarowy oraz B-4 — plan rozdziału materiału.
2. Bilanse do Narodowego Planu Gospodarczego wg formularza B-5 opracuje Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego.
3. Dane dotyczące wykonania planu 1954 r. oraz przewidywanego wykonania planu 1955 r. ministerstwa opracowujące bilanse uzgodnią z ministerstwami — dostawcami (strona przychodowa) i z ministerstwami — odbiorcami (strona rozchodowa).

6.

1. Projekt bilansu materiałowego wg formularza B-1 — zawiera po stronie przychodowej pełny planowany przychód bilansowanego

materiału ze wszystkich źródeł zarówno krajowych jak i z importu, a po stronie rozchodowej planowany podział materiału na zaopatrzenie poszczególnych resortów — głównych odbiorców oraz ustala globalne ilości przeznaczone dla drobnych odbiorców, na zaopatrzenie rynkowe, na rezerwy państwowe i rezerwę PKPG, na zapasy u dostawców i na eksport.

2. Strona rozchodowa w stosunku do głównych odbiorców materiału zawiera dane dotyczące zarówno zużycia, jak i dostaw; bilansowaniu podlegają pozycje określające dostawy.

7.

1. Zestawienie wg formularza B-2, które sporządza się oddzielnie dla każdego resortu wymienionego w bilansie, stanowi uzasadnienie zużycia bilansowanego materiału w podziale na cele produkcyjno-eksploatacyjne, budownictwo i inne w resortach — głównych odbiorcach.
2. Zużycie na budownictwo ogółem obejmuje zużycie materiałów na roboty budowlano-montażowe wykonywane zarówno systemem zleceńiowym, przez jednostki wchodzące w skład resortu, jak i zużycie na kapitalne remonty i inwestycje wykonywane systemem gospodarczym.

8.

Projekt bilansu towarowego wg formularza B-3. sporządza się zarówno w ujęciu ilościowym jak i wartościowym; podstawę do ustalenia strony wartościowej stanowi średnia detaliczna cena sprzedaży.

9.

Zestawienie wg formularza B-4 — plan rozdziału — sporządza się w odniesieniu do poszczególnych organizacji zbytu. Suma planów rozdziału określonego materiału podlegającego dystrybucji przez kilka organizacji zbytu, powinna być zgodna z liczbami ustalonymi w bilansie materiałowym.

10.

1. Ministerstwa nadesłają do PKPG projekty bilansów i planów rozdziału materiałów rozdzielanych przez rząd i przez PKPG w 30 dni po terminie ustalonym dla złożenia resortowego planu.
2. Projekty bilansów należy złożyć w 2 egz. z tego:
 - w Departamencie Bilansów Materiałowych — 1 egz.
 - we właściwym branżowym departamencie bilansów materiałowych. — 1 egz.
3. Projekty planów rozdziału należy złożyć w 1 egz. we właściwym branżowym departamencie bilansów materiałowych.

11.

Zgodnie z Uchwałą Rady Ministrów w sprawie zmian i uproszczenia metodologii planowania gospodarczego, a w szczególności opracowania Narodowego Planu Gospodarczego na 1956 rok ministerstwa, w skład których wchodzi przedsiębiorstwa produkujące materiały objęte Wykazem Nr 31 oraz branżowe organizacje zbytu, ograniczą dane co do wielkości potrzeb na 1956 rok, zbierane od odbiorców, ściśle do rozmiarów określonych niniejszą instrukcją oraz nomenklaturą projektu planu zaopatrzenia.

12.

W zakresie materiałów nie objętych wykazem Nr 31 dostawcy mogą przeprowadzać indywidualne konsultacje z głównymi bezpośrednimi odbiorcami (przedsiębiorstwami) co do przewidywanych potrzeb na 1956 rok. Zwracanie się o informacje do centralnych zarządów może nastąpić w wyjątkowych przypadkach, t. zn. gdy dany materiał jest powszechnie używany w przedsiębiorstwach podlegających tym centralnym zarządom.

Udzielanie przez odbiorców informacji może dotyczyć jedynie przewidywanych potrzeb na 1956 r. oraz rzeczywistego zużycia w 1954 r. i nie może polegać na wypełnianiu jakichkolwiek formularzy lub ankiet.—

KOSZTY WŁASNE

I. Postanowienia ogólne

1.

Ministerstwa (urzędy centralne) oraz prezydya wojewódzkich rad narodowych przedkładają plan kosztów na rok 1956 w dwu częściach, na które składają się:

- a) część tabelaryczna — według wzorów załączonych do niniejszej instrukcji,
- b) część opisowa.

2.

Część opisowa do planu kosztów własnych powinna zawierać:

- a) omówienie założeń przyjętych w projekcie planu kosztów i ich obniżki, w szczególności analizę wszystkich istotnych czynników związanych z kształtowaniem się kosztów własnych, a zwłaszcza wskaźników techniczno-ekonomicznych;
- b) przedstawienie źródeł i środków zabezpieczających osiągnięcie założonych w projekcie planu wskaźników obniżki kosztów własnych;
- c) szczegółowe omówienie metody i sposobu przeliczania przewidywanego wykonania w r. 1955 wg cen i taryf obowiązujących w r. 1955 na ceny i taryfy, które obowiązywać będą od dnia 1 stycznia 1956 r.;
- d) omówienie innych zagadnień określonych w postanowieniach szczegółowych niniejszej instrukcji;
- e) wszelkie dodatkowe uwagi i wyjaśnienia uznane przez jednostki sporządzające plan za niezbędne dla jego uzasadnienia.

3.

1. Ministerstwa (urzędy centralne) oraz prezydya wojewódzkich rad narodowych przedkładają plan kosztów według poszczególnych działów gospodarki narodowej, a więc odrębnie dla przemysłu, budownictwa, transportu, obrotu towarowego itd. Jedynie Ministerstwo Państwowych Gospodarstw Rolnych przedkłada zbiorczy projekt planu obejmujący całokształt działalności PGR.
2. W przypadku, gdy ministerstwo posiada nieznaczny udział w danym dziale gospodarki narodowej, a podstawowa jego działalność

dotyczy innego działu, właściwy departament branżowy PKPG w porozumieniu z Departamentem Kosztów i Polityki Cen może wyrazić zgodę na złożenie projektu planu kosztów w formie skróconej dla pobocznej działalności resortu.

W tym przypadku skrócona forma planu kosztów zostanie ustalona na wniosek zainteresowanego resortu przez odpowiedni departament branżowy PKPG w porozumieniu z Departamentem Kosztów i Polityki Cen.

4.

W celu zapewnienia właściwego opracowania planu kosztów, a zwłaszcza prawidłowego ujęcia w tym planie specyficznych potrzeb poszczególnych branż, ministerstwa (urzędy centralne) opracują w oparciu o postanowienia niniejszej instrukcji odpowiednie do niej komentarze, zorganizują i przeprowadzą szeroką akcję instruktażową wśród pracowników ministerstw (centralnych urzędów) oraz przemysłowych wydziałów prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

5.

1. Planowane na r. 1956 zadania w zakresie obniżki kosztów własnych ustala się w warunkach porównywalnych to znaczy według cen i taryf obowiązujących w dniu 1 stycznia 1956 r. oraz stawek płac według stanu obowiązującego w dniu 1 lipca 1955 r. Należy przy tym uwzględnić również zmianę zasad obliczania amortyzacji od 1 stycznia 1956 r.
2. Zastosowanie cen z 1 stycznia 1956 r. nie dotyczy surowców rolnych skupowanych według cen sezonowo-zmiennych. W przemyśle, które przetwarzają te surowce, należy przyjąć średnie ceny tych artykułów z r. 1955 (przewidywane wykonanie).
3. Zmiana stawek płac w ciągu I półrocza może być uwzględniona przy doprowadzeniu kosztów do warunków porównywalnych tylko wtedy, gdy jest ona wprowadzona odpowiednią uchwałą Rządu i o ile nie jest ona związana z jednoczesną rewizją norm pracy. Zmiany stawek płac mające

związek z rewizją norm pracy nie mogą być doprowadzone do warunków porównywalnych.

Kosztów obrotu towarowego nie doprowadza się do warunków porównywalnych. Doprowadzenie do warunków porównywalnych dotyczy jedynie wysokości obrotu, zgodnie z p. 60 postanowień szczegółowych.

6.

Dane zawarte w pozycjach odnoszących się do planu na r. 1955 należy przyjąć na podstawie odpowiednich liczb zawartych w sprawozdawczości finansowej a będących sumami rocznych planów szczegółowych (w przemyśle — t.p.f.).

7.

Liczbę we wszystkich wzorach powinny być odane w pełnych tysiącach złotych.

II. Postanowienia szczegółowe

PRZEMYSŁ

8.

Ministerstwa (urzędy centralne) z wyjątkiem Min. Przemysłu Drobno i Rzemiosła przedkłada plan kosztów w następującym układzie:

- Wzór K-P zbiorczo dla wszystkich jednostek bezpośrednio podległych danemu ministerstwu (urzędowi centralnemu) oraz oddzielnie dla każdego CZ i jednostki równorzędnej,
- Dane informacyjne do wzoru K-P — jak wyżej,
- Załącznik nr 1 do wzoru K-P — jak wyżej,
- Załącznik nr 2 do wzoru K-P — tylko zbiorczo dla wszystkich jednostek bezpośrednio podległych danemu ministerstwu (składają tylko ministerstwa wyszczególnione na wzorze załącznika).

- Ministerstwo Przemysłu Drobno i Rzemiosła przedkłada plan kosztów według wzorów K-P i Załącznika nr 1 do wzoru K-P zbiorczo dla wszystkich jednostek przemysłowych i oddzielnie dla:

- przemysłu wyodrębnionego (zarządy przemysłów)
- przemysłu terenowego (WZPT, WZPTSpoż. i WZPT Mat. Bud.).

Ponadto w ramach przemysłu wyodrębnionego należy podać na wzorach K-P i Załączniku nr 1 do wzoru K-P plan kosztów dla każdego CZ i ZP oddzielnie.

W ramach przemysłu terenowego należy również złożyć plan kosztów oddzielnie dla każdego pionu:

- WZPT
- WZPT Spoż.
- WZPT Mat. Bud.

- Prezydja, wojewódzkich rad narodowych przedkłada plan kosztów według wzoru K-P oddzielnie dla: WZPT, WZPT Spoż. i WZPT Mat. Bud.

- Centralny Związek Spółdzielczości Pracy przedkłada plan kosztów według wzorów K-P i Załącznika Nr 1 do wzoru K-P zbiorczo dla wszystkich jednostek przemysłowych i oddzielnie dla:

- Krajowych Związków Spółdzielczości Pracy (KZSP)
- Wojewódzkich Związków Spółdzielczości Pracy (WZSP).

Ponadto dla każdego Krajowego Związku Spółdzielczości Pracy należy złożyć oddzielnie plan kosztów według wyżej wspomnianych wzorów.

- Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” przedkłada zbiorczy plan kosztów dla swojej działalności przemysłowej na wzorach K-P oraz na Załączniku nr 1 do wzoru K-P.

9.

- Układ pozycji wzoru K-P odpowiada w zasadzie układowi obowiązującego na r. 1955 wzoru sprawozdawczego P-25, Dział II*).
- Koszty sprzedaży ujęte w pozycji 10a) odnoszą się do wyrobów i usług zrealizowanych w danym okresie, zaś koszty sprzedaży wykazane w pozycji 20 odnoszą się do wyrobów i usług wytworzonych w danym okresie. O ile pierwsze są zatem kosztami poniesionymi, o tyle drugie są kosztami zarachowanymi.
- Zgodnie z założeniami przyjętymi do sprawozdawczości finansowej na r. 1955 pozycje nakładów w układzie rodzajowym nie obejmują nakładów na gospodarkę nieprzemysłową. Wyjątek stanowią tylko nakłady ponoszone przez wydziały produkcji podstawowej i pomocniczej na rzecz gospodarki nieprzemysłowej. Pozycja 10c) na wzorze K-P („koszty gospodarki nieprzemysłowej”) odnosi się do tych właśnie nakładów.

*) Różnice polegają jedynie na tym, że:

- weliminowana została pozycja „Różnica między ceną zaliczeniową, a kosztem własnym półfabrykatów” ze względu na to, że metoda planowania kosztów i ich obniżki w przemysłach zaliczających własne półfabrykaty do dalszej produkcji po cenie zbytu zostanie ustalona oddzielnie w bezpośrednim porozumieniu między PKPG a zainteresowanym resortem; dla przemysłów tych wzór K-P może ulec niewielkiej korekcie,
- wprowadzone zostało określenie „Składki na ubezpieczenia społeczne”, w związku z czym wszelkie wydatki nie będące składkami na ubezpieczenia społeczne, a wykazywane w pozycji „Narzuty na płace” należy przenieść do pozycji „Pozostałe nakłady”,
- dołączono pozycje „Koszt sprzedaży produkcji towarowej” i „Koszt własny produkcji towarowej” wykazywane tylko w dziale I wzoru sprawozdawczego P-25

4. Wprowadza się ściśle określenie pojęcia „Półfabrykaty z zakładów skooperowanych” jako półfabrykaty, których lista uzgodniona z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego powinna być zatwierdzona przez Ministra, któremu podlegają przedsiębiorstwa zużywające te półfabrykaty do dalszej produkcji.

10.

1. W przewidywanym wykonaniu nakładów i kosztów w r. 1955 według cen, taryf i stawek plac obowiązujących w r. 1955 przyjmuje się:
 - a) wykonanie I-go półrocza jako rzeczywiste według obowiązujących w tym okresie cen, taryf i stawek plac,
 - b) przewidywane wykonanie III-go i IV-go kwartału według cen, taryf i stawek plac obowiązujących w dniu 1.VII.1955 r.; zastosowanie cen z 1.VII.1955 r. nie dotyczy surowców rolnych skupowanych według cen sezonowo-zmiennych.
 W przemysłach, które przetwarzają powyższe surowce, należy przyjąć ceny przewidywane w oparciu o aktualną sytuację w zakresie kształtowania się tych cen.
2. Przewidywane wykonanie r. 1955 (kolumna 4 wzoru K-P) należy przeliczyć w drugiej części wzoru K-P (kolumna 8) według cen i taryf obowiązujących na dzień 1 stycznia 1956 r.; wyjątek stanowią przemysły określone w postanowieniach ogólnych niniejszej instrukcji poz. 5 punkt 2.
3. Stawki plac należy przyjąć w drugiej części wzoru K-P, zarówno w odniesieniu do przewidywanego wykonania r. 1955 (kolumna 8) jak też i do planu na r. 1956 — według stanu obowiązującego w dniu 1.VII.1955 r.
4. Przy przeliczeniu przewidywanego wykonania 1955 r. należy również uwzględnić ewentualne zmiany zasad obliczania amortyzacji zachodzące od dnia 1 stycznia 1956 r.

11.

1. Plan obniżki kosztów własnych włączony został do wzoru K-P. Przedstawia on zarówno ocenę przewidywanego wykonania obniżki kosztów własnych w r. 1955 jak też i zadania w tym zakresie na r. 1956.
2. Udział procentowy porównywalnej produkcji towarowej w całości produkcji towarowej na r. 1956 stanowi wielkość szacunkową, opartą o sprawozdawczość roku ubiegłego i o rozeznanie założeń produkcyjnych, przy uwzględnieniu specyficznych cech danej branży. Szczegółową metodę i sposób dokonania szacunku powinna podać część opisowa do planu kosztów.

12.

1. Ustalenie obniżki kosztów własnych na rok 1956 może być dokonane za pomocą dwu alternatywnych rozwiązań.

a) Obliczenie planowanego na r. 1956 kosztu własnego produkcji towarowej według kosztów roku ubiegłego i według kosztów roku planowanego w drodze rachunku bezpośredniego — jako iloczyn planowanej na r. 1956 wielkości produkcji przez skorygowany koszt jednostkowy roku ubiegłego i przez planowany koszt jednostkowy na r. 1956; sposób ten należy stosować wyłącznie tylko dla przemysłów o jednorodnej produkcji (jak np. przemysł węglowy, cukrowniczy, energetyczny itp.).

b) Obliczenie obniżki kosztów metodą rachunku pośredniego, polegającą na ustaleniu planowanej sumy oszczędności w odniesieniu do źródeł tej obniżki i poszczególnych jej elementów. Należy brać przy tym pod uwagę podstawowe wskaźniki techniczno-ekonomiczne i ich zmianę w stosunku do roku ubiegłego. Przy tej metodzie koszt własny porównywalnej produkcji towarowej na r. 1956, według kosztów jednostkowych r. 1955, ustala się przez dodanie do planowanego na r. 1956 kosztu własnego porównywalnej produkcji towarowej, wg kosztów jednostkowych r. 1956, sumy założonej obniżki kosztów własnych na r. 1956. Natomiast planowany na rok 1956 koszt własny porównywalnej produkcji towarowej wg kosztów jednostkowych na r. 1956 otrzymuje się przez pomnożenie kosztu własnego produkcji towarowej, planowanego na r. 1956, przez wskaźnik udziału towarowej produkcji porównywalnej w całości produkcji towarowej.

Rozwiązanie wyżej podane należy stosować do wszystkich przemysłów z wyjątkiem wspomnianych w punkcie a).

2. Suma obniżki kosztów własnych powinna wynikać z Załącznika nr 1 do wzoru K-P („Rozliczenie obniżki kosztów własnych towarowej produkcji porównywalnej na r. 1956“).

Załącznik ten posiada układ ramowy, — należy go więc wypełnić w sposób najbardziej odpowiadający danej gałęzi przemysłu. Jako elementy kosztów mogą być w nim na przykład podane: koszty w układzie rodzajowym, koszty w układzie kalkulacyjnym, koszty określonych wydziałów produkcyjnych w, rozbięciu na elementy kalkulacyjne itp.

Zwraca się jednak uwagę, że suma obniżki kosztów wynikająca z tego załącznika powinna dać łączną obniżkę kosztu własnego porównywalnej produkcji towarowej wykazaną we wzorze K-P. W związku z tym w razie podawania obniżki kosztów według kolejnych faz produkcji należy wyeliminować w dalszych fazach produkcji obniżkę wyrażoną dla poprzednich faz produkcyjnych.

13.

1. Elementy planu produkcji oraz planu zatrudnienia i płac przedstawione w „Danych informacyjnych do wzoru K-P” powinny ściśle odpowiadać przedstawionemu wariantowi planu nakładów i kosztów oraz ich obniżki na r. 1956. Nie oznacza to jednak, że planowany fundusz płac wraz z bezosobowym funduszem płac w „Danych informacyjnych do wzoru K-P” mogą być bezpośrednio porównywane z nakładami na płace wg wzoru K-P. Planowany fundusz płac i planowany bezosobowy fundusz płac „Danych informacyjnych do wzoru K-P” odnosi się bowiem do całokształtu działalności przedsiębiorstw, natomiast pozycja „Płace” na wzorze K-P nie obejmuje płac związanych z gospodarką nieprzemysłową.
2. Przy ustalaniu wielkości akumulacji na działalności eksploatacyjnej przedsiębiorstw w „Danych informacyjnych do wzoru K-P” nie wystarczy obliczenie różnicy pomiędzy wartością produkcji towarowej a jej kosztem własnym. Niezbędne jest dla tego celu ustalenie różnicy pomiędzy wartością realizacji produkcji towarowej i usług nieprzemysłowych a kosztem własnym realizacji.

14.

1. Załącznik nr 2 do wzoru K-P służy dwóm celom:
 - a) ustala zmiany w przewidywanych na r. 1955 kosztach zużycia materiałowego na skutek zmiany cen w odniesieniu do poszczególnych ważniejszych materiałów i surowców jak również paliwa i energii; przez zmiany cen, o których mowa wyżej, rozumie się różnice pomiędzy cenami obowiązującymi w dniu 1 stycznia 1956 r. a średnimi cenami w r. 1955 wynikające, bądź to ze zmiany cen w ciągu 1955 r., bądź też ze zmiany cen w dniu 1 stycznia 1956 r.
 - b) podaje, w wyrażeniu pieniężnym, oszczędności materiałowe, oszczędności paliwa i energii wynikające z przyjętej do planu na r. 1956 poprawy norm w stosunku do faktycznego zużycia jednostkowego w przewidywanym wykonaniu w r. 1955; zaoszczędzone ilości materiałów, paliwa i energii ujęte w kolumnie 7 załącznika nr 2 do wzoru K-P powinny wynikać ze wzorów RPZ-1 i RPZ-2 w planie zaopatrzenia na r. 1956.
2. W razie zaistnienia konieczności podawania w Załączniku nr 2 do wzoru K-P również i własnych półfabrykatów zużytych do dalszej produkcji w tymże przedsiębiorstwie, należy pozycje takie wyspecyfikować oddzielnie, aby można je było wyeliminować w ogólnym rachunku.
3. Pozycje ilościowe wykazywane w Załączniku nr 2 do wzoru K-P są to w istocie pozycje zbiorcze odpowiednich wzorów za-

opatrzeniowych planujących normy zużycia materiałowego na poszczególne wyroby produkowane w ramach danego ministerstwa. W związku z tym załącznik ten opracowywany jest w zasadzie tylko zbiorczo dla ministerstwa bez rozbiecia na centralne zarządy.

4. Układ Załącznika nr 2 do wzoru K-P może być, w porozumieniu z PKPG, dostosowany przez Ministerstwo do szczególnych potrzeb danej branży.
5. Na Załączniku nr 2 do wzoru K-P podaje się materiały i surowce, mające najpoważniejszy udział w ogólnej wartości zużycia materiałowego w danych ministerstwie, — na podstawie planu zaopatrzenia (wzory RPZ-1 i RPZ-2).

Przed przystąpieniem do opracowywania planu poszczególnego ministerstwa powinny uzgodnić z PKPG następujące zagadnienia:

- a) wykaz wyrobów, których koszty jednostkowe zostaną podane w części opisowej;
- b) wykaz półfabrykatów z zakładów skoope-
dowanych, których wartość zużycia zostanie podana w odpowiednich pozycjach wzoru K-P;
- c) wykaz elementów kosztów do Załącznika nr 2 do wzoru K-P;
- d) wykaz materiałów i surowców objętych Załącznikiem nr 2 do wzoru K-P.

B. ROLNICTWO

Ministerstwo Państwowych Gospodarstw Rolnych przedkłada:

- a) zbiorczy plan kosztów własnych dla wszystkich podległych Mu Centralnych Zarządów (bez Państwowych Torów Wścigów Konnych),
- b) plany kosztów własnych następujących jednostek:
Centralny Zarząd Hodowli Koni,
Centralny Zarząd Hodowli Zarodowej,
Centralny Zarząd Rybactwa,
Centralne Zarządy Terytorialne — zbiorczo.

17.

Plan kosztów sporządza się wg następujących wzorów:

- a) K-R/1 — „Plan nakładów i kosztów własnych produkcji”,
- b) K-R/2 — „Plan kosztów własnych produkcji podstawowej i pomocniczej” (wzór ten składa się z dwóch części: K-R/2a — „Przewidywane wykonanie kosztów własnych produkcji podstawowej i pomocniczej, oraz K-R/2b — „Plan kosztów własnych produkcji podstawowej i pomocniczej”).

c) K-R/3 — „Plan kosztów własnych produkcji przemysłowej”.

18.

W odróżnieniu od metody lat poprzednich plan nakładów i kosztów własnych produkcji sporządza się nie w oparciu o kalkulacje jednostkowe poszczególnych produktów i usług, lecz na podstawie preliminarzy opartych o dane wynikające z założeń części rzeczowej projektu planu.

19.

Wzór K-R/1 obejmuje nakłady dotyczące całokształtu działalności a więc zarówno nakłady na produkcję podstawową (roślinną, zwierzęcą, przemysłową), pomocniczą (sprzężaj, eksploatacja maszyn, remonty), jak i nakłady na gospodarkę mieszkaniową, usługi nieprzemysłowe (np. wywóz drewna z lasu) itd.

20.

1. W poz. 1 wzoru K-R/1 — „materiały” — wykazuje się wartość zużycia materiałów podstawowych, pomocniczych, paliwa oraz energii elektrycznej.
2. Poz. 1 b — „materiały z produkcji własnej danego roku” — obejmuje wartość zużycia materiałów obliczoną:
 - a) w kol. 3 — 6 wg zasad rozliczania obrotów wewnętrznych obowiązujących w 1955 r.
 - b) w kol. 7 i 9 wg jednolitych cen ustalonych dla tych obrotów.
3. Poz. 1c — „materiały z remanentów roku poprzedniego” — należy wypełnić analogicznie jak poz. 1b.
4. Poz. 3 obejmuje wyłącznie składki na ubezpieczenia społeczne, natomiast inne świadczenia przedsiębiorstwa, np. narzuty na fundusz nagród wykazuje się w poz. 5 — „pozostałe nakłady”.
5. Poz. 5 — „pozostałe nakłady” — obejmuje również świadczenia na rzecz pracowników, wyrażające się różnicą pomiędzy cenami zbytu uzyskiwanymi przez państwowe gospodarstwa rolne a cenami płaconymi przez pracowników za otrzymane artykuły.
6. Poz. 7 eliminuje nakłady, które nie obciążają kosztów produkcji globalnej (koszty gospodarki mieszkaniowej, usług nieprzemysłowych itd). Suma tych nakładów (kol. 7 i 9 poz. 7d) powinna być równa sumie wykazanej w kol. 16 wzoru K-R/2a oraz w kol. 10 wzoru K-R/2b.
7. Wartość przyrostu lub ubytku produkcji w toku (poz. 9) należy obliczyć:
 - a) w kol. 3 — 6 wg zasad rozliczania produkcji w toku obowiązujących w 1955 r.
 - b) w kol. 7 i 9 wg jednolitych cen.
 W odniesieniu do produkcji roślinnej za produkcję w toku uważa się wartość zasiewów i upraw zimowych oraz wartość zbóż nieomłóconych.

21.

1. Kol. 3 — 6 wzoru K-R/1 wypełnia się wg cen i stawek taryfowych oraz zasad rozliczania obrotów wewnętrznych:
 - a) przyjętych do planu (kol. 3),
 - b) obowiązujących w 1955 r. (kol. 4 — 6).
2. Kol. 7 zawiera dane przewidywanego wykonania (kol. 4) po ich przeliczeniu wg cen i taryf obowiązujących w dn. 1.I.1956 r. oraz zgodnie z zasadami rozliczeń obrotów wewnętrznych obowiązującymi w 1956 r. (dotyczy to wartości zużycia materiałów i usług obcych z tym, że przeliczeniu nie podlega wartość zużycia materiałów o cenach sezonowo-zmiennych). Pozostałe pozycje przeliczeniu nie podlegają.

22.

1. Przeliczenie przewidywanego wykonania r. 1955 w poz. 1 — „materiały” — powinno być dokonane w następujący sposób:
 - a) przeliczeniu podlega plan na 1955 r.
 - b) wskaźniki zmian w poziomie poszczególnych pozycji materiałowych wynikające z porównania planu na 1955 r., w cenach planowanych, z planem na 1955 r. w cenach z dn. 1. I. 1956 r. — po uzgodnieniu ich z P.K.P.G. — służą za podstawę do przeliczenia tych pozycji w przewidywanym wykonaniu 1955 r.
 W zakresie usług obcych przeliczeniu wg cen i taryf z dn. 1. I. 1956 podlegają bezpośrednio pozycje przewidywanego wykonania.
2. Plan na 1956 r. (kol. 9) sporządzony jest w oparciu o dane wynikające z ustaleń części rzeczowej planu (bilansu pasz, obrotu ziemio- i roślinopłodami, planu zaopatrzenia itd) w odniesieniu do pozycji „materiały”, oraz o plan funduszu płac i planowy bezosobowy fundusz płac w odniesieniu do poz. „płace”. Nakłady, które nie wynikają bezpośrednio z części rzeczowej planu, winny być zaplanowane w oparciu o koszty występujące w przewidywanym wykonaniu, z uwzględnieniem wpływu wzrostu produkcji na wysokość kosztów zmiennych.

23.

1. Wzór K-R/2a zawiera dane dotyczące przewidywanego wykonania planu kosztów produkcji podstawowej i pomocniczej w 1955 r.
2. W odniesieniu do kosztów produkcji pomocniczej, kosztów ogólnych, oraz pozostałej działalności podaje się przewidywane wykonanie 1955 r. przeliczone wg cen, taryf i zgodnie z zasadami rozliczeń obrotów wewnętrznych obowiązującymi w 1956 r., zaś w odniesieniu do kosztów produkcji podstawowej — zarówno przewidywane wykonanie wg cen 1955 r. jak też i przewidywane wykonanie przeliczone wg cen, taryf i zasad

711

rozliczeń wewnętrznych obowiązujących w 1956 r.

3. W poszczególnych kolumnach (3 — 5) w poz. 6 podaje się sumę nakładów przypadających na produkcję pomocniczą; w kol. 6 — sumę kosztów ogólnych. W kol. 7 — 14 poz. 1 — 6 podaje się część nakładów przypadających bezpośrednio na odpowiedni dział produkcji podstawowej. Analogicznie w kol. 15 zawarte są nakłady obciążające bezpośrednio koszty pozostałej działalności.
4. Koszty działów pomocniczych (sprzężaj, eksploatacja maszyn, remonty) oraz koszty ogólne podlegają rozliczeniu (nierzutem procentowym ustalonym przez Min. P.G.R. w porozumieniu z P.K.P.G.) na działy produkcji podstawowej oraz na działalność pozostałą. Służy do tego poz. 7.
5. W ten sposób w poz. 8 otrzymujemy w kol. 8, 11 i 14 sumę kosztów produkcji globalnej wg poszczególnych jej działów, zaś w kol. 16 — sumę kosztów przypadających na pozostałą działalność.
6. Suma kol. 17 poz. 6 powinna być równa sumie kol. 7 poz. 6 wzoru K-R/1.

24.

1. W celu uzyskania danych niezbędnych dla wypełnienia wzoru K-R/2a należy:
 - a) dane dotyczące planu kosztów na rok 1955 zestawzić w układzie podanym na wzorze (produkcja pomocnicza, koszty ogólne, działy produkcji podstawowej, pozostała działalność);
 - b) dane te przeliczyć wg cen i taryf z dn. 1. I. 1956 r. oraz zasad rozliczeń obrotów wewnętrznych obowiązujących w 1956 r.;
 - c) dane dotyczące przewidywanego wykonania kosztów 1956 r. przeliczyć przy pomocy wskaźników wynikających z porównania danych, o których mowa pod lit. a i b — zgodnie z zasadami, podanymi w p. 22 ust. 1.
2. Przeliczenie przewidywanego wykonania kosztów produkcji pomocniczej, kosztów ogólnych i pozostałej działalności, dokonywane się w odniesieniu do łącznych kwot tych kosztów, natomiast w przewidywanym wykonaniu kosztów produkcji podstawowej przelicza się poszczególne pozycje kosztów tych działów przy pomocy odpowiednich wskaźników.

25.

1. Układ wzoru K-R/2b jest analogiczny do układu wzoru K-R/2a.
2. Dane dotyczące nakładów przypadających na działalność pomocniczą (kol. 3 — 5) oraz nakładów bezpośrednio obciążających produkcję podstawową (kol. 7 — 9) i pozostałą działalność (kol. 10) wynikają z ustaleń zawartych w części rzeczowej planu.
3. Sumy nakładów i kosztów w tym wzorze podaje się bezpośrednio wg cen i taryf z dn.

712

1. I. 1956 r. oraz zgodnie z zasadami rozliczeń obrotów wewnętrznych, obowiązującymi w r. 1956.

2. Kwoty wykazane w kol. 11 (poz. 1 — 6) powinny być zgodne z kwotami podanymi w kol. 9 poz. 1 — 6 wzoru K-R/1.

26.

1. Wzór KR-/3 — „Plan kosztów własnych produkcji przemysłowej“ ustala zadania w zakresie obniżki kosztów w odniesieniu:
 - a) do całej produkcji przemysłowej, i
 - b) do produkcji surowki gorzelnianej.
2. Dane objęte tym wzorem obliczane są wg cen i taryf i zgodnie z zasadami rozliczeń obrotów wewnętrznych — obowiązującymi w 1956 r.
3. Kwota wykazana w kol. 4. poz. 1 powinna być zgodna z kwotą wykazaną w kol. 9 poz. 8 wzoru K-R/2b,
4. Obliczenie obniżki kosztów (kol. 5) a tym samym i ustalenie danych zawartych w kol. 3 powinno się opierać o dane zamieszczone na wzorze K-R/2a, kol. 14 (przewidywane wykonanie 1955 r.), przy uwzględnieniu założeń w zakresie wzrostu produkcji, poprawy wskaźników zużycia materiałowego, wzrostu wydajności pracy, kształtowania się płac oraz innych czynników wpływających na poziom kosztów produkcji przemysłowej.

27.

Ponieważ plan kosztów produkcji podstawowej, z wyjątkiem planu produkcji przemysłowej, nie określa zadań obniżki kosztów własnych, w części opisowej podać należy również wyliczenie kwot oszczędności, wynikających z założonego w planie wzrostu produkcji, polepszenia norm zużycia materiałowego i wzrostu wydajności pracy.

C. LEŚNICTWO

28.

1. Ministerstwo Leśnictwa sporządza plan kosztów według zasad i wzorów ustalonych dla przemysłu. Wzory te należy odpowiednio przystosować dla potrzeb leśnictwa w zakresie:
 - a) specyfikacji kosztów (wzór K-P) nie dotyczących działalności podstawowej,
 - b) podziału zatrudnienia („Dane informacyjne do wzoru K-P”) wg układu obowiązującego w leśnictwie.
2. Nie dotyczy to Załącznika Nr 2 do wzoru K-P, który to załącznik nie jest wypełniany przez Min. Leśnictwa.

29.

Nazwy wzorów, na których sporządzany jest plan kosztów przez Min. Leśnictwa, należy uzupełnić literą „L” (np. K-L).

D. TRANSPORT I ŁĄCZNOŚĆ

30.

Ministerstwa sporządzają plan kosztów w następującym układzie:

- a) Wzór K-TŁ — zbiorczo dla resortu oraz oddzielnie dla każdego C.Z. i jednostki równorzędnej,
- b) Dane informacyjne do wzoru K-TŁ — oddzielnie dla każdego C.Z. i jednostki równorzędnej,
- c) Załącznik nr 1 do wzoru K-TŁ — dla jednostek wymienionych w tym załączniku.

31.

Wzór K-TŁ jest wzorem ramowym jeżeli chodzi o pozycje nakładów i kosztów oraz koszty jednostkowe. W poszczególnych przedsiębiorstwach wyodrębnić należy zatem następujące pozycje:

- a) — w materiałach: w PKP — węgiel trakcyjny i energię trakcyjną, w przedsiębiorstwach transportu samochodowego — materiały pędne i smary oraz ogumienie, w CZPMH — koszty wyżywienia załóg;
- b) — w pozostałych nakładach: w PPT i T — koszty transportu PKP i PTŚŁ, w PKS — narzut na utrzymanie Zarządów Okręgów.

32.

Koszty jednostkowe należy podać dla następujących jednostek kalkulacyjnych:

- a) PKP — tona/km zastępczy (dla kolei normalno i wąsko-torowych) — pasażero/km (ryska dla kolejek linowych);
- b) PKS — tona/km i pasażero/km;
- c) PLL „LOT” — tona/km ładunku całkowitego;
- d) Porty morskie — tona przeładunku wg grup towarowych, — tona składowanej drobnicy;
- e) CZ. Żegl. Śródl. — tona/km i pasażero/km oraz tona przeładunku;
- f) Żegl. Przybrzeżna — tona/mila i pasażero/mila oraz tonażo/doba (przy przewozach promami);
- g) Żegl. Morska — tona/mila i pasażero/mila;
- h) PPT i T — list zastępczy, — abonent-miesiąc rozmów telefonicznych miejscowych, — rozmowa telefoniczna międzymiastowa, — telegram, — abonent-miesiąc radiofonii przewodowej,

- głośnik instalowany w radiofonii przewodowej,
- godzina przerobu usług megafonizacyjnych,
- punkty głośnikowe przy instalacji urządzeń radiofonii lokalnej;

- i) CZ. Radiostacji — kWh emisji radiofonicznej,
- godzina pracy radiokomunikacji;
- j) PTŚŁ — wożo/km.

33.

Zamiast dotychczasowych narzutów na płace wprowadza się pozycję „składki na ubezpieczenia społeczne”, natomiast wszelkie inne narzuty na płace winny być ujęte w pozostałych nakładach.

34.

Zgodnie z założeniami przyjętymi do sprawozdawczości finansowej na rok 1955 pozycje nakładów w układzie rodzajowym nie obejmują nakładów na gospodarkę pozazakładową.

Wyjątek stanowią tylko nakłady ponoszone przez wydziały produkcji podstawowej i pomocniczej na rzecz gospodarki pozazakładowej. Odliczenie tych nakładów od całości nakładów (poz. 6) winno być dokonane w poz. 7 wzoru K-TŁ.

35.

Dla CZPMH poszczególne kolumny pionowe (od 3 do 11) powinny być uzupełnione dodatkową kolumną oznaczoną literą a) — „koszty w złotych dewizowych”. Koszty te nie podlegają przeliczeniu w kol. 10 i 11.

36.

CZPU „Orbis” sporządza projekt planu kosztów wg wzorów przewidzianych dla obrotu towarowego, z tym, że zamiast „obrotów” należy uwzględnić „realizację”, a poszczególne pozycje nakładów należy podać w układzie celowym, obowiązującym w branżowym planie kont.

37.

1. W przewidywanym wykonaniu nakładów i kosztów w r. 1955 według cen, taryf i stawek płac obowiązujących w r. 1955 przyjmuje się:
 - a) wykonanie I-go półroczia jako rzeczywiste według obowiązujących w tym okresie cen, taryf i stawek płac,
 - b) przewidywane wykonanie III i IV kwartału według cen, taryf i stawek płac obowiązujących w dniu 1. VII. 1955 r.
2. Przewidywane wykonanie r. 1955 (kol. 4 wzoru K-TŁ) należy przeliczyć w drugiej

713

części wzoru K-TŁ (kol. 8) wg cen i taryf obowiązujących na dzień 1 stycznia 1956 r., natomiast stawki płac należy przyjąć, zarówno w odniesieniu do przewidywanego wykonania 1955 r. (kol. 8), jak i do planu na rok 1956 (kol. 9), wg stanu obowiązującego w dniu 1 lipca 1955 roku. Przy przeliczeniu przewidywanego wykonania 1955 r. należy również uwzględnić zmiany zasad obliczania amortyzacji od 1. I. 1956 r.

38.

Elementy planu usług oraz planu zatrudnienia i płac przedstawione w „Danych informacyjnych do wzoru K-TŁ” powinny odpowiadać ściśle przedstawionemu wariantowi planu nakładów i kosztów na rok 1956. Nie oznacza to jednak, że planowany fundusz płac wraz z bezosobowym funduszem płac w „Danych informacyjnych do wzoru K-TŁ” mogą być bezpośrednio porównywane z nakładami na płace wzoru K-TŁ. Planowany fundusz płac i planowany bezosobowy fundusz płac w „Danych informacyjnych do wzoru K-TŁ” odnosi się bowiem do całokształtu działalności przedsiębiorstw, natomiast pozycja „Płace” na wzorze K-TŁ nie obejmuje płac związanych z gospodarką pozazakładową.

39.

Odnosząc „Załącznika nr 1 do wzoru K-TŁ” należy się posługiwać wyjaśnieniami podanymi w p. 14.

E. BUDOWNICTWO

a. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe

40.

Plan kosztów własnych podstawowej produkcji budowlano-montażowej, wykonywanej własnymi siłami, składają ministerstwa (urzędy centralne) na wzorze K-B — zbiorczo dla wszystkich podległych przedsiębiorstw budowlano-montażowych i odrębnie dla przedsiębiorstw terenowych.

41.

Prezydya wojewódzkich rad narodowych składają plan kosztów terenowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych na wzorze K-B i K-Ba zbiorczo dla poszczególnych grup przedsiębiorstw (powiatowe przedsiębiorstwa budowlane, wiejskie przedsiębiorstwa remontowo-budowlane i specjalne, zespoły budownictwa drobnej wytwórczości).

714

42.

Przewidywane wykonanie planu kosztów 1955 r. należy podać w dwóch wielkościach:

- a) według cen, taryf i stawek płac obowiązujących w r. 1955 t.j. rzeczywiste wykonanie I-go półrocza oraz przewidywane wykonanie III-go i IV-go kwartału według cen, taryf i stawek płac obowiązujących w dniu 1.VII.1955 r. (kol. 4 wzoru K-B),
- b) według cen i taryf obowiązujących w dniu 1 stycznia 1956 r. oraz stawek płac obowiązujących w dniu 1.VII.1955 r. (kol. 5 wzoru K-B).

43.

1. Koszty normatywne (kol. 8 Wzoru K-B) stanowią podstawę w stosunku do której liczona jest planowana na rok 1956 obniżka kosztów.
2. Suma kosztów normatywnych wynika z pomniejszenia planowanej na rok 1956 wartości produkcji (w cenach kosztorysowych obowiązujących od 1 stycznia 1956 r.) o wielkość założonej w normatywach akumulacji.
3. Strukturę kosztów normatywnych należy określić na podstawie struktury przewidywanego wykonania planu 1955 r. (kol. 6), przeliczonego na cehy 1956 r. W przypadku zmiany asortymentu robót planowanych na rok 1956 należy strukturę przewidywanego wykonania odpowiednio skorygować na podstawie posiadanej dokumentacji kosztorysowej lub innych dokumentów określających zmiany rodzaju robót. Obliczenia powyższe powinny być zawarte w części opisowej, załączonej do projektu planu.

44.

Planowaną obniżkę kosztów określa się w stosunku do kosztów normatywnych na podstawie efektów ekonomicznych planowanych przedsięwzięć technicznych, organizacyjnych oraz innych założeń wpływających na obniżkę kosztów.

45.

Uzasadnienie planowanej obniżki kosztów sporządzone jest na wzorze K-Ba zbiorczo oraz dla poszczególnych centralnych zarządów i przedsiębiorstw specjalizowanych. Wypełnienie powyższego wzoru nie zwalnia od opracowania części opisowej zgodnie z częścią ogólną niniejszej instrukcji.

b. Przedsiębiorstwa geologiczne

46.

Plan kosztów własnych prac geologicznych, wykonywanych własnymi siłami, składają ministerstwa (urzędy centralne) na wzorach

obowiązujących przedsiębiorstwa budowlano-montażowe zmieniając odpowiednio nagłówki oraz nazwy poszczególnych pozycji danych informacyjnych.

Ustalenia dotyczące sporządzenia planu kosztów przedsiębiorstw budowlano-montażowych obowiązują analogicznie w odniesieniu do planu kosztów prac geologicznych.

Biura projektów, przedsiębiorstwa geodezyjne, miernicze i kartograficzne.

47.

Ministerstwa (urzędy centralne) oraz prezydium W.R.N., którym podlegają biura projektów, przedkładają plan kosztów prac projektowych, wykorzystanych własnymi siłami, na wzorze K-BP zbiorczo oraz dla poszczególnych jednostek.

48.

Plan kosztów prac geodezyjnych, mierniczych i kartograficznych, wykonywanych własnymi siłami, składają ministerstwa (urzędy centralne) na wzorze K-G zbiorczo dla wszystkich podległych przedsiębiorstw.

49.

Zaszeregowanie poszczególnych składników kosztów do grup kosztów podanych na wzorze należy dokonać zgodnie z ustaleniami branżowego planu kont.

50.

Koszty bez założeń oszczędnościowych (poz. 4 wzoru K-BP oraz poz. 7 wzoru K-G) należy ustalić przez przemnożenie kosztów roku ubiegłego przez odpowiedni wskaźnik wzrostu wartości produkcji.

51.

Część opisowa do projektu planu powinna zawierać m. in. rozbieżność funduszu płac (przewidywane wykonanie 1955 r. oraz plan na r. 1956) na poszczególne grupy kosztów ujęte w projekcie planu.

F. OBRÓT TOWAROWY

52.

Plan kosztów obrotu towarowego sporządza się odrębnie dla następujących szczebli obrotu oraz rodzajów działalności:

- a) detal,
- b) hurt,
- c) zbył,
- d) zaopatrzenie materiałowe,
- e) skup,
- f) żywienie zbiorowe.

53.

Plan kosztów obrotu towarowego obejmuje wszystkie jednostki w zakresie podanym wyżej z tym, że jako hurt, zbył i zaopatrzenie materiałowe traktuje się jednostki zaliczone do wymienionych szczebli obrotu i rodzajów działalności, w załączniku do rozdziału instrukcji „Obrót Towarowy”, — jako skup — oprócz działu skupu Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, tylko następujące jednostki:

- a) Centralny Związek Spółdzielczości Pracy — Spółdzielnia Zbieraczy Odpadków,
- b) Ministerstwo Przemysłu Drobno i Rzemiosła — Zarząd Przemysłu Wikliniarzkiego.

54.

Ministerstwa (urzędy centralne) oraz Centralia Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i Centralny Związek Spółdzielczości Pracy, dla poszczególnych szczebli i rodzajów działalności opracowują w zasadzie zbiorcze plany kosztów obrotu towarowego. Ministerstwa (urzędy centralne), którym podlegają nie tylko jednostki detalu i żywienia zbiorowego planujące centralnie lecz i wchodzące w zakres planowania terenowego, opracowują dla detalu i żywienia zbiorowego odrębne zbiorcze plany kosztów dla jednostek planujących centralnie i jednostek planujących terenowo.

Niezależnie od tego, ze zbiorczego planu kosztów dla jednostek planujących terenowo, mają być wyodrębnione plany:

- a) jednostek państwowych, powiązanych z budżetem centralnym,
- b) jednostek państwowych, powiązanych z budżetami terenowymi,
- c) jednostek spółdzielczych.

Prezydium W.R.N., w odniesieniu do podległych im jednostek detalu i żywienia zbiorowego, sporządza zbiorcze plany kosztów i składają je do Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

55.

Ministerstwa (urzędy centralne), Centralny Związek Spółdzielczości Pracy oraz prezydium W.R.N. — sporządzają plan kosztów obrotu towarowego według następujących wzorów:

- a) „Plan kosztów obrotu towarowego — wzór K-H/D (detal),
- b) „Plan kosztów obrotu towarowego” — wzór K-H/OT (hurt, biura zbytu i składnice, jednostki zaopatrzenia materiałowego oraz skupu),
- c) „Plan kosztów żywienia zbiorowego” — wzór K-H/Z.

56.

Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” sporządza plan kosztów obrotu towarowego dla wszystkich szczebli obrotu towarowego i rodzajów działalności według wzoru K-H/CRS.

57.

Jako uzupełnienie projektu planu kosztów obrotu towarowego sporządzany jest „Plan nakładów na utrzymanie zarządu” — na wzorze K-H/A.

Dla jednostek administracyjnych utrzymywanych z narzutów na koszty, sporządza się preliminarz budżetu a następnie rozlicza się koszty wynikające z preliminarza na poszczególne szczeble i rodzaje działalności.

58.

Część opisowa do planu kosztów obrotu towarowego oprócz danych określonych w p. 2 powinna zawierać:

- a) wykaz jednostek objętych poszczególnymi zbiorczymi opracowaniami,
- b) podanie metody i sposobu przeliczania przewidywanego wykonania obrotów w 1955 r. według cen przyjętych w planie na rok 1955 oraz według cen, które będą obowiązywały od dnia 1 stycznia 1956 r.,
- c) omówienie wpływu założonej poprawy średniej jakości surowców rolnych, skupowanych przez CRS „Samopomoc Chłopska”, a tym samym i średnich cen tych surowców, na wysokość obrotu.

59.

Na wzorach K-H/D, K-H/OT, K-H/Z i K-H/CRS (z wyjątkiem skupu) należy podać w kolumnie 4 — procent kosztów do obrotu przyjętego w planie na rok 1955; w kolumnie 6 i 10 — procent kosztów do obrotu przewidywanego wykonania w cenach rzeczywistych; w kolumnie 7 i 11 — procent kosztów do obrotu przewidywanego wykonania przeliczonego według cen planu na rok 1955; w kolumnie 8 i 12 — procent kosztów do obrotu przewidywanego wykonania przeliczonego, według cen obowiązujących w dniu 1 stycznia 1956 r., oraz w kolumnie 14 — procent kosztów do obrotu planowanego na rok 1956 według cen obowiązujących w dniu 1 stycznia 1956 r.

60.

Wskaźniki obniżki poszczególnych pozycji kosztów w planie na rok 1956 należy obliczyć w stosunku do przewidywanego wykonania kosztów w 1955 r. w procencie do obrotu skorygowanego (przeliczonego wg cen z dnia 1 stycznia 1956 r.). Dotyczy to wszystkich szczebli i rodzajów działalności za wyjątkiem skupu dokonywanego przez CRS „Samopomoc Chłopska”. Wskaźniki obniżki poszczególnych pozycji kosztów w projekcie planu skupu CRS „Samopomoc Chłopska” na rok 1956 należy obliczyć w stosunku do przewidywanego wykonania kosztów w 1955 r. w procencie do obrotu przewidywanego wykonania 1955 r., przeliczonego

według średnich cen wynikających z założonej w projekcie planu na rok 1956 struktury skupu surowców rolnych z dostaw obowiązkowych i ponadobowiązkowych.

Średnie ceny, o których mowa wyżej, należy wyliczyć na podstawie cen obowiązujących w skupie w 1956 r.

61.

W planie skupu CRS „Samopomoc Chłopska” sporządzanym na wzorze K-H/CRS, należy podać w kolumnie 4 — procent kosztów do obrotu przyjętego w planie na rok 1955; w kolumnie 6 i 10 — procent kosztów do obrotu przewidywanego wykonania w cenach rzeczywistych; w kolumnie 7 i 11 procent kosztów do obrotu przewidywanego wykonania przeliczonego według średnich cen wynikających z założonej w planie na rok 1955 struktury skupu surowców rolnych z dostaw obowiązkowych i ponadobowiązkowych; w kolumnie 8 i 12 — procent kosztów do obrotu przewidywanego wykonania przeliczonego według średnich cen wynikających z założonej w planie na rok 1956 struktury skupu surowców rolnych z dostaw obowiązkowych i ponadobowiązkowych; oraz w kolumnie 14 — procent kosztów do obrotu planowanego na rok 1956 według cen obowiązujących w skupie w 1956 r.

62.

W kolumnie 15 wzorów, o których mowa w p. 55 i 56 wykazać należy procent obniżki kosztów w poszczególnych pozycjach w stosunku do poziomu kosztów 1955 r. według następującego wzoru:

$$100 - \left(\frac{\text{kol. 14}}{\text{kol. 5}} \times 100 \right)$$

Prawidłowe wyliczenie wskaźnika obniżki kosztów otrzymuje się przy obliczaniu procentu kosztów do obrotu w kol. 8 i 14 do czterech miejsc po przecinku.

Sumę obniżki (kol. 16) wylicza się mnożąc wartość planowanych na rok 1956 obrotów przez wskaźnik z kolumny 8 i dzieląc wynik przez 100. Od otrzymanej w ten sposób sumy odejmuje się następnie planowane koszty z kolumny 13.

63.

W danych informacyjnych na wzorach K-H/D, K-H/OT, oraz K-H/CRS podać należy obroty wraz z przerzutami zewnętrznymi oraz oddzielnie wartość planowanych przerzutów wewnętrznych. Wszystkie wskaźniki ekonomiczno-techniczne wyliczać należy do wysokości obrotu bez przerzutów wewnętrznych.

64.

Plan kosztów Oddziałów Zaopatrzenia Robotniczego sporządzają poszczególne Ministerstwa zbiorczo dla wszystkich podległych im. O.Z.R. na następujących wzorach:

- a) „Plan kosztów obrotu towarowego” — wzór K-H/D,

- b) „Plan kosztów żywienia zbiorowego” — wzór K-H/Z,
- c) „Plan kosztów działalności usługowej OZR” — wzór K-OZR/U,
- d) „Plan kosztów produkcji OZR” — wzór K-OZR/P,
- e) „Plan kosztów działalności rolnej OZR” — wzór K-OZR/R.
- f) „Plan kosztów ogólnej administracji OZR” — wzór K-OZR/A.

G. GOSPODARKA KOMUNALNA I MIESZKANIOWA

65.

1. Ministerstwo Gospodarki Komunalnej sporządza plan kosztów na wzorze K-GK — zbiorczo dla resortu oraz oddzielnie dla C. Z. Przedsiębiorstw i Urzędów Komunalnych i C. Z. Budynków Mieszkalnych wg niżej podanego wykazu:

- a) C. Z. PUK:
 - jednobranżowe przedsiębiorstwa wodociągów i kanalizacji wraz z rozdzielniami wody,
 - jednobranżowe przedsiębiorstwa komunikacyjne wraz z przedsiębiorstwem taksówkowym,
 - jednobranżowe przedsiębiorstwa oczyszczania miast,
 - jednobranżowe przedsiębiorstwa pralnicze,
 - łącznie pozostałe przedsiębiorstwa jednobranżowe,
 - łącznie wszystkie przedsiębiorstwa wielobranżowe,

- b) C. Z. B. M.:
 - Zarządy Budynków Mieszkalnych,
 - pozostałe przedsiębiorstwa.

2. Dane informacyjne do wzoru K-GK sporządzane są oddzielnie przez jednostki które opracowują wzór K-GK.

66.

Prezydium wojewódzkich rad narodowych opracowują plan kosztów wg wzorów i zasad ustalonych w niniejszej instrukcji i przesyłają je w 1 egzemplarzu do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Departament Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej oraz do Min. Gospodarki Komunalnej.

67.

Wzór K-GK jest wzorem ramowym jeżeli chodzi o pozycje nakładów i kosztów oraz koszty jednostkowe. W pozycjach nakładów należy więc uwzględnić dodatkowo:

- a) w rozdzielniach — nakłady na zakup wody, gazu i energii elektrycznej przeznaczonej do dalszej sprzedaży;
- b) w przedsiębiorstwach komunikacyjnych — paliwo i ogumienie oraz energię trakcyjną.

68.

Koszty działalności podstawowej porównywalnej oraz koszty jednostkowe należy podać dla następujących rodzajów działalności:

- a) wodociągi i rozdzielnie — sprzedaż wody — 1000³ wody sprzedanej;
- b) komunikacja miejska — przebiegi pojazdów — 100 wozów/km wg poszczególnych trakcji;
- c) przeds. taksówkowe — przebiegi pojazdów — 100 wozów/km płatnych;
- d) oczyszczanie miast — wywóz nieczystości — 1000 m³ nieczystości płynnych; — 1000 m³ nieczystości stałych;
- e) pralnie — pranie — 1000 kg (bielizny, ubiorów itd.), — czyszczenie chemicz. — 1000 kg (bielizny, ubiorów itd.); — farbowanie 1000 kg (bielizny, ubiorów itd.);
- f) gazownie i rozdzielnie — sprzedaż gazu — 1000 m³ gazu sprzedanego,
- g) woj. przeds. energetyczne — sprzedaż energii — 1000 kWh sprzedanych;
- h) hotele — pobyt osób — 1000 osób/noclegów;
- i) fabryka wodomierzy — produkcja podstawowa — 1 wodomierz przelicz. — 1 gazomierz przelicz. — 1 chlorator.

69.

Zamiast dotychczasowych narzutów na płace wprowadza się pozycję „składki na ubezpieczenia społeczne”, natomiast wszelkie inne narzuty na płace winny być ujęte w pozostałych nakładach.

70.

1. W przewidywanym wykonaniu nakładów i kosztów w r. 1955 według cen, taryf i stawek płac obowiązujących w r. 1955 przyjmuje się:

- a) wykonanie I-go półrocza jak rzeczywiste według obowiązujących w tym okresie cen, taryf i stawek płac,
- b) przewidywane wykonanie II półrocza według cen, taryf i stawek płac obowiązujących w dniu 1.VII.1955 r.

2. Przewidywane wykonanie r. 1955 (kol. 4 wzoru K-GK) należy przeliczyć w drugiej części wzoru K-GK (kol. 7) wg cen i taryf obowiązujących na dzień 1 stycznia 1956 r. natomiast stawki płac należy przyjąć zarówno w odniesieniu do przewidywanego wykonania 1955 r. (kol. 7) jak i do planu na rok 1956 (kol. 8) wg stanu obowiązującego w dniu 1 lipca 1955 r.

71.

Elementy planu usług oraz planu zatrudnienia i płac przedstawione w „Danych informacyjnych do wzoru K-GK” powinny odpowiadać ściśle przedstawionemu wariantowi planu nakładów i kosztów na r. 1955. W ten sposób wzór ten jest przede wszystkim sprawdzianem zgodności założeń do planu kosztów i planu rzeczowego.

717

- b) „Plan kosztów żywienia zbiorowego” — wzór K-H/Z,
- c) „Plan kosztów działalności usługowej OZR” — wzór K-OZR/U,
- d) „Plan kosztów produkcji OZR” — wzór K-OZR/P,
- e) „Plan kosztów działalności rolnej OZR” — wzór K-OZR/R.
- f) „Plan kosztów ogólnej administracji OZR” — wzór K-OZR/A.

G. GOSPODARKA KOMUNALNA I MIESZKANIOWA

65.

1. Ministerstwo Gospodarki Komunalnej sporządza plan kosztów na wzorze K-GK — zbiorczo dla resortu oraz oddzielnie dla C. Z. Przedsiębiorstw i Urzędów Komunalnych i C. Z. Budynków Mieszkalnych wg niżej podanego wykazu:

- a) C. Z. PUK:
 - jednobranżowe przedsiębiorstwa wodociągów i kanalizacji wraz z rozdzielniami wody,
 - jednobranżowe przedsiębiorstwa komunikacyjne wraz z przedsiębiorstwem taksówkowym,
 - jednobranżowe przedsiębiorstwa oczyszczania miast,
 - jednobranżowe przedsiębiorstwa pralnicze,
 - łącznie pozostałe przedsiębiorstwa jednobranżowe,
 - łącznie wszystkie przedsiębiorstwa wielobranżowe,

- b) C. Z. B. M.:
 - Zarządy Budynków Mieszkalnych;
 - pozostałe przedsiębiorstwa;

2. Dane informacyjne do wzoru K-GK sporządzone są oddzielnie przez jednostki, które opracowują wzór K-GK.

Przewidywane wykonanie planu kosztów wg wzorów i zasad sporządzenia w niniejszej instrukcji i przesyłają do Regionalnego Zarządu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Departamentu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej oraz do Min. Gospodarki Komunalnej.

66.

Wzór K-GK jest wzorem ramowym jeżeli chodzi o pozycje nakładów i kosztów oraz koszty jednostkowe. W pozycjach nakładów należy więc uwzględnić dodatkowo:

- a) w rozdzielniach — nakłady na zakup wody, gazu i energii elektrycznej przeznaczonej do dalszej sprzedaży;
- b) w przedsiębiorstwach komunikacyjnych — paliwo i ogumienie oraz energię trakcyjną.

67.

Koszty działalności podstawowej porównywanej oraz koszty jednostkowe należy podać dla następujących rodzajów działalności:

- a) wodociągi i rozdzielnie — sprzedaż wody — 1000³ wody sprzedanej;
- b) komunikacja miejska — przebiegi pojazdów — 100 wozów/km wg poszczególnych trakcji;
- c) przeds. taksówkowe — przebiegi pojazdów — 100 wozów/km płatnych;
- d) oczyszczanie miast — wywóz nieczystości — 1000 m³ nieczystości płynnych; — 1000 m³ nieczystości stałych;
- e) pralnie — pranie — 1000 kg (bielizny, ubiorów itd.) — czyszczenie chemicz. — 1000 kg (bielizny, ubiorów itd.); — farbowanie 1000 kg (bielizny, ubiorów itd.);
- f) gazownie i rozdzielnie — sprzedaż gazu — 1000 m³ gazu sprzedanego,
- g) woj. przeds. energetyczne — sprzedaż energii — 1000 kWh sprzedanych;
- h) hotele — pobyt osób — 1000 osób/noclegów;
- i) fabryka wodomierzy — produkcja podstawowa — 1 wodomierz przelicz. — 1 gazomierz przelicz. — 1 chlorator.

69.

Zamiast dotychczasowych narzutów na płace wprowadza się pozycję „składki na ubezpieczenia społeczne”, natomiast wszelkie inne narzuty na płace winny być ujęte w pozostałych nakładach.

70.

1. W przewidywanym wykonaniu nakładów i kosztów w r. 1955 według cen i stawek płac obowiązujących w r. 1955 przyjmuje się:

- a) wykonanie I-go półrocza jak rzeczywiste według obowiązujących w tym okresie cen, taryf i stawek płac;
- b) przewidywane wykonanie II półrocza według cen, taryf i stawek płac obowiązujących w dniu 1 VII 1955 r.

2. Przewidywane wykonanie r. 1955 (kol. 4 wzoru K-GK) należy przeliczyć w drugiej części wzoru K-GK (kol. 7) wg cen i taryf obowiązujących na dzień 1 stycznia 1956 r. natomiast stawki płac należy przyjąć zarówno w odniesieniu do przewidywanego wykonania 1955 r. (kol. 7) jak i do planu na rok 1956 (kol. 8) wg stanu obowiązującego w dniu 1 lipca 1955 r.

71.

Elementy planu usług oraz planu zatrudnienia i płac przedstawione w „Danych informacyjnych do wzoru K-GK” powinny odpowiadać ściśle przedstawionemu wariantowi planu nakładów i kosztów na r. 1955. W ten sposób wzór ten jest przede wszystkim sprawdzianem zgodności założeń do planu kosztów i planu rzeczowego.

717

718

Ministerstwo
C. Z.

K.P

PLAN NAKŁADÓW I KOSZTÓW WŁASNYCH PRODUKCJI

w tys. złotych

L.p.		Wyszczególnienie	Według cen, taryf i stawek płac obowiązujących w roku 1955					Wg cen i taryf na dzień 1.I.1956 r. oraz stawek płac na dzień 1.VII.1955 r.			
			1955 rok					Przewidywane wykonanie 1955 r.	Plan na rok 1956	Wskaźniki wzrostu	
			Plan (t. p. l.)	Przewidywane wykonanie	w tym:					8 : 4	9 : 8
					I półrocze (wykon.)	III kwartał (przewid. wykon.)	IV kwartał (przewid. wykon.)				
1.	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	

1. Materiały:
 - a) podstawowe
 - b) półfabrykaty z zakładów skooperowanych
 - c) pozostałe (prócz paliwa)
 - d) razem (a+b+c)
 - e) odpadki wartościowe (—)
 - f) materiały netto
2. Paliwo
3. Energia
4. Płace
5. Składki na ubezpieczenia społeczne
6. Amortyzacja
7. Pozostałe nakłady
8. w tym: nakłady na transport obcy („franco“)
9. Ogółem nakłady
10. Pozycje nie dotyczące produkcji przemysłowej — z czego przypada na:
 - a) koszty sprzedaży
 - b) koszty robót budowlanych
 - c) koszty gospodarki nieprzemysłowej
 - d) koszty usług nieprzemysłowych
 - e) inne
11. Zmiana stanu:
 - a) rozliczeń międzyokresowych (+—)
 - b) kosztów zakupu (+—)

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-----

12.
 13. Razem
 14. Zużycie półwyrobów typowych własnej produkcji
 15. Wartość zużytego powierzzonego surowca
 16. Koszty produkcji globalnej
 17. Przyrost (—) lub ubytek (+) remanentów półwyrobów i produkcji w toku
 18. Przyrost (—) lub ubytek (+) remanentów narzędzi i przyrządów własnej produkcji
 19. Koszt wytwarzania produkcji towarowej
 20. Koszt sprzedaży produkcji towarowej
 21. Koszt własny produkcji towarowej

Obniżka kosztów własnych

1. Udział procentowy produkcji porównywalnej w całości produkcji towarowej
 2. Towarowa produkcja porównywalna według kosztów:
 a) roku poprzedniego skorygowanych (wg cen, taryf i stawek plac roku planowanego)
 b) roku planowanego
 3. Suma obniżki kosztów własnych towarowej produkcji porównywalnej (poz. 2a — 2b)
 4. Wskaźnik procentowy obniżki kosztów własnych towarowej produkcji porównywalnej (poz. 3.100: poz. 2a)

X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

PLANOWANIE TERENOWE

1.

1. W celu lepszego wykorzystania miejscowych rezerw i zasobów dla rozwoju gospodarki narodowej oraz zapewnienia szerszego udziału rad narodowych w rozstrzyganiu zagadnień gospodarczych, dotyczących poszczególnych obszarów — wprowadza się zmiany w dotychczasowej metodyce sporządzania planów terenowych, które rozszerzają znacznie uprawnienia i obowiązki rad narodowych na odcinku planowania terenowego.
2. Dla zapewnienia szerokiej inicjatywy organom rad narodowych przy sporządzaniu projektów planów terenowych oraz dla wyeliminowania występujących jeszcze przejawów centralizacji w planowaniu terenowym wprowadza się w szczególności:
 - znaczne ograniczenie założeń władz centralnych do projektów planów,
 - zmniejszenie ilości wskaźników w zakresie gospodarki terenowej w NPG i w planach resortowych,
 - odpowiedni tryb uzgadniania zapewniający powiązanie potrzeb terenu z zadaniami ogólnopaństwowymi.
3. Przy sporządzaniu projektów planów terenowych na zasadach i w trybie, określonych w niniejszej instrukcji, prezydium rad narodowych powinny:
 - ustalać kierunki rozwoju gospodarki na poszczególnych obszarach,
 - analizować zmiany zachodzące w tym rozwoju,
 - zgłaszać wnioski i postulaty do władz centralnych w celu zapewnienia odpowiednich proporcji w rozwoju gospodarki narodowej na danym obszarze.

I. Założenia do projektów planów wojewódzkich

2

1. Prezydium WRN opracują projekty planów wojewódzkich na r. 1956 na podstawie założeń do NPG na 1956 r., ustalonych przez Prezydium Rządu oraz zadań planowych w zakresie rolnictwa, określonych specjalną uchwałą Prezydium Rządu.
2. Ponadto Prezydium WRN powinny się oprzeć przy sporządzaniu tych planów o:
 - 1) wskaźniki podstawowe do planów wojewódzkich, przekazane przez właściwe ministerstwa,
 - 2) własne rozeznanie potrzeb i możliwości terenu, wnioski i postulaty społeczeństwa, wynikające w szczególności z programu

Frontu Narodowego, wnioski stałych komisji rad narodowych i gromadzkich rad narodowych oraz wnioski i materiały, nadesłane przez terenowe jednostki gospodarcze.

3

1. Założenia do NPG na 1956 r. (pkt. 2) w zakresie gospodarki terenowej określają w sposób wiążący:
 - limity inwestycyjne dla poszczególnych województw z rozbićciem na resorty i niektóre gałęzie gospodarki narodowej oraz w sposób orientacyjny wzrost wydatków budżetów wojewódzkich ogółem oraz z rozbićciem na gospodarkę narodową, usługi socjalno-kulturalne, nakłady na kapitalne remonty w gospodarce mieszkaniowej oraz administrację.
2. Zadania planowe w zakresie rolnictwa obejmą podstawowe wskaźniki, określające zadania towarowe dla skupu najważniejszych artykułów rolnych oraz główne środki pomocy Państwa dla rolnictwa na 1956 r.

4.

1. W oparciu o założenia do NPG na 1956 r. (pkt. 3) właściwe ministerstwa (jednostki równorzędne) w zakresie swego działania opracowują wskaźniki podstawowe, niezbędne do sporządzenia projektów planów wojewódzkich.
2. Wskaźniki, o których mowa w ust.1, powinny być jaknajbardziej ramowe i zawierać jedynie wskazania co do środków stawianych ze źródeł centralnych do dyspozycji rad narodowych oraz co do kierunków polityki ogólnopaństwowej, których znajomość przez rady narodowe jest niezbędna dla właściwego opracowania projektów wojewódzkich planów gospodarczych.
3. Wskaźniki te powinny mieć charakter orientacyjnych danych, stanowiących pomoc dla organów rad narodowych przy opracowaniu projektu planu. Powinny one określać w szczególności takie zagadnienia, jak:
 - w zakresie przemysłu terenowego — orientacyjny wzrost zaopatrzenia (wełno, skóra, tarcica i wyroby hutnicze), procent wzrostu globalnej produkcji, ilości najważniejszych artykułów, planowanych centralnie (do 15 pozycji);
 - w zakresie obrotu — procent wzrostu obrotu handlu detalicznego i żywienia zbiorowego;

- w zakresie gospodarki komunalnej — orientacyjny wzrost zaopatrzenia w rury, szyny oraz tabor komunikacyjny i tabor oczyszczania miasta;
- w zakresie oświaty — wzrost liczby nauczycieli, liczba uczniów w 8-ej klasie liceów ogólnokształcących, liczba uczniów w 1-ej klasie terenowych szkół zawodowych;
- w zakresie zdrowia — wzrost liczby lekarzy medycyny i dentystów.

5.

Ministerstwa opracują wskaźniki podstawowe do projektów planów wojewódzkich w toku prac PKPG nad założeniami do NPG. Prace nad wskaźnikami powinny być tak zorganizowane, aby wskaźniki te mogły być przekazane Prezydium WRN najpóźniej w 10 dni po przekazaniu przez PKPG założeń do NPG. Po opracowaniu wskaźników Ministerstwa powinny je uzgodnić z PKPG.

6.

1. Założenia do NPG na 1956 r., uchwalone przez Prezydium Rządu, zostaną przekazane równocześnie:

- w zakresie limitów inwestycyjnych oraz zadań planowych dla rolnictwa przez PKPG zbiorczo — Prezydium WRN i WKPG, a w odpowiednich odcinkach właściwym ministerstwu,
- w zakresie wzrostu środków budżetowych — przez Ministerstwo Finansów Prezydium WRN, wydziałom finansowym PWRN oraz WKPG.

2. Opracowane przez właściwe ministerstwa podstawowe wskaźniki do projektów planów wojewódzkich (pkt. 4) powinny być przekazane przez te ministerstwa po jednym egzemplarzu właściwym wydziałom Prezydium WRN, WKPG, w 2 egzemplarzach do PKPG (właściwy departament branżowy i Departament Planów Terenowych i Lokalizacji) oraz w 1 egzemplarzu do Ministerstwa Finansów.

II. Tryb opracowania projektów terenowych planów gospodarczych

7.

W oparciu o otrzymane od władz centralnych założenia oraz podstawowe wskaźniki właściwe wydziały (jednostki równorzędne) prezydiów WRN oraz WKPG przystępują do opracowania projektów planów wojewódzkich na formularzach, które są wymienione w pkt. 16.

8.

1. WKPG przy ścisłej współpracy wydziałów prezydiów WRN ustala jednocześnie założenia i formularze do opracowania projektów powiatowych planów gospodarczych na 1956 r.

2. Plany powiatowe powinny obejmować zagadnienia gospodarki terenowej, powiązane organizacyjnie i finansowo z powiatowymi radami narodowymi.

9.

1. Przy opracowywaniu projektów planów nie mogą być przekroczone założenia do planów wojewódzkich, ustalone przez Prezydium Rządu. Szczegółowo uzasadnione dodatkowe wnioski w sprawie zwiększenia środków ze źródeł centralnych, a w szczególności środków inwestycyjnych i budżetowych mogą być przekazane jako załącznik do projektu planu.

2. W pracach nad tymi projektami organa rad narodowych położyć przed wszystkim nacisk na jaknajszersze wykorzystanie miejscowych rezerw i zasobów gospodarczych oraz wniosków gromadzkich rad narodowych, przodujących przedsiębiorstw, zakładów, instytucji terenowych, wniosków wynikających z programów Frontu Narodowego i t.p.

10.

1. Prezydium WRN określa na wniosek WKPG terenowe jednostki gospodarcze, które będą zobowiązane do złożenia materiałów i wniosków do projektów planów terenowych na rok 1956. Prezydium WRN równocześnie zabezpiecza możliwość złożenia wniosków do projektów planów przez gromadzkie rady narodowe. Wniosków i materiałów nie powinny opracowywać wydziały (jednostki równorzędne) prezydiów WRN i PRN, sporządzające projekty planów.

2. Materiały (ust. 1) nie powinny być sporządzane w formie pełnych projektów planów, a stanowić powinny jedynie opracowania, dotyczące wybranych zagadnień, których pogłębienie jest niezbędne dla opracowania projektów wojewódzkich i powiatowych planów. W związku z tym prezydium WRN określa zakres wskaźników, objętych tymi materiałami, zwracając baczna uwagę, aby nie obciążać jednostek terenowych zbędnymi opracowaniami.

11.

1. Wydziały PWRN (jednostki równorzędne) składają opracowane projekty planów wojewódzkich do WKPG oraz przesyłają je jednocześnie do właściwych ministerstw.

2. Prezydium PRN przesyłają swoje projekty planów w całości do WKPG, a odpowiednich odcinkach do właściwych wydziałów PWRN.

12.

1. WKPG analizują i koordynują projekty planów wydziałów prezydiów WRN i projekty powiatowych planów gospodarczych oraz ustalają projekt wojewódzkiego planu, który przedstawiają do wstępnego zatwierdzenia prezydium WRN.

W celu uzgodnienia zadań wojewódzkich planów gospodarczych z zadaniami powiatowych planów gospodarczych — WKPG przeprowadzą konferencje z prezydiami PRN przy udziale zainteresowanych wydziałów prezydium WRN.

3. WKPG wraz z projektami planów wojewódzkich przedstawia prezydium WRN do rozstrzygnięcia wykaz spraw niezgodzonych w WKPG z prezydiami PRN i wydziałami prezydium WRN.

13.

1. WKPG powinny opracować ekonomiczne uzasadnienie zadań wynikających z projektów planów wojewódzkich w zakresie poszczególnych działów gospodarki terenowej. Ponadto WKPG powinny w formie opisowej scharakteryzować dla prezydium WRN zmiany w rozwoju gospodarki terenowej, wynikające z projektu planu wojewódzkiego.
2. WKPG opracują równocześnie wnioski w zakresie gospodarowania siłą roboczą w szczególności ocenę przyrostu zasobów siły roboczej, zarysowujących się jej braków i nadwyżek. Ponadto WKPG opracują wnioski, zmierzające do zapewnienia niezbędnej siły roboczej dla podstawowych gałęzi gospodarki narodowej, a zwłaszcza rolnictwa oraz wnioski w zakresie uaktywnienia miejscowych rezerw siły roboczej poza rolnictwem.

14.

1. Prezydium WRN zatwierdza wstępnie projekty planów w zakresie poszczególnych działów gospodarki terenowej.
2. Zatwierdzone projekty wojewódzkich planów gospodarczych powinny być przesłane w 2-ch egzemplarzach do PKPG i w 1-ym egzemplarzu do Urzędu Rady Ministrów. Ponadto do właściwych ministerstw powinny być przekazane poprawki, wprowadzone przez prezydium WRN do uprzednio przesłanych projektów planów.

15.

1. Prezydium WRN zapewnią przeprowadzenie prac nad projektami wojewódzkich planów gospodarczych na 1956 r. oraz przesłanie tych projektów do władz centralnych w terminie do dnia 20 sierpnia 1955 r.
2. Prezydium WRN ustali, na wniosek WKPG w ramach podanego w ust. 1 terminu:
 - a) szczegółowy harmonogram prac nad projektami planów wydziałów prezydium WRN oraz WKPG;
 - b) terminy złożenia materiałów i wniosków do projektów terenowych planów;
 - c) terminy opracowania i rozpatrzenia projektów powiatowych planów gospodarczych;
 - d) powiązanie prac nad projektami wojewódzkich planów gospodarczych z pracami nad projektami budżetów wojewódzkich.

16.

1. Projekty wojewódzkich planów gospodarczych powinny być opracowane na wymienionych niżej formularzach NPG dla poszczególnych działów gospodarki narodowej, a mianowicie:
 - 1) w zakresie przemysłu terenowego i rzemiosła — wzory P—1 z załącznikami Nr. 1 i 2, P—1a z załącznikami Nr. 1 i 2, P—3, P—5; zatrudnienie przedkłada się jak w Ministerstwach (dział I i dział II — częściowo*); koszty — K—P;
 - 2) w zakresie rolnictwa i leśnictwa — dla gospodarki chłopskiej — wzory R—3, R—9, R—11, R—18, R—19, R—24 (dla POM — część I i III, dla GOM — część III); dla spółdzielni produkcyjnych — wzory R—3a, R—4, R—5, R—6, R—7 (część II), R—12 (wraz z załącznikami), R—20 (część B); dla gospodarstw pomocniczych wydziałów (wojewódzkich zarządów) rad narodowych — wzór R—10; zatrudnienie w POM przedkłada się jak w Min. Rolnictwa (dz. I i III*); dla lasów wzory — L—14, L—17, L—18, L—19, L—21, L—22;
 - 3) w zakresie budownictwa (i biur projektowych) — wzory IB—1, IB—2, IB—2a, IB—2b, B—1, B—5; zatrudnienie przedkłada się jak w Min. Budownictwa Miast i Osiedli (dział I*); koszty — K—B, K—Ba; dla woj. biur projektowych — PR—1 i koszty — K—BP;
 - 4) w zakresie transportu i łączności — wzory KŁ—12, KŁ—22, KŁ—37, KŁ—40; w zakresie zatrudnienia dla Kraj. Zw. Spółdzielni Transportowych — przedkłada się jak w Min. Transportu Drogowego i Lotniczego — dział I „Przewozy osobowe“*);
 - 5) w zakresie obrotu towarowego — wzory HA—1, HA—3, HA—4, HA—5, HA—7, HA—8, HA—9; HAS—1, HAS—3, HAS—5; zatrudnienie dla przedsiębiorstw terenowych przedkłada się jak w MHW dział — handel wewnętrzny*); koszty — K—H/D, K—H/Z (dla przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem terenowym);
 - 6) w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej — wzory GK—1, GK—2, GK—3, GK—4, GK—5, GK—6; zatrudnienie — przedkłada się jak w Min. Gospodarki Komunalnej, dział I — i dział II*); koszty — K—GK;
 - 7) w zakresie urządzeń kulturalnych i społecznych — wzory: SO—1, SO—2, SO—3, SO—4, SO—5, SO—6, SO—7, SO—8, SO—9, SO—11, SO—12, SO—14, SO—25, SO—26, SO—35, SO—36, SO—37, SO—38, SO—39, SO—40, SO—41, SO—46, SO—48; zatrudnienie dla oświaty — przedkłada się jak w Min. Oświaty (dział I z wyłączeniem pozycji planowanych centralnie); dla służby zdrowia — jak w Min. Zdrowia: rozdział 1 zakłady służby zdrowia ogółem (bez lekarzy) oddzielnie dla każdej grupy personelu (od

a do f) wg. rozdz. budżetowych; dla domów kultury, świetlic i bibliotek — rozdział 2 „instytucje kulturalno-oświatowe“;*)

- 3) w zakresie inwestycji — In—2, In—3, In—4, In—5, In—6, In—7, In—8, In—9a.

III. Uzgodnianie zadań wojewódzkich planów gospodarczych w toku prac

17.

1. Po otrzymaniu projektów planów opracowanych przez wydziały prezydiów WRN oraz po przeanalizowaniu poprawek dotyczących planów, wprowadzonych przez prezydium WRN przy zatwierdzaniu ich — właściwe ministerstwa (jednostki równorzędne) przeprowadzą z prezydiami WRN (właściwymi wydziałami i WKPG) wstępne uzgodnienia zadań, wynikających z projektów planów wojewódzkich.
2. W wyniku tych uzgodnień ministerstwa złożą do PKPG równocześnie ze swoimi projek-

*) Dział — Zatrudnienia i płace

tami planów wykazy spraw spornych z władzami terenowymi, określające stanowisko ministerstw co do projektów planów wojewódzkich, zatwierdzonych przez prezydium WRN. Odpisy wykazów spraw spornych prześlą ministerstwa do wiadomości prezydiów WRN i do Urzędu Rady Ministrów.

18.

1. PKPG dokona w toku prac nad NPG przyjęcia projektów wojewódzkich planów gospodarczych oraz przeprowadzi uzgodnienia z prezydiami WRN zadań gospodarki terenowej, objętych NPG.
2. Sprawy nieuzgodnione w PKPG z prezydiami WRN i resortami przedstawione będą do rozstrzygnięcia Prezydium Rządu przy zatwierdzaniu NPG na 1956 r.

19.

Zasady opracowania i tryb przekazania zadań planowych dla województw uregulowane będą odrębnie.